

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_228790

UNIVERSAL
LIBRARY

بسم الله الرحمن الرحيم

بفضل هدای مبل و علاوشی دیوان قضا کلیات حقیقت آیات کامل و ابرار
 واقعه و موزن قرآن پر دانه شمع جمال و پیشال فرزند مرصع سید ابوالعلا جلال عباد
 شاه محمد یحیی صاحب ابوالعلا علی عظیم آبادی در سقیت سیدنا ابوالعلا
 حسنه اکبر آبادی سلام الله علیه علی باب الطاهرین یوم سوم

فوتاشون

حسب الارشاد و الدنام شاه گلگون قبا دیوانه حسن حضرت خامس آل عبا
 شاه نجم الدین حسین ابوالعلا یحیی بن بریل باهت تمام منشی
 محمد امیر الدین مدرسن کالج اگره و میونسپل کسفر و لوکل اینست
 و نقیو و سیکری قطع اگره - بمقام اگره محب پرچوره

در مطبع امیر المطان طبع گردید

ایضاح

۳۱۵۱۵۹۱۵
۵-۳

بعد حمد واجب الوجودی که همه اوست و نعت محمودی که همه ازوست
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيْهِ وَآلِهِ قَدْ سَاحَسْنَاهُ وَجَمَّالَهُ مِیْکُوید پروانه
 شمع جمال بمثال أَبُو الْعَلَاءِ مُحَمَّدِی که این واردات دل بقیرارست
 در تالای حضور فیض النور ایسی علی مرتضی صاحب قمیص شاه گلگون قبا
 خاسر آل عباسید و اما نا حضرت ابوالعلا حسینی سلام الله علیه
 و علی ابائمه الطاهرین که رفته رفته بصورت دیوان فراموش آمده ناظرین مآشت
 مزاج از حزن مخالف عقل و شرع بدماغ نشوند که الْعَشَّائِ لَا

یُولِخِدُونَ بِمَا دَفَنِي قُلُوبِهِمْ م نباشد رخنه در شرعی اگر دیوانه میرقصه

این درد دل ست بانگ نیست	خون جگر ست شیر دمی نیست

و چون گفتار زبان عشق و غرام است و ترنم رسته هزار و صد و یک از هجرت
حضرت خیر الانام علیه الف الف تحیته و سلام اتفاق افتاد حضرت مولانا استادنا
مولوی شاه محمد سعید حسرت انار ابد برانند به زبان غرام موسوم کردند
و بانثاد این ابیات قدر افزای من بمقدار شدند ^{۱۳۰۱} قطع

زبان غرام محلی گفت	این غزلهای عاشقانه تمام
نظم نمود طرف دیوانه	غیرت سلک در عین نظام
در ثنائی ابوالعلا که بود	در ره عشق مقتدا و امام
حسرت خسته حسب حالش خواند	نام و تاریخ آن زبان غرام

و هذا ما اتشدت قطعه

در ثنائی بو العلاء دیوان ما	هست محبوب اهل یقین
میکشد دل اهل شوق را	سو عشق این نعمت اندیشین
جذب از جذبه های عشق دان	ایکده باشد در دل تو درودین
سال ترنم چو یاران خواند	قالی چو جذبته للعیان ^{۱۳۰۱}

و چون بفضل و کرم سیدنا ابتداء اختتامش شده است و خواهد شد لب نرسد

دلبنده محمد محمدي ابو العلامی که چون من دیوانگیهای معشوق دارد

قطعه

باین ترانه مترم گردید

چون کلام پدر و مرشد ما	یافت ترتیب حسن تهذیب
حضرت شاه محمد سمعی	نام نامیش چو نه روشن تر
که بود شافع مار و ز جبرنا	همه در شقبت و هدایت اوست
ابو العلامی ما در دوسرا	ابو العلامی سیدنا فی الکونین
این سخن چون در سلطان صفا	چون ز فضل و کرمش یافت نظام
گفت فضل و کرم سیدنا	مهدی خسته بسال ترتیب
حرف حرفش بخندار اهنسا	کلماتش همه خیر و همه صدق
سال ترتیب کز و شد پیدا	نام دیگر کلمات خیر است
به تاریخ چه نام زیبا	عقل کل شورش شوق فرا
صله نظم یا بد ز خدا	حضرت ناظم عالی درجات
زنده باد این سخن عشق افرا	تا بود رابطه حسن به عشق

وَعَلَيْهِ الْأَعْتَصَامُ فِي الْإِبْتِدَاءِ وَالْإِخْتِتامِ

قصائد

جلوہ عشق ست اگر بنی تمام
 حُسن را از عشق باشد زین
 حُسن باقی از وجود عشق هست
 عشق باشد رافع ہر در و حُسن
 گر نیداری خبر از عاشقی
 جہد کن کہ عشق باشی کامیاب
 کاملی بگذار و بگذر از ہوس
 عشق از ہر قید آزاد کند
 مستی عشق ست بے رنج نما
 دین عشق از جملہ ادیان شترست
 غور کن در کنت کز آن حقیقتاً
 گزر از عشق ہستی نجیب
 در حضور تو العلما مولائے
 معلّم بخوان عرض حال کن

چشم واکن بچہ شواے موزام
 حُسن بے عشق کے باشد نظام
 حُسن از عشق شد حُسن بقیام
 عشق باشد دافع جوع و آدم
 نفع کے بخشد ترا صوم و قیام
 عشق بر تو جلوہ ساز و ستار
 در طریق عاشقی شو تیز گام
 ایزد بند و نہ دام
 شریب ام
 مذہب عشق ست بے طعن و ملام
 معنی آن عشق باشد و السلام
 ہاں بیا شو تیز گام و خوشخرام
 شاہ عشق و جلوہ گاہ حُسن تمام
 ساز اوّل بر مزارش استلام

مطلع ثانی

کامے جناب سیدِ عالی مقام	بر تو از حیای مسکین صدام
از طریق عشق ہستم بچہ	از مے اتی آنا پر ساز و جام
آستان قبلہ حاجات ما	در گشت کرنِ حطیمت و مقام
ہر کہ شہرِ دروگر پاکت مقسیم	دو تشخیر شد رام و بخت اولکام
میرسم لبیک گوین ہر درت	در گھر تو هست یا بیت الحمد
کہ نشد مارا حضور تو نصیب	سال ما ہم میرود در اہتمام
کن نظر بے سرو سامانم	کار ہایم از تو یا بد الضرام
در دل غم خانہ من نوشید صدق	دے بنما جلوه کن از طرب بام
طینت من بہت از شہر شام	در عظیم آباد چون سازم قیام
اکبر آباد دست بہر عاشقان	خوشتر و دلکش تر از دار السلام
از خیال خود شب مار و زکن	صبح محشر بہت در ہجر تو شام
حل مشکلمائے مانگن عاجلا	یا ایہام ابن الامام ابن الامام
کار ہایم جلد و البستہ بتو	من کہ کام در آسمن باشد کلام
بخت من بیدار گرد دیا امیر	بینم از روئے نکویت و رینام

ای سیم از دم جان بخش تو	از دم عیسی فقط ماندست نام
مرده دل هستیم مار ازنده کن	قرم با ذنی کوئی سوخته من خرام
زارنا لیهائی یحیی اموش کن	ای جالت قبله گاه خاص و عام

مطلع ثالث

بوالعلاء راجله آبانی کرام	کلام کانوا امام ابن الامام
بوالعلاء مولائی فی کل الامور	قبله الامال کف للانا م
از جمال همیشه ال بوالعلاء	گشت در بند و ستان کشف غلام
جز انور جمال بوالعلاء	انته قد صار کالکبد التمام
بوالعلاء من قمری واد هست مهر	من ریاض الصلوة خیر الکلام
مست از بوم جهان افن جان	عطر پرور دارم از لوش شلغم
آرزو دارم که برد گاه او	من شوم حاضر بعد شوق غرام
در جوارم قد پاکش شود	مد فی یاربنا بعد الحمام
خاک قبر آن حفسید بو تراب	کحل چشمان خواص ست عوام
بوالعلاء مولائی من اتالی من	من غلامش مستم وای اعلام

إِنَّهُ لِيَمْنَجِنِي النَّشَاكِينَ   إِنَّهُ مَلَجَأِي فِي يَوْمِ الْقِيَامِ

قطعه

ای صبا اندر حضور بوالعلا	عرض کن از جانب این ستم
کز عطائی خویش سحری را نوا	چند ماند کار او بے انتظام
بارده در مجلس خود یا امیر	تا شود حاصل مرا عیش تمام
الغیاث ای سید عالیناب	المدد ای شاه والا احتشام
شعر بایم در دم حیات یا سیر	حسن الاشعار باشد فی الکلام
سلک در اندر صفاهت بحسن	حور مقصورات گویانی انعام
این قصیده گفته ام یاسیدی	با همه شوق و تناد و عنایم
استجب یا ذا الکرلمة دعوتی	تا کجا طول سخن بسط کلام
بس کنم بنام پاکت بس کنم	زا نکه بر مات بود سکی انجام

نظم سر عاشقان کردم تمام
منظومه بود تا یغ و نام

قصیده دیگر

اشک را جلوه عشق مت اگر بینی تمام	چشم و اکن دیده بکشا پخته شوای مردخام

حسن مطلق از جو عشق و آرد آب رنگ
حسن مطلق از جو عشق باقی هست و آب
عاشقان را عشق میسازد و از این سخن
عاشقان را عشق نباید سوک حسن خویش
شوکت و جاه جلال عشق پر از عاشقا
جهد کن که عشق باشی کامیاب از خود
عشق از هر قید آزادت کند بی درد
مستی عشق و محبت هست بمرنج
غور کن در مدعای کنت کنزاً مخفياً
کز راه عشق و توحیدت خبر نه بدیا
بو العلا مولائی من بجا کسی درد و جفا
بو العلا باشد ولی ابن لولی ابن لولی
بو العلا محبوب حق بولی نبی رنگ علی
از جمال بی مثال آن امیر بے نظیر
از وطن و کن بسوستان آتش

مطلع ثانی

میروم در بارگاه سید عالی مقام	بامه شوق و تنابا عیش غلام
میروم در بارگاه عالی شاهی که هست	خاک و راهمیری باز فرم و بیت اعزام
میروم در بارگاه بوالعلا محبوب حق	باد بر جوشن بخیی صد صلوة و سلام
میروم در بارگاه او که باشد حضرتش	قبله گاه بنی السنن سجده گاه خاص عام
میروم در بارگاه سید خود تا شود	کار من با انتظام و حاصل عیش و رام
آتش نشن قبله حاجات ما خود در تکیان	در کشن کن و حلیم و کعبه حسن مقام
نور افشان میکنم چون مهر و سیر و سحر	میشوم و قطع منزل خوشترام و تیر گام
قطع منزل میکنم و ز خود نیبم خبر	می ترسم در طریق عشق از طعن و ملام
الله الله اکبر آبادت بهر عاشقان	خوشترا ز جبات عدای بهتر از دار السلام
هر که شد بر درگاه والائی مولا یم مقیم	دولت او را مگشت و بخت و اقبالش کیم
در حضورش عرض حال خویش میام و فو	نماند تیار این بیار آن صدر بهام
مطلبی خوانیم بخیی بامه عجز و نیاز	ایستاده دست بسته هم صبح و هم بشام

مطلع ثالث

کای امیر ابن امیر و امام ابن الامام	چهره روشن تا کن جلوه چون بدر بنام

در دل ویرانه نغمه خانه من نور نیست بخت من بیدار گردید یا امیر دستگیر کار نامیم جمله وابسته بذات تو بود	روئی بناهای سرچ علا از طرف بام گر شبی بنیم مجال پیشالت در منام من کدام در آسمنی رکاب من باشد کدام

قطعه

ای سچ من بدو لعل جان بخشائی تو مرد و دل گشتم مار از زنده از گفشار کن بسکه بخور از شمار کثرت و همی شدم	از دم صبحی فقط ماندست اندر خلق نام قم پاؤنی گوئی سوی کشته گان خود را از می آتی انانیا سیدی پر ساز جام

قطعه

ای صبا اندر حضور شاه عالی جاه من کز عطا و لطف خود بحیای سکین توان چسبیت بچمی کیست بچمی یا امیر ابن امیر کترین بندگانت فخر شاهان جهان آرزویم این که باشم بر دپاکت مقیم طینت من چون بود از شهر پاکت یا امیر چهره زرد و دل پر درد و برب شور آه	عرض کن از جانب این خسته حال ستم چند ماند با وجودت کار ادب انتظام بنده تو خانه زاد تو غلام ابن الغلام ذره درگاه والای تو خورشید احترام نما بود در هم خاک جان شیرین امقام و عظیم آبادی ساز دل مضطرب قیام میشوم حاضر بر بار تو باین اتهام

در جو امر قد پر نورت اے مولا شود
 جذا وقتی کہ ای کجی شود حاصل مرا
 این قصیدہ گفتہ ام در حالت غم سفر
 شغل من باشد ثنایت یاں ہر روز و شب
 میکند دوح تو تائید من روح القدس
 کی زبان من شود خاموش زین ترجمیل
 شعر ہایم در ثنایت یا امیر نکتہ سنج
 بس کنم بر نام پاکت بس کنم یاسیدی

سکنی قبل الوفات مد فنی بجالھام
 در جو ارشہ مقام و ہر فرارش استلام
 میچکد از بیت بیت او متناغم
 کار من ذکر شریف تو بود شاہ دوام
 ہمو حسان نذرین دورا غم نامی فخر کرام
 ذوالفقار حیدری ماند کجا اندر نیام
 احسن الاشعار با یکفتنش خیر الکلام
 نام پاکت عاشقان را مایہ خیر الختام

قصیدہ سوم

باز در دل جوش زد و شوق لقا بوالعلا
 یک نظر بنا جمال بوالعلا را بے نقاب
 ہست ازانی انا اللہ لا اله الا انا
 دید و جبہ اللہ وجہ اللہ از چشم سر
 واقعی دان اتباع مصطفی و مر تفضی

باز چنان در سر من شدہ ہوا ی بوالعلا
 از برای بوالعلا ای کبریا ی بوالعلا
 نعرہ زن رگوش جانم نعرہ ای بوالعلا
 در جمال میثال پر ضیاء بوالعلا
 اتباع بوالعلا واقعتا سے بوالعلا

باز در دل جوش زد و شوق لقا بوالعلا
 یک نظر بنا جمال بوالعلا را بے نقاب
 ہست ازانی انا اللہ لا اله الا انا
 دید و جبہ اللہ وجہ اللہ از چشم سر
 واقعی دان اتباع مصطفی و مر تفضی

دیده باید کی منور می شود چشمان من
هست ای سحیی دلم معمور از نور و سرور

در سنام و قیظ از نور لغت ای بوالعلا
از دلای بوالعلا و از عطا س بوالعلا

قصید چهارم در عرض سلام

اسلام ای آفتاب حج و مدت السلام
اسلام ای شهریار ملک صفوت السلام
اسلام ای معنی لفظ شفاعت السلام
اسلام ای محی ظلمات بدعت السلام
اسلام ای محیی برین مصطفی ختم رسل
اسلام ای نور چشمان نبی جان علی
اسلام ای آل پاک رحمة للعالمین
اسلام ای گوهر نایاب دریای وجود
اسلام ای شایه غلوت سرگام و هو
اسلام ای سرور سالار معراج اولیا
اسلام ای زلبتانی اناشد کامیاب

اسلام ای نیر چرخ ولایت اسلام
اسلام ای دالی ملک هدایت السلام
از قلم تا فرق هستی جلوه رحمت السلام
اسلام ای علمی ارکان جنت السلام
اسلام ای نوگل باغ رسالت السلام
نور وحدت شمع کثرت سیرت السلام
اسلام ای در کف تو نهد رحمت السلام
اسلام ای موجب بحرامت السلام
اسلام ای کنت کنز سرفرازات السلام
اسلام ای مالک کشف کرامت السلام
هست در کامت منای فرمودت السلام

اسلام ای دعاے گنت گنہ مخفیاً اسلام ای بزرخ ذات و صفات کبریا یافتی فیض نبوت در ولایت یا امیر نقشبندیہ و پشتیہ نمودی مجسم اسلام ای مجمع البحرین نور الخاقیر از خدا و صطفی و مرتضی و سید از حسن و بطینی و از حسین ابن علی هم ز تو بر تو سلام هم ز من بر تو صلوة از بناب پیر و مرشد بر تو شاد صد صلوة بر صفات باد از ذکر مجرب صد صلوة بوالعلاء ای بن سید بوالفوار و خی فداک	مطلب احببت ان اعز بکثرت السلام اشکار از شان تو غیب شهادت السلام از نبی و از علی اندر وراثت السلام یا فتد این هر دو از ذات تو شوکت السلام اسلام آقایی هر چار ملت السلام با دبر تو ای گل باغ سیادت السلام از بها و الدین معین دین ملت السلام از انا بر تو ز تو بر علم وحدت السلام از همه اخوان اصحاب طریقت السلام با دبر ذات تو از علم امامت السلام بر تو از یحیی ای سکین قیامت السلام

قصیدہ پنجم در عرض سلام کہ باہر بیع الاول شریف گشتہ

سلام علیک آتش بوالعلاء سلام ای جگر گوشہ مرتضی	سلام علیک ابن شیر خدا سلام ای صبیح عالم

توئی راحتِ جانِ شہیدِ الہ	توئی وارثِ سیدِ کرمِ ہلا
توئی موجِ خاصِ بحرِ قدم	توئی گویہِ کنزِ سرِ خفا
توئی شیحِ اسرارِ قالِ صحیح	توئی معنیِ لفظِ اے انا
توئی سترِ توحیدِ حیرت و صوت	توئی جلوہ گردِ در و راءِ الور
توئی مطلبِ معنیِ ہر سخن	توئی مدعاے ہر مدعا
توئی آنکہ برفِ رقبتِ ازل	شہا تاجِ الملک و اللہ لنا
بود نقشبندیہ را از قوتِ در	کند بر تو خواجہ مسین ناز
ز تو خواجہ احرارِ سرورِ شاد	ز تو خاندانِ ترا اعتلا
جمالِ تو لاریب و جہ اللہست	بود کفرِ انکارِ این صبرِ ما
برائے جنابِ رسولِ کریم	برائے جنابِ علیؑ رضی
برائے جنابِ حسین و حسن	پنی بضعتہ سیدِ الانبیا
پنی عابد و باقرِ علمِ حق	پنی جعفرِ صادقِ حق نما
پنی موسیٰ کاظمِ نورِ ذات	برائے امامِ علیؑ رضا
ضامنِ بندگانِ الہ	کہ ہشتمِ امامت و ہم جدِ ما
برائے تقی و برائے نقی	بحقِ حسنِ عسکری سیدِ ما

بمحمدی امام زمان زمین
 با جداد و اولاد خود یا اسیر
 بود نام تو بوالعلاء و ظهور
 ترحم علینا بفضل عظیم
 منم خوار و زار و سلام تو ام
 توئی قادر و مالک و مقتدر
 کجا خواری من پسندت شود
 بگرد این غم گشتم اوستاد
 بود این شب عرس تو یا امیر
 بود منزل خاص تو این مقام
 پی مصطفی یا اسیر کبیر
 نمودیم درنگ عرض سلام
 ز یحیای خود گوش کن صیلام
 سلام خدا و سلام بنی

بود حجت خاص اخفی الخفا
 بحال من خسته کن اعتنا
 باطن بود حجت الا ولایا
 بصدر رخ و غم گشته هم تملایا
 غیوری تو یا سید الاصفیا
 منم عاجز خسته و بیسودا
 کی این عجز مارا تو داری روا
 توئی نا خدا سنی ای با خدا
 مه مولد جد تو مصطفی
 یا مرجا مرجا مرجا
 بکن رحم بر این فقیر گدا
 شهادت عاقل دل خود ادا
 جوانی ز تو هست کافی مرا
 بروح شریف تو ای بوالعلاء

دیوان غزل تبرت ب حروف هجا

بسم الله الرحمن الرحيم

ردیف الالف

بنما که نقد جان گرامی کنم فدا
 نبود مراد و مطلب مقصود و در عا
 تا بگویم بیدیده سحرین دل را
 کنست هر روح من از باده انا
 شبها بر آستان تو گردیم ناها
 دادم بیداد دل خود در دانا
 بر در گم علی ولی شاه اقی

یار ب جمال خود به جمال ابو العلا
 جز آرزوی دولت وصل سیر پاک
 عمر و گذشت بر در پاکش نشسته ام
 از گردش نگاه خدا پیش می کریم
 در اشتیاق یک نظر رحمت و کرم
 که بگویم محل چشم ز خاک در حیب
 بر آستان بت نبی بضعة الرسول

در حضرت حسین و حسن زین عابدین
 آورده ایم رو بر کاظم امام
 از حضرت تقی و نقی عسکری امام
 باین دوازده تن با چارده دام
 اظهار دروغش نمودم بعد نیاز
 تا چون پیام مرگ نزد من آورد
 پیران سلسله بدو گاریم رسند
 و جبرائیل آن لی خدا صاحب الحال
 روحی ابوالعلا نماید مرا بقبور
 یا ابوالعلا بیدگیت سر نهادم
 عهد صبا بشد وقت شبافت
 در آرزوی دیدن خسار پاک تو
 به رسول نفیس رسول و قول پاک
 به جناب حضرت عباس نامه دار
 به زمین دلی خواهر نقش بند

در باگاه باقر و جعفر شهادتی
 گاهی خاضعاً من ثامن علی رضا
 و محبت توئی تو مهدی امان
 هم با چهار یار و بازواج مصطفی
 آورده ام شفیع بدرگاهت اخدا
 بی پیروده و حجاب بنم رخ ترا
 گیرند از دوست من پاشکسته را
 کو والدست و مرشد بادشگیر ما
 گوید که یا ولد بنگر نور کبریا
 در کعبه وصال خودت جانی همار
 پیری رسید گشته ام آما ده فنا
 داریم چشم شوق چو زکس در اطم
 بهرین بر حسین ابن مرتضی
 شایانی تمام شهیدان کریم
 بنما جمال شایان هوت بیدا

کن سستماع دسترین از علم ستر	قال صبح گویم و میم بخود ترا
یحیی مدیث عشق چایان نمید	دیوان تو باین غزلت یا منی ابتدا

چون ابتدای کار سن آمد ابو العلاء
 اَلَا نَشْتَمُ إِلَیْهِ لَنَا الْکُلُّ الْمُنَا

الطاف در کن رسم بر ما	بشان کبریا کن رسم بر ما
لَقَدْ جِئْنَا بِكَ يَا اَلْهَى	فقیر آعاجزا کن رسم بر ما
بتو جید و رسالت آشنا ساز	بحق مصطفی کن رسم بر ما
ز انوار ولایت ساز پر نور	بجاه مرتضی کن رسم بر ما
بخاتون قیامت بخش یارب	بشاه مجتبی کن رسم بر ما
تنار جلوه بکیف گردان	بشاه کر بلا کن رسم بر ما
بزین العابدین و باقر پاک	بجعفر ربنا کن رسم بر ما
بموسی کاظم و شاه خراسان	علی موسی رضا کن رسم بر ما
تقی و هم نشی و عسکری اند	شفیع این هر سه تا کن رسم بر ما
بمهدی آن امام صاحب الامر	کر یا ذا العطا کن رسم بر ما
ببوکر و عمر عثمان و حیدر	بجمله انبیاء کن رسم بر ما

بازواج و نبات سرور دین
 بغوف الاعظم محبوب سبحان
 باهل البیت و اصحاب محمد
 فدائے بوالعلا کن یا احمی
 تماشائے جمال تونسایم
 بنوا همش حر شد کامل خدا یا
 آبا و اجداد کرام
 بحق آشنایان خود ساز
 شوم سرست توحید وجودی
 بحق این و سایه ساز یارب
 جناب بوالعلا محبوب خاصیت
 بعشق بوالعلا جام بر آید
 بو فضل شباروز منمائیش
 و یون و یوان نباشد جز بذرش
 شود ربارگاه بوالعلا می

بسیدة التاکن جسم بر ما
 بسیدة الوفا کن رحم بر ما
 خدا یا با خدا کن رسم بر ما
 بشان بوالعلا کن رحم بر ما
 بوجه الله ما کن رسم بر ما
 جمال خود نما کن رسم بر ما
 بحق اولیا کن رسم بر ما
 بنویسم آشنا کن رسم بر ما
 ز صباے آنا کن رسم بر ما
 فدای بوالعلا کن رحم بر ما
 امیر حق منا کن رسم بر ما
 براو کن مبتلا کن رسم بر ما
 بذرش آشنا کن رحم بر ما
 ز سر تا انتها کن رسم بر ما
 قبول این گفتا کن رحم بر ما

فقیر بو العالی هست سجی
بشاه بو العلا کن رسم برما

خدا یا کرم کن گدایم ما	فقیر در بو العلا یم ما
سزاوار رحم تو ام ای کیم	که از ائت مصطفایم ما
بیامر زمار ابال بنی	مکین بنده مرقتایم ما
رسیدم بر ابن علی بو العلا	که با او بخشد در آیم ما
بود منش بر رسم روز عشر	که مداح ال عبایم ما
ترحم کن اسے شرف بو العلا	سلام شد کر بلایم ما

خریدار مهدی سجی تو لی
عجب گوهر لبی بجایم ما

مطلبی هست در کتاب انا	که نفی مگر خبر اب انا
دیدم اندر جمال سیدنا	جلوه پر داز افتاب انا
از جناب ابو العلا هر دم	در دروغم رسد خطاب انا
بندگان ابو العلا دارند	طرفه از سر شتاب انا
در دوشم ابو العلا کشید	کحل مازاغ از تراب انا

نماید کسی و را بیدار حسن سید ابو العلاء بنی سوس حضرت ابو العلاء باشد	هر که خفته چو من بخواب انا چون کنی افتتاح باب انا مرجع و مطلب و مآب انا
عشق من با ابو العلاء محیی هست از مستی شراب انا	
چون شدم مست از می اتی انا بو العلاء گویان گدائی می کنم حسن و ابو العلاء دیدم عیان حق بستر من همین گوید سخن	گشتم ای محیی فدائی بو العلاء بر در ایوان شاه کر بلا در جمال مصطفی و مرتضی لا اله الا انا الا انا
بو العلاء را دیدی محیی بی حجاب در در آئینه الورا ثم الورا	
جز ذکر بو العلاء نبود بر زبان ما خود را نموده ایم فنا در ابو العلاء روی چو ماه سیدنا نماندیده ایم در دیده کحل خاک مزارش گشتم در	بهر حدیث است بان رده بان ما باشد نهان بیان نشان نشان ما زین خصیصه پاک هست ای کمان ما این شوق میکشد سو شهر خان ما

جانزاکم نثار بیامی مبارکش ای همدم آرزور و دلم نیستت خبر این فکر تازه غزل پُر زرد و دوزخ کاشیده ایم در غم جانانه طاهر	گر قصد امتحان کنان جان جان ما بگر درین جریده نظم بیان ما شاید بود ز حال دل خوشچکان ما لیکن چه نفعها ندید این زیان ما
بیکجی نامه است ز مازنه هم اثر جز بوالعقل نماند درین جسم و جان ما	
چند ما و غم فراق شمشاد سکر توحید ناب و بیکیفی شوکت مغر و جاه کن فیکون خوشتر از دولت جهان باشد	بسکه دارد دل اشتیاق شما هست یا بوالعقل مذاق شما چیت در پیش طمطراق شما گر بخشد آساق شما
خاک بیکجی کند معماران صنعت تمییز نور و اق شما	
ملاذ و لمجا من آستان سیدنا فتاده ایم ز دنیا و دین آل زاده منم که ز لاله با عالمی زخوان منست	کمینه بنده ام از بنندگان سیدنا بر آستان ملک پاسبان سیدنا رسد همیشه نصیبم زخوان سیدنا

ز نفهم خلق بود در رتبه دانی او ز سر باده اتی ناچسب نگام ز سر قال صبیح آگهی شود مار	چو خالق ستنا خوانِ ستیدنا منوده اند پاسبانِ ستیدنا چونکته شنوم از زبانِ ستیدنا
همیشه عرضِ تحیات می کنی بحی ز صد نیاز بروج و روانِ ستیدنا	
ای فروغِ مهرومه از رویِ خشانِ شما بی نصیبانند از فیضِ کمالت با نصیب شهریاران برد ایشان غلامی میکنند گر شبی ما را جمالِ خود نمائی یا امیر بنده را بنود مجالِ م زون یا بوالعلا کی شود از تند بادِ حادثه بیمِ ملاک	آشکارا جلوه حق گشت در شانِ شما نیست کس محروم یا سید بدورانِ شما طرفه باشد حشمت و جاهِ عسلمانِ شما نیست دور از شیوه الطافِ لسانِ شما تابع حکیم باشد آنچه فرمانِ شما چون چراغِ مابود در زیرِ دامنِ شما
بنده یحیی در عظیم آباد با حالِ خراب روز و شب صبح و مسا باشد ثنا خوانِ شما	
بخویش بوم مبتلا اتی انا ای نای بوم بوحدت بی نشان یا بوالعلا هستا	ز جوش عشق بوالعلا اتی انا اتی انا پر دوشتم شور انا ای نای انا اتی انا

بر بوالعلا گشتم فدائے انا اتی انا	بر حسن خود مفتون شدم بر خوشی تن مجنون شدم
با خویشی هتم آشنا اتی انا اتی انا	تا بجای توان خود منم روح و روان خود منم
باشد جانش حق من انا اتی انا	در بوالعلا حق را نگرداری اگر حق بین نظر
اکنون ز دل خیزد انا اتی انا اتی انا	در روی سید خویش را دیدیم هر سوبر ملا

بستان بوالعلا کجی منط شو جبهه
گوازی صدق و صفا انا اتی انا

پرزو لای سید ناگشت جام ما	ساقی بیا که دور فلک شد بکام ما
قال صحیح جلوه کشف از کلام ما	تا هر کلام خویش مرا کرد ابو العلاما
در اصطلاح عشق هم نیست نام ما	دیوانه جمال سیر ابو العلاما
اعلام بود در عشق معانی مقام ما	تا یافتیم با تخمین ابو العلاما مقام
گرد تمام روز و شب و صبح و شام ما	در یاد روی و موی جناب ابو العلاما
بیز نام بوالعلا شده حسن ختام ما	اکنون چه غم ز کشمکش تنگی بعد

قطعه

آیا بود کسی که رساند پیام ما	در بارگاه حضرت سید ابو العلاما
خواند بر آغخاب صلوة و سلام ما	شوق نیاز و بندگی من با و برد

یحییٰ جناب حضرت سید ابو العلاء
باش روی و مرشد و پیر امام ما

آیت لطف و کرم سیدنا مولانا	جلوه نور قدم سیدنا مولانا
مُبْقِی لَح و قلم سیدنا مولانا	ذات پاک تو بود جوهر عالم عرض است
مفخر عرب و عجم سیدنا مولانا	وارث ملک نبی علی و بطین است
هر در را کرد بهم سیدنا مولانا	بر رخ ذات و صفاتش جو پیا
چه کند دیر و حرم سیدنا مولانا	هر که بردر گم پاک تو سر افکنده بود
از عجم و رنج و الم سیدنا مولانا	بنگای دل من شاد و ناسازد

لب یحییٰ مترجم بهمین نموده
من نم من منم سیدنا مولانا

در یاد و سیت این همه شور و غنای	دیوانه سید شده یحییٰ لقب ما
کوی تو بود غایت راه طلب ما	با دیر و حرم نیست سرو کار ما هیچ
ای شیخ تو آگاه نه از ادب ما	پا ساخته از سر برده دوست دیدیم
عنا بلب لعل تو داروی تپ ما	از شربت عیسیٰ نزد سوزش در ما
الحال پیر سید علو نسب ما	دوست که در عالی مسافل نبوده

در مدح تو ای شاه منطوم چه منشو جز ذکر شریف تو مرا نیست درگاه یاسیدنا از می حب تو منمست	چون لولوی شهوار بریزد ز لب نفت تو بود مشغله روز و شب نام تو بود باعث وجد و طرب
من سیدم و سیدنا سید من هست یعنی بود این بس نسب و حب	
یاسیدنا ذکر تو کار دهن ما از ذکر تو از مدح تو از تذکره تو شاه همه بهر تو بود آنچه نیست بر هر وطن خود نظر لطف صورت یاسیدنا نور جمال رخ پاک زنگم بود از رنگ تو ای رنگ به رنگ	نام تو بود در بط و نظام سخن پیر نور و صفا هست شهاب نجم قریان شار تو سرجان تن ما در شهر تو شاه بود اصلی وطن ما شمعیست بکاشانه سرو عین ما باشد ز بهار تو بهار چمن ما
یعنی در همه عشق فرا میوش نمود احمال همین عشق بود علم و فن ما	
یا ابو العلاء بصل خودم شاد کن مرا ما خود گرفتیم و سیریم در خود ما	در مجلس شریف گهی یاد کن مرا زین قید و بند بهر خود آزاد کن مرا

ما را خیال نیک بدخو و کنون نماند معموره دلم شده یا سیدی خراب بلبح دل شبیه وجهت کنیم نقش ای نو نهال بلغ رسالت غر سر	هر آنچه مرضیت بود ارشاد کن مرا یک جلوه ساز و از کرم آبا دکن مرا نقاش این مثال خدا داد کن مرا بر روی خود چو مرغ چین آدکن مرا
میجی معین بن بره شوق فدوتی ای یار بوالعلا یم ادا دکن مرا	
می شوم حاضر بدر بار شما از درت محروم که گرد فقیر حسن خود طاس هر کند در روی تو کز نویر پاک و جبه افند مرا بهدی دوی درین آخر زمان تا قیامت ماند ای ابن رسول	تا شوم فایز ز دیدار شما هست احسان عطا کار شما بود این مقصود از اظهار شما غرق در دریای انوار شما دار و آگاهی ز اسرار شما بانی و یارینده آثار شما
دولت کونین بے رنج و تلب یا فتریحی ز سر کار شما	
باشد حیش سیدنا گفتگوی ما	در یاد دوی بود همه این دوهوی ما

بر آستانِ پاک تو عمر شود تمام به سقیم تر دماغ ز بویِ اَبوالعلا من بسته ام بدلم طریقِ اَبوالعلا نامست حق شدم ز جامِ اَبوالعلا مقصود من ز کعبه و تجانه غیر گیت من ز نهائی خلقم و از فقر باخبر آلوده گشته ایم ز گردگنه تمام	و اندک نیست بهتر ازین آرزوی باشد شام خلق معطر ز بویِ ما عالم تمام بسته یک تار مویِ ما نان در میان روغن می دوشوی جز میر اَبوالعلا بنود جستجویِ ما ای طالبِ طریقه بکن رویِ ما از آبِ لطف خویش بکش شستویِ ما
من بنده ام غلامِ اَبوالعلا بخیلی ز خاک پایِ امیرِ برویِ ما	
یا سیدی گرفته از لطفِ دستِ ما دارم ز فیضِ سیدنا حالتِ بزرگ حکم روانِ بلوی و سفلی بوشها من نوشدم تو من شدی تو دینانند	در دستِ قدرتِ تو بوبندوست باشد در ای عالم تقدیسِ حیات گویی با اگر ز ره لطفِ مستِ ما هستم ز هستی تو هست تو هست
بخیلی برای عشق مرا آفریده اند باشد همین مراد ز عهدِ استِ ما	

یا بوالعلاء می توانم تن را اندز طریق پاک تو تا گشته ام ری بودیم مرگو نشین بر کران خلق چون تنبیر گشت ز نور جبال تو ما یم بوالعلاء فی و آباء ما همه خود را سپرده ایم بدست تو یا امیر من کارهای خویش سپردم بدست از بسکه گشته ایم ز جور فلک بتنگ صبح و ساء روز و شب سالها مقصود من ز شعر و سخن فریاد بود	در خلق عشق تو سبب اقتدار ما افزوده اند اهل طریقت و قار ما عشقت نموده در دو جهان اشتها قدیل عرش گشت ذل اعذار ما احباب هم قارب خویش و تبار ما از غیر تو در طلبی هست عار ما در کارهای خویش نماند اختیار ما بنگر چشم لطف و کرم حال را ما نعت تو یا امیر کسب سیرت کار ما چون شاعری نبود و نباشد شاعر ما
یکجی شود مرد و دم حاصل ر بود اگر دوزار سید و الا مزار ما	
هست تابان ز زمین تا فلک نوار شما تا قیامت بودای ابن رسول اطهر تو کریم ابن کریم ابن کریمی لاریب	بود منظور شهبازین همه انظار شما باقی و لم یزلی این همه آثار شما لطف و احسان و کرم هست شهابا شما

با همه دلوله و مستی و شوق آمدم من اگر نیکم اگر بزرگ درگاه تو ام خوشتر از ظل بهاست مرا ای بولا کترین تو کله گوشت شکن بر اعدا بودی استیذا و والد ما حبه الله	سیتک انت جیبی پے دیدارِ شما هر چه هستیم کین بنده سرکار شما جانی بخشند اگر در پس دیوار شما بر نکو کار کند خسر گنهر کار شما واقف راز شما حامل اسرار شما

گشت از چشم عطا و کرم و بر الله
 دل بخیای شما طرح انظار شما

جان عالم همه قربان تو یا سیدنا هست نور قدم انوار تو سبحان الله اشکارا بجمال تو شده جلوه حق عارف ذات شوم واقف اسرار شوم ناز بر ذات کریم تو نمایند و زنند صلاح و طالح و بدکار و نکو کار همه هر چه از لطف پسندی پی من خوب و بد این گداز در خویش مران بهر خدا	انچه هست آن من آن تو یا سیدنا لطف واجب دهد امکان تو یا سیدنا شان ایزد چکد از شان تو یا سیدنا پیام از دولت عرفان تو یا سیدنا سکه بر عرش غلامان تو یا سیدنا فیض یا بند بدوران تو یا سیدنا بنده ام تابع فرمان تو یا سیدنا هست پرورده احسان تو یا سیدنا

صبرِ حادِ شہِ خاموش چرا غم نکند سگِ درگاهِ تو ام بر درِ پاکت جا بزم	چون بود در تیرِ دامانِ تو یاسیدنا حصه ام میرسد از خوانِ تو یاسیدنا
روزِ شنبِ صبحِ دسانده خاصیتِ کجی در وطن هست تاخوانِ تو یاسیدنا	
یارِ بجمالِ سیدِ والا نما مرا تا کلِ چشمِ اہلِ صفا خاکِ من شود محشورِ روزِ حشرِ کن اسی ربِّ الملئین من لائقِ تقربِ اہلِ صفا نیستم یارِ بچسانِ رسمِ بحضورِ ابو العلاء یارِ بنم گدا و فقیر از حضورِ دور	ہر مست ساز از می اتی آنکرا کن خاکِ پادشہ سیدنا ابو العلاء مرا در اولیائی امتِ خیر الورا مرا پاکم کن از کدورت و حرص و ہوا مرا شرمند گیسست از علّ نارِ سامرا وہ در بساطِ انجمنِ شاہ جامرا
یہ بھی کی کہینہ بندہ تو عرض میکنم یارِ بچمن سیدنا کن فدای مرا	
یا ابو العلاء بیا و نظرِ کن بجالِ ما باشد ہمین و لایستِ جنایا ابو العلاء افتادگی بدر گہ آن شاہِ دین پناہ	نگذر ز لطفِ حالِ پیر از اخلالِ ما از قاضیِ مراد و دعالمِ سوالِ ما باشد ہمین عروج و صعود و کمالِ ما

ما یا فیتیم لقمه از خوانِ جودِ او	بهره رباست خلق ز خوانِ نوالِ ما
ماییم سرکنده ببابِ ابوالعلاء	اینست غر و خشم و جاه و جلالِ ما
ما را کجا دماغ که سازم باین آن	یا ابوالعلا خوشیم و خوشست این آن

یا جناب حضرت سید ابوالعلاء
میجی نتیجه همگی متیلست

ای همچو من غلامِ تو شاها نه را	افتاده اند بر درِ تو خاکسار را
بر استانه تو گندیم خویش را	امید ارم از کرم بی شمار را
کیبار هم حضورِ تو حاصل نشد را	بر استانت آدم از شوق بار را
برقع ز چهره بر گن و جلوه ده شها	فرش اند دید ما بره انتظار را
چون برق آمدی و قراری نداشتی	بر دی ز جان سوخته من قرار را
روزی بقصدِ صید بضدنا ز کن خرام	سر بر کفانه در ره شوقِ ستار را
ما در پدربرا و خویش و اتا بزم	بودند جمله در ره تو جان نثار را
در دستِ قدرتِ جو بود اختیار کل	ز انرو سپرده ایم بدستِ تو کار را
دریاد آن لبِ چو حقیقتِ نگار من	از دیده سختِ نختِ جگر گشته پاره را
گر دید سینه ام ز غم یار داغ داغ	گل کرد رنگ عشق که دارم بهار را

سیحی بدست آمده و امان بوالعلا کردیم دل حق استی خود تار تار را		عشق تو آمد و جا کرد درین منزل ما جای مانیز کنون نیست درین منزل ما بس درین عمر درازست همین حاصل ما هست پر نور ز ذکر تو شهاب محصل ما می توان ساختن آسان بنگه مشکل ما نیست این سلطنت و جاه و چشم قابل ما حضرت سیدنا هست بحق قائل ما بود این پرده پندار مگر حائل ما		بوالعلا مهر تو پیوست آب و گل ما عشق تو آمد و در سینه و دل ساخت قفا حاصل خود همه تاراج نمودم بر بهت لبم از یاد تو خاموش بنامش یکدم سیدی بسکه سر اسیمه شدم از گرو حق مرغ ما که ای بدر سیدنا ساخته ایم حوش شدیم قائل اسرار انا چون گذشتم ز خودی با خود تو پیوستم	
ز و سیراب کن ای ابر کرم بخیلی را رحم کن رحم برین تشنه لب ساحل را		ذکر تو بهترین طاعتها در دل من فکن میاستها همچو آینه طرزه حیرتها		یا د تو خوشتر از عبادتها جلوه بتا ستم نماشتها وارم از روستی حق نمای تو	

نهد بکس و نداد بکس دست در عشق بازی افکنم مذهب رندیت بیافت	تو حق داد آن کرامت ها کرده ام بس بلند همت ها در ملامت بود سلامت ها
بر در پاکت آمده ییجی ساز بر حال او عنایتا	
باشد جناب سینه دنگیر ما باشد اگر بسوی تو مولا مصیر ما باشاه بنظر مرانبتیت خاص هستم فقیر در که سلطان ابو العلاء محبوب خاص حضرت میر ابو العلاء از بنو ای خودم آید چرا ملال از جو رحین نیست هر اسم که ابو العلاء تابسته ام بسلاطین خویش اشها	مولا امام قبله و پیران پیر ما برتر بود ز عرش معلای سیر ما در کائنات کیست عدیل و نظیر ما عالم تمام هست گدا و فقیر ما نعم المعین آمد و نعم النصیر ما ابن امیر عرب و عجم هست امیر ما باشد معین پشت و پناه و ظهیر ما عالم تمام گشت رهین و اسیر ما
ییجی بیاد گلرخ سید ابو العلاء بالارود ز عرش معلای مصیر ما	

میجی پھر میگزد سالِ ماہِ ما میجی جنابِ سیدِ پاکِ شاہِ ما ای آفتابِ ذرہ نوازی زہر ساز ای ابنِ بو ترابِ کلمہ لبکشم بے ش نمود مر از وز حساب و کتاب ہم باسن تو آن کن کہ تو ی اہل آن شہا	تا کی نہ ساید رخِ پُر نورِ ماہِ ما میجی فقیری در ادعائِ وجاہِ ما روزی کنِ التفاتِ بروزِ سیاہِ ما از خاکِ در گہ تو بود گر کلاہِ ما ذاتِ تو هست پیشِ خدا عذر خواہِ ما بر عفو خود گزینگر بر گناہِ ما
میجی ز ذکرِ حضرتِ سیدِ ابوالفضل پرنورِ بہتِ مدرسہ و خانقاہِ ما	
ای نورِ نورِ بہتِ ز نورِ تو نورِ ما یاد تو سیدی بود آرامِ جان و دل از دولتِ حضورِ تو ای حضرتِ امیر بگذشتنِ از خودی خود اصلِ خودی بود آلودہ کی کند دہنِ از لقمہ کسے این شعرایِ عشقیہ من بہتِ تو	از پر تو جمالِ تو باشد ظہورِ ما ذکرِ تو بہتِ مایہِ عیشِ دسرِ درِ ما حاصلِ حضورِ شد بدلِ بی حضورِ ما این بے شعوری آمدہ عینِ شعورِ ما طبعِ شکرِ ما و مزاجِ غیورِ ما عذری کند بہ پیشِ خدایِ غفورِ ما
میجی ز عنبرِ شاہِ سلیمانِ گنیم	

باشد روان بخاک هوا حکم مور را

جز سوی تو نیست راه مارا	راهی بنما شهاب خدا را
در وی تو حسن ذات مطلق	و الله که هست آشکارا
در وی ابوالمسلم تبیینید	انوار جمال مصطفی را
از جباه و جلال خود زنده	پیش تو شهاب اگر استار
از یک نگه تو موم گردد و د	این دل که بود چو سنگ خارا

قطعه

از سهو و خطا و جرم و عصیان
بیمبلی نبود هر اس مارا

و حضرت اقدس الهی
آریم شفیع ابوالمسلم را

ای زمر ذره عیانت بکالت شای	خود مثال خودی و نیست مثال شای
کاینات افتد از نظم و شود زیر و زبر	آشکارا شود از شان جلال شای
و احق رتبه محبوبیت مطلقه ات	نرسید و در کس بکالت شای
هر زمان میبکند از لعل لب قال صحیح	متر توحید بود معنی قات شای
خبر از دنیا و دین نیست مگر بچشم	هست مدبوشن دل من بخیاالت شای

ساخت در هندوستان شاهنور پاک تو	هست بر ایندیان از بسکه احسان خدا
دگیر اداو در دست تو وستم از ازل	هست بر من لطف و احسان فراوان خدا
عالمی محکوم تو و بر تو حاکم نیست کس	هست فرمان تو جاری مثل فرمان خدا
گفت ایبت عند البقی جذ پاکت یا امیر	چون باشی با رسول الله همان خدا

بر درت سحای سی سگین آده با صد نیاز
لطف کن یا ابو العکاکان بنی شان خدا

بوالعلاء حامی معین ما	بوالعلاء هر نفس قرین ما
بوالعلاء هست نور ایمانم	بوالعلاء هست ستر دین ما
جسم ما را مکان تصور کن	بوالعلاء را بدان کمین ما
آنکه بر آسمان همی رفتند	سرنگندند بر زمین ما
جز غلامان بوالعلاء که بود	یا رو سهدر دهنشین ما
ثبت در عالم ازل کردند	نفس نام تو در نگین ما
حافظم چون توئی نباشد پاک	هست اگر دیو در کمین ما
حق ترا دید غیر تو ناحق	عاقبت طبع حق گزین ما
بر درت سجده ریزی شب	ساخت روشن چو مدحین ما

دید نور تو همه را غرق	بتجلی چو شد یقین ما
شود از ذکر بوالعسلی شاد و خرم دل حزن ما	
السلام ای سرور و سالارِ جمع اولیا عجز و درویشی و دلریشی من لا بین لای فرزندِی مرثابت بودی ایتدی و عویم این بسکه در خیل غلامان تو ام هست وجه الله پیر و الدومولاسن از پی خواجه عین الدین امامِ چشتیان نسبت پاک تو روشن کرد جسم و جان من این شب عرس تو باشیدی در خانه ام هم بود ام و ز عرس عشق پیر پیر من جز غزل خوانی بهر گفتم تحلیف دل	السلام ای مدعا و مطلبِ اتی آنا از برائے مصطفی و از طفیلِ مفضل در حضورِ ثامنِ ضامن علی موسی الرضا بر غلامِ خود نظر کن از ره مهر و عطا در جمالِ او تو وجه الله مرا شایمانا رحم فرمایا امیر ابن امیر بوالوفاء گشته ام پر نور ای از روی تو کشفِ التجی لطف فرمایا و بیایا حبابِ محبا عشق خود اندر درون عاشقانِ مسکین نیست کار این گدایا سیدی صبح و مسا
ده به زرم تو ب خود جا بهر سنین و علی بر در تو آمده بحیای تو بوالعلما	

ای جانِ جانم بیا اشی شاهِ ما نم بیا
منگرسوی اعمالِ من ای در دوزخم بیا
ای ماهِ تابانم بیا وی مهرِ خشانم بیا
بیساز و سامانِ گشتم ام ای ساز و سامانم بیا
ذکرِ کُتم در هر چمن گلِ بدانم بیا
محبوبِ ایاجاهِ من سلطانِ فیضی نام بیا
شوقِ دراز آورده ام ای ماهِ مہمانم بیا
کن گوشِ گفتارِ مرا ای زیبایِ پادشاهم بیا

ای نورایمانم بیاشمع شبستانم بیا
از لطف بگره حال من کن رحم بر احوال من
روزم سیه بپوش و تو سر داده ام در کوی تو
مجنون و حیران گشته ام از بس پیشانی گشته ام
از هر زبان هر سخن چون بلبل بخجیده تن
ای من شاه من ای شاه من ای ماه من
استشب نیاز آورده ام سوز گداز آورده ام
در خانه ام رونق فزایش و حدیث این گداز

میگویی غریبان آمده از حیرانان آمده
 با چشم گریان آمده ای شمع خندانم بیا

السلام اے دریا ئے آنا
السلام ای بنجارا ہنسا
غمز باعیش و مسرت افزا
بوا علما بادشہ روز جزا
بوا علما مطلب فتران ہدی

السلام ای خلف شیر خدا
السلام ای ز خودی بنمود ساز
السلام ای طرب جانِ حزین
بُو العَلَمِ اکرمِ یومِ عشر
بُو العَلَمِ نسیِ آیاتِ الله

تذکرہ شہداء و شہیدان
شاہان و شہیدان
کرام و شہیدان
کرام و شہیدان

بُوَ الْعُلَاحِیْنِ عَلَی الْعِلَی حاکم و بادشاه اهل فنا چون معین عتده کارم بکشا حسن حق در رخ خوشیم بنا بسکه کردم سفیر منزل لا پئی هر در دهن خسته دوا نم و سوز دل و شوق لقا این شب عرس تو باشد شاه خانه ام خانه تو هست بیا بر درت سیدنا مولانا جلوه بے پرده کنی ای مولا جز ثنائے تو ذکر کار کجا روز و شب سال و مه صبح و سنا	بُوَ الْعُلَاحِیْنِ عَلَی الْعِلَی نایب حضرت سلطان الہند مستعین بر در تو آمدہ ام از پی والدین و جہ الشہ گذرم وہ بسوئے الا للہ خاک در گاہ تو باشد ای شاہ چند در حبس تو سوز و جام تو عرسانہ بیا در حبس نذر تو سوز و گداز آوردم عاشقان صفت بصف استاواند تا نقاب از رخ خود برداری جز خیال تو نباشد شغل می فرستد تو تسلیم و سلام

از زبان خود خوان طریق
بندہ خاص محمد یحییٰ

بُو العَلَّامولائے مالمجائے ما جز بیاب بُو العَلَّاسر کی بہند از عنایات جناب بُو العَلَّاسر چیت یاران طمطراق کن و مکان ہست اندرتا و پودم جو شش عشق گر چہ روشن تر ہم از آفتاب عاشق و دیوانہ و پیمانہ نوش قطرہ بل کمتر از قطرہ بود	بُو العَلَّاسلطان مآقامی ما دوستان این ہمت اعلائے ما بی نیاز ہیا و استغنائے ما پیش شکر این دل شیدائی ما عشق بازان بودہ اندا بائے ما در خفی محفی بودا خفنائے ما در کتاب عشق ہست اسمائے ما ہفت حجر اخضر از دریائے ما
ہمجو سگ افتادہ و دلدادہ است بردر شاہ نجف یحیائے ما	
اللہ اللہ جمالِ ستینا قدسیان با وجودِ قدوسی ہر کمالے زوال می دارد از محالات باشد این کلمہ بشر سر دینا و دین نیست ام	نیست مثل و مثالِ ستینا خاسفند از جمالِ ستینا لم یزل دان کمالِ ستینا کند اورا کمالِ ستینا من و شوق وصالِ ستینا

جا بصفِ نفال سیدنا	بس بودم نژتم اگر یابم
	دل دیوانه مرا سیکه نیست غیر از خیال سیدنا
حق و فای عشق ادا کرده ایم ما نظاره فدا و بخت کرده ایم ما بارے نماز عشق ادا کرده ایم ما شورے باز سکراناکار کرده ایم ما بریک ادائے یافدا کرده ایم ما کز نسبت اسیر چپا کرده ایم ما هر آنچه کرده ایم حبا کرده ایم ما چون عذیب نغمه سرا کرده ایم ما	خود را فدا سیدنا کرده ایم ما در گردش نگاه حقیقت نمائی تو در طاق ابرو کو نمودیم حبد منصور و ارباده وحدت چشیدیم آن نشانی که داشتیم از باوه آست ای دوستان ز شیوه انصاف گزید ماست عاشقیم ادب شعر عشق نیست شور و فغان حبس گرگی نه بسا خود
	یحیی ز فیض حضرت مولانا ابوالعلا بیت بدست شیر خدا کرده ایم ما
دل نجیده ما شاد فرما شهبان این خانه را آباد فرما	بر بزم خویش شایا دفرما و لم دیرانه بے نور تو باشد

اسیرم عاجزم درانده هستم ندام غیر تو شاها مبینی نشسته گوش بر آواز هستم بشوق خرد شیرین تبسم	دلم از قیدِ غم آزاد نمردم خدا را سیدے ادا دفرما بحق بنده هیچ ارشاد فرما مد و یا حضرت فرما دفرما
بصد شوق این غزل گفت یحیی زعین لطف بگر صا دفرما	
دلم ای همدان شاد دست اینجا دلم دیرانه اندر وطن بود بیا اے دل شمار بوالعلا شو عجب مستی ست اینجا در خموشی رسد آخر پاپوس رکابی عجب تاثیر فضل شاه باشد عجب لطفت است اینجا در خموشی تکلم از لب شیرین کن شاه	ز قید رنج آزاد دست اینجا ز قرب شاه آباد دست اینجا چه صید است و چه صیاد ست اینجا عجب لذت بفریاد است اینجا رسیده خاک بر باد است اینجا عجب ترکیب ادا دست اینجا عجب کیفیت باد است اینجا غلام شاه فراد دست اینجا
ز فیض مرشد کونین تکیه	

	مراد فیض و ارشاد دست اینجا	
قال صحیح آمد شرح بیان ما در کائنات نیست کسی هم زبان ما بر یک قرینه است بهمان عیان ما پیدا میکن یقین یقین راز دان ما آباد با و خانه پیر منان ما قوت فرایت آمده عشق جوان ما	تر السعوت ترجمه داستان ما من نکته میهم نوشتم معنی شناس خود از پرده خودی بدر آونگاه کن من آنچه گفته احمقین گوش کردیست مست شراب و حدت حق ساخته از حادثات و هر شوی پیر اگر ترس	
	میجی از عشق سیدنا بوالعلا بود این کرد و فرو و دید به و عرفشان ما	
بی حجاب کامد وقت جان سپاریا شمع سان بود ما راهر شب شکباریا بعد و دم بگذشت بکه خیر جاریا شب هم شیم باشنا لیا و زاریا می کشم ز روی تو بکه شهر ساریا ای غمت او کرده حق غمگاریا	در فراق تو دارم بکه بهر اریا سوخت ز آتش هجرت مغر استخوانین پشتم شک ریزانم در فراق آن دلبر از دم محبت تا نام آه می سازم دیدم رو نیکویت جان ناختم زبان یک نفس مرا نگذاشت در فراق تو تنها	

خزقه رسن می بخی دل فدای میخوار
لای پارسایها وین شراب خوار

ای دل یوانه ام با بوالعشا شو آشنا آن زانی با ابلهیت مصطفی عشقت شود گر ترا باشد مولی اشنانی با خدا عقد از کار تو و اگر دجرا داری هر اس عین درمان درد باشد ز بر ما شقان گر قبول خلوق مطلوب و مراد تو بود	با خدا و مصطفی و مرضی شو آشنا اولا باشد بدای تمنا شو آشنا یک زمانی بادل خود آشنا غدا با جناب بوالعشا شکلا شو آشنا مرد خام است آنکه گوید باد و افشا با دغا و با حیا با سخا شو آشنا

چند سحلی بیوفائی در طریق عاشقی
ایک غرضی این سیر بوالوفاشو آشنا

ای حبه تو فنا و وصال بقای ما خاموشیت بود سبب بهیتر اریم نگذارش رفتن بیچ تمنا بخاطر م آزاد ساخت از همه تکلیف و جمله قید از جا اگر رویم ندریم بیچ غم	وابسته با تو هست بقا و فناء ما ای در لب تو هست دوا و شفای ما مولای بنده پرور با بوالعشا ما یارب چه لذت است بهائی انائی ما باشد همیشه گرم ز عشق تو جانی ما

سازگار با بوالعشا شو آشنا
با بوالعشا شو آشنا
با بوالعشا شو آشنا
با بوالعشا شو آشنا

از من مانند هیچ اثر من بخمانده ام	جز میر ابو العلاء نبود در قسای ما
میجی ز بهی نصیب که گوید ابو العلاء میجی می بافتی و غلام و گدائی ما	
بو العلاء ای شاه ما ای سید ذیشان ما نور چشم اشفا کردی غایت یا ایسر ای شکر گزوم بحال من نوازش ساختی مهری ما را که امت ساختی صفتش ما این پسر باشد عطای خاص یا ابو العلاء لایق شایان خود بر حال و احسان	شکر احسانت نباشد طاقت امکان ما ساختی از فرط بنده پروری درمان ما اینچه احسانت فی فی الفضل الاحسان ما روح آوردی دوباره در تن بیجان ما عمر اقبالش به ایجان و ایجانان ما مانی گویم احسان کن شهابیان ما
بندیه می این پسر در خضر آورده از کرم بگر بحال بندگان سلطان	
السلام ای بو العلاء مولای آقائی ما السلام ای دیدن رویت مرادید حق السلام ای آدم بر آستان مرده دل عاشق دل داده و دیوانه روی توایم	السلام ای بو العلاء کجا ما و اوائی ما کوی نیکویی تو باشد جنت الماوی ما قم باذن الله گوانیسو بیای عیسی ما عشق بازی با تو سنت باشد از آبائی ما

و اینچه احسانت فی فی الفضل الاحسان ما
روح آوردی دوباره در تن بیجان ما
عمر اقبالش به ایجان و ایجانان ما
مانی گویم احسان کن شهابیان ما

گر بینم روی ز یاسی تو امشب یا امیر سرخ آرد من و دو خم غمی سازد کمر این پسر را بردرت آورده ام یاسیدی گر روم از جادو عشقت بر لید جان تن	گر دو این شب فی الحقیقت لیلیه الاسری جز بدرگاه رفیت همت اعلائی ما کن ز طول عمر و خرم دل و جانهای ما گرم دارد این پسر در عشق پاکت جا ما
سرفازی در دو عالم ندیده بخیلی را شود گر بفزائی ز لطف و رحمت یحیائی ما	
من ز ند مصطفی خلف شیر کبریا چون نهصد و نود شده از بهجت نبی توحید ناب نسبت خاص محمدی فیض بو تراب ظهور از تو یافته رویت ندیده سوسو تو گوید ادم جان بر حال زار بنده خود التفات کن از یک نگاه خویش مرا کامیاب ساز بهر دگر کن مثل امین طیبین	آید پی سلام تو یحیائی بی تو ظا هر شت از وجود تو اعجاز مصطفی هر کس بعت در قسمت خود یافته شهادت نگ از نگاه پاک تو شد مدد طلب مولای فرخیم بدست تو خویش را تا چند بنده پیش کسان سازد تما بهر نبی و سیده دشاه دل تن بهر امام تامن ضامن حسن ضامن
یحیی منم این غلام ست یا امیر	

من ز ند مصطفی خلف شیر کبریا
چون نهصد و نود شده از بهجت نبی
توحید ناب نسبت خاص محمدی
فیض بو تراب ظهور از تو یافته
رویت ندیده سوسو تو گوید ادم جان
بر حال زار بنده خود التفات کن
از یک نگاه خویش مرا کامیاب ساز
بهر دگر کن مثل امین طیبین

آدم ہرستانہ تو سر نمود پایا

ای وصی مرقی ادرک لنا	یا جناب بوالعلاء ادرک لنا
پور شاہ ہل اتی ادرک لنا	نور ماہ کر بلا ادرک لنا
نائب خیر الورا ادرک لنا	محی دین مصطفیٰ ادرک لنا
حاکم ارض و سما ادرک لنا	مالک بالادست و فوق و تحت
شاہ با زقل کفے ادرک لنا	انہوئے و سنائی صحرائی قدم
یاسمین الاولیا ادرک لنا	ستعین بر آستان آدم
ابن سید بوالوفنا ادرک لنا	میر عبد را آرم شفیع
وزیر فیض العلماء ادرک لنا	رحم نہرا از پے نور العلماء
شاہ با مجد و علا ادرک لنا	از برائے میر عبد الماجد
ابن مشاہد انبیا ادرک لنا	از برائے خواجہ فولاد ^{ابن ابی القاسم و خلیفہ}
رحم کن جلال ادرک لنا	از برائے پیر و مرشد یا امیر
ای امیر محبت ادرک لنا	از برائے مہدی و ہادی ما
پیر آل طباطبائی ادرک لنا	از پے جد و پدر بر بن بخش
متائل آئے اما ادرک لنا	از شراب سدت خود مست کن

باز از نخیامی خود بشنو غزل

از ره لطف و عطا ادرك نما

نور ذات کبریا ادرك نما

سرور اهل صفا ادرك نما

ای شیه شکشا ادرك نما

حاجت یکن گن روا ادرك نما

بوالعسلا ادرك نما ادرك نما

ده عنا جائے عنا ادرك نما

گشت پشتِ ماد قما ادرك نما

خوش عروسانه بیا ادرك نما

محبایا حبا ادرك نما

استیج یا ذال عطا ادرك نما

عالمش فرا ادرك نما

لطف بر حاش نما ادرك نما

از کرم فرما دوا ادرك نما

جلوه خاص خدا ادرك نما

خواجہ هر دو سرا ادرك نما

صد گره در کار من افتاده است

بر درت محتاج دسایل دم

بسکه نا پرسان شدم و اگر تاه

تا شود مار ازین سختی نجات

سیدی از با وجود ناکسان

این شعبِ حسن تو باشد سیک

جلوه فرما جلوه فرمای حباب

نذر تو سوزد گداز آ درده ام

بر درت آورده ام نذر نذر

این پسر باشد عطا غلغلی

در دندم نا توانم یا اسپر

یک برادر دارم از جان و ست تر ده با و مولا شفا ادرک لنا	میان خان ابد الملای ۱۲ لطیف غفر شاه
آمد هیمسائی سکین برتر چشم رحمت برگشا ادرک لنا	امشب جناب العلاء است از کرم مهران آمد جناب ابو العلاء در کلبه احسان ما شاه ملائک پاسهای گردید شبیه ملوئی من بجای من قلمی من عیسای من از قیغم آزاد کن زور و رستان بگوین بنگر رخ پر گرد من بشنو حدیث در دین از لطف اسی عقد کثا آسان شد هر کلم بکشای بیلین خود را که کن از آیین خود
هست از کرم مهران ملوئی سلطان ما آباد شد از مقدسین خانه ویران ما خلد برین ستاین مکان ضحوا بود بان ما ای سید الاهی من کن از کرم درمان ما دلهای ترا شاگرد کن بجان اسی جانان ما کن گوشه سده من دین از انان انک تغافل رگنی شکل شود آسان ما تلقین هر کن من خود می کن ایمان ما	بابلس سده کنم بحی ثقابل کرم خواند جناب العلاء اسی بیلستان ما
جانشین رضی ابن شهید کرد با در و داشت از بنی مصطفی و رضی	السلام اسی ابو العلاء سید مصطفی اصطفی و رضای این بود شهید است

انتہایت کس چہ داند نیست مقدر شب حلم خلق وجود حسان عطا بخش حق درد مند خسته جانم ای سیج چاک ساز خاک ام مصطفیٰ کن از برائے بوترباب این شب عرس تو شهر مولد پیوست نذر تو سوز گداز خوشتن آورده ام بردت آورده ام نذر زند خود ریا نیر از بی اولاد و احفاد خودش کن فرزند	ابتدایت چون بود مولد در آن بوالعلمار در درایت از امام حجت از کرم فرما دوائی درد من بهر خدا این فقیر خاکسار استمند خویش را رحم کن بر حال من بهر رسول کسریا کن قبولی بوالعلماء و سجب یا ذا العطا عمر اقبالش عطا فرما پی نور العلماء درد و عالم ای میر ابن امیر بوالوفا

حکایت از عالم اسلام از شیخ الاسلام

بر در تو آید یحییٰ مرید خاص تو
جرعه فرما عنایت از می آتی انا

بیا اے نور حق در خانه ما شدم پروانه شمع رخ تو دلم دیرانه باشد بے توشام تزلزل در بنائے کوئی مکان معنی هستم ز فیض سید پاک	بکن پر نور این کاشانه ما دعالم شد کنون پروانه ما بکن آباد این ویرانه ما فقد از غمره مستانه ما مبین در وضع درویشانه ما

پر اہم عشقِ محرونی اسیرم	چہ بینی شکل آزادانہ مسما
مئی اسنے انا اللہ ست بھیجی بجوشا جوش در میخانہ ما	
یا بُوَ العلیا یا بُوَ العلیا بنگرِ باہرِ خدا بہرِ محمد مصطفیٰ بہرِ علی رضی اسی دلنوازِ بیدلان حاجتِ رُو بیکسان مست از نگاہِ خودنا علمِ انا الحق دہ مرا گشتم گرفتارِ بلا ہستم بعد غم مبتلا امشبِ بے عرت بود خواہم ز تو مولا مد امشبِ ناز آورده ام شوقِ دراز آورده ام مہد غلامِ ابنِ العلام نیست اسی عالمِ مقام	کُن دور در دورِ رخ مانگرِ باہرِ خدا بہرِ شہیدِ کر بانگرِ باہرِ خدا کُن حاجتِ سکین روا بنگرِ باہرِ خدا اسی قایلِ اتی انا بنگرِ باہرِ خدا کُن شاد و خرم بندہ را بنگرِ باہرِ خدا امد دلنا امد دلنا بنگرِ باہرِ خدا نما جمالِ حق نا بنگرِ باہرِ خدا بروی نوازش کُن شہا بنگرِ باہرِ خدا
بکیا مئی سکین آمدہ محزونِ عکین بنگرِ ساہرِ خدا بنگرِ باہرِ خدا	
بُوَ العلیا اسی مستِ شامیِ اتی انا و قہمی نام بر تو میزدایِ بحرِ عشق	بہرِ شلیاتِ تو آمد گدا سنے بے نوا تا کجا این سوجہ کثرتِ بردازِ جہرا

این حجابات دولی گردید ستر راه من که چه تعلید است بر توحید ایام و دلی این من تو تا کجا کرد حجاب اکبرم واقفم از ستر ستر السرز لطف محض کن ساز این نذر و نیاز من قبول از عین مهربان من نور من طفلانه بردار دست	جلوه توحید از بهر خدا ما را من از تو میخواهم شهود ذات مطلق بر ملا علم ما را منصف و ما بعلم کبریا بهر سلطان خراسان و امام کربلا جرعه از یاده وحدت چشای یا بوالعلا عمر و قبالش عشق خویش اسی مولا افلا

آمده بچایمی سکین طالب توحیدنا
 جرعه از جام التبر عنایت کن شهاب

سلم الله علی سیدنا مولانا هادی جن و بشه قبله کل کعبه خلق منظر نشان الوهیت ذات مطلق سباز جام انا الله شده ستر او شعله شونده بر رخ او پروانه هست محبوبیت صرفه عیان رخ او نمایانه چه نمایم گزارش حال	بوالعلا نیر عز و شرف و مجد و علا خواججه کون و مکان بادشاه زمین مطلع صبح ازل نور رخ صدق و مصفا تانها ده بسترش دست خداست خدا دید چون عارض پر نور شده کربلا زانکه او آمده محبوب حبیب حق میکنم روی ابدت بسویت ای مولا

رحم فرما که ز حد رفتن بجز من
چند از شرک خفی دوزخ و جهنم
چند این پرده ناستور سیر لا هوت
از پی سید گلرنگ اباعبدالله
بهر عباس علی اکبر و اصغر شاه
دست بگیر ازین پرده ناستور
تا رضای تو بر من عمل در مشر
شعبه عرس تو بود و مشرب این دنیا
بجای بانی بیاجلوه گری کن در چشم
مبدی نور نظرت جلگه برد تو
سیدی از پی اولاد نبی عربی

مستفیق آمده ام بدورت آیدنا
مان بیاستیم افزا ز می اتی انا
در حجابم فلند پرده بر انداز شبا
بر دلم مصداق الله تعالی فرما
در رخ خورشید ما جلوه شاه شهید
بهر نوشاهی آن نوشته میل سیر
میکنم عرض مناجات بدرگاه صفا
بنده پرورده لطف تقبل مستنا
هست چون حلقه در دیده نشا قوم
هست در خیل گدایان تو استاد بیا
عمر اقبال بدارین در اساطیر

سفر شد تو تسلیم و تنا از سر شوق
سکند ختم سخن بنده خاصت کجی

السلام ای بوالعلاء مولای ما
السلام ای بوالعلاء سلطان بن

السلام ای بوالعلاء لمجای ما
السلام ای بوالعلاء آقای ما

از می آئی انا الله اعلى
 موج زود در سینه ام حیران
 چیت الا الله اثبات خودی
 من نیم والله مولا من نیم
 پنجه مشککشا با من بود
 درد مندم زار و غمناکم ز بس
 هر چه باشد رانی تو را ایم مان
 کی ز غیرت آرزو مندی کنند
 عاشق دیوانه خود در فتنه
 از برایت شکر گویم ای من
 المدد ای خواجه مشککشا
 بر نگاه من نگاه عفو ساز
 جلوه فخر این شبِ عمرت بود
 بے حجابانه تجلی گر کنی
 سرفرازم گر بقرب خود کنی

مستی اقرا ای سرور افراشته
 هفت قلزم قطره دریائے ما
 هست نفی غیر ذات لائے ما
 هم توئی در روح و در اعضا
 عالمی در غیب گیرائے ما
 کن نگاه لطف ای عیسای ما
 نیست اندر کار خود یارائی ما
 بادشاها هست اعدائے ما
 در غلامت بود اسمائے ما
 از برایت این همه انشائے ما
 لیکه ایذا میدهند اعدائے ما
 اسی خطا پوشش گنه بخشای ما
 هست و این ویده بینائے ما
 گرد ای مه لیلة الاسرائے ما
 قاب قوسین ست او اوانائے ما

ایں ہمہ نذر و نیاز آورده ام بر امید لطفِ مہربانی آمدہ است	کن پذیرا سے شدہ اکا ما یک نظر سے سید کیاے ما
بہر سچائی در دوسالم بس بود از زبان خود بخوان سچائی ما	
یا ابو العلاء دی خدا نور مصطفیٰ ای آنکہ در جمال تو بے پردہ میام ای آنکہ نور تو کجا باشد فروغ ذات وی آنکہ گردش نگہ حق نما تو ای سچ عالم حد حق جبر و جبرستان ای بحر طمان جو دھوا تاشہ تو ام ای خواب غریب نواز فقیر دوست بہر علی و ستیہ بہر حسن حسین مولاجنت حضرت عباس نامدار بہر جناب خواجہ ہند الوے مسین آفتادہ ام دوست مرا گیر از کم	آمد پے سلام تو سچائی بے نوا انوار حسن ذات و تعبلی کبریا تا بان رخت بلبل خورشید انبیا گاہی نمود شان فنا و گہی بقا مستی فزائے درد دم ازادہ انا سیراب کن ز جلوه دیدار خود مرا بنوا ز این غریب فقیر حقیر را بہر امام ثامن ضامن علی رضا شاہ پی تمام شہیدان کر بلا بر حال زار من نگہی یا ابو العلاء حاجات و مشکلات من خستہ کن روا

این بختِ نارسا بخصوت نداده بر آستان بخوان زره بنده پردی اشب بود شهاب شبِ عرس شریف تو پر نور کن ز جلوه رویِ شیر خود بکش نقاب پرده بر اندازیا سپر یحیای بیت را تو تا چند مرده نذر و نیاز بنده پذیر از سر کرم مهدی که هست بنده خاص تو	بر سنگ میز رخ سرازین بختِ نارسا تا چند دور از تو کُغم ناله و بکا در خانه غلام گنهگارِ خود بیا ای آفتابِ حسنِ دل و دیده مرا بے پرده کن تجلی رخسارِ لبا مان زنگی بخش از آن لعلِ حلقه ای شاهِ بی نیاز نوازنده گدا استاد است بر در تو با صد القبا

شاهِ سلام و بندگی ماقبول کن
 یحیای خوشن از غم و درو کن

روایات الباء الموحدة

سلام علیک اے کریم القاب شود از تو لاریب فی ذلک القوال توئی جانشین نبی مکرّم +	جلیل القاب علی القاعاب ظهور عجائب صد و غرائب علی و سائر اولیای نایب

شہا ذکر گو غیریت سے برابر نمودیم اقرار پر ذات پاکت مرا از خودی بخودی بخش مولا شہا بدرت آدم سرگنڈہ ولای علی شیر حق بخش مارا بود این شب عرس ما ماند تو ترا خواہم و غیر تو مے نخواہم	پی غیر ذکرت شہا میثاق چو کشیم از خویش بخویش غایب کہ حاضر تو باشم از خویش غایب مہین مصائب اسیر نوایب اما دہ ز شر خوار ج نوہب مفرما ز دیدار جان بخش غایب ہمینہ مقاصد ہمینہ مطالب
توئی آنکہ بھیا می خود را خرید تقبالت مولا سے با این مصائب	
بوالعلا ای سید عالی جناب جلوہ فرما جانب من بے نقاب کی بگنجد اسے امیر بے نظیر در خیال چہرہ زیبائے تو از کرم سویم نگاہ یا امیر نیست در کارم کونوقت درنگ	بوالعلا ای شافع روز حساب جان دل شد ز آتش عشت کباب شرح شوق و حساب در کتاب اشک از چشم حکید با آب تاب چند باشم در غم درخ و عذاب گوش کن زیاد من فرما شاب

روی خود بنما که دارد جان من از در پال تود و راقماده ام در ازل هم بوالعلاء بود ام بخت من بیدار گردید اسیب جن و انس و اسود و احمر همه باش ایدل افقاده بر درش جلوه حق در جمال بوالعلاء از نگاه بوالعلاء دید آنچه دید	اضطراب و التهاب و اضطراب در عظیم آباد با حال خراب دارم از عهد الست این انساب گر شخصی بنیم جمال تو بخواب از جنابت فیضیاب و کامیاب گر همی خواهی که گردد دفع یاب کن تماشا بے نقاب و بے حجاب یافته دل لذت توحید ناب
سوی یحیائی حزمین یا بوالعلاء یک نظر و ما بحق بوترا ب	
استقام است از عشق و ولای بوترا ب در جمال حق ثالث سیر وجه الله کم سیر حسن خویش محبوب بزل دایم کند ایزدی الفضل در میراث بخشیده ترا در دمنده خسته جانم ای سحر چار ساز	جرعه کش از باوه اتی اناسے بوترا ب آشکارا از خیر نور و صفایے بوترا ب در جمال پیشال حق نمایے بوترا ب اصطفای مصطفی و ارتضا بوترا ب دارویم بفرست از دار شفا یے بوترا ب

مشکلم افتادین در یکسی و اگر بتاه خاکِ راهت طوطیای دیدم کن یا امیر سیندی ر قیامت کن غایت یا امیر	رحم کن بر جان من ای بوالعلاء بوتراب خاکساریائی من بنگر بر ای بوتراب سایه گن بر سر من کن لوائی بوتراب
آمده بر در گه والائی تخییائی تو بنده شاه شهیدان و گدائی بوتراب	
بر در بوالعلاء گدائی خوب ساز و سامان مراد من نبود فیض توحید و خط سراسر این گداز سلطنت شاه گشت از پر تو رخ پاکت نرخود از کرم بخوان مارا	این گدائی ز بادشاهی خوب بر در شاه بے نوائی خوب در طریق بوالعلاء خوب بر مزار توحید سائے خوب در دل تیره روشنائی خوب وز تو در خانه ام بای خوب
بر گل روی بوالعلاء بخیلی روز شب این غزل سرائی خوب	
جمال بوالعلاء بنائے یارب ولایتی بوالعلاء عشق و شوقش	در امید من بکشائے یارب همیشه در دلم افزائے یارب

گوییایو العلاء کن دستگیری مرا سودای عشقِ بوالعلاء هست شوم در اشتیاقِ اکبر آباد مرا بر آستانِ بوالعلاء دار	فدا داین ناتوان از پائی یارب سربا باد و این سوا کس یارب ز شبر خویش ره پیمائی یارب ز لطفِ خود حسین فرسائی یارب
رود از جا اگر سیمای سسکین بماند عشق او بر جای یارب	
ذره ام در مهرِ ابنِ بُوترا ب فرشیان تنه از وی ستفیض در جمالِ حق مثالِ بوالعلاء یا فمِ ای مستِ صهبایِ انا هستی من پشتِ آموچِ قدم کارِ من در بسته دُپوشید است شاه وجه الله پیز و مر شدم پیست در کارِ من عاجز درنگ سوختم ای ابرِ رحمت سو ختم	کسب نور از من نماید آفتاب عرشیان نیز از جنابش فیضیاب حسن وجه الله دیدم بی حجاب از نگاهت لذتِ توحیدِ ناب سرباز نابو باشد چون جناب ابن حیدر از کرم کن فتح یاب در غلامانت مراد ادانتاب زود کن اصلاحِ کارِ این خراب ز آتشِ حیرت تو شد جانم کباب

سیدی از دوریت بیابش پیر گشتم لیک در عشقم جوان	بسکه میدارد دل من اضطراب عشق بازی را چه پیر چه شباب
قطعه	
بردت یحیای مسکین است	در بغل از نفعت تو دار و کتاب
گوشش کن اشعار مدح خوشتین بخش اورا از کرم چیزی خطاب	
بُو العلاء فرزند سلطانِ عرب بُو العلاء تابان مدحِ عجم از عرب چون هست اصلِ بُو العلاء از وجودِ مصطفیٰ در تفضی بین چه لعلِ بے بهایر آمدند هست لعلی بے بهایر از آن لعلها	بُو العلاء روحِ عجم جانِ عرب بُو العلاء محشرِ خشانِ عرب چون نباشد بنده تسربانِ عرب حق دو بالا ساخته شانِ عرب در بلادِ هند از کانِ عرب بُو العلاء لعلِ پخشانِ عرب
در بلادِ هند کیمیای تقیست آرزو مند و تماخو از آن عرب	
— ❦ —	

ردیف التاء الفوقانیة

اکبر آبا و طرفہ جائے ہست	وہ چہ جائی کہ دلکشائی ہست
حبذا شہر دلکش و زیبا	کاندر و خفتہ بادشاہی ہست
وہ چہ شاہی کہ بر مزارش خلق	باہمہ عجز جبہ سائی ہست
شاہ نہ بلکہ ہست شاہنشاہ	نہ ولی بلکہ اولیائے ہست
نام او میر ابو العلاء باشد	بندہ کبریا دادائی ہست
بو العلاء کے کہ مہدے اُدے	بر درِ پاک او گدائی ہست
چیت پھیلتی فادہ بردِ راو عاشق خستہ بے نوائی ہست	
دا دم چو بدست بو العلاء دست	گشتم ز شراب بخود دست
در سلسلہ ابو العلاء کے	ہر کس کہ اسیر شد ز خود دست
قطع	
نفتار طریقہ اش بگویم	گر شوق حصول نسبت ہست
بگذشت ز خویش طالبِ اول	وانکہ بخود بخویش بنویست

باز یارب رسان تو یحیی را
عازم آن نجمه بنیادست

آنکس که فدائی بوالعلاء هست	منصور جناب کبریا هست
خسارِ امیرِ بے نظیم	تصویرِ منیرِ مصطفیٰ هست
در حسنِ ابوالعلاء نمایان	انوارِ جمالِ مرتضیٰ هست
عشقش بنودِ مجالِ انسان	خود عاشقی روئے او خلدست
مستی گدائی سیدی پاک	از بادۀ اتنی انا هست
حب و شفق دو لاک آن شاه	کافی بهر خباتِ ما هست

یحیی بدرِ ابوالعلاء چیست
افتاده گلنده سر گدا هست

دلا بوالعلاء بادشاهِ من است	شهنشاهِ با عز و جاهِ من است
نداریم با کعبه و دیر کار	در بوالعلاء سجده گاهِ من است
کنم بخیطِ طریقه عاشقی	ضیائی خوش شمع راهِ من است
دلت شد که بر حالِ من مهربان	ز تاثیرِ پر در دآهِ من است
بجز عشق تو خود تو انصاف کن	کلامِ اسی سرِ من گناهِ من است

مرا ن از در خود من خسته را گناهم بود بے شمار و حساب ز درد فراق تو یا بوالعلا چو سیدم و الله حق گفته است بود خاک را هوش باس تم	که خاک در تو پناه من است شها عفو تو عذر خواه من است چنین حال زار و تباہ من است دلا بوالعلا پس اله من است عبا بر ارشش کلاه من است
چکویم سحیلی من از بوالعلا فدایش شوم شاه ماه من است	
الله الله بوالعلا چه خوش است دیدن حسن روی و چه الله از نگاه بوالعلا یا ران محبلی بشان محبوبے بر در میر بوالعلا صاحب طلب عشق و حب سیدنا خواستن عشق بوالعلا از حق چون من انجشم سید پاک	بخدا آن خدا نا چه خوش است در رخ بوالعلا دلا چه خوش است ستی قلب این گدا چه خوش است سید و بادشاه ما چه خوش است بقیرار از سجده ما چه خوش است از خدا با صد التجا چه خوش است از تم قلب در دعا چه خوش است ستی یاده انا چه خوش است

امروز خاک کوئی تو یحیای بیقرار	بر حسنِ نظیر تو یا بوالعلاء فداست
یحیی که در دروز و شبش نام پاک امروز حالتش دگر از جمله روز است	
در هر طرفم بوالعلاء هست هر جا که نظر کنیم و بینیم از فیض بوالعلاء شود مست ما را رخ بوالعلاء نماید در ذات بوالعلاء نشو خاک در آنجا بوالعلاء	یا ران این طرفه ماجرا هست آن شاه پاک بر ملا هست بر خود هر کس که مبتلا هست امید از ذات کبیرا هست اسی دل اگر تیر سقا هست کلیت که بر چشم ما هست
یحیی چکند کلاه شاه بر درگاه بوالعلاء گدا هست	
هر بشتن خان و جان و ایمان رفت هر چه آید در طریق عاشقی آید بچشم خوشتر اگر بر و بید شدم یاران مقیم آفتاب حسن سید صبحدم آید نظر	بر امید وصل و آنجمله سامان رفت در رضای بوالعلاء اگر از تنم جان رفت بلبل بیجان مان هوئی گلستان رفت شب همه شب گر بدو رخ هجران رفت

پیست یارانِ مستی که جان در شوق

عاشق دیوانه رزیدنا سلمانِ نرفت

محو محو خدا شدن خوب است

بر زرخش مبتلا شدن خوب است

با خوش آشنا شدن خوب است

مستی اتی انا شدن خوب است

ابتدا انتها شدن خوب است

جرعه نوش فنا شدن خوب است

بنده بوالعلا شدن خوب است

نشوی از ستر من عنتر آگاه

رو نماید جمالِ سدا ستر

بوالعلا بر تو جلوه نماید

دطرین ابوالعلا تیه

تا شوی مست از شراب بقا

همچو چیمائی بے نوا یاران

بر دریا و گدا شدن خوب است

بذوق قیل و قال بوالعلاست

منم اندر خیال بوالعلاست

که گشتم از کمال بوالعلاست

بیدارِ جمال بوالعلاست

منم از ذکر و حال بوالعلاست

بود و اعطا بو عطا و نپند شغول

گم اسرار تو حید آشکارا

بوجه الله پیوستم چو گشتم

مئی انے انا الله کردی سچھے

دلم را از وصال بو العلاء است

امیر من کریم ابن الکریم است جناب بو العلاء بر سال زارم بزم بو العلاء احسبم بعلیم من نباشد جز خیالش از چشم نیم بازش انچه دیدم بود جای سخن در کعبه ندیدم اقامت سازم اندر اکبر آباد ز بر خیزیم از کوی تو شام لبش بو العلاء سرور شام کجا ما و کجا عشق و محبت مرا سوزیت اندر سینه پنهان دلم از دولت فقر است محروم	عطا وجود و احسانش عظیم است شفیق است و کریم است و رحیم است با این ناشسته رو دل ندیم خدای من جبار است و علیم است چگونه که ز خدنگش دل و دینم است کسی که بر در پاکش مقیم است همین قصد و همین عزم صمیم است که دلکش تر ز جنات النیم است دل من فلج از هر سنج و چیم است که با عشق بس بار عظیم است که پیش او خجل نارجمیم است طلبگار ز روخواهان سیم است

فقیر به نوا میکی است بلند
محب و جان نثار او قدیم است

بوالعلاء مهر تو در روح و روانم باقیست در من تو نبود غیرت و دغل و دلی ما که لایم و زار بابِ فنا یم و لے میرم از لعل لبِ ترکِ تحکم سازد سوختم خاک شدیم هستی من رفت بباد اگر از مادته دهر شوم پیر متری نفس ناطق منم و هست کلام از لے گریستی روم از جا چه غم ای تادکشان	گرمی فانی شدیم از عشق تو جانم باقیست از نشان تو شهادت نام و نشانم باقیست بوالعلاء خسرو با عزت و شانم باقیست از حدیث تو شهادت نام تو انم باقیست اثرِ شورش این قلب پیا یم باقیست بوالعلاء منم و عشق جو انم باقیست از ازل تا بابد ذکر و بیانم باقیست جایی من گرم بود پیر من انم باقیست
گرمی سحیحی چه حباب است از بهشتی بوالعلاء منم و بحر و نم باقیست	
بوالعلاء عز و شانی دیگر است بوالعلاء راد و گروه اولیا عاشقان بوالعلاء راه نفس خاک شود بر آستان بوالعلاء نیست کس اگر ز حال بوالعلاء	آیتی دیگر نشانی دیگر است الله الله شان و آئی دیگر است از تقایش تازه جانی دیگر است آستان او سکانی دیگر است رتبه اش را قدر دانی دیگر است

ستی توحید و مکر عشق را آتشی در سینه‌ها روشن کند عشق‌بازی قصه و بازی دادن	می دگر پیر معانی دیگر است مشق‌بازان رازبانی دیگر است داستانش را بیانی دیگر است
از جناب بوالعلاء میخیز مرا هر نفس تاب و توانی دیگر است	
جناب بوالعلاء ای دل‌بیرت مرید بوالعلاء آباء من اند جناب بوالعلاء در هر دو عالم جناب بوالعلاء الله الله چرا باشم معونت خواه از کس جناب بوالعلاء در حضرت حق جناب بوالعلاء آقا و مالک جمال بوالعلاء هر سو غیاث است ز قید و جهان گردیده آزاد شهامت اگر نیست از دو عالم	امیر ابن امیر قلعه گیر است جناب بوالعلاء پیران پیر است ز پا افتادگان دستگیر است عزیم المثل هست و بنظیر است جناب بوالعلاء نعم النصیر است وکیل و نمایب کل و وزیر است جناب شاه وجه الله پیر است نه بیند اگر کسی کور و ضریح است دل اندر دایم عشق او اسیر است ز عشق تو کجا و کج گزیر است

رودکی سیری عشق تو از دل پوشیران در نیتان غفلت انگن عزیزی کو سر از درگاه ادا نت فَقْرُؤَا يَا اَحْبَابِي اِلَى اللّٰهِ	بجان پیخته چون شهد و شیر است فقیر تو برین فرش حصیر است ذلیل و خوار و ناچیز حقیر است که در قرآن الی الله للصدیق
غریب نوای سحیا می مسکین شهاب بر آستان تو فقیر است	
انی صفات تو پر تو ذات ست سوئی من از کرم نظرم ما من شوم مبتلا کجور فلک صاحب من رو اچرا نشود ترک عادات خویش تن کردم بر در پاک تو سر افکندن هر که دارد مقام پرور او الله اند جناب سیدنا	در تو قبله گاه حاجات ست انگشت کاسل همت ست وقت افسوس جامی هیمات سیدم و اهب العطیات ست این هم از جمله خرق عادات خوشتیم از همه مرادات ست صاحب السیر و المقامات زینة الارض و السموات ست
کرمت کافیت سحیا را	

کی شہا طالب کرامات است

در ره تو نه این و نه آن است	نیست دست هر دو کیاست
بقای که یا امیر توئی	ماورائے مقام عرفانت
بر ره وحدت و وجود مرا	از عطایات یقین و ایمانست
از خیال جمال سیدنا	نور توحید در دل و جانست
از وجود شریف سیدنا	استاد وجود ایمانست
حضرت میر ابو العلاء صاحب	و ستگیر همه غلامانست
بر فراز عرشا سیدنا	الله الله چه نور رحمانست
جلوه تو بحشم اہل نظر	اشکارا شہا بہر شانست

ہر کجا هست بندہ ات پیچھا
با کمال شفقت ثنا خوانست

بوالعلاء شاہ بے نظیر منست	مرشد و پیر دستگیر منست
من مرید ابو العلاء ہستم	بوالعلاء دستگیر و پیر منست
من غلام غلام حضرت او	بوالعلاء سید و امیر منست
بوالعلاء داعیت ہدی من	بوالعلاء شاہ و بشیر منست

چه غم از پشت من شکست از غم استقامت ز کس نمی خواهم	حضرت بو العلامه میر منست بو العلامه حضرت نصیر منست
در ثنائی بو العلامه سجی بلبل سدره به صغیر منست	
بو العلامه است فخر موجودات اکرم المخلوق امر الثقلین اعظم المنزلات علی الشان از پی بو العلامه تجلی ساخت غمزه چشم و خنده لب او آستان جناب سیدنا در ره فقر کفش زن بر کشف بر خط لاله کش خط لا ز سیدم به اکبر آباد آه اندرین بلده خراب آباد	جلوه مصطفی تجلی ذات افضل الناس سید السادات افخم الاسماء ارفع الدرجات ذات بیکین در لباس صفات هست اشارت ز راز تو و حیات هست لاریب قبله حاجات بگذر از غوار قی عادات تا رسد فیض حضرت اثبات روز و شب ما و حسرت بهیات می نمایم اضاعت اوقات
از تجملای بو العلامه سجی	

دفع گردد مصیبت سگرات

بوالعلاء ملک کونین من است
 قرۃ العین حسین و حسن است
 هست در غیب و شهادت و نورش
 هست از جو و وجودش قائم
 ذکر محبوب خدا سیدنا
 نگهت گیسوئے عنبر بوبیش
 از شنائی تو شوم چون خاموش
 بویت از جان و دل من آید

بوالعلاء شاه زمین و زمین است
 خلف حیدر خیر شکن است
 شمع کاشانه سرتو علم است
 در جهان هر چه نوست و کهن است
 زیب و زیبایش هر انجمن است
 رایحه بخشش بشک فتن است
 بهر ذکر تو زبان در دهن است
 طینت اصلی من ازین است

در شنائی تو کلام میخدا
 نمک عباس اهل سخن است

عشق بازی با جناب العلاء کا خوش است
 دفع ای بوالعلاء کن آید ل شیدا که او
 در عشق بوالعلاء باشد نشاط افزا روح
 از درو سایی هرگز نگر و بے نصیب

عشق او در هر دو عالم هرین از خوش است
 دلبر خوشن لدو خوش است و دلدار خوش است
 داروئی این بود کی جویم که آزار خوش است
 استان سیدالسادا در بار خوش است

از فاضل العبد علی بن محمد
 در شب تفتیقین فیضی در
 در محبت ۱۲۰۸

عاشقان بوالعلاء در طریق عاشقی ست محمور می آتی آنرا هر نفس	وضع و ترکیبش است آنرا و اطوار خوش از خود انکار خوش است و بر خود تو خوش
حاضری یحیی شود اندر بارگاه بوالعلاء بارگاه عالی آن شاه سر کار خوش است	
ای ز ذات پاک تو باشد بقای کاینات میرسد از نام تو تاج تو انش نفیس از تو باشد یا امیر الاولین الاخرین بوالعلاء نور ز منی آسمان شمع دوگون کاینات و آنچه اندر کاینات آمدشها کرده از نور و صفای تو رسد تابی برو	استان تو بود حاجت روائی کاینات در نه اندر دم شود شاه فانی کاینات ابتدائی کاینات و انتهای کاینات افتخار زیر و بالا مقتدای کاینات آفریده از بر اسئله تو خدای کاینات تیره و تاریک بسند ضیائی کاینات
اسم اعظم هست یحیی نام پاک بوالعلاء گشت حکم ز تاثیرش بنائی کاینات	
در عشق تو هر آنچه رود بر سر روست یاران ز حال من سترش چه میشود جباری همیش فیض میرم بود که او	اندر مذاق اهل محبت بلا عطا است دیوانه ایم و شور و جنون و فراغ است فرزند مصطفی خلیف شاه اولیاست

هر کس که در طریقه پاکش شود و بد در صورتش جمال الهی عیان بود کن سرفراز بنده خود را بیک نظر	حاصل با بتداش کمالات انتهاست حسن و جمال سیدنا طلعت خدایت عمری گذشت بدو تو حاضر این گداست
حاجت روائی شاه و گدا هست در پیش یحیی فقیر حضرت سید ابوالعلاست	
کار من عشق و یار من عشق است نیست از گردش سپهر غم دشمن من اگر ز مانده بود هست از عشق قدر و عزت من هست ما را دو باقی در خلق میکنم آنچه عشق می گوید	حاصل روزگار من عشق است در جهان غمگسار من عشق است نیست غم دوستدار من عشق است مایه انتخار من عشق است سبب اعتبار من عشق است صاحب اختیار من عشق است
عاشق بوالعلا شدم یحیی که کوفین یار من عشق است	
سلامت عاشقان در سلامت گذشتن از سر کشف اصل کار است	ملا مت آمده راه سلامت کجا سالک رود راه کرامت

رودگر سر نباشد هیچ باکم آلا یا سیدی بر در گه تو بود استاده با صد بفرزاری جمال خود نما کرد و رئے تو ز دست لطف خود کن پاک مولا فقط جایت نباشد در اکبر آباد بود یاد تو راحت بخش روم ججانی در من و تونیت جاییل	براه عشق و ارم استقامت ز سر پا ساخته آمد غلامت غلام ناتوان بحسب سلامت بیا اندر جهان کرده قیامت ز چشم پریش اشک نداشت بود در سیئه من هم مقامت دل من زنده میگردد ز ناست بدل هر دم رسد شایم پیا
کلیم وقت یحیائی تو باشد که باشد هم زبان و هم کلامت	
ای رخت عکس من چو نیست بمقامی که یا امیر تو بے دل و جانم بحبل احسانت و الدم نیز عاشقت بودند دل جانم ز دوریت مولا	بر تو خود خالق تو مفتونست از گمان و قیاس بیرونست از ازل یا امیر منونست عشق من با تو فعل سنونست آن کی آب و دیگری خونست

حد من نیست وصف تو شاه	در تنالی تو خانه و اثر و نست
واردات دل ست این سحی نه درین شاعری نه مضمونست	
بوالعلا هم تن و هم جان من است بوالعلا مقصد و مقصودم است بوالعلا رنگ بهار و اجب بوالعلا روح من و راحت من بوالعلا هست حیات و موتم بوالعلا هست دلیل توحید بوالعلا سلطنت و حشمت من بوالعلا آن من داین من بوالعلا مصحف ناطق باشد بوالعلا معنی شعر و سخنم	بوالعلا دین من ایمان من است بوالعلا غایت عرفان من است بوالعلا رونق امکان من است بوالعلا جام و جانان من است بوالعلا دروم و درمان من است بوالعلا شاه و برهان من است بوالعلا عز من و شان من است بوالعلا این من و آن من است بوالعلا معنی قرآن من است بوالعلا رونق دیوان من است
بوالعلا مالک من ای سحی بوالعلا حاکم و سلطان من است	

روئے دلِ من ہمیشہ سویت ای ماہِ رخِ نقاب بردار بر بسترِ غم زنا تو آنے یکره نشدم دو چار با تو از خامشیت سخن درازست اے گلبن گلشنِ امامت چون خلقِ رسولِ خلق تو هست	جانست و هزار آرزویت شبها نم و حینالِ رویت لاغر شده ایم همچو مویت عمر بیت که ماؤ مستجویت ناموشی من ز گفتگویت مست ست دماغِ من ز بویت اوصافِ محمدِ بیتِ غویت
یحیائی ابوالمسلمانی تو مست ست ز سترِ ما و هویت	
منم پروانه شمعِ بمالت بیا ای ابرِ رحمت سوختِ جانم دل و جانم هوا دارِ تو باشد ز ہی غرت ز ہی رفتِ نہی شان تو ہم شکلِ رسولِ اندِ هستی مگر با شد ز فیضِ لے معِ اللہ	سزایست مسودا و صالت منم لب تشنه آبِ زلالت خیالی نیست مارِ اجز خیالت کہ یامِ جائے در صفِ ثنات مرا گویند اویس و ہمِ بلالت چہ حالست اینچہ حالست اینچہ حالست

ز حسنِ روئی تو و عدتِ نمایان ملا یک با همه تقدیس عصمت	بود کثرتِ عیان از خط و خالت همی لرزیدند شاه از جلالت
بود سجایای دیوانه شب و روز ز شور عشق محو میل و قالت	
نباشد هیچ شے شاه مثالت بیا از وصل خوشیم شاد گردان خدا را نیم جامِ رسم فرما بجمعِ اولیا چون سیدنا خدا خود عاشقِ روئے تو باشد شدم مستغنی از نعمای کونین چو من ناقص شد از فیض تو کامل بُوش ایدل بنوشان عاشقان	مخور عکسِ حسنِ لایزال نزود از دوری تو صد ملالت ز بون داریم در هجر تو حالت که میدارد چنین عز و جلالت که گاهی رونمی سازد سواالت ر بودم بهر از خوانِ نواالت تعالی الله عجیب باشد کمال شرابِ عاشقی باشد جلالت
جنابِ شاه وجه الله فرمود براهِ عشقِ سجایا را دلالت	
بوالعلاء امروز بهمان منست	بوالعلاء شمعِ شبستان منست

ناصیه سایم بپائی بوالعلا بر در سید گدائی می کنم بوالعلا در جان من جلوه نامست بوالعلا هم آتشکار و هم نهان بوالعلا دین من و اسلام من لوح محفوظ من آمد بوالعلا هم حیات و هم ماتم بوالعلا	الله الله بوالعجب شان منست انس و جن امروز در بان منست گوهر توحید در کان منست بوالعلا اندر تن و جان منست بوالعلا انوار ایمان منست بوالعلا و الله قران منست بوالعلا هم در دودرمان منست
بوالعلا عیسیائی من یحیی بود تم باذن الله گویان منست	
هر کسی سقیم آگاه نیست بان دلا پانه درین راه استوار رو دل اندر هستی مطلق ببند در تصور که بکنج ذات بخت سیکر وئی تو باشد نور ذات برورت دل را گدائی خوشتر است	من در آنجا یم که آنجا راه نیست عشق بار کوه باشد کاه نیست چیت دینا گاه هست گاه نیست هر چه اندیشی دلا الله نیست این صیاد حسن مهر و ماه نیست طالب غر و دقار و جاه نیست

کی باین و آن کند شغول دل
کارِ سخی جز نمان و آه نیست

پیشِ جمالِ سیدنا آفتابِ چیت	جایکجه موج زن آمد بجا بچیت
حسن و جمال حق متجلی ست بجهاب	بگذر ز علم هستی خود این حجابِ چیت
شاهی سر از درون بدر آوردی بکوب	عجالت سازا نی قدرت مضطرب چیت
ای دل ز راهِ شوق و محبت متاب رو	ورنه بحشرِ غیرِ خجالت چه اب چیت
خونِ دل ست دلخستِ جگر بس بهاشقان	اینقوم را عرض ز شراب و کباب چیت
ای ابن حیدر آمده ام زار بر درت	تاخیر در کشاد درو فتح باب چیت

سیحی کتابِ نعتِ شکر است در بل
بس روزِ مشرفِ حساب کتاب چیت

بوالعلا آفتاب تابانست	جلوه ذاتِ شانِ یزدانست
گلِ باغِ قدم بود ذاتش	از وجودش بهارِ امکانست
بوالعلا هست روحِ خاص خدا	بوالعلا در تنِ جهان جانست
این که هست این ابوالعلا باشد	آنچه مینی ابوالعلا آنست
سرنو چشم ازین طریق گهی	سیدی عشقت اصلِ ایمانست

هجر تو در دِ وصل درانت نسیض تو حصه مریدانت	از تو موت حیات من باشد کن ز انوار خود دلم پر نور	
	قطعه	
چیت تاخیر بر لبم جانت اسد الله شاه مردانت در جهان این غریب دیانت	گره از کار من گشامولا جد و آلایت اے امیکبیر یادگار فقیر دیوانه	
	غذلیب سخن سرا میجوی بر گل روی تو غزل خوانست	
العزّه بند که جز تو در گریست لیکن چه توان کرد که مار انظر نیست در قطع ره عشق تو خوف و خطری نیست آنجا که منم هیچ کسی را گزری نیست جز در گیت اسی سید دیجا در گیت جز عشق تو در راه خدا را سهر گیت	جانیکه سر انداخته هیچ کس نیست هر ذره بود سیدنا جلوه حُسنست این سلسله پاک بود از همه آفت النتّه بند که از نسیض تو شاد از بهر من مضطرب بحان دل فگار آسان توان کرد طی این منزهان شاد	
	میجوی هنرم ز ندی عشق من در هیچ	

	غم چیست گراز علم و تقدس هنر نیست	
تمام طعمه دامن ز اشک گلگونست بقعه که دل برقیه را در فروست بدام لطف و عنایت اسیر و مرنوست رعقل و دهم و گمان قیاس بیرونست جمال پاک تو و الله حسن میچونست درین غزل نه شهاب شاعری نه صنونست		ز بسکه بیتوز چشمان من روان خوست هنوز تهلکها اندران زمین پیداست دلی که بود غزال رسیده از عالم بخلوئی که ترا با خداست راز و نیاز بود چون و چگونه ذات تو بری شاه حدیث دل تو گفتن بهر خط که شود
	پسان شنائی تو سحیای میبوا سازد که در سپاس تو دل خون خامه از دست	
جز سویی حضرت تو در هیچ راه نیست جز آستان پاک تو جایی پناه نیست ما را هوئی دولت دنیا و جاه نیست ایوایی برین که مرا آن گناه نیست این حسن این جمال بخورشید ماه نیست کارم بدوری تو بجز آه آه نیست		شاه بجز در تو مرا بجه گاه نیست غیر تو رو بسو که آریم یا اسیر بر آستانه تو که االی بود بسم از دژ در حسن تو سازم مشاهد حسن تو هست مظهر انوار مصطفی کن رحم بر نشان من خسته دل شهاب

در ملت محبت و عشق این گناہ نیست	بیت بدست پیرِ مغان مانموده ایم
این بار عشق کوہِ گرانست کاه نیست	مردانه وارِ پیا بره عاشقی بنه

آمد بر آستانِ تو یحیی گدایی تو
رحمی که جز تو اش دگر ای شاهِ شاهست

ای آنکه حسنِ تو همه جا آشکار است	دل در هوایِ مهرِ خشتِ ذره وار است
سیابِ از تپلکه و مضطرب هست	در بقعہ کہ دفنِ دلِ بقیہ است
بیمِ بیمِ وصالِ تو کہ بہ شود شہا	از تیغِ دوریِ تو کہ جامِ نکاست
مجبور لبکہ شتہ ام از دستِ جوہرِ رخ	در دستِ قدرتِ تو ہمہ اختیار است
رحمِ کمالِ من کن و از قیدِ غمِ رہان	این مینوا بحضرتِ امیدوار است
بی دستگیریِ تو رسیدنِ توانِ کجا	واللہ کہ عشقِ جادہ مشکلِ گداز است
جمعیتِ از غایتِ خود بخششِ امیر	در کارِ مہی بندہ ز بس انتشار است
حاجتِ بسیر لالہ و گلِ کے بومرا	در سینه ام دواغِ غمتِ خوش بہار است
ایمانِ حاجِ مالِ من انچہ از منست	در راہِ عشقِ و شوقِ تو شاہانمار است
از لطفِ جیابِ بخششِ امی امیر	ہر چندِ جرمِ بندہ فزون از شمار است

امیدوارِ رحمتِ تو هست بیشتر

بہارِ عالمی درختِ مبارک	یحمائی تو گدائی درشت مبارک	
بوالعلاء غر و جاہ یحییٰ هست دی بسوئے توراہ یحییٰ هست در پاکت پناہ یحییٰ هست این ہمہ کج کلاہ یحییٰ هست گرچہ بجد گناہ یحییٰ هست روی تو عذر خواہ یحییٰ هست کہ جگر سوزاہ یحییٰ هست مہر و زسیاہ یحییٰ هست	بوالعلاء شاہ و ماہ یحییٰ هست امی درت سجدہ گاہ یحییٰ هست یا امیر از ہمہ مصیبت درنج بوالعلاء از فقیرے در تو پیش عفو تو ذرہ بنود رو بروئی خدای پاک بخشہ ہست از درد و رے تو مگر روے عالم فروز تو ای ماہ	
	ہست یحییٰ گدائی ستیہ نا ستیر پاک شاہ یحییٰ هست	
مرا از خویش تن یکدم خبر نیست کہ اندر بزم تو ما گذر نیست بجز رفت و گر ما را ہنر نیست ز جوہر چرخ ما را بال و ہنر نیست	شہا در عشق تو پر دایم مر نیست لذین غم و مصیبت مے گذارم مرا ساختم از ہنر ما چسان آئیم شاہ در صورت	

جمالِ تو ز هر ذره عیا نیست بود احسانِ تو بر هر دو عالم	ولیکن اینقدر ما را نظر نیست شها آن کیست که ز توبه و نیت
شها ماند سر پاکت سلامت چه غم سحیی اگر هست و اگر نیست	
بُو العلامه اوجِ توحید است ذاتِ پاکش بر می ز طلاق پاره پاره چو طور گردیده نیکبیس داده و نخواهد داد دامنِ تو بدست من آمد ساز خالی دل از تعلقها	بُو العلامه شاه ملک تفرید است حرفِ اطلاق نیز تقدیر است بر دلم نورِ ذاتِ تائید است بتواند هر آنچه بخشید است محض فضلِ خدا و تائید است کامدین راهِ اصلِ تجرید است
در جمالِ بُو العلامه سحر است جلوه شاهِ بل اتل و دیت	
بروجِ بُو العلامه یارب سلامت ندادی و نخواهد داد کس را تو دادی بُو العلامه را در وراثت	سلام تو بر خوش تا قیامت خدایا آنچه کشش کردی کرامت ولایت هم فتوت هم امارت

الا یاسیدی آمد بصدعجز طفیل عشق عشق خوش تن و ترا دینم و غیر تو ندانم علو و برتری در نام تو هست قیامت در دل من ساز قائم	بدرگاه تو یحییائے سلامت که عشق تو بود راه سلامت نترسم و در ره عشق از ملالت شهاب بر ترز بهر نامت شهاب از جلوه رنگین قامت
چنینستی که یحیی است مولا مگر خورده نمی وحدت زجالت	
خود پستان شنائی با خدا اند خودست چیت این سودا شتر چیت این شتر خود بسوی خود پیام خود رست خود نما عاشق خود گشته شد معشوق درین فی تشنه خود در قیامت هستان نشید خود هر چه بینی در وجود از ارم نهی او خود بود	مستی دیوانگی در یاد او خوش بر خودست قاضی خود خود بود در شهر هم معشر خودست وی جبرئیل امین خود هست پیر خودست آن خود بکیف خود بین صورت سعید خودست جام کوثر خود بنوشد ساقی کوثر خودست ماضی استقبال حال شتی و مصدر خودست
نیست یحیی از زبان بوالعلاء این نعل خود خزل گو بوالعلاء سلطان خود آورده	

که چون در غزل غزل
که چون در غزل غزل
که چون در غزل غزل
که چون در غزل غزل
که چون در غزل غزل
که چون در غزل غزل
که چون در غزل غزل
که چون در غزل غزل
که چون در غزل غزل
که چون در غزل غزل

شها غلام غلام تو برآمده است
ز طول عمر و حیا شنل پدر کن شاد
چنان کن که ز پا در ره تو سیر کند
تو بال پر ز غنایات خویش ده مولا
حقیر گوهر خود را گرفته در آغوش
غلام نوگل خود را بر گرفته چو جان
امیدار کرم نور دیده ابوین
تو عمر و عشق خود ده که مدعا نیست

امیدوار نگه بنده پرور آمده است
بر آستانه در آغوش مادر آمده است
کنون که بر در پاک تو در بر آمده است
که در حضور تو بے بال بے پر آمده است
به پیش امی شیر پاکیزه گوهر آمده است
حضور ای گل گلزار حیدر آمده است
بیارگاه شه لطف گستر آمده است
برین امید و برین فضل احقر آمده است

بر آستانه پاک تو بنده ات بکلی
گرفته این پسر نیک نظر آمده است

بوالعلاء لب و دلمدار من است
دوستان از نگه سیدنا
ستم از باده عشق سید
رهن میخانه آن مست خدا
سیدم از تو غنور ابن غنور

یا داد مونس و غمخوار من است
این همه ستی سرشار من است
ستی افزا همه اشعار من است
جبه دخرقه و دستار من است
طلب از غیر خودش عار من است

خود می سید را کوز خداست سر فلکندن بدر سیدنا ای خوش آنوقت که ماراشه ما	بجدا با عطا پندار من است قول حق دان که همین داریست گوید این بنده سکر من است
ذکر محبوب الهی تیغ در شب و روز همین کار من است	
بارگاه بوالعلا حاجت روا عالم است کس چه دریا بد مقام بوالعلا و منزلش بے تامل هر چه آید در دل من می گنم هر که داند لذت وصل جناب بوالعلا کی کند بر مشرب بر ملت من اعتراض در نگاه اهل بلبلن بلبلن من هست جمع	بر در او ناصیه سانی جن و آدم است بوالعلا باشا بداتی انا الله هدم است نام پاک بوالعلا هر من اسم اعظم است این همه بیتابی من در نگاه ادکم است آنکه از اسرار توحید و رسالت محم است گو چشم ظاهرا هر پرستان در هم است
دوری از درگاه پاک سید و سلطان خویش راست میگویی میحیی گرنی هست این غم	
مزار حضرت سید ابوالعلا اینجا است نقاده است بکارت اگر گره ای ل	عیان تجلی حق نور کبیر یا اینجا است مترس و گره شاه گره کشا اینجا است

عجیب نیست اگر نور ذات می بینی بهر طرف بود اینجا تسلی و حدت کنون که حاضر درگاه گشته ام به نیاز ز درویش منال ایدل مصیبت کش هوای روضه شاهست روح پرور با هر آنچه می طلبم از خدا می یابم	مزار حضرت شاه خدا نا اینجا ست بچار سو نظر افکن که خود چپا اینجا ست مراد دیناؤ دینیم همه روا اینجا ست که آستان میجا جانقر اینجا ست نسیم قوت جان فرده ده صبا اینجا ست همه ز محنت و لطف شاه ما اینجا ست

مرو حضرت شاه ابو العلاء سید
بجائی خویش خود انصاف کن به جا اینجا ست

سلام علیک ای شریف کائنات زین آسمان چاروشش جهان ز ذات تو دارو قایم و شبات بعشق تو خواهم حیات و موات بمال من خسته کن التفات عطا سازش اقبال و طول حیات	سلام علیک ای شریف خوش صفات سلام علیک ای منور ز تو سلام علیک ای بنای جهان بعشق تو دنیا و دین هر دو خوش برگاه تو خوار و زار آمدم برگاه تو این ولد آمدست

زیچامی سکین دل داده

علیک السلام علیک الصلوٰۃ	
اسلام اُمّی قبلہ حاجات من ست ای بکوی تو مقام ز سر عجز و نیاز عجز و درویشی و دریشی اخلاص نیاز یا تو هر شب ذکر تو نمایم هر روز تا شود بر رخ پاکت تشکلم با من هر زمان نفس خودی میکشم از بستی تو	کعبه عرض تمنا و مرادات من ست رفت شان لعلی مقامات من ست بر در اقدس تو این همه حالات من ست بس بهین شغل بهین حاصل و قات من ست حاصل ین همه فکار و خیالات من ست بر تو اقرار شها نفس اثبات من ست
چشم حمت بکشا بر من یحیی نظری از نگاه تو تنها حل جهات من ست	
صنم بجز تو یک اعمت قرار می نیست چنین که میروم و باز آیم از کویت نیم ز رحمت اسی رحمت خدا مایوس گم فدا می سرت علم محض سیرت مکرم که قطع تعلق نموده ام ز همه جز آنیکه حال دل خویش التماس کنم	فغان کدی بی گل رویت بدل بهاری نیست مرا برآمد و رفت آه اختیاری نیست چو من اگر چه بهالم گنا بکار سے نیست ز بنده خوشتر و بهتر از ین تئاری نیست بجز خیال تو یاری و عکساری نیست مرا ز شاعری و شریعتی کار سے نیست

بمشق سینه پاره پاره پاره پاره
بجیب و منش از جوش شوق تار نیست

جلوه خدا نیست رو بوالعلاء نیست	خجل مصطفی نیست حسن نیست
ما و اسر سید طالع رسا نیست	قدرت خدا نیست شان کبریا نیست
بیطلب کا بخش را بچه دردم آید	شان بوالعلاء نیست رحمت و سخا نیست
نام بوالعلاء ساز نقش بر دم یاران	التماس نیست عرض ز شما نیست
خاک رگبه سید کار کیمیا سازد	تا بکی ز در و دل ناله ها دوا نیست
خرقه رهن دارد دل فدا میخوری	طرز زنا چون باشد حال پارسا نیست
جمله موی فایها لاف است نایها	طرفه حیا میا عشق و شوق نیست
کجا بوالهوس بودم زدن عشق حق	خون دل خورد دایم حال آشنا نیست
کجاست خون خود بر سر تن با انگن	عشق را نماز نیست سر کربلا نیست
بر خودی خود اقرار هر نفس ترا باید	راه بوالعلاء نیست اتی انا نیست

نسبتی بکن پیدا با بوالعلاء میجوی

شره و لا اینست اصل مدعا نیست

بر در پاک تو میجوی آمدت با همه شوق و تمنّا آمدت

مفلس و عاجز فقیر و بینوا عاشقِ خود رفته دیوانه رحم فرما کین گدائے درمند جلوه فرما کین گدائے عشق باز از سر شوق این زبانا فاده	و حضورای شاهِ والا آمدت با چنین القاب و اسما آمدت با چنین آشفته گیها آمدت آرزو مند تو شاها آمدت کرده سر را در بهت پائدت
بنده یحیی در دمنده جان بر در تو اے سیما آمدت	
از می اتی انا الله بوالعلا شایست رودلا در کبر آباد عظیم آباد بین از قدم بوالعلا در کلبه ویرانه ام طرفه مستی می شود یاران بعرس بوالعلا در طریق بوالعلا کسب ریاضت هیچ نیت کرتوی مست از نگاه نیم باز بوالعلا	وز غور پیش سیما می خوش گذارت کز نگاه بوالعلا شد هر دو دیوار مست خانه مست و صحن مست کوچه بازار مست چنگ خوش آواز مست و پرده مست تار مست میشود سالک ز نام حیدر گزار مست بنگر کله مست را همشیار و همشمار مست
هر کسی راستی باشد بقدر حال او بنده یحیی را نموده فیض بهشت چارست	

در حرم عشق سبط شاه فریاد آمدست
در عظیم آباد شاه فیض بنیاد آمدست
کز برائے صید مرغ صیاد آمدست
بوالعلاء فریاد رس از بهر این داد آمدست
کین دل بود از ده با آه و فریاد آمدست
حاضر آنجا شو که این دولت خداداد آمدست

فروده ایدل بوالعلاء از کبر آباد آمدست
نیست اکنون حاجت میر سفر هرگز دلا
این طلید بها من اندر قفص آمد بکار
آسمان بیداد تو معلوم خواهد شد کنون
بوالعلاء فریاد رس آمد مگر اسے نفس
بوالعلاء در خانقاه عشق مہان اشب

راست میگویم سحیحی در جمال بوالعلاء
حسن وجه الله تعالی نشانه یاد آرست

بر در والئے تو با صد متنا آمدست
حالیا با مد نیاز و التجا آمدست
سر بچیب فکنده این شقایق شیدا آمدست
آرزو میر قبول این بیسر پا آمدست
طالب صحت بدرگاه تو شاها آمدست
بر درت بگیمای غنا کت میا آمدست

بادشاها از پی تسلیم سحیحی آمدست
گرچه از درگاه پاکت مدتی مجبور ماند
چشم رمت بر کشا عند گناه اذید
تو یام پیر عذر کم که قبول نمی آید
هست از بیماری فرزند از بس در دند
از بر این چمن فرزند او راده شفا

هست اشب لیلیه العریق ندم کم قبول

نذر ما بگرفته سحیحی تو نولا آیدت	
بادشاہ بر درت سحیحی گنگار آیدت گرچه از درگاه پاکت مدتی محروم ماند چشم رحمت بر کشا سویم نگر یا بوالعلا موج طوفان بلا از چار سوار اگر رفت نور چشم مہدی از فضل تو صحت یافت	در غم و محنت ز ستر پا گرفتار آیدت حالیا یاسیدی باشوق بسیار آیدت آرزو مند نگاہت این دل انگار آیدت دست و کاین غرقہ در پاخو غوا آیدت شمع در کف با ادب اشب بکار آیدت
لیلۃ العرس است اشتب رہایم کن قبول نذر ما بگرفته سحیحی بادل آیدت	
قمیص مشرکہ بلا در برت ز ہی شان تو ای امیر کبیر سرت خلق شیر خدا کو دست بفرق مبارک عمامہ ہنسداد ز صہبائی اتی انا اللہ داد علی و لے جدا علائے تو ازین وجہ شد نام تو بوالعلا	کلاہ رسول خدا بر سرت کلاہ خود شش دامین برت کر بندر سیمان پینہ بست امیر عرب بشیر حق حیدرت لبالب قلیح ساقی کو ثروت منو دست بر سر دوران سرت کہ حق ساقہ بر ہمہ برترت

ز قدر رفیع تو حیران شوند بود سکه تو بملک و ملک زمین تابع حکم و فرمان تو کند ماه و خورشید کسب دنیا سخا ہی ز رحمت بکن سوئی من طو انش بصدق و صفا میکنم بگو شمع صد آنا الحق رسد	ملائیک چو بیند در محشر ز مه تابا ماهی همه لشکرت بود آسمان بنده و چاکرت ز نور و صفائی رخ انورت بصد آرزو آدم بر درت بود قبله و کعبه من درت ز شیرین لب لعل جان پر درت
از ان می که منصور پیوش شد بهیحی ده ای من خداست	
کار من عشق و یار من عشق است ما و راے هر اعتبار بود جبر من عشق و وصل من عشق مدعا از کسی نمی طلبم مذهب من نه جبر و نه قدرت سخن کفر نیست اے واعظ	حاصل روزگار من عشق است لیک هر اعتبار من عشق است هم خزان هم بهار من عشق است همه حاجت برآر من عشق است جبر من اختیار من عشق است رب پروردگار من عشق است

	در جمالِ ابوالمسکین جلوه کردگار من عشق است	
جهبه اش مطلع انوار علی اعلاست الله اند چه جهان چه صفای صفاست پیرجام دل او باده توحید اناست نظر لطف دوائی دل بخیر است در عشق تو دوا هست لقا تو شفاست همه در راه رضائی تو نثارست و ذرات ای درت قبله حاجات مرادات است ای در چشم تو خدا بین مرا قبله ناست		بو العلاء امینه حسن شهر کرب بلاست بیکند در رُخ او سیر سیر عالیاست هر که از گردش سستانه نگاهش شد سیدی بر در تو آمده دیوانه تو هجر تو موت و وصال تو حیاتم باشد مال جان و دولت و ایمان یقین عرفان من با سید کرم بر در شاهان مردم دیده ام آنچه ز خشم تو انام گفتن
	مال جان ساخته قربان رضا بجلی که غلامی ز غلامان در پاک صفاست	
هر نفس پیش گد مشغول نورانی مراست گاه حیرانی مرا گو که پریشانی مراست همان آئینه سان اینو به حیرانی مراست		با جناب العلاء پیوند روحانی مراست در خیال روی و موی بو العلاء شام و صبح محو شدم در تماشای جمال بو العلاء

ما علم کیفیت تو حید امسانی مراست خوشترا ز تاج کی تخت سلیمانی مراست زانکه از مهر امیر پاک در بانی مراست	شکر و احسان امیر از هر بن موی گتم خاکساری بر عهد پاک جناب بو العلاء در حرم وصل او مین رسیدن مشکلت
	نالۀ موزون گم و بگیه زند سر از دلم اینقدر بس کای سخی از غزلخوانی مراست
نور اسلام من معنی عرفان من است ماه تابان من و مهر درخشان من است بو العلاء دره نواز است و سلیمان من است هر چه در پست و بلند است بفرمان من است در عشق تو دوائی من در مان من است بو العلاء نور قدم شمع شبستان من است زین سبب جمله اثر ناله و افغان من است بو العلاء رونق کار و سرو سامان من است	بو العلاء دمی منین من ایمان من است نور او شمع من اندر دره تاریک فنا همچو موریم بر آه طلبش افتاده تا بنادم سر تسلیم بفرمان امیر ای لقائی تو شقایق بود یک بیارم بان بیاید شبی تیره دلان دیرم گتم از هر بن مویا دو تو هر شام و بگاه زنده هستم بخوش احوالی و فارغیالی
	رفت عالم امروز نگر است سخی بو العلاء با چشم و دیده بهمان من است

بادشاها بر درت سکین گدائی آمدست بسته دام بلا سر تا پایا جرم و خطا می توان شد که بغیر از ای بقدر قیمتش خویشمن را کرده از سر تا قدم آئینه و آ گر چه از دیوانگی حفظ ادب دشوار بود این همه نذر و نیازم کن پذیرا از کرم	در غم و اندوه محنت مبتلائی آمدست در حضورت آرزو مند عطائی آمدست کماند رین بازار حفس ثانی روئی آمدست رو برویت آرزو مند تقائی آمدست لیک در شوق تو سر را کرده بای آمدست مفسی سکین بی بگن نوائی آمدست
نیست سیمی را غم از شکل کار و افتاد در حضور سید شکلاشائی آمدست	
دیف الثاء المشلثة	
بواللها ای غوثِ دوران اینیاش از تو دارد التجاها این گدا در و مندم عاجزم و خسته ام ای توئی شکلاشائی جن و انس المدوی دستگیر یکسان	قطب عالم ستر عملن النیاش النیاش ای شاه شایان النیاش ای طبیب درد مندان النیاش شکلم را ساز آسان النیاش ناصر زیدست و پایان النیاش

ای میث مستفیان النیث از نگاه کن مسلمان النیث ساز و برگ مینوایان النیث جان و ایمان هر دو قربان النیث تا کجا نالم ز هجران النیث آه تا کی ما و حرمان النیث	یَا مَعِیْنَ الْعَاجِزِیْنَ الْقَاصِرِیْنَ نام سلامت نفس کافر بر در تو آمده این بے نوا بر مزار پاک تو شایا کتم جلوه فرماست مہتابان من و حضور خود طلب کن یا امیر
باز از یحیای دیوانه شنو الغیث مامریان الغیث	
محرم اسرار یزدان الغیث خواجہ روح و دل جان الغیث عیسی ماحستہ حالان الغیث آبیاری باغ احسان الغیث خضر عالم کرده را مان الغیث تیرہ چون شام غریبان الغیث از کر شد تازندگان الغیث	مرشد جان نور ایمان الغیث ای میث لائس الجان الغیث در دم از داروی کس کہ بہ شود سازہ فرما گلشن اسید من بے سرو پایم دروشت بلا صبح بختم هست ای ماہ منیر غرق طوفان بلا گشتم کہ آب

عاجزم در آمده چون زمین چند ناله شفیع الذین ۱ عارف خود کن مرا یا بوالعلاء	دی توئی شاه سلیمان النیاش آه آه از درد عصیان النیاش تا شوم از اهل عرفان النیاش
قطعه	
در عظیم آبادی حمای خیزین آز ویم این که تا پایان حس خلق مداح تو می گوید مرا	هست با حال پریشان النیاش بر درت مانم غر لخوان النیاش نسبتم باشد به حسان النیاش
جان من از تن بر آید یا اسیر نعت خوان مدح گوین النیاش	
دیفنا بحیم	
اسی روح در وان چنانک التاج بنامی اسے آفتاب خندان اعزاز رسیده ام زند سوج دیدیم حال حق مسایت	هر در گیت آمدیم محتاج بیر دمی تو روز من شب داج از فیض تو شغل بجز توان زیر فلک شدت معراج ۱

سیحی در راه بوالعسا کرد

جان و ایمان هر دو تاراج

میرسد صد هم و غم مارادین دارِ سبنج

ای شترِ شکلا زودم را کن زین گنج

گوهرِ توحید باشد در کف تو گنج گنج

از لیم گر نکته توحید بر آید مرغ

بوالعسای دفع ضرر بلا و درد و رنج

شد تخم کاهید جان فرسوده از بارِ بلا

سیدی جمیعتِ ماریخت سنگِ فقر قد

زاهدِ اسقیم و عند الشرع معذرت مست

هست سیحی عظیم آبادی تاجِ تو

شاعرِ شیرین سخن نادر بیانِ نکته سنج

بگلِ عیفه خویش زجرم و خطا مرغ

از عاشقانِ خویش بجرم و دلا مرغ

برین گن عتاب برای خدای مرغ

از هر زنا بلبین ستان مرغ

نگار رفتد بفرق چو ابلِ صفای مرغ

و غطر ز رندیت لبش آشنا مرغ

ای بادشاهِ حسنِ نسکین گدا مرغ

در راهِ عشق بی ادبی نا اگر کنم

طبعیتِ خیر و بد سرِ پا بود

تا زکِ مزاجت ای گنِ غلبه و دلی

از حق خلاص دست بدشمن بود دلی

طاعت برای حورو و قصور میکنم

سیحی توز شرط ادب است مجرب

در بزم خویش بارده ابو العلامنج

دلیف جم فاری

با سیدنا هست سرو کار و گریچ	عشقش بودم منوس و منخوا و گریچ
از خویش را سیدنا زد در بنا ساز	کز خویش مرا میرسد از او دگر پیچ
بنود خبرم کیستم و در چه قیالم	گشتم ز می عشق تو معر شاد و گریچ
تا بان درخشان بود کافور و عالم	نور تو درین اندک بسیار و گریچ
از بوی تو ذرات جهانند معطر	زنگ تو بود در گل گلزار و گریچ
هر ذره بود منظر انوار الهی	در کون مکان اوست نمودار و گریچ

میجی بنود کارم ابا اسد الناس

کارم بود از حیدر کار و دگر پیچ

رویف الحاء المهملة

ای توئی چون نبی طبع و صبیح	در زنت حق عیان صریح صریح
در دل و جان ناتوان من	شوری انگنده بخش طبع اثر

شوم آن روز زنده جاوید
 حال من بر تو آشکارا هست
 گشتم از دست دهر بکله غلط
 از لب لعل تو شفا یابم
 بر درت ستیغ آمده ام
 آنکه از سر عشق گم گشتند
 مجوز اهل خطا هر این نکته
 هست بر اهل قلب واضح نیک

کز نگاهت مرا کنند ذبیح
 سیدی نیست حاجت تصریح
 نسخه ام راز مهر کن تصحیح
 نیست یاروی من به پیش مسیح
 نشتر غم دلم نمود جبریح
 نیست این راز قابل تشریح
 نیست اسرار عشق در تلویح
 آگو نباشد اگر چه در تو ضیح

در ثنائے ابوالعلاستحی

این غزل گفت با زبان فصیح

باشد جمال سیدنا آفتاب صبح
 ای آفتاب حسن بر آفتاب زرخ نقاب
 جز حرف حسن صاف تو لفظی نخواهد ایم
 ای آفتاب حسن بود آفتاب روز
 حال گرفت حسن طبع و صبیح تو

وز عکس حسن او بود این آفتاب صبح
 باشد نهان بینه شب اضطراب صبح
 تا کرده ام مطالعه در کتاب صبح
 پیش رخ صبح تو چون ماهتاب صبح
 بشکت لعل حسن صبح تو آب صبح

صبح ست دقتِ عرضِ مناجاتِ عاشقان
باشد دلیلِ قلبِ مراداتِ خوابِ صبح

میجی بیا بمحضرتِ شاهِ التماس کن
گشت از پی قبولِ دعا فتحِ بابِ صبح

یاسیدی زیاد تو باشد قیامِ روح
فکر تو هست مایه عیشِ مدامِ روح
جسمِ فتاده است درین شهرِ طاهرا
باشد ولی بکوی تو مولا مقامِ روح
ای جانِ جانِ جهانی و روحِ کُل
از دولتِ وجودِ تو شد انتظامِ روح
یکشب ز راهِ مهر کن جلوه بے نقاب
خوب ست جلوه گاهِ تو ایامِ بامِ روح
در هر لباس ساخته خویش را عیان
جایی بنامِ جوهر و جائے بنامِ روح
من مستم آنچنان که ندارم ز خود خبر
پُر از شرابِ عشق تو گردیده جا و روح

وجه اندست قبله جانِ کعبه و لم
میجی جنابِ سیدِ ناهست نامِ روح

ردیف الحناء المعجونه

دیدم جنابِ سیدِ درقبائی سخن
ز انزو چکد ز دیده من اشکهای سخن
جانِ اده ام بختِ تبی لاله پیکر
گسترده است بر عدمِ زانِ دایم سخن

تا نورِ سرخ دیده ام اندر جمالِ او	هر جا که سرخ نگرم اغمم پایِ سرخ
گدازشت آه من ز سرِ عرشِ سیدی	تا دیده ام بدست لطیفِ عصا سرخ
در یادِ گلرخ تو پیدم بجاکِ و خون	کردم بلند ز آه جگر گون کوا سرخ
شد لاله زار از غمِ عشقِ کسی دلم	چون شمع سحر شد ز دل من هوا سرخ

یخچلی بجز سیدنا از دو چشم من
در جوش در خروش بود موجها سرخ

دریف الدال المهملة

جان نثارِ ابو العلاء گردد	دل بجایِ ابو العلاء گردد
تن فدایان نثارِ دل قربان	بزارِ ابو العلاء گردد
غنیِ دل شکفته وریان	انبیهایِ ابو العلاء گردد
ای خوش اندم که درد لم یکیم	خوش گذارِ ابو العلاء گردد
همچو سیاه کی دلم یارب	بقیصرِ ابو العلاء گردد
ای خوشا عالم که باز دلم	بشکارِ ابو العلاء گردد
بیند من ز داغهای عشق	لاله زارِ ابو العلاء گردد

دل شود آشنای کیتائی	گر دو چار ابوالمسلا گردد
هر چه صادر شود ز ما بکیمی ز اختیار ابوالمسلا گردد	
قبله جان ابوالمسلا باشد من مرید مرید حضرت او هست احصا وصف او دشوار کایناتست قالب و درومی هست فرزند صید رگزار انچه دارم بفکر و ذکر خیال بر در او گدا پید شد چه نفیر چند در چار سو همی جوئے	دین و ایمان ابوالمسلا باشد پیر پیر این ابوالمسلا باشد ذات سبحان ابوالمسلا باشد جان جانان ابوالمسلا باشد شاه مردان ابوالمسلا باشد حاصل آن ابوالمسلا باشد شاه شایان ابوالمسلا باشد که نمایان ابوالمسلا باشد
سخن عافیت اسی سحیلی اصل عرفان ابوالمسلا باشد	
هر که برخویش بتلا گردید	بنده میسر ابوالمسلا گردید حاصلش لذت بقا گردید

بند او خدا امنی گردید از خود خویش با خدا گردید آخر کار مقتدا گردید جرعه کش از مے آنگا گردید صبح گردید یا مس گردید سید حق بشا گردید ابتدا عین انتها گردید هر که با خویش آشنا گردید از پی دیده توتیا گردید دوستان خوب شد بجا گردید حاصل جمله مدعا گردید که از ان محشری بپا گردید حاجت من همه روا گردید عاشق شاه کربلا گردید	هر که روی ابو العلاء گریست بخود او فیض سید السادات پیرو میر ابو العلاء صاحب مست چشم جناب سید پاک کار من ذکر ابو العلاء باشد حق بعین عنایتیم بیند در طریق ابو العلاء شود از غیبه ابو العلاء آزاد سرمه از خاک قبر سید پاک بر در ابو العلاء گذاشتم حاصل خود نثار او کردم نعره یا ابو العلاء کردم بر روی میر اکبر آبادی مهدی من ز عشق سید پاک

ترک شای نه چون کند میسجی

بر درِ پُو العِلمِ لکد اگر دید

ردے سید ابو العِلمِ بیند	جلوہ حسنِ مصطفیٰ بیند
در جنابِ امیر ابنِ امیر	پر تو شاہِ اہلِ اَتے بیند
داخل اندر طریقہ اش گشته	موتِ ابنِ مرتضیٰ بیند
از دلِ من نیست و بیرون	لطفِ ابنِ ابوالوفا بیند
دستانِ بر درِ مبارک او	حاجتِ من بہر روا بیند
جلوہ پُو العِلمِ نظر آید +	پُو العجبِ شاہِ کبریا بیند

گشت سربانِ نامِ او کیمی
ہمتِ عالی گدا بیند

ہدایتِ جز در تِ درم بنود	بشرِ جز سرتِ سرم بنود
گر تفقہِ سجالِ من سازی	دور از شیوہ کرم بنود
گر بعینِ حقِ ایتیم نگرے	این چنین حالِ اہترم بنود
ہست درویدِ گفتگوئی شہا	جز بذرِ کر تو در سرم بنود
جز بذرِ کربِ جنابِ سیدنا	لفظِ حوسریٰ پر فترم بنود
نرسدیم بحضرتِ سید	در گذرِ شاید اخترم بنود

سچہ سان صبر آیدم یاران ہشتم گریان ہجرت سیدنا جز خیالِ جمال و جہانند فقر مخرم بود نفیس خوش پند ما را کشد غم از راق حبش ابروت کشد مارا از غبارِ ریت کلام بس جو ہم عشق و شوق تو باشد	دلبر من چو در برم نبود کتر از حوضِ کوثر م نبود در رہِ عشق رہبرم نبود دولت و مال خوشتر م نبود می و صلت با غم نبود حاجت تیغ و خنجر م نبود حاجت تاج و انصرم نبود ورنہ یک ذرہ جوہر م نبود
جز ہواے ابوالعلمائے سچہ نہد احمد در سرم نبود	
ابوالعلمائے شاہِ دو عالم المدد تو کریم ابن الکرمی یا ایہ دستگیری کن بفریادم برین نامِ پاکت اے امیر نامور یا امیر ابن امیر ادا دکن	سترِ اصل و نسل دم المدد اکرمی از ہر مکرّم المدد بے نوائیم خستہ عالم المدد مہت گویا اسم اعظم المدد المدد گویم بہ سرم المدد

پشت من از بارِ بسیارِ گناه کن نظر برِ بیهر و سلا ما نیم فکر و نیا میگرد و یا امیر	گشت شاد چون کمان غم الدرد بسکه دارم حال در هم الدرد کن ره ما را ازین غم الدرد
پنی بر پی امداد یحیی کن شهاب بر لب یحیی ست بیم الدرد	
عاشق بوالعلا خدا باشد دل دیوانه محبت کیش عشق با بوالعلا بود او را هست فرزند احمد مختار با جناب بوالعلا شغفم شوی از عشق بوالعلا مست فخر شایان روزگار بود اگر از جاسے خود روم چه غم	عاشق حق بوالعلا باشد بر رخ بوالعلا خدا باشد هر که بر خویش مبتلا باشد عشق او عشق مصطفی باشد همه از فیض مرتضی باشد گر ترا نشان آنا باشد هر که برگزینش گدا باشد عشق من گرم ساز جا باشد
بر در پاک بوالعلا یحیی عاجت من همه روا باشد	

چون از نام ابو العلاء باشد من غلام ابو العلاء هستم جبهه سا بر درش شود کوفین هر که در راه ابو العلاء شد خاک خاک درگاه حضرت سید حق همی گویم و حق تر رسم	همه آن من گدا باشد هر دو عالم غلام ما باشد بر درش هر که جبهه باشد خاک او کحل دید ما باشد سر نه چشم اصغیا باشد ابو العلاء حق و حق نما باشد
آستان ابو العلاء تکیه پی هر دو من دو ابا باشد	
ز جسم ابو العلاء جان آفرینند ز انوار جمال ابو العلاء فی پی این مرده دل لعل لایله ز ستر پا جناب ابو العلاء را مرا غرق گناه و ابو العلاء را جمال ابو العلاء چون نمودند چه غفیه با حسن ارمیان گشت	ز بانش روح انسان آفرینند مه و غورشید تابان آفرینند الذ از آب حیوان آفرینند عطا وجود و احسان آفرینند طیب در عصیان آفرینند مراد یوانه آن آفرینند چه پیدا که پنهان آفرینند

در پاک جناب بوالعسلا را   طیب و درودوران آفرینند

ز تخلیقِ خودای سبکی چه گویم
مرا از بهر ایشان آفرینند +

دو اسے در دول کام تو باشد	علاج روح در کام تو باشد
کنم هنگام بسا در عالم قدس	شهابین مستی از جام تو باشد
و قار و غرقم در دین و دنیا	همه از فیض و النعم تو باشد
ز هر تقیید مطلق گشت شایا	کسی کو هسته دایم تو باشد
چه فرمودی که تا هر ذره ذره	مطیع و تابع و رام تو باشد
فلک بار نعت و ادبی که دارد	ملاذ لذتیه بام تو باشد

ز هر تقیید آزاد است سبکی
مرید دین و اسلام تو باشد

آمد از شهر تو یاشاه محمد سجاد	گشت از مقدم او جان دلی سبکی
و چه سجاد که دارد بتو صدر از دنیا	و چه سجاد که دارد بتو اخلاص و خود
و چه سجاد که در ذات تو فانی گردید	تا می مرضی تو هست و مطیع و متقاد
ایک بیک طالب هزار تواند جو حسیم	انچه دیدار بختیند اینهمه فرمود ارشاد

دل ویرانه دشت زده ام از وکرت
 اینچنان ساخته کیفیت شهرت مذکور
 مست گردیدم و شد سلسله شوق در
 اینجوش احوال کسانی که بشهرت دارند
 خاصه آنها که بدرگاه شرفیت آیند
 دور از شهر تو یا شاه رود بر سرین
 گر بشهرت نرسد وائے برین ناکامی
 بشه احمد که در روح و دل جانم هست
 عشقت آنت که این عاشق شوریده تو
 بسکه در مازده ورنجور شدم آدرگنی
 مبتلا بنده تو گشت با نوع تعب
 جلوه میدری ای شاه نما از ره لطف
 الله الله چه بود سیدنا مولا نا
 شاه من خسرو من هست ز لب شیرین کا
 هر که در سلسله مالیه اش گشت اسیر

یافت آنیت و مبعوع شد گشت آباد
 که مرا لطف حضور آمده یا سید یاد
 دل بیا و تو نموده و فغان و منیر یاد
 در امور و جهان بسط و فراخی و کشاد
 روز و شب صبح و مسا ای شیر پاکیزه نهاد
 آه از دست جفاکے فلک و دن بیدار
 خاک من آه درین بلبه خراب و ویراد
 عشق تو هر نفس و هر دم و هر خطه زیاد
 همبر انت ویران بود و بران شایاراد
 یا امیر ابن امیر المردی کن امداد
 که برون از حد تقریر و فزون از تعداد
 بیکند چرخ با دشمنی و کین و عناد
 که قضایز کند ناز برین نوا ایجاد
 فیض عشق است که هستم غلام فرهاد
 از غم و کشمکش دنیا و دین شد ازاد

جهہ سائی ہزار تو مراد سیچا

دیدہ باید کہ رسد بندہ تو کے مراد

نخرشا ہاں جہانست غلام ستید	سکہ بر عرش ز ندت نہاں ستید
شود از ذکر و ثنائش بخروش اہل کر	ہر کہ ذکر شود از ذکر مدام ستید
ہم بکلامی کلیمش شود از حق حاصل	ہر کہ شد مست ز تاثیر کلام ستید
عام از خاص کند خاص شود خاص خاص	اتفاقات و کرم و رحمت عام ستید
رسد از عالم اطلاق بر فیض صحیح	خوش را ہر کہ کند بستہ بدایم ستید
ہر چہ آید بدہم میکنمش بے تشویش	کار نامیم شود انجام ز نام ستید

و ہم وادراک بشر کے سدا بجای مجھ

برتر از عرش معلی ست مقام سید

بُو العلاء شاہ بود ماہ بود	بُو العلاء مصداق انانیتہ بود
یا بد از بادہ سید جامی	ہر کہ از سیر حق آگاہ بود
لوحش اللہ فقیر و تو	شاہ با و بدیر و جہا بود
بد و پاک تو یا سیدنا	کار نامیم ہمہ و نخواہ بود
ہدوی از شمع حق سیدنا	راست گویم نصیب کار الہ بود

خاک را نه مرا بردر تو در غم دوری و مجوری تو دل بیتاب شود تسکین یاب	خوشترا صد چشم و جاهد کار این سوخته جان آه بود وصل تو گر که و بیگاه بود
کعبه و دیرند ام سیحی سوئے آناه مراراه بود	
اهل نظر بچشم تو ما دیده درختند شیدا ایمان خاص و دله خویش را میداشند آنچه همه از برائے تو سود ایمان تجارت پر نفع خستند	از گرمی نگاه تو بس پاک خستند از آتش محبت تو خوش فروختند دیوانگان براه محبت فروختند دینا و دین یک نگه تو فروختند
سیحی بشق سیدنا خوت خویش انسان که پیش از و بر عشق خفتند	
بوالعلا بچرخ دل ماهی بود بدش شاهان گدالی میکنند هر کسی یا به مرا فروختن کعبه دیرست همه دیگران	بوالعلا در ملک جان شاهی بود سید با که شهنشاهه بود حضرت او طرزه در گاهی بود این گداز اسوسه تو لای بود

هست ممکن سید تکلیف دل در حضورت خوشدل یا سیدی نیست ماما تا به ضبط اکنون شها صدقه بچهر تو بر دل فی الش	وصل تو گر گاه دیگر گاه بود دوری از شهرت باکره بود بر لبم در حیرت تو آه بود بار کوهی بر سر کاه بود
بر در پاک تو سر افکنده گی بهر سجده عزت و جاهی بود	
هر طن جلوه آناه نظر باید کرد محو نظاره محبوب خدا باش فقط در ره عشق نه پستی نه بلندی باشد گذراست همه چیز جهان گذران آه و فریاد و فغان به عمر آن جان جهان شاهین شاه فیروز بن فیروز بن خور	کحل توحید و لیکن بهر باید کرد ما بقی از همه شے قطع نظر باید کرد قطع این راه بلا خوف خطر باید کرد هر چه پیش آید از آن زود گذر باید کرد از شایم دلتا بسحر باید کرد غیر از دور کن این غیر حذر باید کرد
بوالعلاء هست کریم ابن کریم ای سخی زندگی بر در و لاشش بسوزاید	
کسی که لذت یابد آنجا بعلاد دارد	بجان علاقه و بوی ندب اضطر دارد

کسی که جرعه کشن ده اناحق شد کسیکه در دل نیست جلال یا و سلمه پاک بوالعلا بگزین فروتنی بدر پاک سید السادات جمال ذات زهر دژه اشکار است	بدل محبت اولاد مرخصه دارد کجا علاقه از دین مصطفی دارد که این طریقه نهایت در ابتدا دارد بلند رتبه دلا هر کجا ترا دارد بیند آنکه بدل نزهت و صفاد
که انی سیدنا شو که غایت کجی غلامی در او نشاء انا دارد	
سیدی لذت دیدار مبارک باشد با بنای شبه لولاک مبارک انداز بر تو یا سیدنا به ابد عید سمید هست ام در ترانقه شفاعت در دست عید ماه رمضان است ترالطف و کم عید فطرت و بامید لقائده ام از نگاه تو که غمخیز تو حمید خداست همچو من مید تو افکار من از دونه تو فم	وصل با حضرت غفار مبارک باشد ناز با مید رکزار مبارک باشد بنی بپی اندک و بسیار مبارک باشد بخشش عاصی بدکار مبارک باشد بانکو کار و گنہگار مبارک باشد نظر و سونی من زار مبارک باشد بمن این شتی شزار مبارک باشد عید هم دید تو دلدار مبارک باشد

	بردت آمده یحییٰ با سید انعام عیدای سید و سر دار مبارک باشد	
در لباس بندگ کار خدای می کند هر که می سازد گدائی باو دشائی می کند انس و جن بر آستانش جبهه سائی میکند مصطفائی میکند که مرتضائی می کند بوالعلا چون در خود خود خودنائی می کند هر چه با سلاک طریق بوالعلائی می کند		بوالعلا دانشد یاران کبریائی می کند بر در پاک جناب استغاب بوالعلا بر در مولائی من آنکس که باشد جبهه بوالعلا چون هست فرزند نبی جان علی اشکارا می شود شان خدا یک کیفی کم ذاق منق است یا ران استافوق الییا
	بر گل روی جناب بوالعلا بلبل صفت بنده یحییٰ روز شنبه نغمه سرائی میکند	
بیندگر کسی که حدید البصر بود در بزم من ز اول شب تا صبح بود و ز غیر این طریق پیاکم حند بود این سلسله بری ز همه شور و شرب بود انگاه در طریق محبت گذر بود		هر سو جمال سستیزاجلوگر بود ذکر شریف حضرت سید بوالعلا بابو العلایان بوم ارتب با خاک توحید ناب است درین سلسله جوش اول ز غوغاش بگذر و ترک خودی کن

بید غم نه کجوی محبت قدم گذار	این راه عشق پاک ز خونِ خطر بود
	به کجایی کجوی سید نامی توان رسید ای سالکِ طریق اگر باز سر بود
آستانِ بوالعلاء حاجتِ روانی من بود من غلامِ بوالعلاء عالمِ غلامم آمد گر سر شوریده خود را بپایشش انگتم گر روم از جان دارم پیچ اندیشه بدل پیچ نبود در تنِ دربانِ من جز بوالعلاء در دم از دار و پی سیلیست بکن بستو	از پی امراضِ روحانی دوائی من بود من گدائی بوالعلاء عالمِ گدائی من بود آسمان افکنده سر بر پشتِ پائی من بود عشق آن محبوب بعد از من بجائی من بود در ظهورِ من بود هم در حبسِ من بود از لب شیرین تو مولا شقای من بود
	ترکِ کراواگر سازم شوم در دم ملاک از حدیثِ بوالعلاء کجایی بقای من بود
عشق تو در طریقِ محبتِ رفیق بود تنهانه من بخدمتِ تو سر نهاده ام آمرانه طریقِ محبتِ تمامتِ رو دره یی نیز محبتِ عیانِ پناست	نام مبارکِ تو انیس و شفیق بود جانِ خاشار با هم طریق بود عبودِ خانی دلِ نهایتِ شوق بود تنهانه سبزه کاه تو بیتِ الحقیق بود

شاهزاده ترخاص تو آگاهم شدند هر کس که دید شعله رخسار یا رخوت	زیرا که ستر خاص قعد از دقین بود جان دلم ز گرمی خلس حریق بود
که دست و پا ز غایت حلم و ادب زد یحیی بهر عشق تو ز نینسان غریق بود	
بعشق تو مرا مشهور کردند بحسن رویت ای آینه حق چو حسن لایزال خویش دادند ز پی در پی تجلیهای صفت بباطن هست ماضی قریب شاه چو صیقل عشق در عالم فلک اند منم سرت صهبای محبت بعین جبر دادند اختیاری ز هر دره جمال حق نه بیند ترا و غطر مبارک باغ جنت	دلم از جلوه ات پُر نور کردند جمال خویش من مستور کردند ترا بر شان خود مغرور کردند دل من ز شک کوه طور کردند بظا هر گرچه از تو دور کردند ازین سودا سرم پشور کردند مرا از جام حب محمور کردند درین سینه مرا مجبور کردند دو چشم اهل عالم هر کور کردند دلم ز غم رخ زلف کیه کردند
بحمد الله غزلبای تو شیخ	

جناب ابوالعلا منظور کردند

بشوق تو مراد پوانه کردند	بشمع روزه تو پیر وانه کردند
بتواضع شد اشنایم	چه غم گراز همه بیگانه کردند
زبان دول مرا ز بد و فطرت	ندای جلوه جانانه کردند
گهی اندر حرم گشته تابان	تجلی گاه در تبانه کردند
برائے صید جان عاشق زار	نمایان شان معشوقانه کردند
عجب دورست کاسد حقیقت	تک نظر فان وهر افسانه کردند

چو غلب عشق درنا سوت آمد

دل سچای تو بیانه کردند

بر خود هر کس که مبتلا شد	قربان امیر ابوالعلا شد
بر سید نادلم خدا شد	بهتر شد و خوب شد بجا شد
سجی که بخویش آشناسد	در حسن خودی خدا ناسد
هر کس که مرید ابوالعلا شد	سیرت زباده آنا شد
بر درگمیر ابوالعلا شاه	ملک و ملکوت جبهه ساز شد
در حسن ابوالعلا درخشان	انوار جمال مصطفی شد

در سلسله اسیر قوت در سلسله ابوالعلائی ناید در دیده ام سوی الله کردیم ثنائی پاکش	از فیض نگاه مر تفضی باشد شد هر که مرید با خدا شد چون صفت نظر با سوا شد دروانه اشک بلبه باشد
تیغی بر آستان سید قربان و تبار شد فدا شد	
از خیال تو بدل نور صفا پیدا شد عشق و کیفیت توحید و فنا و عرفان ماری بر در تو ناصیه سائی کردم چون هزار از سنه هجرت احمد بگذشت از نگاه تو که میخانه توحید خداست از ظهور تو که در عالم اسوت شد	لذت و معرفت ذکر خدا پیدا شد از تو پیدا شد و هر آنچه با پیدا شد انچه می خواستم محال مرا پیدا شد معی دین نبوی سیدنا پیدا شد بیخود از خویش شدم لطف فنا پیدا شد انچه در غیب نهان بود شها پیدا شد
بر گل روی تو بچای می قلند در شرب بلبل خوش سخن نغمه سر پیدا شد	
ابوالشاه ملک جان باشد	حکم او بر همه روان باشد

از کلام او که در خدمت ایشان
از کلام او که در خدمت ایشان
از کلام او که در خدمت ایشان
از کلام او که در خدمت ایشان

بوالعلاء شاه انس دجان باشد از همه درد و غم امان باشد روح من باشد و روان باشد این طریقه دلا جوان باشد سید پاک من منمانی باشد تاب من باشد و توان باشد از پدر زیاده مصیبت باشد آن که دیدم مشربان باشد در دلم هست و بزرگان باشد کار من ناله و فغان باشد گر نه نام تو در میان باشد نه چنین ست و نه چنان باشد نفع سرمایه زیان باشد	بوالعلاء حاکم زمین و زمان بوالعلاء دفع البلیات است تن بیجا بم و جناب اسیر نسبت بوالعلاء بود پُر زور در قیامت پی شفاعت من چشم آرزو تو ان شدم کان شاه بر غلامان خویش سید پاک این که می بینم این بود آن شاه نام پاک جناب سیدنا دور از آستانه ات شاه نظم کون و مکان شود بر هم از چنین و چنان بهی و دانش هست نقصان بهشت نفع عظیم

این غزل در ثنائی شمس میخی
تحفه بوالعلاء یان باشد

بوالعلاء آفتاب دل باشد بوالعلاء هست نور مطلق ذات هست توحید ناب رفتارش این طریق بود زیر حلاص اشتغال دلم بود با تو خویش را غیر حق شمار کن	بوالعلاء نور آب و گل باشد ماه و خورشید جمله ظل باشد نسبت او دوی گسل باشد نه درین غش بود نه غل باشد وز همه چیز شتغل باشد در خیال خدا غل باشد
با جناب ابوالعلاء وایم الحال متصل باشد	
اگر خانه ام آن سر و گل بن آید و سیکه سیدی از زندگی تنگ غوم بر استانه تو جا اگر دهند مرا کند ذکر تو روشن تمام مجلس را مرا که گشت معطر دماغ از بویت پر از هوای تو گردید چون جناب	بهار در دل ویران چمن چمن آید کینم ذکر تو تا جان ازین سخن آید شها کجا بدم خواهش وطن آید و سیکه این لالان در انجمن آید کجا خیال گل و لاله و حسن آید کجا خیال و گرد و درون من آید
شدت مرده زور و ذوق تو بچسب	

بیا بیا که ز تو روح در بدن آید

امی بهر کلام از تو صد اعانت میشود میفهمم از اباده توحید است حق هر که بعیت میکند اندر طریق عالیت از هر یاران غلامان تو ای سلطان دین از حدیث روح بخت است امیر خوش کلام کرد و از نامش یافت نفع کما شوق غلام	مشکل دنیا و دینم را کفایت می شود چون ز چشم مست تو جامی عنایت میشود هر نفس نازل بر و باران رحمت میشود بس تصرّف میشود و بجهت کرامت میشود خاطر غمیده ما را مسرت می شود چون من دستم را بر رخ و مصیبت میشود

سیدی از حضرت تود و دنیا و دین
 بنده یحیی را فایده بی شقت میشود

شکر توحید غلامان تو شاه دارند بندگان تو چشیدندی سر است بندگان تو ز سر تا قدم آراسته اند زوش در دم همه دم حالت ایشان ذکر ایشان خفی و هر سحر و جادو از لفظ بندگان تو بگشت دل ارباب طلب	همچو منصور برابر با بنیاسم دارند از تو لای عیسی شیر خدا سر شانند نیک کردار و پندیده و خوش طوارند دل بیارند چه پاک ست اگر در کارند الله الله عجب این طایفه پسرانند تحمّ توحید را اول بنگه میکارند

هست این قطعه بجایگزین نواز و زاز طرب پس نبود در سخن من جانی	بندگان تو درین شهر شهابیانند منتخب در صفت شاه همه اشعارند
ای خوش آنوقت که در خانه یحیی اگر حضرت شاه بعد و بد به تشریف آید	
شاه من در خانه من آمدند پرده برکش ایمن ظلمت کشا تا کف آرند دامان ترا سربندی بخش ای پسر دارین	همچو جان در قالب تن آمدند عاشقانت بهر دین آمدند بر کمر برچیده دامن آمدند بندگان تو سدا گفن آمدند
بر گل رویش غزل یحیی بخون عند لیبان هم نوازن آمدند	
بوالعلا سید سادات بود بوالعلا از همه راز آگاهست مثل او هست حال مطلق سیرکن در رخ او وجه الله بوالعلا فخر زمانست و زمین	بوالعلا متبسم حاجات بود عالم سر و خفیات بود بوالعلا صاحب حالات بود بوالعلا آینه ذات بود زینت ارض و سموات بود

من غریباتی و رند عاشق بوالعلا پیر خرابات بود		
	بر در سیدنا اسحی کار من عجز و مناجات بود	
فقیمر در بوالعلا شاه باشد نباشد اگر دین و دنیا نباشد بکن در ره بوالعلا خاک خود را بود در رسم غبت اکبر آباد کسی کو بدل لذت عشق و ازد قیام من خسته در اکبر آباد گدایش بصد عزت و جاه باشد فقط سید پاک است باشد که سوی خدا راست این راه باشد مقام در نیجا با کراه باشد زدیوانگیهایم آگاه باشد همیشه اگر نیست که گاه باشد		
	شهادت در از شهر پاک تو سحی قرین غم و محنت آه باشد	
کی بود یارب که جاور اکبر اوم شود کی رسیدن می توانم در حضور بوالعلا تاغ کام را کند شیرین مذاق بوالعلا بسکه می ترسم ز بخت نارسائی محبت این دل دیوانه از قید غم آزادم شود گر نه از سوی تو یا الله اندام شود گر بجال بنده فضل شاه فرادم شود در عظیم آباد خاک ایوانه بربادم شود		

ایجو شش آندم در دل ویرانه من بوالعلاء طرفه تاثیر کند اندر دل اهل اثر	جلوه فرما گرد و دیرانه ام آبادم شود بوالعلاء که گوش بر آواز فریادم شود
	بر مرزای بوالعلاء جایم اگر تکیه دهند لطف و آرام وطن و الله از یادم شود
هلال ماه صفر بر فلک نمایان شد بدان بدان که کدام است آن ولی خدا جناب سیدنا بوالعلاء اسیر کبیر صفات و ذات که منافک نیشوند از هم بیا بمرس شریفش که آن جمال خدا بیا بخانه عشق عشق اگر خواسته	قریب موسم عرس ولی رحمن شد که نام ناهمی او هر زبان و ایمان شد که از ظهور صفاتش وجود امکان شد بجشن شاه نمایان بشکل انسان شد عیان بدیده مشتاق و بربشان شد که عشق سایه نیک بر سر مریدان شد
	بزم سیدنا عاشق خزین سحیحی چو عندلیب بروی گل غزلخوان شد
عجب شهرت یاران اکبر آباد محل و مہبط فیض الہی ہمہ ہند وستان ہندوستان ہندو	جہم ہند چون جان اکبر آباد مقام و جائے پاکان اکبر آباد شدہ اول مسلمان اکبر آباد

شد این بکده بشهر اکبر آباد بر دوش رحمت الله اکبر پی هر بسرو سامان هیتا گل و ریحان در انجا چارویت همه نشان انجا بادیا نت ز درگاه شریف میر صاحب ز نور بوالعلاء هر سو که بینی	سپس شد بجائی شان اکبر آباد که کرد این شهر ویران اکبر آباد نموده ساز و سامان اکبر آباد بود رشک گلستان اکبر آباد پرست از نور ایمان اکبر آباد بود با عزت و شان اکبر آباد بود بس نور افشان اکبر آباد
بشوق آستانه بوسی شاه بروی کجی غزلخوان اکبر آباد	
امروز دیگرم بغراق تو شام شد یکبار هم نظاره ردیت نشد نصیب این چشم شوخ دیده چو مه نور پاشد با آه ناله انگ روان جوشش آرزو در ذره ذره وحدت صرفت آشکار بیجام ولی مشرب بودم گرامششان	ناکام این شکسته دل خسته کام شد در اشتیاق عمر عزیزم تمام شد مشتاق یک نظاره ات از طرف بام شد حاضر بر آستانه تو این غلام شد از دولت وجود تو این انتظام شد در عشق ترک با ده دُمینا و جام شد

میخی هر آنچه ساخته آغاز و ابتدا
بر نام پاک سیدنا ختم شد

ای بیاد تو دلم خرم و خندان باشد جلوه کن در دل غمیده من کادرت همه قربان سر پاک تو یا سیدنا نخل دل گر چشدا ز صرغم پرموده جن انسند همه تابع حکمت شاه بر خود اقرار زبانی و صداقت از قلب	ذکر تو در سر و در و طریجان باشد و چه آبا دی این خانه ویران باشد جان و ایمان من و آنچه در امکا باشد از بهار بخ تو رشک گستان باشد مور از نسبت پاک تو سلیمان باشد پیش از باب یقین حاصل بیان باشد

وارمان از غم دنیا و زمین در بدری
چند کجیائی تو منت کشن و نان باشد

گر چشم لطف جانب یابو العلاء کنند یابو العلاء جمال من خسته کن نظر بے پروه کن تجلی و در چشم من در آ قران آن گروه کم مان جان خویش خوش حال آنکسان که ز فیض ابوالعلاء	فارغ دل مرا ز سراسوا کنند شاهان نگاه لطف جمال گد کنند بنگر که عاشقان تو آنکه چپا کنند آنانکه جان فدائی رضائی خدا کنند در راه عشق ترک همه مدعا کنند

خاک مزار پاک جناب ابوالعلا	اہل نظر بدیدہ دل تو تیا کنند
سچھی جناب حضرت سید ابوالعلا حاجات من مدام ز رحمت روا کنند	
عشق در جان و دلم طرہ تصرف نمود سجدہ عشق نمودیم ادا از سر سر بعد الحمد نماند اثر از ہستی من اگر ت نیست حضور دل و صدق نیست چون مشرق شوی از طوف مزار سید منم و ہستی بیکیت تو یا سیدنا	کہ مرا بر رخ تو والہ و شیدافرمود این ناز ست کہ در رکن رکوع دہ سجود عشق تو آمد و از خویش مرا پاک بود چہ دہد فایدہ تسبیح ز تہلیل چہ بود از سر صدق بخوان فاتحہ خلاص و رزق نیست ما را غرض و مطلب زین بود و نبود
نشود دست ز تو مید چگونه سچھے از لب سیدنا الی انا اللہ بشنوم	
دارم ہوس وصال سید در روی ابو العلاء خدا بین از لیس کمثلہ بمنہی تفسیر کلام قدس باشد	شبہا منم و خیال سید آئینہ حق جمال سید ہمیشہ بود مثال سید گفتار شکر مقال سید

زاکبر آباد در عظیم آباد نماز عین کرم مرا بیند نوبت الحال بیخ غم مارا مشکل من چه شود آسان نشود سیتیم چه افزون بوالعلاء مدد بخسانه من حاجت من هر روز اگر دد	پسر شاه لافعی آمد خلف عین و لام و یا آمد از پئے درد من دوا آمد شاه مشککشائی ما آمد شاه مست آنائی ما آمد الشد الله چه دلربا آمد پیر حاجت روا دلا آمد
بنده سیکھے به پیش سیتا همچو بلبیل غزل سرا آمد	
ماه قمری امیر من آمد بلبیل آساد لاغر الخوان شو چون نگردد دلم شکفته چو گل چون معطر دماغ من نشود زاکبر آباد در عظیم آباد از ره ذره پردوری چون مهر	جان ز خود رفته ام بن آمد سرور غنائے گلبدن آمد یار گلچهره در چمن آمد بوی گیسویش از ختن آمد شاه بنده نواز من آمد بوالعلاء نوری بختن آمد

همچو پروانه شوفدا سبچا بوالعلاء شمع انجمن آمد	
دلا فرزند دلبد حبیب کبریا آمد دلا در کلبه من غیرت شمس الضحی آمد وصی ترضی آمد شمع عقده کشا آمد چو ماه و گردوی انجم بعد نور و ضیا آمد درین لکش فضا آمد درین بتا آمد اجابت از فلک نازل شد و قیام آمد امیر با سخا آمد شمع حاجت روا آمد جناب العلاء آمد و او آمد شفا آمد	جناب بوالعلاء آمد جناب بوالعلاء آمد چو بخت این پیر قست این تعالی الله چو بخت است چه غم کرد که افتاد اند کارهای من جناب بوالعلاء فوج مریدان گرد و پیش او جناب العلاء محض فضل و لطف خود میداد بود هنگام عرس بوالعلاء ایدل دعاها کن کنون حاجتا من یکیک اگر دوز فضل حق ز روحانی در ضیائی خودم نبود طالع محال
چرا بنمودم از شراب تنق ایچمی جناب العلاء است می اتی انا آمد	
هنگام فیض و وقت قبول دعا بود اینوقت وقت آمدن بوالعلاء بود ایدل قبول کرد و حاجت روا بود	این وقت وقت عرس بوالعلاء بود اینوقت وقت عرض همه دعا بود اینوقت آنچه عرض کنی با بوالعلاء

اینوقت مشکل مهاد آسان شود و لا اینوقت بهر حله خریز ان کم دعا اینوقت بوالعلماست که بران امر اینوقت بهدیم که در آغوشش دست مهدی که از زمانه محمد علیل بود اینوقت از عطای جناب امیر من اینوقت بهر حله مرید و ملا مذ گفتن نمی توان ز خوشا قبالی خود اینوقت خاص جناب بوالعلماست اینوقت سستی و وجده سرد است اینوقت سکر ز جام انا الحق است	اینوقت آمدن مشکلاست بود اینوقت وقت حل مهات با بود سرگرم و لطف و فضل بلا انتها بود خواهان عمر و علم و حیات و بقا بود اکنون بفضل سید پاکش شفا بود عسر و غنائی بنده بدل با غنا بود خواهم هر آنچه از کرم شمر روا بود مهمان چو ابن حضرت خیر لور بود اینوقت وصل سیدنا با خدا بود وقت سماع مطرب نغمه سر بود اینوقت وقت سستی اتی آنا بود
یحیی زهی نصیب کند ایندم ز غیث مهمان بنده این سحر کر بلا بود	
شاه ابا گاهت یحیی علامت آمد بشنو سلام یحیی بنگرام یحیی	یحیی علامت آمد بهر سلامت آمد موسی صفت بشوق لطف کلام

ای آفتاب سوئی این ذوق کن چنگ از او گشت مولا از قید بند عالم غفلت زیاده بر موت بهر عاشق نگشود کای یحیی از ذکر و فکر مولا دیوانه تو ساز و سودای حشر بر هم هستم ابو العلاء دارم سکوحه امشب بود شب عرس بنام جان نیا نذر دنیا ز ما را از لطف کن پذیرا بنگر سوئی مهدی کن یک نگاه رحمت از کیش بت پرستی هر گز نافتم رو	امید و ابرو و لطف تمامت آمد خوش طالع مریدی آنکو بدست آمد ایمان حیات عاشق ذکر بدست آمد هر دور را مدد و انکسار بدست آمد با قلب پیر ز وحشت گرد قیامت آمد چون باد و آله جوشان بجامت آمد مشتاق دیدن تو هر یک غلامت آمد بر آستان و الا این مستهانت آمد کای رحمت دو عالم این نو غلامت آمد هر چند بر سرم صد سنگ طاعت آمد
از نسبت تو مولا در قلب و محبت یحیی فیض ولایت آمد نور آمانت آمد	
یا ابو العلاء یا ابو العلاء یحیی سلام میکند فرزند شاه کربلا بدین شیر کبریا ای معنی لفظ آما از هر زبان با هر صد	و قائل تی آنا یحیی سلام میکند سرور یاض صفی یحیی سلام میکند چون بلفظ و ندا یحیی سلام میکند

در این بیت که در این کتاب است
در این بیت که در این کتاب است
در این بیت که در این کتاب است
در این بیت که در این کتاب است

از یک عکاش تا کن ز دروغم از او کن اینها غوغا اعظم است این شهر قطب عالم اشب شمع بر دوشوقت نزون باشد نذر دنیا و دگر سوزد گداز او گداز آورده مهدی را بر ای بادشاه	اینجا به شکلا شایخی است سلامت میکند بهر شکر حاجت روا یحیی است سلامت میکند بنما جمال حق نمای یحیی سلامت میکند پذیر هر نفسی یحیی سلامت میکند با صد نیاز و التبا یحیی است سلامت میکند
یحیی غلام آمد بهر سلامت آمده بشنود سلام بنده را یحیی است سلامت میکند	
هر چه بنیم ابو العلاء باشد هر چه بنیم هر آنچه اندیشم دل من آن مکان پر نورست دلده و دلنواز و دل آرام اینکه آنم ابو العلاء منست اصل من ابو العلاء بود اسحق	عشق و دینم ابو العلاء باشد به یقینم ابو العلاء باشد که مکینم ابو العلاء باشد دل نشینم ابو العلاء باشد و آنکه اینم ابو العلاء باشد ما و وطنیم ابو العلاء باشد
چه غم از هول حشرای یحیی چون بنیم ابو العلاء باشد	

السلام آورد تو دارا نام باشد من چه گویم که چنین بازو چنان گشاید خلق شنید هر چه شود در تن تابش بهر یاد تو دم بهر هواست تو سرم گوش کن از سر لطف انگلی غمخت بست است بشعر تنی یا جلاو نما نذر من ساز پذیر از ره لطف معلا مهدی امر و زبصد و لوله و شوق جصفو	استان تو شهاب قبله جام باشد ای عیان بر تو همه راز بنام باشد ای بسو تو د و چشم نگر نام باشد در پی ذکر جمیل تو زب نام باشد بهر تو این همه فریاد و فغانم باشد آرزو مند تقاریر و روانم باشد همه از تست شهاب انچه از نام باشد در شنا خوانیت از همنف نام باشد
بند۱ ساقی کوثر منم از دل محلی بوالعلا سیدنا پیر میغانم باشد	
گفتم چه کار سیدنا بوالعلا کند گفتم که بندگان در او چه می کنند گفتم که باده چیست میخانه امیر گفتم که چیست نسبت پاک طریقه اش گفتم که ذکر چیست در پاک سلسله	گفتا مام لطف بجال گدا کند گفتا که کس دعا کند و کس نتا کند گفتا همان که مست ز سکر آنا کند گفتا که بخودیت ولی با خدا کند گفتا همیشه یاد و هم حال تے کند

گفتا بری ز صوت کلام صد کند
این راز مخفیست کرا آشنا کند

گفتم که چیت معنی ذکر مجروش
گفتم که چیت ذکر خفی گفت لب بند

قطر

گفتا بیا دستید ناجان فدا کند
تسبیح نام پاک صباغ و سا کند
با ساقی غلام شه کر بلا کند

گفتم که چیت حالت سحیائی تیار
از ذکر شایسته بیکان غفلتش
انهار در دروغ و بیکه ز جوئن ل

او هم حدیث عشق و ولاد فرام خود
با ما بهم نشیند و ظاهربا کند

راست کار من برگشته مقدر آید
بوالعلا با خشم و جاه بخش آید
داند انکس که درین راه چون آید
قیمتی تر منبل از دُر و گوهر آید
کن همان انچه که در خاطر اهل آید
ادب نیست که در کوئی تو از سر آید

گر خواهم نظر آن چهره نور آید
در جوی خیل مریدان نبل فرزند آید
لذت سلسله عالییه ستیانا
قطره اشک بیاد که چکد از شیم
هست موقوف بفضل کرم تو کام
رفتن اندر ره عشق تو بیای ایست

این قطعه از کلام
شاعران است که در
این کتاب آمده است
و در این کتاب
نیز آمده است

این دعا را هر روز
در وقت نماز بخواند
بسیار سودمند است

کارمایم بر عشق و محبت یحیی
راست کی بپاید و مهربان منظر آید

روایف الذال المعجمه

ذکرش مرا چو ذکر رسول خدا لذین
ذکر جناب سید والا مر الذین
از یا اگر جفا رسد آنهم دلا لذین
آنهم بود بکام من بے نوالذین
والله که درد هست مرا زد والذین
ما را گذشتن ست زهر مدعا لذین

ذکر ابو العلاء بود از ذکر ما لذین
شهید و شکر بکام تو و لعن لذین باد
عاشق بدرد و رنج کند صبر احتیاج
گر تمیخی رسد بر عشق و عاشقی
وابسته و لاست بلا و بلا عطا
از مدعائی خویش گذشتیم بر عشق

یحیی کی کنیم تذکره فاکرین شاه
کین ذکر نیز آمده ما را لب الذین

روایف الراء المهمله

عشقش بودم اینس و غمخوار
هستم غلام غیر فرار

دارم به ابو العلاء و کار
کی از صف عاشقان گزینم

این دعا را هر روز
در وقت نماز بخواند
بسیار سودمند است

من بنده و بوالعلاست رستم من نگذرم از ره ملامت بیا عینم ترا علاج است و عشق ابوالعلا نمودند	گویم و رویم بر سر دیار برین سازند اگر چه انکار بس شربت روح بخش دیدار مشهورم در دیار و امصا
از باوۀ عشق سید پاک یحیی گردیدست و شاد	
مدوے یا امیر ابن امیر ابن مشکلا شایه نرا از سرین گذشت شایه آب جلوۀ حیدرے ناشایه از متنای من خبر داری کیس لی اعتصام خذ بیک شاد و یا بوالعلا بعشق تو ام گر بگوش مبارکت نزد هست ما اگر نری از مه چینر	بردرت آمد این فقیر حقیر هستم اندر شکنج نفس اسیر چیت در کار این گدایا خیر نفس کشش بود خبیث و شیر وصف پاکت بود علیم و خیر اوقادم ز پائے دستم گیر در کهن خرقة و بساط حصیر اندر آن آه کے بود تاثیر نیست از عشق تو گریز و گزیر

خلق دیوانه ات همی گوید	یا فتم من باین لقب تشبیه
خاک قبر تو کی میایم هست	مانداریم حاجت اکسیر
گر تو خواهی نجات خود ایل	در سید بگیر و محکم گیر
خوش بشتق ابوالعلا هستم	من ندانم طریقه تزویر

قطعه

ای صبا در جناب سید پاک	حال من ساز یک بیک تیره

که بجز تو عاشقت نیستم	هست نمکین و خسته و دلگیر

بوالعلا در جمع محبوبان بود محبوب تر	جمله خوبانند خوب خوب بچی خوبی
زیستن در عشق اگر چه مطلب عاشق بود	زیستن در عشق سید بوالعلا مطلوب
سوز عشق چشم گریزم نگریا بوالعلا	سخت بال مرغ نامه بر شده مکتوب
آمی غریزان در فراق یوسف گم گشته است	دیدۀ غمخیزه ام چون دیدۀ یعقوب
خوش را بگذارد محفالش یابی گذر	با خودتی خود شود حسن ازل محبوب
خوشتن مینی بود معیوب اندر راه حضر	خودنمای خود پسندی آمده معیوب

شعرِ مجروحِ بوالعلاء مرغوب و لها آمده
شعرِ یحیی در تناسع او بود مرغوب

بهر خدا بصیر خدا سویم نگر سویم نگر روئی نکویی خود نما سویم نگر سویم نگر بهر محمد مصطفی سویم نگر سویم نگر بهر علی مرتضی سویم نگر سویم نگر بهر شهید کربلا سویم نگر سویم نگر ابن امیر بوالوفا سویم نگر سویم نگر یا خوشتر کن آشنای سویم نگر سویم نگر جان را گنم بر تو خدا سویم نگر سویم نگر دیوانه خود کن مرا سویم نگر سویم نگر کز مستبش بینم ترا سویم نگر سویم نگر	یا بوالعلاء یا بوالعلاء سویم نگر سویم نگر شنا ما سیدیم بر درت بر در گرجان بر درت اگر نیم از اصل دین در سر غافل یقین مشکک شامی عالمی حاجت روا عالمی از بسکه دارم حال بد شنا با مدد کن المده هستم غلام با وفا جمی بحال این گدا از غیر خود آزاو کن و ز وصل خود و نشا کن و عشق تو دیوانه ام بر رو تو پروانه ام محبوب البالمین ایشاه هستی بالیقین مست می آئی انا ما را کن ایست خدا

یحیی فقیر بنیوا بر در گیت آمد شها
میگوید از حقوق لقا سویم نگر سویم نگر

یا بوالعلاء بحال من زار کن نظر
هستم بر در و رخ گرفتار کن نظر

آخر ز من سگ در پاک تو ام شها ما عاشقیم دست ندانیم پیش و کم کی در دین ز دار و اختیار بشود سنی سال من بظلمت پیو دی گذشت بسیار در ماندن فقیر از حضور تو	دشتم خلق چند شوم خوار کن نظر هم اندک نظر کن و بسیار کن نظر از راه مهر بر من بیار کن نظر اکنون ز خویش ساز خیر و اگر کن نظر حاضر کنون شدست گنهگار کن نظر
یحیی بر آستانه تو سر نهاد است اسی نو چشم حیدر کرار کن نظر	
یا یو العلاء بهر خدا بر من نظر سویم نگر از بسکه دل نخیده ام چون بلبل شویده ام از وصل خود سرور کن فیض رخسار تو کن تا لم بهرت نفس اسی سید فریاد رس که در سفر گرد وطن سهم قرین صد محن از غیر خود آزار کن ز وصل خود و شاو کن با خوشیت کن شتاب خوشیت کن مبتلا من تو شدم تو من شدی در میان ما تو	بهر خدا یا یو العلاء سویم نگر بر من نظر در حیرت تو نالیده ام وصل تو باشد چاره نگر نفس مرا مقهور کن اسی بادشاه نامور آزادیم ده برین نفس سهم رسد میان تو یا ابن شش خیر شکن تا چند با شمع دیدار یا یو العلاء اسلو کن جز تو نمیدارم دیگر تا جان کنم بر تو فدا بر پای تو افکنده سر گشتم مادر تو خفی جز تو ز ما نبود اثر

یحییٰ فقیر لیا واد حضرت آمدشها

بهر خدایا بوالعلاء بگر سوسے کن بہنر

ہست اور اد صف اہل صفائی دگر

ماگدایان را بود دینی و ایمانی دگر

عاشقان را دین گیر ہست قرآنی دگر

میدہند از غیب را ہر نفس جانی دگر

حاکم گردید در توحید عرفانی دگر

جنس زہد اینجا نیز دست کافی دگر

بوالعلاء در بخیل اولیا شانی دگر

مصطفیٰ و جناب بوالعلاء ایمان ہن

نیست اہل عقل را از دین عشاق آگہی

کشتہ تیغ نگاہ نور چشم حیدرم

غریبش را بشناختم از فیض خاص بوالعلاء

مرفروشی آمدہ سودا باز از جنون

دنیای بوالعلاء امر و زور کلزار ہند

نیست چون یحییٰ دیوانہ غزل خوانی دگر

کز جلوه اش عشاق را ہر دم سرجانی دگر

بر خون افیش ہر زبان آیند نہانی دگر

اینجا ست ای اہل صفا اسلام و ایمانی دگر

سیر کن و گامی بزن ارم گلستانی دگر

دار و جناب بوالعلاء در اولیا شانی دگر

احسان آسان شدہ نامت بود بر از طمان

اندر طریق بوالعلاء گذر زوین ہار یا

عذیبہ ام شکستہ ہما از انواع عشقت ماہ

یحییٰ بدیع بوالعلاء ہر چند کہ شمر ما

دادم دل دیوانه را تکلیف دیوانگی

شاهدِ شکر چکد ز دبان تو یا امیر	شانِ عسل شکست بیان تو یا امیر
اسی نردبانِ طامِ قدرت نه آسمان	بر تر بود ز عرشِ مکان تو یا امیر
آینهٔ جمالِ الیست صورت	شانِ خداست صورت و شان تو یا امیر
دائمِ حدیثِ قدسی و الهامِ نبشیر	هر آنچه بشنوم ز زبان تو یا امیر
اهلِ نظر همیشه برو حجبِ پاک کنند	هر جا که بنگر ز نشان تو یا امیر
ایمانِ جانِ مالِ من آنچه از دست	والله حبله هست از ان تو یا امیر

میجی همیشه عرضِ تحیات میکند
از جانِ دل بروح و روان تو یا امیر

هر نفس از دستِ نفسِ خود تنگم یا امیر	و ایدم از غیرت استاد و نگم یا امیر
شکر از دود آسان ساز از لطف و کم	نیست در کار خودم بابِ نگم یا امیر
ای نگاهت صیقلِ زنگارِ شرک غیرت	چیتم آینهٔ پر گرد و زنگم یا امیر
تا یکی از آستانِ پاک تو باشیم دور	زین غم و اندوه بید بسنگم یا امیر
المددای ابنِ حیدر نابِ شیخِ خدا	نفسِ شمن میکند آهنگِ بنگم یا امیر
نفسِ من مادهٔ خوشنوا سی گشته است	میتوان گفتن که در کامِ بنگم یا امیر

هر نفس تیر لایمبارد از قوس فلک	میکنند مجروح و پرخون این خدگم یا امیر
هر دم از رنگی برنگی میکشد نفس سیاه	بخش از سیرنگی خود تازه رنگم یا امیر

گشته ام مانند کیمی در غم دنیا امیر
وارانی زود ازین قید فرنگم یا امیر

همینا به بتی و بحیدر و صفدر	بسبط اکبر و اصغر به بت پیغمبر
بزمین عابد و باقر بحضر صادق	بکاظم و برضا و تقی نقی سید
لبسکری و بهدی امام صاحب	بسوی عاجز و خسته کن ز لطف نظر
بیارگاه امیر ابوالعلا صاحب	مراقبولیتی بخش قادر داور
منم غلام غلام غلام سیدنا	جناب سیدنا هستی شافع محشر
بروز حشر از شفاعت آن شاه	بخش جاجوارش برده باین احقر

کینه بنده یحیای تو بود مشغول
بذکر سید محبوب تو بشام و صبح

سلام علیک ای امیر کبیر	سلام علیک ای شیر فی ظمیر
بسلام علیکم علیکم سلام	من المصطفیٰ وز عسلی قید
سلام علیک از رسول خدا	سلام من اندامی و تنگی

ز پیرم هزاران صلوة و سلام تَوَجَّهَ إِلَيْنَا بِفَضْلِ عَظِيمٍ ربان زین عم ای ابن شکلاشا گره ز و گریزم بود از همه شبه لامکانی مه اوج هو نداریم غیر تو یا بوالعلا مرادت من کن روا از کرم	بروح شریف تو ای پیر پیر لَنَا اَمْتُ وَاللَّهُ نَعْلَمُ النِّصْرَ شدم در بلا و مصیبت اسیر ز عشق تو نبود گریز و گریز که عرش بر نیست بهر تیر توئی دستگیر و معین و طہیر برائے بنی و جناب امیر
عَلَيْكَ الصَّلَاةُ وَعَلَيْكَ السَّلَامُ زیحیائی دیوانه مسکین فقیر	
پرورده احسان تو ام دستگیر جز رای تو رایم نبود آشفه ذیر من بنده دیوانه دلدادہ مہوش اسی در رخ تو جلوه حق هست نمایان بی پرده نا آئینه روی خود آیاه کارم نبود خزنه خزانے حضرت	در خیل غلامان تو ام دستگیر من تابع فرمان تو ام دستگیر گر و سر و قربان تو ام دستگیر دلدادہ این شان تو ام دستگیر خود رفته و حیران تو ام دستگیر لاریب چوستان تو ام دستگیر

چون بلبل شیدا برخت آکل عینا
سجایم غزنخوان قیام دستگیر

نشکم فدا و فدا دستگیری یا امیر	این شب بزم شد ز غم هر یک پیر یا امیر
عمر من آخر زنی بگذشت تا کیجا	اندرین دام تعلقات اسیر یا امیر
لذت شاهی گدائی در تو میدیدم	هست امیری بر دریا که فقیری یا امیر
ذوالفقار نسبت تو غیر باقی ندا	جلوه شیدا نشان میری یا امیر
چون هستی بنیان بنیط و بیدل	کسیتم مداح تو شک طیری یا امیر
مصطفی و تفضی سلطان در دستگیر	تو ولی عهد ایشان دوزیر یا امیر

آز روی بنده یحیی آنکه وقت خورشید
بگذرانی از صراط و دست گیر یا امیر

صلی علی محمد حسن ابو العلامگر	صلی علی محمد آینه خدا نگر
حسن ابو العلام بن ظفر مصطفی	صلی علی محمد جلوه مرتضی نگر
جلوه میر ابو العلامت عیا و عیا	چشم خدا ناکش جلوه دلربا نگر
جز سویی خود نبیند او و خود است	یا که حیا بود در حسن بین حیا نگر
میشود از رخشن خجل مهر حسن	حسن مصباح عشق بین تو حق ضیا نگر

عیسی ابو العلاء است گنجینه علاج	عیسی بنده ز اینین دردم درد انگار
بر در میر ابو العلاء چیست حقیر بنوا عاشق زار مبتلا خسته بچی انگار	
ای آخر هر آدای اول هر آخر بازد کردیم سازم با فکر سپردازم آگاه شدم شاه از سر پادشاهت حکم تو روان بر کتق حاکم تقدیری لا حول ولا قوه الا بک مولائی آخر گنج گاه پاک تو نم شاه	ای طاهر هر باطن و باطن هر ظاهر در ذات تو فک جبار و نام تو دانگر چون مستان جام شدم می سراسر بر عالم خلق و آمر بر ملک ملک آمر نام تو بود ناصر و صفت تو بود قادر گر نیک بود کارم و ز فاسقم فدایم
در بار گشت شاه با عجز و تنها دیوانه خود در فتنه بچیا تو شد حاضر	
السلام ای سرکش از کل نواح البصر السلام ای نوگل گلزار توحید و بخت السلام ای آنکه توحید است اصل بهجت السلام ای آنکه من خیر تو نمیدانم خیر	السلام ای در مکان لا اسکانی جلوه گر در گلستان رسول الله بار آور خمر السلام ای آنکه غیر تو نیاید در نظر السلام ای آنکه تو جز خود نمیدانی دیگر

السلام ای هست لغت و وزین آسان در رهت یاسیدی چون نقش پا افتاد و گفت باشد نظام کاینات و چون شود السلام ای آنکه از خود با خبر کن یا امیر السلام ای آنکه اشب هست عرت یا امیر روز و شب اندر فراق زار زالی میکنم	السلام از خشتان بان بود من و قمر از کرم روزی برین افتاد گویا نیم سنگه جمعیت از صرصر غم منتش تا شوم از هر چه غیر خویش باشم بخبر بجایانه بیا و فطر از من نگر + نیست صدافسوس در آه و فغان من اثر

آمده امیدوار لطیف بخیلی بردت
رحم کن یاسید الکوین شاه بحر و بر

من غلام غلام سترالستر در دم نشاء انا باشد گشته ام فارغ از همه تکلیف بر در بوا العلماء مقیم شدم از جناب البوالعلا برسد صبح روشن نموده تیر ششم بهت از قوت نبی و علی	عاشق زار نام سترالستر ست گشتم ز جام سترالستر چون شدم قید دام سترالستر تا بیا بم مقام سترالستر در دروغم پیام سترالستر نور ماه مقام سترالستر این همه اتم نظام سترالستر

مانده امان مرتضیٰ گیس هست بهمان کربلا اسحال سجده ذات خویشتن سازی	نیت ممکن قیام ستر شاه با احتشام ستر بشنوی گپیام ستر
همچو موسی ز خویش سجی افت چون شنیده کلام ستر	
السلام اسی صورتش الله اکبر یا امیر السلام اسی آنکه در عالم ندیم غیر تو السلام اسی آنکه نامت در گرو اولیا خواجۀ هر شت خلدی داور هر شت رحم کن بر حال زار این گدا می تمنند بهر غوث پاک عبدالقادر سلطان تا کند شیره لطف تو بازش منتظم السلام امشب شب عریق باشد بجای نند با کرده ام پان دگاه تو نیت تا شود مقبول دگاه تو چون آگاهش	آشکارا از جالت شان حیدر یا امیر ذره ذره هست از نور تو انور یا امیر سید و سر دفتر و سالار سرور یا امیر همچو حیدر مفتی هر چار دفتر یا امیر بهر زهر او علی بهر پیر یا امیر رحم فرما بر من بی پا و بی سر یا امیر نسخه بمعیتم گردید ابر یا امیر جلوه فرما خانه دل کن منور یا امیر کن پذیر آنچه شد مار امیر یا امیر بنده ات آورده است این بود بر یا امیر

تشنه لب بر آستان آمده بچکا تو

جرعه افشان پی ساقی کوثر یا امیر

پرده کش ز رخ و روی سیاهم بنگر
بردت آدم و روی بر اہم بنگر
منزل دو بین با رنگنا ہم بنگر
شور و فریاد شنو خوشش آہم بنگر
من گدائی تو ام اسی حضرت شام بنگر

بوالعلاء رحم کن و حالِ تباہم بنگر
مردی در بدر خاک بسر بوم من
چشم رحمت بکشا سولی من افکن نظر
تا کجا و غنیمت بجز تو کنم آہ و فغان
میکنم بر در پاکِ توفیق بکنار

دامن سیدنا بر سرم ای چھی الفت

شوکت و دبدبہ و غرّت مجاہم بنگر

جلوہ خاص حیدر صفدر
بر سپہر خود سے مہ نور
بوالعلاء ابن ساقی کوثر
بوالعلاء بادشاہ جن و بشر
لمجاہم نیست جز درت و دیگر
نیست ما را اورائے این در

بوالعلاء شانِ پاکِ بنیبر
بوالعلاء آفتابِ چرخِ انا
بوالعلاء است بادہ توحید
بوالعلاء خسرو زمانِ زمین
در آستانیت کجا روم شاه
خواہم از نسبت تو ستر استر

داربانے دلم زہر غوغا	دہ خاتم زجملہ درد سر
شکر ایمان مرا غایت کن	جرعہ دہ زبا دہ اطہر
ستی بیچار بخش مرا	از مے حُب خالص حیدر
اوقادم ز پائے دستم گیم	بار رنج و بلا شکست کمر
سمن و صد ہزار آفت و درد	واربان از ہمہ بلا خطہ
شب عرس شرفیت نشین	شام بار از مہر ساز سحر
جلوہ منہ پائے بیجا بانہ	کن منور ستام خانہ و در
سازند و نیاز من مقبول	سوز دل بین گداز جان بگر
میدے اینست بندہ خاصیت	قرۃ العین ماوخت جگر
بندہ اور دہ ام و را کہ دہی	ز کرم عمر و عشق علم و ہنر

قطع

سلام تو آمدہ	باجی
باول درو مند و دیدہ تر	

ایک علیک از لبت می خواہ
نگہی اے اسیر پاک نظر

السلام ای بوالعلاء خسرو والا کبر	السلام ای شیدا لکونین شاہ بحر و بحر

السلام ای دلنواز و دلدار من
 ای گنه آمرز من پوزش پذیر من سلام
 ای شفیع مذنبین ای رحمتہ للعالمین
 السلام ای مست از جام می اتی آنا
 السلام ای بوالعلاء شاهین ایامن
 مدتی از آستان آسمانش داشت دور
 بر در آمد بنده بگر خیمه با حال زار
 عید میساز که اکنون باز نگردد
 السلام ای آنکه امشب عرس تو باشد شهاب
 این همه نذر و نیاز آورده ام از صدق
 جلوه در جلوه تو ای حجاب بے نقاب
 بر درت مهدی بصیر و نیاز آسوده
 حالیا دگر تشنه نشاندہ ام ای شاهین
 از بر آباب علم مصطفی علمش بده
 از بر آیتان من ضامن علی موسی ضامن

السلام ای هربان تربریمن از دایره
 ای خطا بخش و خطا پوش من تفتت بگر
 ای کریم و ای رحیم و احلیم خوش سیر
 السلام ای معنی توحید من پیشور و
 بر درت یحییٰ تو آمد سجاشن کن نظر
 بر در آمد حالیا این بنده ات با چشم تر
 بر در آمد این گنه گارت شهاب افکنده
 خدمت درگاه پاک تو کند شام و صبح
 آمد مشتاق دیدار تو با عشق دگر
 کن پذیر از من دل داده بی بال پر
 کن منور ای مبین این همه دیوار دور
 راحت جان من بخشیده ات هست این
 تا کند کعب کمال و دانشود اهل سهر
 از پی خیر الشا از بهر شبیر و شیر
 دارد در حفظ و امانش از همه خوف و خطر

یا منیف المستغنیین یا معین العاجزین هست یحیایت همان دیوانه شاتو هست یحیایت همان خسته تن زود از برائے مصطفی و سایر آل عبا	رم مطلق کن بجاش قصه کردم مختصر هست یحیایت همان شتاق با سوز نیست در آه و فغان و ناله زارش اثر ناله زارش تنها کن گوش و احوش
پیشیت این مصرع میخواند بصندوق و طر یک نظر کن یک نظر کن یک نظر کن	
شعبیه بوالعلاء بنگر جمال مصطفی بنگر اگر خواهی که منی جلوه نور الهی را غلامان امیرزاده توحید مستند شبان آستان بندگان حبیب یابند حیات تازه بخشد در تن مردود جانی ز جام عشق شادری شهید چشم بباری	مثال مرتضی بنگر دلاشان خدا بنگر بیادر اکبر آباد و فرار بوالعلاء بنگر چه منصور این همه راقای ای آقا بنگر گدایان درش را خضر صفا و انوار بنگر نگاه بوالعلاء معجز عیسی نام بنگر بهر بوالعلاء زاری من دل داده بنگر
برودر اکبر آباد و علاج قلب مرد کن بباغ بوالعلاء کجی نسیم جانفران بنگر	
آدم بر آستان در پناهت یا امیر	بیجا بانه نار و سنجو ماهت یا امیر

ایں نیگو پیا پی سوتی سن فرمانگاه	بس بودار انگاه گاه گاهت یا امیر
ایں نیگویم که بودم روز و شب را تو	آری اکنون این زمانم روز بهشت یا امیر
دلچ پوشا یند جد تو شهید که بلا	تاج بر سر کرد محبوب الهت یا امیر
مست از جام انا الله اندکیک بنده	این شرابت داده محبوب الهت یا امیر
قدسیان بر آستان جبهائی میکنند	الله الله احتشام و غر و جاهت یا امیر
آرزویم این که باشم بر در پاکت تقیم	سجد سازیم هر شام و چکاهت یا امیر
مهدی خود را بدر گاهت شها آورده ام	آشود پر نور از فیض نگاهت یا امیر

ای گل تازه ببار بوستانِ مرقی
هست این زیر ده دایم محبتی گیت یا امیر

رویت الزاء المعجمه

بیا اے دلبر چشم حیدر امروز	بیا اے دلبر بنیبر امروز
بیا اے دلبر یمین بر امروز	بیا اے ماه نیکو منظر امروز
بیا اے بوالعلا سویم نخله	بیا و حال زارم بنگر امروز
بیا اے ابن حیدر ارفع الباب	غلامت هست حاضر بر در امروز

بیا اے بوالعلاء انظر الینا بیا دگرخت خونش آب ریزد بسر سودائے کیسے تو دارم خدارا روئے خود بنا کہ حالت بیا وقامت طوبیٰ مثلث ز خاک آستان پاک سید	کہ دل دربینہ دارم مضطرب بجائے اشک از چشم ترا موز ندانم تاجہ آید بر سر ام روز زبون از روزہائے دیگر اموز بپا کردیم شورِ عرش ام روز بجدانندہ کہ دارم ام روز
بیا اے شاہ باز اوج لاهوت کہ بچی بہت بے بان پر اموز	
غلامِ خویش را از لطف بنوا نیم کہ ز اسرارِ طریقت ولی دارم کہ در کوصضیالست بجز یاد تو ای مولائے کونین نیاز و بجز باشد شان عاشق تو در محبوبیت بے شش سبق پر م اندر ققص شکست لیکن	مجمعِ بندگانش کن سزاوار دمی با خویشین فرمائے مجاز ز غیر خویشین اینخانہ پرداز من گم گشتہ را کس نیست رساند تو محبوبِ خدائی ناز کن ناز عنیداری مست یک خوش بنام کند مرغِ دلم سوئے تو چہ و ناز

فقیہ آستانِ بوالعلاء ملائیک می کنند اکرام و اعزاز

بروئے عاشق و محبتِ یحییٰ
در لطف و عنایت باز کن باز

بی نیازم بے نیازم بے نیاز سرفرازم سرفرازم سرفراز عشقبازم عشقبازم عشقباز شمع آسا جان گداز و سرباز پائے من شبکست و منزل دراز بندہ خود را بلطف خود نواز واقفی اسے سید دانائی راز در غلامان تو دارم امتیاز دام از غیر تو دارم احتراز دردان جانم فرو ده سوز و ساز جان و دل رگشت حاصل اتہار دوری تو ریح کاه و جان گداز	بر جنابِ بوالعلاء داریم ناز سربپائے بوالعلاء افکنده ام عاشقم تران نام بوالعلاء بر جمالِ بے مثال بوالعلاء چون رسم در حضرت تو یابم خوار و زار از گردشِ گرد و شرم حاجت خود را چرا آرم بلب زالتفاتِ خاص تو یا بوالعلاء من تو مانوس شدم ز ابل آتش عشق تو اسے نور خدا از نسیمِ لطف تو یا بوالعلاء وصل تو باشد تو ان نا توان

از ره عقل و خسر دیگانه شو راه توحید است بیخون و خطره	با جنون و عاشقی ایدل بساز نه نشیب است اندران نه فراز
از عطای بوالعلاء بچی دلم پاک گردید از بهر او و حرص از	
روز نبدل و عطا بود امروز بوالعلاء نور دیده حیدر در بر خود گرفته سید را این پسروین پدر بهم شادند از جمال ابوالعلاء حاصل هست امروز عید ماه صیام به ادب دست بسته اشاده عیدگاهست کوئی سید نا	در انعام و ابودا امروز در بر مصطفی بود امروز شاه خیر کُشا بود امروز بوالعجب ماجرا بود امروز عید هم عید را بود امروز دینش عید ما بود امروز بر درشش این گدا بود امروز کوئے او جائے ما بود امروز
ستوجه بجال ما سید شاه ما بوالعلاء بود امروز	
بوالعلاء آشنای خویشم ساز	از دل و جان قد خویشم ساز

بوالعلاء
بوالعلاء
بوالعلاء

دردل من ہو ای شاہی نیست چند کثرت شود حجاب رہم از خودی دہ رہا یم مولا ای بقریان تو دل جہانم رضی البتہ عنک مولانا قالب خاکیم از ہند است عاشق خود برائے خود فرما	ای شہ من گدائی خوشیم ساز فانخ از اسوائے خوشیم ساز بیخودم از آئائے خوشیم ساز بیخود از جلوہائے خوشیم ساز محو اندر رضا کے خوشیم ساز خاکِ دولت سرائے خوشیم ساز محو خویش از برائے خوشیم ساز
ہمچو سخیلی بشوق آمدہ ام مست ذوق تھا کے خوشیم ساز	
الصَّلَوةُ وَالسَّلَامُ اے بادشاہی ساز مشتی نوح ست دامن تو ای بن ہو طی طریق حق ز جذب تو نمودم یا امیر نسبت فکر مجھ دین کہ دل از نیضیت این شب بے رقی باشد از رہبر و کرم ہم در رہبہاں سب بخبر وادبتا دہ است	محو حسن لایزال عشق باز دست باز بندہ ات رچون فتد اندر بناہیا چاہا من بنیدام نشیب اندر عشق و فرائد ہمچو شاخ گل ز تجر یک صبا و اہتر از کن پذیر اندر ہائے بندہ کاندہ توان بخش اور از کرم علم و ادب عمر و زمانہ

السلام ای آنکه سحیحی اسودام ذکر تو
هست احب از ذکر و فکر و در تسبیح و تسمیحه

روایت السین المهملة

ای اویستی علی مرتضیٰ فریادرس جد تو حاجت روا شکستاش فریادرس طاقت صبرم نباشد حالیا فریادرس بر مزار خود مجاور کن مرا فریادرس رحم کن بر حال زار این گدا فریادرس بند برقع برکشایم تا فریادرس از شکنج نفس کن مار را فریادرس دست من گیر امیر مهابت فریادرس کن عنایت بر من پشیمان فریادرس نام تو شکستاش حاجت روا فریادرس	یو العلاء ای خواجه هر دو سر فریادرس یا امیر ابن امیر بی نظیر قلعه گیر اگجا آه و فغان در دوریت شاهانم و عظیم آباد مستم بی سرو پایا امیر جز تو نبود حال پرسم ای شه علی مقام هست جانم در فراق بقدر مضطر تا یکی نالم دوست نفس فرجام خویش پای من شکست منزن و در پیش خط آدم بر استان عالی تو ستیغ من چادر کار با خویش در مانده شوم

میکنند در نظم سحیحی عربی و فارسی و خوارزمی

گوش کن اشعار و بهر خدا فریاد رس

جائے من در اکبر آبادست و بس شد فراموش از دل من غیر دست اینکه حاضر در حضور شه شدم بوالعلاء از بسکه شیرین کار هست از گذرگاه جناب بوالعلاء بر امید یک نگاهت یا اسیر	خاطر من دوستان شادست و بس لذت و کیفیت یادست و بس همدان از لطف امدادست و بس پیر پیر شاه فریادست و بس این دل ویرانه آبادست و بس عاشق دیوانه افتادست و بس

بسکه خرسندست آینه سحری اولم
خاطر از قید غم آزادست و بس

السلام ای کس من بکس روز و در فراق تو نالم + نظر کن یا امیر بر سالم خاک رانه در رهت بودن گر چه هر هولی بود دیشان عشق تو کرد با تعلقها	السلام ای بادی سحری رس من شبها و ناله شکل جرس یک نگاه تو هست مارا بس منم و بس همین هواد هوس شان والائے تو و لے تقدس انچه شعله می کند باخس

باز در این اشعار و بهر خدا فریاد رس
باز در این اشعار و بهر خدا فریاد رس
باز در این اشعار و بهر خدا فریاد رس
باز در این اشعار و بهر خدا فریاد رس
باز در این اشعار و بهر خدا فریاد رس

هست یحیای تو اسیر بلا چون گرفتار وحشی بقفس	
حضرت سید نادر دوجان مارا بس گرچه پتیا ب تو ان گشته ام از دهر پیر گشتم و کردیم علی بیج و لے طمع از خلق بعشق تو ندارم زینهار ما گدایم و نداریم سر شوکت و شان اگر وصل تو یا شاه میسر نشود	استانش نه کم کونی مکان مارا بس نگه سید ناتا ب تو ان مارا بس فکر آنجا بنود عشق جوان مارا بس عشق تو سید نافع رسان مارا بس بوالعلا خسرو باشوکت شان مارا بس در غم حبه هین آه و فغان مارا بس
سگر بستی شدم از جانی خودم آییجی ینت سخی و غمی پیر معان مارا بس	
یا بوالعلا بهر خدا فریاد رس فریاد رس گشتم گرفتار بلا هستم بصدغم مبتلا دام لے اند و گهین غمناک پرورد و خیزین از دین دینار اندام در هر طرف و اندام آزاده ام از زندگی دارم ز خود نشیندگی	بهر خدا یا بوالعلا فریاد رس فریاد رس ایخوا بهر مشکلاکشا فریاد رس فریاد رس کنشلا و جان زار فریاد رس فریاد رس ای سید هر دو سر فریاد رس فریاد رس بگر سو و این گدا فریاد رس فریاد رس

از جام وحدت گن است شربت در عرس خود اشب بیا بگر تا شائے مهدی غلام ابن انعام بر در گرش افتد	ده باوہ اتے آنا فریادرس فریادرس تدم پذیر کن شہا فریادرس فریادرس آمد بامید عطا فریادرس فریادرس
میجیائی مسکین توام شید اکھین توام اسی سرور حاجت روا فریادرس فریادرس	
می عشقے چشیدہ ام کہ پیرس در رہ عشق و عاشقی ہدم از دو عالم نمودہ رم یکبار از لب یار در سرور آنا ہچو موسی ز تاب جلوہ او بر در پاک حضرت سید	بقاے رسیدہ ام کہ پیرس بخ و محنت کشیدہ ام کہ پیرس آنچنان آرمیدہ ام کہ پیرس حرف لفظی شنیدہ ام کہ پیرس بیخودانہ پندیدہ ام کہ پیرس خوش مقامی گزیدہ ام کہ پیرس
در جمال ابو العلاء جلوہ خاص دیدہ ام کہ پیرس	
رویف الشین المثلثہ	
منم اندر خیال بے العلاء خوش	بود مارا وصال بے العلاء خوش

زینج و راخت گیتی چه کارم مرا از تحتِ شاہی نیست طلب تو ایو اعطای عطا خویش خوش باش کمالات ملک مارا نباید طلب در حضرت خود کرد مارا بشورش عالمان عرض آئید نباشد کار باطلِ ہمایم مبارک خوانِ جنت زاهدان را منم دیوانه پروانه آو	مرا باشد جمالِ بوالعلا خوش بود صفِ نعالِ بوالعلا خوش بنرم قیل و قالِ بوالعلا خوش کہ ہستم با کمالِ بوالعلا خوش تعالی اللہ تعالی بوالعلا خوش مہستی وجدِ حالِ بوالعلا خوش بفرقِ من ظلالِ بوالعلا خوش مرا خوانِ نوالِ بوالعلا خوش لقب مارا بلالِ بوالعلا خوش
فقیر بنوایم حیا کے مسکین بسودائے جمالِ بوالعلا خوش	
ولایتِ آستانِ بوالعلا باش دل و جان کنِ شمارِ آلِ امیر مدد از دست خود و امانِ حیدر چو جہدی شو غلامِ ستیزِ پاک	جبینِ سابر دکنِ حقِ نما باش فدائیِ الہیتِ مصطفیٰ باش شمارِ جلوتِ شیرِ خدا باش فدائیِ خاصِ آلِ عباس باش

موحد شو موحد شو موحد بجان کن اقتدائی سید پاک اگر داری ہو اے بادشاہی اگر داری ہو اے وصلِ انشاہ کبک حجاباتِ خود تقویٰ سید بیازیرِ لو اے سیدِ ما	ولا سرست صہبائے آما باش امام در ہنما و مقتدا باش دلا بر در گہ سید گدا باش بیا و فارغ از حرص و ہوا باش وزان پس خلق را حاجت روا باش بجمع عاشقان صاحبِ لوا باش
غلام با وفا شو ہچو سیحی فدائے ابن سید بالوفا باش	
سہ و مہرست تانبہ ز نورش عیان ہر سو جمالِ بوالعلاست مگردان ز استانِ بوالعلا و بحسن خویش باشد بوالعلاست بحسن بوالعلا دیدم ہمان نور ز جام عشق او شرابِ گشتم	بہر قرہ بود نور و ظہورش نہ بیند ار کسی باشد قصورش کہ کیسان آمدہ نزدیک دورش تعالیٰ شانہ ناز و غورش کہ موسیٰ را نظر آمد بہ طورش با ند تادم عشر سہورش
بیا ہم نعمت کو نین سیحی	

نصیب من اگر گردد حضورش

ببشوق بوالعلا هستم در هوش	می خفتش زند در سینه ام جوش
خبر از خویش و بیگانه ندارم	شراب عشق مطلق کرده ام نوش
مباش ایدل ز ذکر و فکر غافل	بیاد بوالعلا کن نعره بخروش
بفیض بوالعلا هستم تو نگر	زخم بر سیم و زرنعلین با پوش
تو هر لحظه جانان هم کلام ست	تو اے غافل چرائی پنبه در گوش
سر خود را چنان بردارم از سر	که بارے از گنه داریم بردوش

کر جویم غیبه خویش تیغ
نشان یار چون دارم در آغوش

فدائے بوالعلا کن هستی خویش	چه هستی از من هستی خویش
بقدر و شوکت سید نظر ساز	مکن و اچشم خود بر پستی خویش
کم ز پر و زبرارض و مبار	زخم آهے اگر درستی خویش
وجودت و عدم هر دو نمایان	تا شاساز اند بستی خویش
کنم آنچه خواهند اهل توحید	ولا در عالم سرستی خویش
برآمد از لب منصور آنا الحق	چو شد مست از شراب بستی خویش

بشکست ششم از کونین آزاد
شدم یحیی ز فارغ دستی خویش

ایدل بر آستانه تید قاده باش	دست نیاز عجز به پیشکش کن باش
با صد نیاز و عجز و بدرگاه بوالعلا	کن عرض حاجت باد بپیتاده باش
حرف دودی ز صفحه دول محو و خاک نما	بی نقش نقش بند می چو لوح ساو باش
آتش صفت ساز باین سکرشی	چون خاک در طریق فنا و فناو باش
در خیل اهل عشق بنید از خویش را	بارے اگر سوار بناشی پیاده باش
صبر و قرار رسم و راه اهل شوق نیست	هر دم درین طریق نگر زیاده باش

یحیی ز لاف زهد و تقدس کنده گیر
زندگی گزین و عاشق مینا و باو باش

ایدل ز جام عشق بنوق و سحر باش	از راه زهد و لاف تقدس نفور باش
چشمی که حسن یار نه بیند بهر طرف	آن یزدیهو نیست بوش که کو باش
از جام عشق سیدناست با تو بس	فارغ دلا ز فکر شراب طهور باش
بابو العلامان نشین قیل و قال کن	در غیر این طریقه پاکیزه دور باش
هائیم بیاد چهره پر نور بوالعلا	نیگویمت که غرقه دریائے نور باش

از پی بر پی تجلی حسن و جمال ذات خواهی اگر دلا که سلیمان شیخ گن در راه عشق هر چه رسد بر سر رسد از کثرت گناه میندیش و غم مخور گر غیر یار بگذرد اندر دل تو خور	از فرق تا قدم هگی رشکِ لعل بر باش این پند یاد گیر که کمتر ز مور باش صدم حله ز شکوه گریز و صبور باش امید و افضلِ خداست غفور باش این راه عشق نیست مقررِ قصور باش
میجی چنان کن که شود حضور دل غافل ز یاد شاه مشو با حضور باش	
شهابخوان ز غایت بر آستانه خویش چو صعو که بود بسته بان پر تقصیر ز بسکه در تو فاسا ختمیم هستی خو ز بسکه آتش عشقت فروخت در باغم تو باش جلوه مادر لباسِ مشو تن شنو گوش غایت چو این دلایان	که بسکه خوار زبون گشته ام بخانه خویش همی طیم بغفرت در آستانه خویش نماند فرق میان تو و میان خویش چو شمع سر بفلک میکشد ز باد خویش منم که گذرم از طرز عاشقانه خویش بزم تو بسر اید شبی ترانه خویش
حدیث و ذکر تو یاسی که کند تیجه بنه ز راه کرم گوش بر خانه خویش	

ای رخت خوش زلف تو خوش قمر عینا تو خوش راضی شادم به هر زس که سازی التفات جلوه تواضکا را و نهان بنیم و بس هست در میخانه توحید تو مشکراست یا و میسازم بهر لفظ ای امیر بے نظیر بهر ماستان نباشد جا نگه دیر و حرم	راست میگویم ای خوشخو سراپا تو خوش ایکبه باشد گفتگویت خوش هم ایما تو خوش ایکبه اظهار تو خوش در پرده احقا تو خوش سیدی صبا تو خوش جام و میبا تو خوش ایکبه القاب و لکشت و اسما تو خوش ایکبه از دیر و حرم ما را بود جا تو خوش

منجنبان شب نو از راه کرم حسین نما
این غزل را سیدی گفت یحیا تو خوش

حاضر شدم بهر س امیر کبیر خویش دستی بناد بر سر من از سر کرم یا بوالعلا نگاه عنایت کن از کرم جده تو مصطفی پدیرت شاه بل تله بر کن زینخ خیر شرک و عذور ما در صحف تو اربع العزم ایسی است ما را حال گاه نباشد بجز دردت	مولا س خوشش مالک خویش و نصیر خویش قربان بنده پروری و دستگیر خویش سولی مرید خویش و فقیر حقیر خویش والعزبا امیر نزاری نظیر خویش از نسبت علی شہ قلمه گیر خویش از عسره نجات باطن ایسیر خویش سوئے تو آید است گریز و گریز خویش

آزاد کن زهر عزم و تکلیف بنده را   کن از نگاه مهر مرید و اسیر خویش

میجی شهبان گدائی من آرزو کنند
ما را ابو العلاء چو بگوئی تیر خویش

رویف الصاد المہملۃ

ساز و دم باید تو شاه مدام رقص	چون رنیدست کو کند از دور جام رقص
از گردش نگاه تو که مست میشوم	که میکنم بتوخی طرز کلام رقص
بر یاد قد و زلف و دمان تو ای نگار	سازم چو نازن الف و میم و لام رقص
برکش نقاب پرده بر انداز یا ابر	ستان همیکنند بدو رخام رقص
ستان چنان خوش اند که بز نام تو کنند	وقت صبح ستی و هنگام شام رقص
بی پرده و حیل تو خورشید می کنند	بر طاق گنبد فلک نیل فام رقص
بی پرده هر که دید رخ پاک تو کند	ساز و دم چون من سکن غلام رقص
ستان عشق سیدنا راست طرف عالم	ستی قدم قدم بود و گام گام رقص
در عرس دیده ایم تماشا که می کنند	بز نام پاک سیدنا خاص عالم رقص
بیند اگر جمال تو عسریان چاکند	آنکس که میکند سلام و پیام رقص

ای دل چنان سرده بغیرت نشسته	بر نام پاک سید عالم تقص
دل اندرون سینه بیا و تویی طبع	چون تیغ کو کند بدرون رنایم قص

میخمی که بود محو سلام تور و زو شب
امروز میکند بعلیک السلام قص

ردیف الضاء المعجمة

نیستم از جنبت و طوبی غرض	هست ما را زان شب و الان غرض
با جناب بوالعلاء داریم کار	با کسی باشد دلاکس را غرض
زود بی پروا شوی از این آن	داری از زان یا ربی پر غرض
ما و اشک و دیده و سوز جگر	نه ز سر ما و نه از گرما غرض
بی غرض حاضر حضور نشستم	کی رسد کس اندر انجلا غرض
جز تو نبود یا امیر دستگیر	مطلبی که هست ما را با غرض

بوالعلاء بر حال تیغی کن نظر
با تو دار و بند و ات میخی غرض

ردیف الطاء المهملة

دارم به امیر ابوالعلا ربط از روز الست و یوم ميثاق ربطم تو هست اسر لازم باستینا شود تعلق بر من نظیر کرم ضرورت دارند همه ابوالعلائے	کین ربط دهد بمصطفیٰ ربط باستینا بود مرا ربط چون آمده در شمع و گدا ربط چون قطع کنی ز ما سوار ربط آمد با منجی اصل زار ربط از سب طریقہ آنا ربط
بامهدی عتق از یحیی دارد دل عشق آشنا ربط	
روایف الظاهر المعجمه	
چنان بود خیال تو جان من محفوظ شمیم زلف تو پنهان محب آور دست دماغ ماست معطر ز بوسه پیر نیت نه همدمی که فزاید هوای عشق ترا همیشه عجب جناب ابوالعلا گویم	که بلبلی هوای گل و چمن محفوظ صبا جنین که رسیدت از خلق محفوظ کجا شود دلم از ناله سمن محفوظ جسمان شود دل شوریده در طرب محفوظ که تا شوند ازین ذکر خجسته محفوظ

چو در چمن غزل مع بو العلاء خواند
شدند بلبل و گل اهل انجمن محفوظ

اگر نه لذت عشق ابو العلاء باشد
کجا شود دل یحیی ازین سخن محفوظ

روایف العین المبهمله

ز شب تا صبح ریز و چشم من مع
جناب بو العلاء از نسبت خود
کجا غیر تو گنجد در دل من
کنند ذکر تو شا تا بنده تو
ندیدم آن رخ روشنی از شمع
دل دیوانه من ساخت پرمع
منو صملش از دل قلع و هم قلع
بهر بزم و هر مجلس بهر جمع

کلمات هست یحیی بسکه دلکش
نیا مداین چنین اشعار در سمع

من غلام بو العلاءیم طمان من باشد رفیع
این روی پاک از عنایت لطف فرمایید
نسبت پاک جناب بو العلاء دارم بد
من ترسم از گناه عیب غرضش تن
مستفیض از فیض آمد هر شریف هر ضعیف
روز محشر در جوار بو العلاء جائے منیع
مستم اندر قطع راه عشق بجایاک یحیی
حق غفور و مصلح ابو العلاء باشد شفیع

اسی بہا پر باغ اسکان چہرہ رنگین نہا حالِ مکیں شنو کس نگہ و سویم ز بہر جلوہ فرماؤ قدمِ بکین تشریف آ اندر ان بقعہ کہ باشد در قد پاکِ شما	بی گل روی تو باشد چون خزانِ فصلِ بہار بشنو و بگر ز رحمتِ اکبیرِ وای سبب خانہ دل منہرِ خاصیتِ شہا باشد و سبب گر بیام جا بود از بہرِ من ارضِ بقیع
ہست یحیی اندرین دیوانِ بو العلاء ہر رباعی ہر غزل ہر قلعہ پیشل و بدیع	
دور از شمعِ جہالتِ انکری زانم چو شمع اسی گلِ عنارِ سوزِ عشقِ تو شام و صبح آتشِ باغِ غمِ عشقِ تو ای نورِ شیدرو سوزم و گریم ز شب تا صبح استا و پیا تا فتنہ عکسِ جمالِ روشنت ابرقِ طور از عظیم آباد باشد آمد و رفتم مدا م	عاقبتِ دجہرِ تو شاہِ رودِ جانم چو شمع گاہ نالانِ شکلِ لبسِ گاہ گریانم چو شمع کردہ از فرقِ ستارہائی تیا نام چو شمع این بود با عشقت آمد و بیا نام چو شمع لبسِ ہمین دارد تما جانِ یگانم چو شمع سیکد و بزمِ تو من نیز مہمانم چو شمع
سوزِ عشقِ بو العلاء از لفظِ لفظم سچکد گشت یحیی پرنیادِ اوراقِ دیوانم چو شمع	
ہر شب از دور و فراقِ میگذازم چو شمع	دور از شمعِ رختِ در سوز و سازم چو شمع

هر کجا بینم جمال تو شوم پروانه اش
 مطلع از همت مروانه پروانه ام
 خویش پروانه کردم بر جمال العلام
 خوشتر را میگذارم تا که فانی میشوم
 دور از شمع جمال بهیثال بوالعلا
 دیر و کعبه هست کیسان در نگاه عشقی
 هر چه آید در طریق عاشقی آید بر

من ز دیر و کعبه شایبی نیازم همچو شمع
 واقفی یا بوالعلام از جمله رازم همچو شمع
 شد بزم عشق از ان امتیازم همچو شمع
 در ره عشق و محبت یکم تا زدم همچو شمع
 اشک چشم افشان بشیبا محو درازم همچو شمع
 نیست از شمع و برین احترامم همچو شمع
 خوف جانم نیست شایا سر بارم همچو شمع

شکر حق در بزم جانان از سید بوالعلام

همچو سحیای فدائی سر فرازم همچو شمع

ردیف الغین المبحمته

گشت دیوانه ات از دنیا و عقبی فارغ
 تمام ابر و در تو جاسی کرامت کردند
 جز تهنائے تو شاه بنو بیج
 تمام لذت در تو عطا کرد خدا

عاشق زار تو شد از همه سودا فارغ
 گشتم از آرزو و سخت و طوبی فارغ
 دل دیوانه شد از جمله تنایا فارغ
 شدم از فکر و دامن صیسی فارغ

نه بدینا المی داروده در دین ریخ عاشق زار تو باشد همه جا فارغ

بوالعلا سینه از کرم و لطف بسیار
از همه درد و الم خاطر بچی فارغ

ردیف الفاء

احی میر ابو العلا پیشتر غم مخف
بر آستان پاک تو آورده ایم
عمر عزیز خویش نمودیم را گمان
از دیده ام روان بگرانگش
دارم امید از نگه پاکت یا امیر
از خلعت قبول مرا سزا ز کن
بهر ثنات آمده ام نقد دل بکف
بسیار وقت من شده دوازده
اکنون گنم بحضرت تو عذر ماسلف
دل چاک چاک شد ز غم هجر چون صد
تا حسن دلربائی تو نیم بهر طرف
یا واسع العطاء و یا ضامن

ساقی دنا زده و میا بینوا
استاؤ اند بر در تو حمله صفا

با جناب ابو العلا دارم شغف
نیت غیر تو العلا در دیده ام
گشت دل از تیر عشق او بدین
حسن و سازم تا شاه طرب

در این شعر که در ردیف الفاء است
بسیار از کلمات و عبارات
در این شعر که در ردیف الفاء است
بسیار از کلمات و عبارات

دارم اندر سینه نورِ بوالعلا در جنابِ بوالعلا عشق و دلم برو سید گدائی کن که هست من فقیرِ آستانِ سیدم هر که دارد نسبتِ پاکش بدل اکبر آبا دستِ بجائے عشرتم	این سخن گویم بسوگند و حلف مطلب من باشد از شاه و نجف شوکتِ شاهانه پیشِ او اخف دولتِ دیناست پیشم چون خد یافته لذتِ ز سر من عرف در عظیم آبا و عسر من تلف
قطعه	
روزِ محشر ایستاده چون کنند من خجیل عاشقانِ بوالعلا	ابنیا و اولیا را صفت بصدف شادمان فرحانِ رسم از کبک
شهرِ سجّی در جنابِ بوالعلا گر قبول افتد ز بهر غرض و شرف	
حسنِ بوالعلا متجلیست هر طرف هر ذره هست منظرِ حسنِ بوالعلا سترِ اناحق از لبِ مامع می زند در دوری تو آنقدر آتش گریتم	پوشیده نیست ظاهر و پیداست هر طرف تا بانِ جمالِ سیدِ اولاست هر طرف منصور و ارغفله ماست هر طرف کز اشک دیده دامنِ دریاست هر طرف

کس خند نیاید و کس گریه نکند حسنی که بود و پس صدر و محبت	در کوئی دوست طرفه نشا هر طرف با غایت بطون هویدا است هر طرف
شاه از مدح گستر تو که کار اوست شور کلام و کشت سجده است هر طرف	
روین القاف	
و ارم به ابوالعلا تعلق جنت در آفتاب باشد در ما و ابوالعلا دوست دارد دل عشق از شیدا	جان در ره او کنم قصه واعظ تو بده مرا تعلق بگذر ز طریقه تفرق با حضرت ابوالعلا تعلق
میجوی مایم ابوالعلائی در من نگر از سر تعمق *	
عاشق حق اگر ترا هست مصداق گرچه مثال حق نداشت مطلقا منظر حسن مصطفی جلوه شان مرصعه حسن جمال شاه ماست جمال حق نما	حسن ابوالعلا بنگر آینه جمال حق یک جمال ابوالعلا بحق مثال حق سیدنا ابوالعلا آینه کمال حق عز و جلال ابوالعلا دید به جلال حق

سید ابوالعلماء است حبیب کبریا مست آناندم عاشق بوالعلماء شد	هست خیال و دلا این خیال حق جوش ز نذر سینه ام قال صبیح مقال حق
نام مست نام دوستی من ز جام او لطف من از کلام او حال مست حال حق	
خوش آفریده اندم از برای عشق محبوب مصطفی و علی سیر بوالعلماء از نورم اقتباس کند مهر و مضیا تو حیدر ناب در دل او جوش می زند آگاه هیچکس نشده جز ابوالعلماء بیچون و بیچگون بود اسرار عشق حق در بحر مستی ست پیر عشق موج زن عالم تمام جاوه عشق است و هیچ نیست دارد امام اهل صفات شاه ابوالعلماء از من کجا صاحب کتابت دیستان	سازم چانه جان دل خود فدای عشق باشد بنزد اهل صفاء معانی عشق پیر نور کرده اند دل از مضیا عشق هر کسکه میشود بخدا آشنا عشق از ابتدای عشق و هم از انتهای عشق عشق ست مستی مضی مضی عشق باشد بیان سنا عشق آنای عشق بنود چشم اهل حقیقت سوا عشق بر سر کلاه وحدت دور بر قبا عشق آیم روز خشر بریر لیا عشق
سلطان مجرب و برده نشسته از من بود	

این کلام در کتاب «مختصر» آمده است
که در آنجا به شرح و تفصیل آمده است
و در این کتاب نیز به شرح و تفصیل آمده است

فرزندِ مصطفائے دلبندِ چیدری	کس نیست غیر تو که شود او امانِ خلق
ای پنجه تو پنجه شیر الیست	واده بدست قدرت تو حق و امانِ خلق

مولایا و خالقش آزاد کن ز غیر
 یحییٰ خویش را بر مانی ز دم خلق

سلام ای بوالعلا اے رحمت حق	سلام ابوالعلا اے لطف مطلق
وجودت اصل و دیگر فرع آمد	وجودت مصدر و کوهن مشتق
وجودت مطلب لولا که آمد	و و عالم از ظهورت یافت رونق
گل نورسته گلزارِ توحید	در نیایب دریائے انا الحق
اشارت های تو مفهوم سنے	لب لعلت بود تر آن الطبق
شود از جنبش لعل لب تو	مفصل مجمل و مفهوم مغلق
فرس در عرصه توحید رانند	تو مرکب رانده از جمله اسبق
توئی غییر تو و الله نبود	همین معنی شده بر من محقق
ز طوفان بلا خیز حوادث	بتا یز تو سالم ماند ز ورق

قطعه

بدرگاه تو یحیی اے تو آمد	دل از غم همچو نقارِ تسلیم شوق

رمان یا سید از لطف بید
دراز قید زق زق دام تن بیا

در نایاب دریائے انا الحق برہ جامی نہ صہبائے انا الحق شوم تاست و شید انا الحق بہر سو هست غوغائی انا الحق سرو کجا پائے انا الحق	سلام ای شاہ والا انا الحق نمار کشر تم رنجور کردست برہ جام کے اے انا اللہ بدورت اسی شہر اقلیم توحید نیا بمہ پتورہ در کوئے وحدت

سوئے یحییٰ بیا و جلوہ بنا الا سے سرو و عنقا انا الحق	

ایک قطرہ بن ہم کبریا نام انا الحق بنماخ پر نور خود از بام انا الحق فارغ نشود ذمہ ام از و ام انا الحق حاصل چہ شود از طمع خام انا الحق در جلوہ روئے تو دلارام انا الحق عشق حسین آمدہ انجام انا الحق	ای مست می علم حق از جام انا الحق در خلوت تاریک و دوی چند نشیم باستی تہجد اگر عشق تو بنود گر جذبہ عشق بنود در دل ساک پروانہ روی تو شدم چون نظر آمد آغاز انا الحق شغف خاص تو بہت

دیدن رخ پُر نور حسین از مد تو	در مشرب من آمده اتمام آنا الحق
امروز بود عرس و شب وصل تو بادوست	گن عام شهباجلو به اتمام آنا الحق

میجی که ز قید و جهان آمده آزاد
گر دید اسی تو دین دام آنا الحق

رویت الکاف

نور بنی و علی شاه سلام علیک	والی جمله و سله شاه سلام علیک
اصل اصول آمدی نور بتول آمدی	سبز رسول آمدی شاه سلام علیک
آیه حجت توئی نور بهایت توئی	میر سیادت توئی شاه سلام علیک
میر هویت توئی عین آنا یتیمی	صورت وجه الله شاه سلام علیک
از همه مطلق توئی مصحفی انطق تو	میر آنا الحق توئی شاه سلام علیک
مبتدی راه تو بنده درگاه تو	به بود از منتقم شاه سلام علیک
سینا بوالعلاء عاشق تو خود خدا	مثل خودت خود خودی شاه سلام علیک
فیض تو در سینه ام رو تو آینه ام	هر چه که بینم توئی شاه سلام علیک
روئی تو شمس الضحی تجویدر آینه	از تو دلم منجلی شاه سلام علیک

مہدی عیسیٰ نفس پاک مرص و ہوس
 بر تو نماید لام عاشق تو بوج و شام
 از تو بود مہدی شاہ سلام علیک
 تو کہ جو اشق ہدی شاہ سلام علیک

امی شبانہ رجاہ جانب چینی نگاہ
 کز تو بود ملتجی شاہ سلام علیک

بسویم کن نگہ یاسید پاک
 بنیداریم اسے خضر طریقت
 تو بیشک مظہر شان غفوری
 پیاپی گرنے بینی بسویم
 بوجہ اللہ چون دیدم حالت
 کن اشعار میر از لطف مقبول
 منم زار و بقیہ یاسید پاک
 بجز سوئے تورہ یاسید پاک
 منم غرق کنہ یاسید پاک
 خدا را کہ گہ یاسید پاک
 چہ بینم مہر و مہ یاسید پاک
 کہ باشد از ولہ یاسید پاک

ہدرا گاہ تو حاضر گشت تہجی
 باین روئے سیم یاسید پاک

المد دیاسیدی روحی فداک
 دستگیر و سنگیری کن ز لطف
 قطع بے عون تو چون گرد و شہا
 گشتہ ام از درد و رنج و غم ملاک
 پائے سن افتادہ است اندر خاک
 وادی عشق ست از بس بولناک

تأمنی بینم رخ پر نور تو	میشود در جان سوزانم تپاک
کی توان دیدن بشوخی بر رخسار	سکینه حسن تو باشد نور پاک
بر امید هر چه می خواهم گنم	ینست مارا از کسی دانند پاک

دوستان دارند این دیوان بگو
چون رود بخیال دلیله نجا

شهاب سید اعید قربان مبارک	ترا وصل تازه بجانان مبارک
مبارک نبی و علی را تو باشی	ترا احمد و شیر یزدان مبارک
مبارک ترا در خودی خود نمائی	تاشائی مطلق بهر شان مبارک
گبیر آنچه خواهی ز شاه رسالت	ترا ناز بشاه مردان مبارک
مبارک مبارک مرا قرب با تو	مبارک ترا وصل رحمت مبارک
بج عاجیانند مشغول امروز	مرا در جلال تو ای جان مبارک
شهاب اعید اضحی بود روز انعام	بجال من خسته احسان مبارک
ولا نبوالعلماء است سگ تو ناظر	پی در و جان تو در مان مبارک
ببارک نقیب بدرگاه سید	ولا سید پاک سلطان مبارک
تخاطب توانم تصالح تعاقب	بمحبوب حق نور ایمان مبارک

دوستی
الایمک
نورانی
نورانی

بہنرم تو بھیجائے مداح آمد
شہا این فقیر غر سخوان مبارک

نائبِ صلواتِ سلام علیک	دلبرِ مرتضیٰ سلام علیک
منظرِ کبریا سلام علیک	نورِ ذاتِ خدا سلام علیک
جلوہِ حیدرِ حسین و حسن	حضرتِ بوالعلا سلام علیک
بہرِ عرضِ نیاز آمدہ ام	ای شہِ اولیا سلام علیک
در طریقِ تو ہست بے کیفی	مستِ اتنی انا سلام علیک
گذرم وہ بگوئے اللہ	دارِ ہام زلا سلام علیک
بردتِ آدمیم حاجت مند	شاہِ حاجت روا سلام علیک
مشکلِ افتادہ است در کارم	شاہِ مشکلا شہ سلام علیک
درد مندِ طلیل و رنجورم	از کرم کن دوا سلام علیک
عاشقِ نامت از ازل ہستم	عشقِ مارا فرا سلام علیک
ہست سہو و خطائی من مولا	برا امید عطا سلام علیک
با وفا یم سلام جاں بازم	منظرِ بولالہ سلام علیک
تشنہ آبِ رحمت چو صدف	ای دریا صفا سلام علیک

بسکہ در ریخ و غم گرفتارم وارہم بحق شاہ شہید از برائے حسین ابن علی از پی صاحب لوا حسین پس من عطاے تو باشد دجہان باد تا صد و سی سال شبِ عرسِ شریفِ امتیہ نذر تو سوزِ قلب نے آرم	کن غنیم غلام علیک زین ہمہ ابتلا سلام علیک رحم کن سید سلام علیک دہ بدستم لوا سلام علیک داؤد تو مرا سلام علیک شاو کن چان ما سلام علیک بیجا بانہ آسلام علیک سوز من بین شہا سلام علیک
دانت باد بر سر پیچھے نور آل عباس سلام علیک	
شہید بو العلام علیک حبیب خدا السلام علیک حجاب دوئی دور کن از دلم ہکار خود از بسکہ در ماندہ ام شبِ غم ناہنات امشبست	امام الورے السلام علیک علی العلام السلام علیک ریخ خود نما السلام علیک رہان زین بلا السلام علیک بیام حبا السلام علیک

بدرگاہت آورده ام سوز دل بدرگاہت آورده ام پو خویش بیایحبابا نہ یا بُو العِلا	تَقِیْلُ لَنَا السَّلَامُ عَلَیْكَ حیاتش فزا السَّلَامُ عَلَیْكَ بیایو بیَا السَّلَامُ عَلَیْكَ
نظر ساز بر حال سحیا خویش شیر باد فَا السَّلَامُ عَلَیْكَ	
السَّلَامُ السَّجِیْبُ اِنْ دِیَاک السَّلَامُ اِیْ وَرَا دِہِمْ دِیَا نورِ مَحْضِیْ دِہِ سِرْ جَانِہ دِستِ سِنِ گِیرِ دِستِ گِیْرِ کُن اِنَّ قَلْبِیْ اِلَیْکَ مُشْتَاق حاصلِ مِیْنِ شِدِّ حِیَا تِ اَبَد سِتِ گَایِمِ دِیَا مِیْنِ لَنگِ اَسْت شِبِّ مِیْنِ تَوِہِ سِتِ کُنْ مَقْبُول	کُلِّ کَلْزَارِ سَیِّدِ لَو لاک ہستِ بیرونِ مَقَامَتِ اَزادِ پاکِ دِصَانِیْ زِلْوِشِ اَبِیْ خَاک اَوْتَا دِیْمِ اَنْدِ رَوْنِ مِیْنَاک مِیْنِ دِلِ رَا ہُو اَسْ غَیْرِ سَوَاک دِرِ رِہِ شَقْتِ اِرْ شَوِیْمِ ہَلَاک دِرِ رِہِ عِشْقِ کُنْ مَرَا چَا لاک سوزِ جَانِ سَا زِدِ نِ قَلْبِ تِ لاک
ہستِ سَیِّحِیْ اَبُو الْعِلَاکِ تُو اِیْ بَعْتِہِ بَا نِ تُو زِ غَیْرِ حَیْہِ	

روایف کاف فارسی

یا بُو العلاء زنجبت بخود شدم بنگ	وز غیر تو مدد طلبی هست هاننگ
جایکده او فاده ام اے ابنِ تفتی	گو یا که هست قید اذیت دُزنگ
اب از سرم گذشت بفریاد ز درس	یا شاه العیاش نباید کنون دزنگ
یا بُو العلاء بدامن خسته رس کهرخ	در خون من ز دست برده مانچنگ
مایم خوش و شوق زده عشق ست دین	واعظ تو خواه صلح بمن ساز خواجنگ
زنگین بنگ خاص خودی صیغه الله	ده ز آب رنگ خوش من این ز آب رنگ

میجی از آستانه تو دور میگردند
از بقیارنی دل دیوانه سب رنگ

روایف اللام

پرده برداری امین خوشفصال	زود بنا از کرم مار اجبال
اے ادیتی مے مرتضیٰ	بُو العلاء اے ابن شیر ذبی اجلال
ما بلی در دورے و مجوریت	جان این پر غم کشد سنج و طلال
دوسرین نیست جز سودائی تو	جز خیال تو نمیدارم خیال

عاشقِ روکشائیم از ازل	یافتیم فیضِ محبت از بلال
هر کسی خواهد مرد خود ز حق	حب تو از حق گنم شاه سوال
خوشت از شاه نیست گرد محبت	جام را بخشند در صفِ نعال
شاهِ من اندر حجبِ تو	این گلگردید لاغر چون بلال
حسن وجه الله العظیم	در رخت دیدم علی وجه الکمال
من سگِ گاه میخوام هم ز تو	لقمه یا شاه از خوانِ نوال
کن بسوسه ما تو جیاسیر	در هم و بر هم ز بس داریم حال
گر چه می پوشم کلاه چار ترک	ترک عشق تو بود از ماحال
صبر کن ای جان مضطرب کن	امی ل غمید در هر چش منال
بوالعلاء از غایت لطف و کرم	نزد خود خواند ترا گوید تعال
و اکنون هرگز دمان قان قیل	درس علم عشق باشد جمله حال

قطع

کرد یحییٰ بر در پاکت نشار	خانِ جانِ دین و ایمان جان و مال

بر امید آنکه روزی از کرم
جان دهی ویرا تو در بزمِ صال

بُوَ الْعَلَّامِ سِرِّهِ اَهْلِ قَبُولِ	فخرِ اسلامِ مَحْمَدِ دینِ رسولِ
بُوَ الْعَلَّامِ نَائِبِ رَسُولِ اللَّهِ	بُوَ الْعَلَّامِ جَانِشِینِ زَوْجِ تَبُولِ
هست باریانِ رحمتی که نمود	ز آسمانِ عطا وجودِ نزولِ
هست مقبولِ مصطفیٰ و خدا	ہر کرا ساخت بُوَ الْعَلَّامِ مقبولِ
چشمِ حق بین بُوَ الْعَلَّامِ ساخت	کحلِ زراغ و ماطغیٰ مکحولِ
حُب و عشقِ بُوَ الْعَلَّامِ دارم	از خداوندِ کبیرِ بامولِ
شغلِ ذکرِ بُوَ الْعَلَّامِ دارم	من در روزِ شہمِ درینِ شغولِ
صرتِ کنِ عمرِ خود بشقِ اسیرِ	نیست در عشقِ علت و معلولِ
خوش بعشقِ بُوَ الْعَلَّامِ گذرانِ	بگذر از ہوا و سرِ صرِ مضولِ
بگاہِ مرا بکنِ خنرم	چند باشیم یا امیرِ ملولِ
یا امیرِ کبیرِ کنِ مارا	بگاہِ ز اہلِ قربِ وصولِ
یا دُتو باتی ست در دلِ من	علمِ رسمی تمام یافت دہولِ

شد لقاءُ بُوَ الْعَلَّامِ یَحْیٰ

لِللَّهِ اَکْھَرُ دَرْسِ اَمِّ حُصُولِ

ہست در کلامِ تو معنیِ کامِ دلِ

ای زیادتو بود آلامِ دلِ

با دۀ وصل خودم مارا پشان حاجت دام و قفص بنود مرا خانه تار یک جان پر نور کن قدر خانه قدر حنا خانه است در نگاه او نفس بهیوش شد	تا یکی لب تشنه ماند جام دل تا گیسوی تو باشد دایم دل جلوه فرما ماه من بر بام دل می نمایم زین سبب اگر ام دل دوستان آخر چه شد انجام دل
باش اسی سخیلی فدائے بوالعلا عشق بازی آید اسلام دل	
یا بوالعلا کنیم فدائے تو جان دل اسی سرور زبان زمین رو غوغا یا شاه خط لذت تو حید یافت بنود کوئے مملکت الموت اگر در کی از طواف کعبه سلی شود شها هر جا که مرضی تو بود جلوه شها	زیرا که داده اند بر تو جان دل دارند اشتیاق لقاے تو جان دل از یک نگاه بهوش بر تو جان دل خود سود تور و دبدب تو جان دل در دچو غم طوف سحر تو جان دل باشد مقام و منزلت تو جان دل
ساز و دمام با هم عجز نیاز و شوق میخی اصف پس تو تو جان دل	

ای خت مظهر الله جمیل گشت رنجور دلم از تپِ حبر در دمن بر تو عیانست عیان بچنان عشق تو گیر دمارا سیکند ذکر تو مایل سوئے حق یا قمر راه مقام وحدت سیدی زنده جادید شدم درید قدرت تو روحم هست دعوی خلقت تو کس بکند کار ندیم همه تفویض تو	هست پروانه روت جبرئیل ای لب لعل تو در مان علیل نیست محتاج شرح و تفصیل منصب عاشقی تست جلیل هست تقریر تو سر تنزیل عشق تو گشت درین راه دلیل گشتم از تیغِ نگاه تو قتل کی زنده دست بمن غمرا یل تو خلیل الله و ابن خلیل انت لی خیر نصیر و وکیل
هست مداح تو سحیح اهرنجد قوت ناطقه اش گشت کلید	
ای امیر بوالعلا از من سلامی کن قبول جانشین مصطفی از من سلامی کن قبول از بر امصطفی و مر تضرع و سینه	نور ذات کبریا از من سلامی کن قبول وارث شیع خدای من سلامی کن قبول از بر ابراهیم و ائمه از من سلامی کن قبول

کتاب
تذکره
الشیخ
الکبیر
ص ۱۰۰

از برائے سید گلگون قبا شاه شهید بهر دین العابدین و باقر و جعفر امام هم تقی و هم نقی هم عسکری هم مهدی اند از بر اخوت اعظم شیخ عبدالقادر م از پی خواجہ معین الدین شاه اولیا از پی خواجہ بہاؤ الحق محمد نقشبند از پی نور العارفین العلاء و ماجد م جملہ اولاد ترا و حضرت آدم شفیع از بر کشاہ وجہ التدریس و مرشد م این شبِ غریس تو باشد جلوه فرمایا امیر بر درت یاسیدی آورد امخت جگر	ای وصی مرقضی از من سلامی کن قبول بہر مہمی رضا از من سلامی کن قبول شافعم این چارہ از من سلامی کن قبول رحم کن بہر خدا از من سلامی کن قبول شومعین بہشتہا از من سلامی کن قبول خواجہ مشککشا از من سلامی کن قبول از پی تاج العلاء از من سلامی کن قبول استجب ہذا لک از من سلامی کن قبول نور وجہ اللہ نما از من سلامی کن قبول مرحبا یا مہربا از من سلامی کن قبول عمر و اقبالش از من سلامی کن قبول
ہمچو یحییٰ بر درت با صد تن آمد م ای امیر خوش تقا از من سلامی کن قبول	
السلام ہی لبو العلاء محبوب اللہ و رسول ز آسمان جو دآن ابر کرم ہستی کہ تو	رولق رباع وجود و گوہر تاج قبول کردہ بر عاشقان سوختہ شاہان نزول

بس همین باشد حصول بس همین آمد رسول منقضي عهد با گمشت در حصن فصول کن بملطف خود قبول ز بهر بطین و بول چند باشم و عظیم آبا و عنماک و ملول	علم تو بعلم محض و یاد تو بچرخ و صوت ساعتی مشغول در یاد گشتم یا امیر هست اشب عرس تو آورده ام غزونیان بر در خود از کرم جایم عطا کن یا امیر
آمده بر در گیت یحیای تو یا لعل مطلبش در حضرت باشد همین حرف قبول	
چکد از جهه نورانیت انوار رسول همه اعجاز بنی هست همه آثار رسول راز توحید اما مطلب اسرار رسول کرد این نکته بیان لعل شکر رسول که کند جز تو بیان مطلب گفتار رسول باری ایم ز لطف تو بدر بار رسول پی اصحاب بنی و پی انصار رسول سیدی از بی ذریت اطهار رسول	السلام ای گل خوش رنگ ز گلزار رسول هر چه از ذات همایون تو گرد و ظاهر جز تو یا سیدنا کیست که داند بخدا ای دلائے تو خدا فرض نموده برین هست تقریر تو تفسیر حدیث نبوی آدم بر در والا تو ای سرور دین دور از صحبت ناهنس مراد ایشا عمومت یکریم سازد از از میر مهر
آمده بر در والا تو یحیای خرمین	

بندہ خاص تو پروردہ مگر رسولؐ

تسلیم این گدائی گنہگار کن قبول این آرزوئے بندہ بیمار کن قبول اسی نوشیم خواجہ احرار کن قبول اسی از می آمانده شاد کن قبول ۲ از راه لطف و مہر تو یکبار کن قبول شاہ غلام مہل و بیکار کن قبول از من نیاز و جوشش یار کن قبول شاہ برائے احمد غفار کن قبول مولابرج سید ابرار کن قبول یابو العلاء برائے علما کن قبول آہ و فغان مرغ گرفتار کن قبول	یا بوالعلاء سلام من زار کن قبول بر اساتات آمدہ ام بہر بندگی عجز و نیاز بندہ لوجہ اللہ الکبیم این سکر و ذوق وستی خود میکنم نثار صد بار کردہ ایم سلام و ہمی کنیم ہر چند بچکارہ ام از لطف و مہر خود این صبح وقت عرس تو یا سیدی بُو مہدی غلام تست بی خدمتِ درت نذر و نیاز این سگِ دگاہِ خویش را سوز دل و گداز تم از ہوائی عشق بیبال و پر قنادہ ام اندر نفس آہ

یہ خیائے خویش را بعلامتی و بندگی

مولابرائے حیدر کرار کن قبول

آمد پی سلام تو یہ خیائے خستہ حال

یا صاحبِ بحال و یا صاحبِ بحلال

ای غایت ارفع از صفت ذکر و یاد و علم ای ذات پاک تست منزه چون چند قال صحیح یک سخن روح پرورت از یاد جانفراست تو داریم ذوق و شوق تا عشق تو دمار بر آرد ز هستیم اشب بود شهاب شب عرس شریف تو سوال قبول کن زره بنده پروری تا بگری ز لطف بحال شکسته ام اسید وار یک نگه لطف خاص تو	وی برتر از گمان دور گنجیال خوشش خود خودی و نباشد ترا مثال آئی آما ز لعل لب جانفراست وز ذکر دلنواز تو مستی و وجد و حال روزی است ساختم از حق همین سوال در خانه ام بیا ز کرم مر جانتال کا ورده ایم نذر تو با جوشن انفعال دارم چنین تضرع و زاری و ابتهال مهدی ستاده است بیاد وصف نعا

یحمیائے خویش را طلبت ابو العلاء
در مجلس حضور و سر پر دوصال

روایت المیم

آرزوئی ابو العلاء دارم
شوق کوئی ابو العلاء دارم

عزم سوئی ابو العلاء دارم
کتر از قصد کعبه نیت چو من

بلی تنخیر این دل وحشی کرده ام چشم از دو عالم بند کو بگو گشتنم دان بے کار بادل خاشخ خودم هر دم خویش را هر نفس چو آینه من معطر دماغ آشفته	دام موی ابو العلاء دارم و ابروی ابو العلاء دارم جستجوی ابو العلاء دارم گفتگوی ابو العلاء دارم و ابروی ابو العلاء دارم خوش زبونی ابو العلاء دارم
طریقه مستی و ذوق امی میبجھا من ز موی ابو العلاء دارم	
مداح اہلبیت رسول خدا سنم بادستان آل نبی دارم اتحاد ما را ولایت سیدنا ابو العلاء بس است جان میکنم ثمار سر آل مصطفیٰ از خم خاص سیکدہ سیر ابو العلاء درویدہ ام چو نیت و رائے ابو العلاء	از جان غلام آل نبی الہد سنم وز دشمنان کنارہ گزین و جدا سنم در بند فکر دنیا و عقبے چہ را سنم بز نام اہلبیت محمد خدا منم شکر دست از منی اتی انا سنم بیندہ مقام و رار البور را سنم
شکر خدا کہ از مدد طالع رسا	

تبیح مرید سیدنا بوالعلاء

مشتاق و مراقبه ذات میکنم
هستی محض غیبتن اثبات میکنم
عل عقود جمله مہات میکنم
دایم تصرفات و کرامات میکنم

دایم خیال سید سادات میکنم
از لوح دل خیال دگر دایم محو
از فیض بوالعلاء شکر شکست خود
از نسبت صحیح اسیر بوالعلاء

میگویی ز طوف مرقد سید بوالعلاء
جمع ثواب حج و زیارات میکنم

بہجایانہ خدا را دیدہ ام
مصطفیٰ در تفضیل را دیدہ ام
من بدین چشم اشکارا دیدم
جلوہ آنے آنار را دیدہ ام

دوش نخل بوالعلاء دیدہ ام
در جمال بینال بوالعلاء
حسن وجہ اللہ اندر ولی او
اللہ اللہ در جمال بوالعلاء

چون زین خود رفیق ای سیمی بخود
در خود خود بوالعلاء را دیدم

بر جمال بینال بوالعلاء دیوانہ ام
گرچہ اندر چشم خود بینان خود میگمانہ ام

از منی اتی انا اللہ العلی ستانہ ام
از خود بخود ہمہ داریم عشق بوالعلاء

من بیندارم خبر از خود که هستم یا نه ام رنگِ شاهان جهان بر شکست شاهان ام همدمان را از تیرِ دل آه بیتابانه ام من فدای شمعِ رویِ پاکِ چون چوانه ام مگر از انکار اندر وضع آزادانه ام از می آتی انا الله پرچم چو چوانه ام	مست و موشم ز تاثیر نگاهِ پاکِ او بر درِ سیدگدائی می کنم می بر بند در غم و دردِ فراقِ بوالعلا بیتاب کرد شمعِ رویِ بوالعلا نورِ انا نورِ الله است هست اندر دایم عشقِ بوالعلا جامِ اسیر یا نته دل لبت عشقِ جنابِ بوالعلا

هر طریقی در خُشانت نورِ بوالعلا
الله الله الله جلوه جانان ام

از نور علی مرتضایم فرزندِ شهیدِ کربلا ییم ادلایِ امامِ محبت ییم در صندِ شریفِ رضا ییم زنده کن دینِ مصطفایم دعوی کن انبی انا ییم ما سید قوم و مقتدا ییم	ما منبرِ خاصِ کبریا ییم از جانبِ والدِ مکرم + هستم حسنی ز سوسِ مادر جدِ پدرم شه خراسان غوثِ پاکِ ستِ جدِ مادر زین نسبتِ عالیِ یادت مادرِ حب و نیشِ یغیم

ما چشم و چراغ کایناتیم   ما بر تقلین بادشاییم

سیحی به این همه کمالات
ناک در پاک بوالعلائییم +

اسیر طره گیسوئے بوالعلائیام سمن خبیر ز سر فشم وجه الله مرا زنگهت فردوس بعد ازین چه غرض منم که روضه رضوان شارین باشد برین گواه خدا و شهادتش کافیت کشند سر مه ملائک بیدیه از خاکم مبعر که صف اعدا تام برهم زد زنار سالی و ناکرده کارئے خود آه	رہین سلسلہ سوئے بوالعلائیام بہ طرن کہ شدم سوئے بوالعلائیام چو تندر ماغ ز خوشبوئے بوالعلائیام بطوع دل چو ضاجوئے بوالعلائیام قتیل تیغ دوا بروئے بوالعلائیام کہ من غبار سر کوئی بوالعلائیام فدائی قوت دنیوئے بوالعلائیام سمن کہ منفصل از روئے بوالعلائیام

چرا نہ نعرہ اتی آنا گنم سیحی
کہ مست از اثر ہوئے بوالعلائیام

تو تلای رسول بند بیرور یا دارم میخ از من اگر سودا عشق بوالعلائیام	کہ سیحی دستگیر خویش ابن مرتضی دارم کہ اسی ناصح بعشق بوالعلائیام

چه غم از عقد هاشمکل اندر کار من افتاد چرا باشم بجای خود در مانده مضطر منم از چشم مست بوالعلاست می وحدت ز اعجاز مسیح و حکمت لقمان غرض بنود	امیر بوالعلا ابن شککشا دارم که من چون بوالعلا شککشا دارم از آنز و بر لب خود نغز آئی آنادام نگاه بوالعلا را بهر در خود دارم
کشندم بر سر دار لبت بوالعلا کجی نبیجم سر عشق و دار بهر خود و اولم	
بوالعلا سیدنا روز شبت یا دکنم روزی آشاه اگر رنجبه قدم فرامی گر بستر شدی خویش مرا بنوازی بی گل روی تو ای نوگل گلزار رسول هر شب از در دل زار بهجت شام عاقبت در غمت آدلبر شیرین حرکات خوش سرو کار من دلشد با تو افتاد	غرضم اینکه ز دیدار تو دل شاد کنم دل ویرانه دشت زده آباد کنم مرشد خلق شوم دین حق ارشاد کنم روز و شب ناله چو مرغان چمن زاد کنم آه بر آه کنم ناله و فریاد کنم * پیشه بر سر زخم و جرات نسزداد کنم از غم هر دو جهان جان و دل آزاد کنم
اکبر آباد بود منزل جانان یحیی خیز کاخ جاروم و مملکه بنیاد کنم	

دارم تنائے لقاشتا ق دیدار توام	یا بوالعلا یا بوالعلا شتا ق دیدار توام
ما را جمال خود نماشتا ق دیدار توام	بهر خدا و مصطفیٰ بهر علی مرتضیٰ
وی خواجہ ہر دوسرا شتا ق دیدار توام	ای صدر جمیع اولیا کان کرم بحر عطا
بنما جمال خود مرا شتا ق دیدار توام	ای جلوہ حسن قدم از مجلہ بیرون قدم
اکنون ز دل آیدنا شتا ق دیدار توام	از بادہ اتی آما من ست گردیدم شبا
ہم از تو میخوام ترا شتا ق دیدار توام	شتا ق دیدار توام جان طلبگار توام
روز و شب صبح و شام شتا ق دیدار توام	ہر دم خیال رک تو و سر سبز تو
ای درد و جانم را دوا شتا ق دیدار توام	نجیدہ ام از دوریت غمی نام از مجوریت
از درد و دگر دہ شفا شتا ق دیدار توام	نام مجرت نفیس فریادیم فریاد رس
تا کی سن و سنج و بلا شتا ق دیدار توام	از غم شبا آزاد کن وز درد ستان لیکن

میچلی غلام خاص تو شیدا با خلاص
گوید شوق التماس شتا ق دیدار توام

اگہی یاسیدی از حسرت دیر نیام	واقفی یا بوالعلا از سوز ساز سنیہ ام
پر تو افکن ہست اندر قلب چون آئینہ ام	روی نیکویت کہ عکس حسن فی ای صلق است
خیر سودا رخ دہ در سنیہ بیکینہ ام	جز ہوا از لہن تو اندر سہم نبود شہا

شاه استغنایم از فیض ایمنی کمال	منگر اندر کهنه دل و غرقه شبنم ام
	روز شنبه گر نظر آید بحال و کمال باشد ای بخیالی خوش طالع ها آینه آ
خوش آنکه ترک صحبت پیروان کنم بر حال زار خویش مناسیم گریه ها عمری که هست نفروش سود آخرت این فرد جاهد فقر کز فقر فرست از هر چه هست قطع تعلق مناسبت لب بندم از حدیث خود گفتگو نمی اسرار عشق را نکتم فاش و آشکار دعوی عشق و نشاء توحید خویش را رازی که هست در پس صد پرده محجب دارم تبی که ماه بود پیش او خجل در نقش بگریم تا نشاء نقش بند چشمی که به دیدن خود داده اند پس	اعراض از معیت اهل زمان کنم اشک از دو دیده ریزم و در یار و گنم آزالم و بیهوشی چون زیان کنم در آرزو مال چرا را بجان کنم خود را جلیس حلقه خود و رنگان کنم در یاد دلنوازی خود آه و فغان کنم این نکته را چو روح بقالب بنان کنم فارغ شوم ز غیر خود و استمان کنم باساکنان راه محبت عیان کنم دل چاک ز جدا چون گمان کنم از لوح دل چو مخو خیال متان کنم بندش کنون ز دیدن نادیدگان کنم

ذکر شریف حضرت سید ابوالعلا
میخیمی انموش باشم و در زبان کنم

جهان را همچو یک آینه سید نادیدم چو در عالم نظر کردم جالش بر ملا دیدم که در دین موحد فرق کردن نارا دیدم چو در ناسوت پیوستم حکویم تا بجا دیدم بشکل ابوالعلا اینک جمال کبریا دیدم که خود حسن و جالش را حسن خود فدا دیدم	بهر سوختم کبشودم جمال ابوالعلا دیدم تجلی کرد نور ابوالعلا از عالم تنزیه نه من بجا ابوالعلا باشم نه بین ابوالعلا باشم مراد عالم لا هوت عشق ابوالعلا بوده که میگوید که حق سورت نه بند چشم و ساز عجب حسن و جمال بنیال ابوالعلا باشد

ز چشم مست سید طر نهستی یا نه تم کیمی
که دل را مست از عجب و مصطفی دیدم

عشق سید ابوالعلا دارم مستی باده آنا دارم کحل مازاغ واطمنی دارم پلی هر در و خود دوا دارم دل دیوانه مبتلا دارم	حب فز زنده مصطفی دارم از سخا و جناب سید پاک خاک قبر مبارکش بچ خود نام سید ابوالعلا صاحب بر جمال اسیر ابن اسیر

دار را بجزر خود روا دارم	قول حق گویم و ندارم بیم
	نشاء عشق بوالعلاء میکنم همه از مستی آنا دارم
چون گدائی بردش کروم خدائی یافتم صد تلق در طریق پارسائی یافتم اچیز بردگا و پاکش از گدائی یافتم این همه بردگش ز جیبهائی یافتم همچو بلبل منصب نغمه سرائی یافتم در دل جان آئینه سالار و تنائی یافتم	خطب سیرالستر ز فیض بوالعلاء یافتم عشق او آزاد کرد از قید این دآن مرا شهر یاران را بشاهی نیست آن انصیب جیبه سائی بردر من میکند جن و بشر بر گل روی خباب مستطاب بوالعلاء سرمه از خاک مزار بوالعلاء کردم شمیم
	مست توحیدیم از فیض شگاب بوالعلاء بید احمد از دوی یحیی رهائی یافتم
مست جام بوالعلاء هستم قید و دام بوالعلاء هستم از کلام بوالعلاء هستم من چو رام بوالعلاء هستم	من غلام بوالعلاء هستم هستم از بند غیرت آزاد مست توحید ناب و سیرالستر تا بج حکم من بود ثقلین

نامور درجہ ہائے امی تیکھا محو نام ابوالعلاہم		من بعشق ابوالعلا شادوم عکس حسن امیر پرتویر ہست شیرین کلام خسرو تا شرم محو یاد سیدنا برخ و محنت کشیدہ ام بجد تا بگویش مبارکت نہ رسید از ہمہ رنج و درد آزادوم درد لم ہست خزانہ آبادوم کیستم من غلام فرہادوم رفت علم خود سے ہم از یادوم ابن مشکلا کُن اداوم بی اثر ہست آہ نہ ریادوم	
پائے اندر رکاب امی بھلی عازم شہر اکبر آبادوم		فقیر بوالعلا گردید نامم چو کروم بردر پاکش غلامی دوائی درد من عیسیٰ چہ دانم روم اندر رکاب سیدی پاک جنون بوالعلا واریم در سر ز فیض بوالعلا پر گشت جامم زمین و آسمان گشتہ غلامم بود در کام او پوشیدہ کامم چہ می پرسی ز عز و احتشامم نہا شد ترس از طعن و دلامم	

ز شمع برین شوازده ناله دران شهر می که بافته قدو اسیری در طریق بو العلاء	بهین شوق متسا و غرام بود و کشش تر از دارالسلام رها فرمود از هر تیر و دمام
کلیم بر خود هستیم یحیی که من با سید خود هم کلام	
نثار خنجر آله جیب کبریا کردیم خودی و هستی و ایمان و دین جا بید کردیم نثار او بلا گردان او سکر آنا کردیم چه خوش کردیم تا قربان بن رضی کردیم	دل جان رافدانی حسن پاک بوالعلاء کردیم دل جان چیست قدر قیمتی هرگز نمیدارد خودی و هستی و ایمان من هم کم بود و اند بود و سکر آنا البته ششایان قبول او
مردان طریق بو العلاء را بگو یحیی که سر بازید و باید کرد حالا انچه با کردیم	
زمین بوس دشت ستم برفت آسمان ستم که من آئینه سان گویا نشان برفت آسمان ستم ز صهبا آنا الحق جرعه بخش عارفان ستم که من اندر کا شیب هوا بخود دوان ستم	غلام بو العلاءیم فخر شادان جهان ستم بیاد من تماشا کن جمال بو العلاء بنگر شدم از چشم مست بو العلاء مست و حدت شده اقبال دولت بکنار و همنان خود

تو شاه بر سپهر فقر خورشید چنان تابی خدا را رحم کن بر حال زارم از کرم نیکم	من اندر شمعان نور پاکت دروسانم ز درود و همتا بخور و بیتاب و توانم
گذشتم از مطلب بعشق بوالعلما گهی بجمل الله فارغ از سر سود و زیانم	
غلام بوالعلایم از می رانی آناسم هر ایا بوالعلماء در عالم لاهوت عهدی بود بعشق بوالعلماء گفتم اگر چیزی منج از من شبی در غیبتن دیدم بمال و نظر آمد ز لوح سینه ام شد محو حرف اسم و رسم خود نباشد در میان ما و افرق اعتباری هم	بذوق عشق الله و بنی و ترضی امسم بران عهد و قرارم ثابت و با بوالعلماءم نباشد رخنه اندر ریش چون بنی ناصی امسم هنوز از لذت آن جلوه حیرت فرامسم بذوق یاد آن محبوب خاص کبریا امسم بعشق بوالعلماءم بعشق خویشیا امسم
ز چشم ست سید سستی داریم ای تحفه سخن ستانه گویم زان نگاه خود بایتم	
بعشق بوالعلماء دیوانه امسم نم شمع شبستان محبت ز تاشیر نگاه ست سید	ز غیر بوالعلماء بیگانه امسم ببزم بوالعلماء پروانه امسم ز صبا کای آنما ستانه امسم

اسیرِ دامِ عشقِ بُو العَلایم شدم در لذتِ عشقِ چنانِ کم ربود از خویش و هم در خویش گم بیان سازد عالمِ عقبا زان بسود آسِ موسیٰ مبارک بہجرِ بُو العَلایم سازیم فریاد نترسم در رہِ عشقِ از ملامت شمار و خلق از اہلِ جنونم فدائے بُو العَلایم کردم دل و جان	بصورتِ گرچہ آزاد نہ ہستم نہید ام کہ ہستم یا نہ ہستم فدائے جلوہ جانا نہ ہستم بیشقِ بُو العَلایم نہ ہستم دلِ صد جاک همچون شاہ ہستم مریدِ آستنِ خانا نہ ہستم ز طمعِ خلقِ مہیا کا نہ ہستم دلے بہتر ز صد فرزند ہستم فدائے ہمتِ مردانہ ہستم
ز جامِ بُو العَلایم سیتیم تھچھا نثارِ ساقی و پیما نہ ہستم	
من غلامِ باوفا ئے سیدم حاصلم کرد حیاتِ جاودان اشکِ سبغِ از دیدہ من میچکد روزِ معشر باشد از بہرِ نجات	محو و شتاقِ لقائے سیدم جانِ رودگر ز پرپائے سیدم یاد می آید چو جائے سیدم کافی دوائے دلوائے سیدم

دولت کونین باید جان دل سینه من صاف شد آئینه سان شاد شاد آیم در میدانِ حشر دست بردارید از من بهمان من برائے خود چه سازم اضیاء شد سر سودا ئیم پر چون حباب بی نیازی دارم از خلق جهان دین و ایمان جان دل تر بکنید دارد می در دل هر درد مند بینوایی می گنم بر در گمش	یابد از دولت ستم سیدم از صفا و از ضیاء سیدم بر سرم باشد لوائے سیدم انچه من هستم برائے سیدم زانکه رایم هست برائے سیدم لید احمد از هوای سیدم من غنی دل از عطاء سیدم عشق بازان برادای سیدم هست درد دار الشفا سیدم آرزو مند تقای سیدم
بازی خوانیم تیغی گوش کن یک غزل اندر نتای سیدم	
جان و ایمان کن فدای سیدم مقتدای اسود و اجم شوی مست کرد از باد و آتی آنگاه	تا شود حاصل رضای سیدم گر نای اقتدای سیدم نیک نگاه خود بر بای سیدم

یا بی از قولِ جُنید ایدلِ نشان موجِ سبجانی ز ند در سینہ چو ش لذتِ اِنی اَنَا یا بے دلا ہر طر بنیم جمالِ بُو العِلا درو را تم الورا تم الورا یک نظر بنا جمالِ بُو العِلا آشنا با ہستی مطلق شدہ ابتدایش انتہائے اولیت واقع اسرارِ قرآنِ شریفین خاکِ من شد سریرِ چشمِ ملک سینہ من دادے ایمین بود	سر بھگن در قبائے سیدم بشنوی گر نغمہائے سیدم گر شوی مستِ اَنائے سیدم نیست در چشمِ سوائے سیدم من غنی بنیم درائے سیدم در خودِ خودِ خداے سیدم گشت تا دلِ شنائے سیدم کس چہ داند انتہائے سیدم ہم سازد مدعائے سیدم کیستم من خاکِ پائے سیدم از پیالے جلو ہائے سیدم
تم باد نے نکتہ کیجئے بود از حدیثِ جانفراے سیدم	
جنابِ بُو العِلا با شد امیرم دلا براستانِ پاکِ سیدم	امیرِ دستگیرِ بے نظیرم فقیرم من فقیرم من فقیرم

چه باک از پانی من شکست از غم	که باشد بوالعلایم دستگیرم
مراتعیم عشق بوالعلا کرد	جنابشاه وجه الله پیبرم
بود مقهور نفس سرکش من	مرید این شاه قلمه گیرم
بومالاکر از دین و دینا	ز شوق و عشق او بنود گر یزم
ز قید و جهان آزاد هستم	من اندر دام عشق او اسیرم
غریبم بدمرغ سید پاک	رود از عرش بالا تر صفیرم

نه بگذاریم تیغی تا قیامت
اگر دانا نپاکش را بگیرم

خیال جال تو دار و دلم	سختی عشقت بآب کلم
شود حاصل مدعای دلی	نثار شود گرمب حاصلم
ز ذکر شریف تو یا بوالعلا	عجب حالتی هست در محفلم
ز روز است ای حبیب خدا	تو مائل بمن من تو مسایلم
بود شغل و ذکر من متعلق تو	نه من اهل ذکر نه من شاغلم
نه نیم رخت لیکن از چشم تو	بود علم و ادراک خود صایلم
ز خود بیخبر کن بخود آشنا	که من از خود ای خود غافلیم

نمودیم دیوانگی اختیار شہا جودت از نسبت خود بخش توئی ابن مشککشایا امیر	کہ گویند صاحبِ دلان عاقلم ز بسِ ست رفتارم و کالم لیکن حلِ ہر عقدہ مشکلم
تمنائے پیچھے است کا ندید رود و فترت تو شاہلم	
شہا بندہ تا زندہ ام بندہ ام زا نوارِ فیض تو یا بوالسلا بذکر تو مشغول مانم شہا ندارم سرو کار دینا و دین بود در تمنائے دیدار تو بود روحم آنجا کہ شاہا توئی	بدرگاہِ پاکت سرانگندہ ام چو خورشید خشنود تا بندہ ام کم و در نام تو تا زندہ ام ہل از ماسوی اللہ بر کندہ ام اگر گریہ باشد و گر خندہ ام نظارہ درین شب باشدہ ام
حضور تو گاہے میسر نشد زیچہائے مشتاق نرسید	
بوالعلا شتاق دیدارت منم بر من بی بالی پر کن التفات	بیقرار و عاشقِ زارت منم وارہان از غمِ گرفتارت منم

گمن غلام خاص خود را سرفراز نیست اندر دیده من غیر تو و بدم بر من تجلے بایدت پر تو نورم بود خورشید و ماه	خود تو فرمودی خریدارت منم از می تو حیدر شلارت منم ز آنکه مطیع بهر انظارت منم غرق در دریائے انوارت منم
و متلبه بجهید حیا ئے گدا با او با حاضر بسر کارت منم	
یا دایا می که در شهر تو منزل داشتم حسن و جلاله تاشامی نمودم یا امیر یا دایا میکہ در شوق مزار پاک تو بر مزار تو آگین تو بودم جبهه سا از مزار پاک تو شکلا شالی می شدی بیجا بانہ تاشائے جبات کردمی	بر مزارت بود حاصل انچه در دلی داشتم بر رخ تو پیش چشم خود مقابل داشتم روز شب چون مہر و قطع منازل داشتم از حضورت دولت کونین حاصل داشتم انچه امی شکلا شکن منحل داشتم نہ محالہ داشتم نہ پردہ حایل داشتم
چون نہ در عشق تو چون کجی عشق حاصل ز آنکه وجہ الله شبنم و پیر کامل داشتم	
ما خدا ایم و خدا ئے می گنیم	بر دو عالم باد خانی می گنیم

هم نبوت هم ولایت از منت در روانے مصطفیٰ و مرتضیٰ چون غرور حسن مسم می کند	مصطفائی مرتضائی می کنیم اشکار اکبر یائی می کنیم شکل حیدر خود نمائی می کنیم
	چون شوم جرس یحیی مبتلا اشکار ابوالسلائی سمی کنیم
از جور فلک تباه عالم این زندگیت بدتر از مرگ در پنجره جفائے گردون بگذشته و بگذرد درینا یاسیدنابداد من رس الحال نماند تاب و درسه	زین قید خلاص شد عالم از زیستنم بود ملالم شد ریخته و شکسته بالم در ریخ و ملال ماه و سالم تا چند ز جو چرخ نام یاسیدناسا جالم
	بر در گیت آمدت تیحه ای شاه ساز و دموالم
ای نلیم تو زینت زبانه با خدس پاک تو سلامت	وے ذکر تو راحت روانم غم چیت اگر شهناسانم

چو ندیده شکست مارا ناپید صبرم بدورست تو تو خرد و کشور یقین در مهلکها شدم گرفتار یاسید تا بکن سبکبار این مطلع سعدی است یحیی	از زمره دل شکستگانم بکن رحم که خست نیجامم من صورت و همیم گسام از لطف بده خطا مانم بر خاطر حسیل بس گرانم کز ذوق به پیش شاه خوانم
گر دست دهد هزار جانم در پای سبکبار کتاشانم	
یا بوالعلاء هجر تو فریادمی کنیم دارم بدل خیال جان یا ایام هر چند دوری تو ز بس نج میداد در اشتیاق گلرخ تو یا بوالعلاء بر لوح دل شبیه جال تو می کشم شری که در خیال دجیم تو گفتیم	فریادمی کنیم و ترا یادمی کنیم دشت سر آغوشن آبادی کنیم دل بر امید وصل کوشایمی کنیم شور و فغان چو مرغ چین زان کنیم گو یا که کامرانی و بهزاد می کنیم انصاف می کنیم و بران صفا میکنیم
یحیی شدیم در وطن از بسکه بی تابا	

در شهر شاه خانه بنیاد می کنیم

ز نور شاه چو ماهم دگر نمیدانم	علام حضرت شایم دگر نمیدانم
لبس است غرت و جام دگر نمیدانم	بر آستانه سید قاده اتم نیاز
چو تازه برگ گیاهم دگر نمیدانم	باغ حضرت سید ابو العلاء حسنا
اسید دار نگاهم دگر نمیدانم	بر آستانه توتیا امیر ابن امیر
قاده شام و چاهم دگر نمیدانم	منم که بر در پاکت امید و اکرم
ز حق وصال تو خواهم دگر نمیدانم	بصد نیاز سر خود سجد افکنده

در جناب امیر ابو العلاء میخیزد

لبس است پشت و پناهیم دگر نمیدانم

در گدائی بادشاهی ساختم	بر در سید گدائی ساختم
با خودی چون آشنائی ساختم	دیدم اندر خود جمال ابو العلاء
سیرانوار خدائی ساختم	در جمال حق مثال ابو العلاء
بر درش چون جبهه سائی ساختم	جبهه شاد بر درین چرخ آتش
در طریق ابو العلاء ساختم	کام منصور و جلیل و یزید
بر درش تا پیموای ساختم	بینوایان اندم من چاره ساز

در طریق بوالعلا گشتم مرید کمران رارهنائی ساختم ببل آسا بر گل روی امیر روز و شب نمنه سرائی ساختم		
	گشتم ای یحیی مرید عشق قطع ربط پارسائی ساختم	
نیجا بانه جال کبریا نکرستم در جال بوالعلا سن خدا نکرستم من بجن سید اورا بر ملا نکرستم سر فکده بر درش شاه و گدا نکرستم اشکارا جلوه اتی انا نکرستم هر چه دیدم انچه می بینم ترا نکرستم	من به وجه الله حسن بوالعلا نکرستم چون زخو و گد نستم در خویش گشتم مبتلا اشکارا حسن وجه الله باشد هر طرف استان ای بود حاجت را کاینات در طریق بوالعلا توحید باشد موجزن چشم من جز تونه بینا انچه می بیند توئی	
	ذات پاک سید اسادات ای یحیی حق چون علی مرتضی مشکلا نکرستم	
کمین بنده از بندگان توام ننگا گو بروح دروان توام بجان عاشق عاشقان توام	شهاب بلبل نمنه خوان توام همین کار دارم ز روز است بنام تو قربان گنم جان و دل	

نذاریم برخویشتن اختیار ترسم ز آسیب گردنِ دین مرا قوت افزای یا بوالعلا بکن سر بلندای اسیرِ کبیر شہارِ حرمِ رحمنِ رسم کن	ازان توام من ازان توام چو یاسیدی در امان توام کہ من بوالعلائی جوان توام سر افکنده بر آستان توام کہ در مانده و ناتوان توام
ز لعل لب خود مرا کام ده کہ سحیامی شین با توام	
بر در سیدنا خاک شدم خاک شدم تا و بد چاک مرا سیدنا ربط وصال بوالعلا دستِ من خسته گرفت و برداشت سید پاک مرا عارفِ خود فرموده نسبتِ سیدنا تا بدل من جا کرد زاکبر آباد از آرزو که گشتم میجور	تیرگی رفت زمین پاک شدم پاک شدم پا ز سر کردم و بادا من صد چاک شدم از شکستِ دوجہان میں میاں شدم در ره عشق و فنا صاحبِ ادراک شدم بندہٴ قدیتِ صاحبِ لولاک شدم زار و رنجور شدم خسته و غمناک شدم
قطع کردیم ره عشق و محبت میچھے شد احمد کہ مردانہ و چالاک شدم	

غلام سید فیضانِ خوشیم جمالِ بوالعلاءِ دیم در خود شاربِ بوالعلاءِ کریم خود را برویشِ حسن و جلالِ دیم جنابِ بوالعلاءِ سازد شفا نسیم مراحِ آلِ شاه و لولاک	گدائے درگهرِ سلطانِ خوشیم فدائے بوالعلاءِ قربانِ خوشیم فدائے خود بلا گردانِ خوشیم فدائے جلو جانانِ خوشیم باشد ترس از عصیانِ خوشیم چو حسان اندرین دودانِ خوشیم
شوم علتِ بذاتِ سید پاک اگر کجی شود عرفانِ خوشیم	
شهابِ نیک و بد خود خبر نیدارم هر آنچه در دلم آید کنم بلا تشویش مرا گدائی تو خوشتر است از شاهی علاجِ دردِ دل من ز غیر نتوان شد اگر رود سر من گور و دوسرے بنود چنان رسمِ مجرم تو یا اسبِ کبیر	سو آیا و تو کارے دگر نیدارم که بر امید تو از کس خطر نیدارم هو آگاه و حتم مال و زر نیدارم بجز تو سیدنا چاره گر نیدارم که من بعشق تو پروا نیدارم شکستِ پشتِ زغم بان پر نیدارم
بجز محبت و عشقِ ابوالعلاءِ هیچ	

بخود چو غور نمودم هنرمند ارم	
غلام بوالعلاء هستم هستم شدم آزاد از هر قید و خود را نثار بوالعلاء سازیم خود را بخود بستم ز فیض سید پاک مرا شد دولت کونین حاصل نمودم پاک دیوان خودی را	ز جام بوالعلاء هستم هستم بدم بوالعلاء هستم هستم هرین سوگند از روزا هستم ز خود از قید خود چون پاک هستم گدایانم بدرگاهش نشستم براه بخودی چالاک هستم
ز کفر و دین نیم آگاه تیغ مرد سید و سید پرستم	
اشتیاق اکبر آباد است در جان دلم کی بود یارب که باشد اکبر آباد شریف مجلس من از حدیث بوالعلاء نوانیست گرچه دورم از مزار پاک او صد مرعله جز بعبث بوالعلاء و ربطا آن حق نما نسبت او از می تو حیدر است کرد	طینت آن سرزمین شد مضجع آب گلم جای من وای من هم مضجع هم منظم نیست جز ذکر شریف بوالعلاء و محفل فیض او هر دم رسد بود عجبای عالم راست است هم اگر پستی نباشد حاصل بر طاق عالی آن شاه زنیرو مایلم

یافتم فیض امیر بے نظیر باکمال بوالعلاء مشکلاش اوچتر از مشکلاش	در ره فقر و فنا و عشق شیخ کا ملوم نیست غم افتاد اگر در کار باطن شکلم
است یحیی آرزو دامن بهین گانده دفتر اشارت عت شاه ماند شالم	
بر خیالشن دیده غمیده را پرخون کنم چون خیال گلخن او بگذرد اندر دلم عشق او در جان دل آینه چرخ شیرین روز و شب صبح و ساد و صفت بخوا	گر بچشمش نگرم از بقیاری چون کنم دامن دل چو جان از اشک غن گلگون کنم و اعطای گرفته تو کی ز دل بیرون کنم مصرعی جسته ای بهمان موزون کنم
میشوم یحیی انصیب فنا و عشق مست چون بدل یکدم خیال آن یگین کنم	
از آن زمان که مرید ابوالعلاء شده ام ز نذر سینه من جوش فیض مرقصوی منم که زنده نمودم طریقه منصور لوای سیدنا کرد سایه تا بسرم چرا نه من بوفاد صفا شوم شهو	براه فقر و فنا مرد با خدا شده ام که من اویی فرزند مرقصی شده ام ز فیض سیدنا قایل آنا شده ام بجمع اهل قاصاحب لوا شده ام غلام ابن امیر ابوالوفا شده ام

کنون حق گوئی حق بین حق نمایم	بجشن شاه وجه الله دیدیم
بجمع عارفان صاحب الزلم	بود بر فرق من نسل امت
بصورت گرچه عور و بینوایم	منم سلطان ملک کنت کثرتاً
بستی گرسر دعوی آئیم	فتد در علوی و ضلی ترزل
قتل ابروئے آن دلبرایم	حیات جاود این دادند مارا
غز اخوانیم و دودول سزایم	چو بلبل بر گل رخسار سید

شدم ستمی توحید یحیی
نثار جلوه آل عباسیم

از می جت و تو لای تو ستم شادم	بوالعلاء بنده درگاه ستم شادم
ست یا سیدی از جام الستم شادم	از دماغم برو نثار توحید کجا
بنده از روز زل با ده پر ستم شادم	الفت پیر مغان ز دل من که برو
اندرین سلسله پاک تو بتم شادم	خویش را از همه تقید نموده آزاد
بر در پاک تو اکنون نشدم شادم	عمر بر باد نمودم بسر دیر و حرم
سیدی از همه پیوند گستم شادم	باتو آمیختم و طرفه حلاوت دارم

خرقه هستی خود پاره نمودم بخیلی

کامده دامن آن شاه بدستم شادم	
و ان کلمه عسل و بنی و خدا منم از تحت تابفوق و درار الوراسم گا ہی ایشان حیدر خیر کشت منم و ان نسبت سیادت آل عبا منم نامم محمدت و درین نامها منم حلال مشکلاتم و حاجت روا منم	بجرن صوت قایل اے انا منم در هر چه بگریه نمودار بوده ایم گاه بشکل احمد مختار آدمیم ما سیدیم و والد و شدید استیم عالم تمام مظهر اسمائے من بود جان بخش مرد گام و انفا س عیسو
در شکل بوالعلا شد کردم قیامتی یحمیی کنون فدا بجان بوالعلا منم	
بهر زبان و بهر لفظ یا دمی سازم نگر بنور که کار مراد می سازم بر آن غزل ز کف عشق صا و میا زم من از سیاهای چشمان مدد میا زم براه عجز و نیاز و داد می سازم بقول مهدی دین اعتماد می سازم	بیا و شاه دل خویش شاد میا زم مرید سید ناگشته ایم از دل جان بیا و سید نام هر غزل که می گویم پی نوشتن اشعار نیست سیدنا روانه این غزل بشوق خود حضرت شاد چو هست واقف سر بر بوالعلا زانو

زہی نصیب کے آن شاہ گفت باجی
برائی تو لقب خانہ زاد میارم

غلام بوالعلا می شاہ شام بلک دل جناب بوالعلا شاہ بیاض نوگل گلزار حیدر زہر آفت زہر درد زہر رنج بحشر سوخ رویم ساز شام بود کوئی تو شام قبلہ ما نیم خاموش از ذکر تبکیم چنان درد دوریت مانم شکیم	فقیہ کرد در او غر و جام بود بر آسمان روح ماہم اگر گل نیستم بارے گیام در پاک بود شام پناہم بدنیا گر چہ بار وے یام باشد جز بوی پیچ راہم بیاد تو بودند یاد و ام جمال خویش بنما گاہ گاہم

بجز عشق جناب میر صاحب
من ای بچی ز حق چیز نخواہم

ما سہ را مالہ خویشیم + خود عاشق خود شدیم بر خود در راہ ابوالعلا شدیم خاک	برسند عشق شاہ خویشیم دیوانہ رسم در راہ خویشیم ما سہ پی نگاہ خویشیم

در خانقهم ابو العلامت چون هست ابو العلامت فسیم در کوئے تورہ نیانت شاہ	ما خادم خانقاہ خویشیم ما شیفته گناہ خویشیم شرمندہ ز آہ خویشیم
یہی ہستم گدا سے سید نازان بر غر و جاہ خویشیم	
ہر چہ بر امید تو آید بدل از انکیم چون خیال طاعت طوبی مثال آیدم با ہمہ شوق و متنا حاضر آیم ہر دور اگر مرا از چشم لطف خویش شاہ بگری کی فرود آرم سر خود را بدگرہ کسی بوالعلامت شکلاشا وجد او شکلاشا	کوہ را صحرانکیم و دشت را دریانکیم آہ میسازیم و خشمی در جهان برانکیم در طریق عاشقی یا سیکہ سر پاکنیم مشکلات خلق را آسان بیکل یانکیم چون غلامی بر در سلطان بچہ پر دانکیم عقدہ از مشکلات خلق عالم دانکیم
روز و شب سال و مہ صبح میایا بوالعلامت ہمچو یہی شہرہ در غمت توانا انکیم	
بوالعلامت سنا جز در توفیت دم جلوہ پاک تو یا شاہ ہی ہنیم و بس	بر در پاک تو افندہ شہا ہا و سہم نیست بالذات مہ طلبی زدی و سہم

یاد تو کار من بود از شام تا سحر
در یاد شمع روزه جناب و العدا
هر چند ریخت بال و بر من فطعم
در راه گرچه عشق هزاران تردا
با منکران عشق نداریم آشتی

و ذکر تو یا امیر ز شب تا سحر کنم
پروانه وار سوزم و پس ترک کنم
عزم حضور شاه باین بال و پر کنم
هر آنچه پیش آید از ان در گذر کنم
زان قوم کج شست سبکی خدر کنم

می بخی اکنم گراهِ بیا و ابو العدا
در یاد و کوه راهمه زیر و زبر کنم

السلام استیلا یجانب السلام
بر در تو آدم ای بن حیدر الغیاث
موج طوفان بلا یاسیدی ز سر گذشت
پرده بردار از جمال حق مثال غیاث
جلوه فانی نقاب انور حسن احمدی
زده ام در پیر تو ای نور چشم بوترباب
بخت من بیدار گردید ای امیر بن امیر
اک شمس بود اودت سودگر اویم

السلام اثنی فاعلم السلام
از کلید یطف فرافتح یا بم السلام
دستی ای بحر کرامت غرق ایم السلام
تا یکی در دورت یابن سوز و تاب السلام
آتش عشق تو افزود اتیه السلام
آفتاب آفتابم آفتاب السلام
گر نظر آید جمال تو بخوایم السلام
از جنابت فیضیاب کاسیاب السلام

بر درو آلا خود ما را طلب کن یا امیر شاه وجه اندر پیر و والد و مولا من ست کن از باده اتی انا لله العلی صدقات میکنم اے افتخار اولیا	در عظیم آباد با حال خرابم السلام با غلامان تو فرمودم انتسابم السلام بخش مولا لذت تو حیدر نامم السلام جبهه اگر یک علیک آید جوایم السلام
بر در تو آمده میچکا تو با صد نیاز السلام ای ابن ابن بوترا بم السلام	
بواستلا از همه شش قطع نظر ساخته ام شاه جهان جهان پست نمودم شاه با تو داریم سر و کار در غیرت آزاد همقدم با من شوریده که گرد مولا در لباس که نهان ساختی ای مغرور جلوه کن بر دلم ای سرگلستان علی	سینه را بهر تو از غیر پرورداخته ام هر کجا نام تو بگیرفته سر انداخته ام دین و دنیا همه در عشق تو دورداخته ام پا نمودم ز سر در ره تو ناخته ام جلوه قامت زیبا تو بشناخته ام کو کیو نمره زن از بهر تو چون ناخته ام
همه یاسیدی از شعله نیست تو هست رایت نظم که سحیحی انما افراخته ام	
یا بواستلا ز فیض تو بجائی رسیده ام	کر مصلی مصطفی سخن من شنیده ام

در این شعر
شاه جهان
با تو داریم
همقدم با من
در لباس که
جلوه قامت
کو کیو نمره
کر مصلی مصطفی

در اشتیاق رویِ تو آن مصطفیٰ در جستجوی تو ز کجاست کجا شهنشاه در ره وصفِ تماش تو بود سه احسان تست و هستت اکبر العلما ام در پیش بیتِ خدا در خیال تو بنحتم فکر که پیش سر پرده حضور در گلشنِ مدینه که بهتر ز جنت است	گاه که بدین طپیده ام انصاف کن چه ریخ و شقت کشیده ام با پای لنگ در طلب تو دیده ام نور خدا جمال محمّد که دیده ام یک آه سوزناک ز دل بر کشیده ام بوی زبیرمان لطیف شنیده ام عشق تو آن گل است که از دیره چیده ام
آه صفت ز دنیا و عقبی نمودم یحیی بیاد سیدنا آوریده ام	
دامن ز خار زار و د عالم کشیده ام کردیم سیر گلشنِ دنیا تا م تر عالم تمام هست پُر از ماه طلعتان هم روی خوشین بنما عرض منو زین غم که در میان من و تو بود حجاب ز پرده و فسرده دل ز صحرای	از باغ عشق تا گل رحمت شنیده ام بود دست بخیران گل عشقت که چیده ام ای فتاحین تر از آن گزیده ام رویت ندیده ام سخن تو شنیده ام از مگر گذشت سیدنا آب دیده ام بر آستان پاک تو شاه رسیده ام

آهونم زویر حوسرم ساختم رم وامان بو العلامکرم استوار	برآستان پاک تو خوش آرمیده ام چون رشته تعلیق عالم بریده ام
	میجی شدم مست و خراب بو العلام از جام عشق تمامی وحدت چشیده ام
آتم که بر خیال تو جان را فدا کنم از جوش عشق نعره بیاوت کنم اگر در گردن نگاه حقیقت نمائی تو ناد و حضوت ای گل تر ساز التماس شایا اگر ز لعل لب بشنوم کلام در مایه اسوا سوخت و آتش نشنوم زیر لوائے پاک تو جایم اگر دهند صبح و سبذ کرد و عایا ابو العلام	بینم اگر بدیده جمالت چها کنم شوری دگر بر صر محشر پاک کنم نظاره کمال فنا و بقا کنم هر صبح شوق خویش بیان از صبا کنم ستانه شور نمره ای آنا کنم صرف نگاه خویش گرازا سوا کنم بر عرش سیرازم و نصب لوا کنم عشق محبت تو طلب از خدا کنم
	میجی تمام عمر عزیز الوجود خویش در ذکر و یاد سیدنا ابو العلام کنم
قربان نام سیدنا ابو العلام شدم	آگاه از سلوک فنا و بقا شدم

گشتم فقیر در گه پاک ابوالعلا آگاه بر حقیقت و سر خودی خود گشتم خاک در گه ابن ابوتراب ستم ز چشم ست امیر خود آشنا تا در سرمه او تو پر گشت یا امیر	چون آفتاب صاحب تیاج ملا شد از فیض بولعلا خلف مرتضی شد خاک شقایق و باثر کیمیا شدم تیر جرمه کش ز باد آتی آنا شدم پاک ز همه که ورت و در من بودم
یحیی ز فیض حضرت سید ابوالعلا مهدی صفت غلام شد که بلا شدم	
صد شوق بدل هست که من پا تو بوسم بر لطف و جاه زخم پا بدل شاد هر سر و کعبه بنیم درین گلشن هستی هر ذره بود منظر انوار تو شاها اسمائی تو نوشته چه بنیم کتابه این هستی و این کن فیکون اچه شمارد عمریت که خون می رود از دیر این غم از خجسته یوسف نفس رها بیند	گرد و سر تو گردم و خوش جا تو بوسم روزی اگر ایشاه قدیمای تو بوسم در آرزوی قامت یکنامی تو بوسم هر چیز که بوسم بتنائے تو بوسم از جا روم آید ای اسما تو بوسم خاک قدم هست اعلائے تو بوسم تا بار و گردم قد و الاکے تو بوسم شکر تو کنم پنجه گیر کے تو بوسم

بجای تو چو بجایا با اوب غلام
بصد نیاز و هزار امتیاز آمده ام

از ره دور بصد شوق و طرب آمده ام بر در تو که بود جانی امان دار پناه حلقه بندگی انداخته در گوش نیاز طالبان را چو مطلوب سانی ز کرم بغضای من دخته شها گوش بیه رحمت هست چو جلالت و بویچه و سب	سجید با همه اخلاص ادب آمده ام من گرفتار بصد رنج و تعب آمده ام گذشته ز سر نام و نسب آمده ام پایان داده بره شوق و طلب آمده ام بر در پاک تو باشور و شغب آمده ام قطع کرده نظر از چله سبب آمده ام

سوی بجایا خود از عین عنایت بنگر
بردت ای پسر شاه عرب آمده ام

ای که هر جانخ پاک تو عیان می بینم هر چه اندیشه کنم آن توئی و غیر تو نیست خوش را غیر تو اندیشه نمودن خوش نیست قلزم وحدت تو سبب زند چارون قصه عشق بود محفل و خلعت با لعل	جلوه خاص تو در لوح و در و ابان بینم خود را سقین نه بگمان می بینم که درین طن غلط جمله زیان می بینم کشتی عمر درین بحر و ان می بینم شرح ایست که همیشه و بیا می بینم

بوالعلاء است بخانه رحمت مست	خوش را بر درش ز باو گشایم
سکر توحید که دارد دل سن آغیجی	همه فیض نگه شیرستان می بینم
بوالعلاء پرورده الطاف انعام توایم مطلق از قید خودم کرد و بخود پابسته ساخت من ز قید کفر و دین آزادم ز روز است کامرانی نیکنم بر علوی و مستی کمن تا بآبی مهر وار و ذره فرمائی شبنم ای گل گلدسته تیغ علی و مصطفی	مست از جام توایم و عاشق نام توایم مافدای حل و عقد تازه دایم توایم تا مریدان تابع ایمان و اسلام توایم کاسیابی کامران عالم از کام توایم دیدۀ غمیده بکشاده سوئی بام توایم بلبل سانه خوان بروی کلفام توایم
ستم و شرارم از صبا عشق و معرفت	سیدی یحیای تو دور و گشایم
یا بوالعلاء حبیب خدا بر تو صد سلام اسی آفتاب وچ انا بر تو صد سلام اسی خواجۀ زمین و زمان بر تو صد صلوة اسی قطب غوث فرود ولی سید و امام	اسی و شکیر هر دو سر بر تو صد سلام اسی بن شاه کرب و بلا بر تو صد سلام اسی بادشاه ارض سما بر تو صد سلام از ما و جمله اهل دلا بر تو صد سلام

دوق فنا چشیدہ ام از چشمِ مست تو	ای شہر یارِ ملکِ بقا بر تو صد سلام
میگویم از زبانِ ہمہ بُوالمُسلّیان	شام و بچہ صبح و سابر تو صد سلام

بر در گہ تو آمدہ یحیائے مستمند
خواند ہمیشہ سیدنا بر تو صد سلام

بر درت عذر خواہ آمدہ ام	غرقِ بحرِ گناہ آمدہ ام
از ہمہ سو نمودہ ام اعراض	سوئی تو رو براہ آمدہ ام
نظرِ لطف کن بحالِ غلام	کہ بحالِ تباہ آمدہ ام
شود از نسبتِ تو تار و روشن	با درونِ سیاہ آمدہ ام
بر درِ پاکِ تو بجز دنیا ز	ای حبیبِ الہ آمدہ ام
بر درِ تو ز جوِ چرخِ شبہا	از ہر اے پناہ آمدہ ام
از یدِ حادثہ پناہم دہ	نہ پئے عجز و جاہ آمدہ ام
گذرم دہ بکوئے الا اللہ	تنگ از لا الہ آمدہ ام

بنگر بر فقیری میخما
پیشِ تِ ای بادشاہ آمدہ ام

ای مہِ خوبانِ عالمِ السلام	انتخا نسلِ آدمِ السلام

کتاب
توضیح
در
تفسیر
قرآن
مکرم

یا کرد و باز گشت از تو بود	فیض بخش هوشن روم السلام
اندرون خلوت محبوبیت	آمدی محبوب جانم السلام
مالک ملک کرم بیشک تویی	اگر می از هر نازم السلام
با خدا و مصطفی و مرتضی	همنش هم از بهدم السلام
مستعینا احیا جاء الفقیه	سید می مولای احمد السلام
گشت از بار تعلق سیدی	پشت این دلش صدم السلام
گشته است از گردش گردن	حال این دخته در هم السلام
چند باشم در بدربار بوالعلا	بر دروغ بخش جایم السلام
ای نگاهت غم زد لهایم برد	سوخته جان من از غم السلام

بر در پاک تو یحیای نقیر
آمده ام چشم پر غم السلام

بر رسیدنا آدم و شاد شدم	بقدر احمد که از قید غم آزاد شدم
بود ویرانه دلم دور ز درگاه	رفت ویرانه دیرانه ام آبا و شدم
قطع کردیم ره عشق ششیرین	متوجه بسوی حضرت فرما و شدم
عاقبت خاک من آسخت بجاکان	گر چه در پینه تبه گشتم و بر پا و شدم

شده احمد که از فیض امیر فیاض موجی از بحر آنا آمد و مار بر بؤ	مخزن فیض شده صفا اشنا و شدم غرق در یخودی از ایا و خدا و شدم
دیدنے بود که سحیحی اچان حاضر پیش شب بطن بستی و فریاد شدم	
السلام ایامه اچ کبریائی السلام السلام امی انکه حسن تو ندارد غایتی السلام امی جل سر ارشاده مرسلین السلام امی انکه چون آفتبکام عقدہ السلام امی انکه ما و آستان پاکت این شب عرسق باشد جلوه کن در خانه ام	السلام امی آشکارا تو خدا فی السلام و صباحت نور خد مصطفائی السلام دارت علم علی مرتضائی السلام مینائی جلوه مشکلا شائے السلام وین گدائی خوشترم از بادشا السلام جان فدا سازم اگر مولا بیائی السلام
با دبر روح شرفیت یا امیر و تکمیل از من سکین سحیحی بوالسلام فی السلام	
دوستان من بنده جانانام آشنا با آن بت نا آشنا از حدیث عارض تا با بن دست	نیت درقا بود دل دیوانه ام گشتم و از خوشی تن بیگانم سکنت پر نور و صفا کا شانده ام

سو ختم از آتش خسار یار در دل دلداری تا شیری نمود دوستان ستم فقیر بو العلاء	عاشق جان باز چون پروانه ام بر اثر این آه بیتا بانه ام نگرید این شوکت شامانه ام
از می توحید و عشق بو العلاء همچو بچی بجود دوستانه ام	
در بارگاه سید سادات آمدم این آستانه در امان پناه آمدم حاجات من روا همگی شود تا عرض من قبول نماید ابو العلاء کشف و کرامت مظهر ابو العلاء عمری که ساختم بفضول تمام صرت یاسیدی بسوی من انداز یک نظر از گردش نگاه جناب ابو العلاء	ما جمله بهر حل مهمات آمدم ما جمله بهر دفع بلیات آمدم زیرا که پیش قاضی حاجا آمدم بر آستانه بهر ساجات آمدم کی در هوا کشف و کرامات آمدم الکون پی تلافی مافات آمدم امید وار لطف و عنایات آمدم از سیر لابد دره انبثات آمدم
اند حضور پرستید نابی حجاب علم یچھی پی ملاحظہ ذات آمدم	

بدنام جهانیم و رسائے زانیم من مومن من کافر باهر و دلفون بر مذہب من شیعہ و سنی کنان در چشم موحد بکنم جلوه گر پس در هیچ تعین نبود جا و مقام در پائے سیو سجده مستانیم	گو باعث بذای خود هیچ ندانیم هر چند که در اصل نه اینیم و نه انیم مانده شبیر امام دو جهانیم در دیده اختیار بناییم و نه انیم بیرون ز یقینم و منزه گمانیم از روز ازل نیفتد بپیر نمانیم
میبخی بطیفیل بوالاعلیٰ شاه اعلیٰ بز خویش ندانیم و بز خویش نخوانیم	
در چشم طلبگار عیانیم عیانیم هر چند شدم خسته دل و پیر کسب از دل نرو و جلوه آن توخ دلار دیدیم چو از چشم یقین جمله تو بود ما و دل سودازده در پیر روی چون سرنه توحید کشیدم بزدید	و ز دیده اختیار بناییم نه انیم از یاد رخ یار جوانیم جوانیم از لذت دیدار طپانیم طپانیم و آنکه ما جمله گمانیم گمانیم اندر طلب دوست دوانیم دوانیم دیدیم که مانده هانیم هانیم
میبخی بود اندر سر زنجار توحید	

خبر سیدنا پنج ندایم ندایم	
دامن نفی و نانی و منفی کشیده ایم در دیکوبه چون گره کار و انشد تا عاقبت بکوبه جانانه یافتیم از هر چه غیر دوست بود ساختیم گلزار کالیات نمودم تمام سیر کردیم سمر خاک مزارات اولیا	از لاگذشته ایم و به الأرسید ایم دل نام گوشه ایست که او را گزیده ایم بسیار در سراغ دل خود دویدیم با ذکر یار جانی خود آرسیده ایم از باغ عشق یک گل توحید چیده ایم چون بُو العلام نوازی ندیده ایم
میکی بنیم جلوه سید ابو العلام چون برق بقیار شدیم و طبعید ایم	
سلام ای پسر شاه تشنه کام سلام ابو العلامه تابنده سپهر وجود سلام ای خلف شفیق الجلال علی بده ز لعل لب خود جواب چون برده سه شهادت جد تو هست ای مولا درود باد بجان تو از بنی و علی	سلام ای خلف کربلا مقام سلام ابو العلامه اتی انا کلام سلام امام ابن امام حسین امام سلام بروج پاک تو آقا ازین غلام سلام بروج جدت ازین عبد مستیام سلام رسد بروج لطیف تو از سلام سلام

بروح الطہر سید ابوالعلاء یارب زبندہ عاجزہ کجی علی الدوام سلام	
سلام اسی خلف شیر ذوالجلال سلام امیر ابن امیر و امام ابن امام ز چشم مست تو منصور از آنا حق مست بو ز مفیض نبی و علی کہ ہست رسد بروح تو یا ابوالعلاء ازین سکین فقیر عاجز و سکین نثار تو آورد	سلام اسی پسر صبا الجمال سلام علی و عالی و اعلا علاو عال سلام سلام سید اتنی آنا مقال سلام سلام اسی شہ پیش و پیشال سلام بصد تضرع و زاری و ابتہال سلام بصد خجالت و بیار انفعال سلام
بروح سیدنا از نبی علی تیمی علی الدوام صلوة و بالاتصال سلام	
چنانکہ وقت طلوع آفتاب می بینم درین طریقہ و الاے حضرت سید ز شان حضرت سید ابوالعلاء صفا درین طریقہ کہ ذکر مجر دست دوام درین طریقہ کہ سکر آنا شود حاصل	جمال سیدنا بحجاب مے بینم فیوض خاص رسالت مآب می بینم ظہور و دبیدہ بو تراب مے بینم بخوش ہر نفس زد دل خطاب می بینم عجب لذت تو حید ناب مے بینم

بر پیش آینه روئی سید حق بین چو چشم بند نمودم جمال شه دیدم چنین که کرد و زور و زور شور من باشد بیا سیدنا اشک کرد و دیده چکد هر اشک که دل را ز لطف وجه الله	جمال مهر زخمت در آب می بینم چه دولت ست که یارب بخوابم به سلسله اش زانتساب می بینم بآب رنگ چو در خوشاب می بینم ز فیض سیدنا کامیاب می بینم
چنین که مست شراب انا شدم محلی عنایت خلف بوترا ب می بینم	
السلام ای خسر دنیا و عقبی السلام شد ز فیض باب علم مصطفی بحر علوم عصمت آجیا سوتی هم کلامی یافتی صد سلامت میفرستم با همه عجز نیاز مرده دل بر آستان ای سیاح آدم این همه عرس تو باشد رحم کن جل من نذر تو سوز و گداز قلب خود آورده ام بر درت فرزند خود را سیدی آورده ام	السلام ای سید ادب و اعلا السلام موجزن در سینه پاک تو مولا السلام همچو سحری همچو عیسی همچو موسی السلام یک علیک از لعل تو کافیت را السلام قم باذن الله گو بان کوسن السلام جلوه ده در خانه ویرانه ما السلام کن پذیرا زین گدائی بی سربا السلام تا بیفزائی حیاتش دلنوازا السلام

آنده یحییٰ سکین بردت یا بوالعلاء
در روش شوق و بلب حرف تننا آستلام

نور نگاه خواجه احرار السلام تصویر حسن حیدر کر آرا سلام خوشنخوی خوش صفات خوش طور آستلام باقی زت این همه آثار آستلام ای ز منی آنا شده شکر آستلام بشنو ازین گدائی گنهگار آستلام با داز زبان ایزد خفا آستلام میگوید از زبان گهر بار آستلام	شمع حریم احمد نخت آستلام آینه جمال خداوندی الجلال از فرق تا قدم همه دادند خوبیت توحید و ذوق مستی یا بوالعلاء یان جای بده مرادمان از غم خودی بکشائی لعل لب جواب سلام ما بر روح اطهر تو بلا حرف و لفظ صوت مهدی بر آستانه در آغوتم آمدت

یحییائی خویش راز کرم دار و کرم
آمد بر آستان تو یحیی آستلام

السلام ای خواجه والا صاحب السلام یافتی اندر وراثت این مراتب السلام جد پاکت غالب است از جمله غالب السلام	السلام ائید عالمناقب السلام خلع احمد خوی حیدر سیرت سبط السلام چون شوم مخلوب نفس دیوت سیرت یا سیر

عفو فرما بر گناه من مکن مولا نگاه در حضور خود طلب فرما من مجبور را این شب عرس تو باشد جلوه فرمای حجاب بر درت آورده ام فرزند خود یا یو العلاء گر روم از جاود در شفت بر آید جان تن	آدم بر در که پاک تو تائب السلام چند باشم از در پاک تو غائب السلام وین شب را بکن لیل رعایب السلام دارا و راد و در از جمله نواب السلام این اسپر باشد بجای بنده نایب السلام
	بسکه بخیائی توش اندر غم محنت آید ده امانش از بیلیات و مصائب السلام
السلام اتقی لی لی انا الله السلام السلام ای آنکه تو جز خود ندانی دیگر بیخبر تا چند باشم از طریق معرفت دور از بزم مفرح حلقه سان یا یو العلاء و عظیم آباد باشم تا کجا خوار و ذلیل بر درت نذر دنیا ز آورده ام یا سیکر	السلام ای بر سپهر علم حق ماه السلام دارم از غیری تو ای محبوب آکره السلام ساز از مژگانا آگاه ای شاه السلام بهر حق در مجلس خود ده مرا راه السلام و ده مرا از نسبت خود عزت جاہ السلام استجب بهر علی مشکک شاه السلام
	سیکند بخیائی مسکین بنده کلین تو ایستاده ستمندانه بدرگاه السلام

السلام ای درخت ای انا الله ویدام	همچو موسی زان تجلی بر زمین غلطیدام
السلام ای از وصال خود دم سحر کن	بسکه از دور و فراغت خسته و بنخیدام
چون نشد در دیر و کعبه اگر از کار من	آستانت بامن و مجا خود بگزیدام
تا دمی از جنبش لعل لب خود تا و جان	یک نفس در سینه ای عیسی انفس خود دیدام
تم باذن الله گویان سوسن آگید و کام	ز دو کن بیدار شاها طالع خوابیدام
داسن پاک تو تا یا ابو العلاء آید بکف	داسن از کونین چون ابن حجر و جیدام
مان بیا کن پذیر این همه نذر نیاز	ایکه باشد خاک غلین تو کحل دیدام
کن نگاه لطف سو این پسر یا ابو العلاء	حاضر در گاه پاکت هست نور دیدام

از چندین بیت سنجی بی جیب
بر مرز ایشید و الاجین ساییده ام

ای سر فراغ احمد مجیم السلام	میجیایت آمده بی تسلیم السلام
در مصحف مجید ثنایت خدای کرد	اندر زبور ساخته تکریم السلام
ای آنکه هست بر من دلداد و فرض من	تسلیم خاصیت از سر تعظیم السلام
من انا علوم آئیمه کلام قدس	از باب علم یافته تسلیم السلام
هر چند شد زهر تو در دوزخ و آخرین	ثابت بمن شد از همه تعظیم السلام

عرسِ توامشب است و غلامان آمدند دارم برای مهدی خود التماسها مذرو نیاز من بپذیر از سر کرم	کن فیضِ خود باین همه تقسیم السلام تخصیص میکنم پس تقیم السلام ای بی نیاز صاحبِ تفخیم السلام
	بر آستان آمده یحیای مستمند جمله اسیدی خطرویم السلام
الصلوة والسلام ای نوحید السلام مالک اقایم اسکان خسته ملک قدم السلام ای قایل کی تا ابی لفظ و حرف تشنه لب بر آستان آمدم یا پو العلاء این شب عرس تو باشد و نگاهم چو سانه این همه ندو نیازم کن قبول و لطف نوز عین خویش را آورده ام بر دگرت صد سالت میفرستم بر امید یک علیک	نوحید السلام ابن پیمبر السلام خواجگ کونین شاه هفت کشور السلام از می توحید بروست تو ساغر السلام جرعه افشان پی ساقی کوثر السلام دست بسته حاضرم یا شاه بر در السلام ای نیاز تو بنابر بت اکبر السلام سیکند با صد ادب خم ساخته مرا السلام کن سلام من قبول ای بنده پرور السلام
	هول ز روز قیامت نیست یحیای چون توئی یاسیدی حامی محشر السلام

السلام ای یوسف مصر انا الله السلام زینمای کرد و ستر سحر از مایند تو از پی خواجه عین الاولیا هند الولی این همه نذر دینارم کن پذیر از کرم چشم حمت بر کشا حال تباہ من بین مهدی آمد بدورت ای مالک ملک کرم	وی باقیم خودی حبسا لو شاه السلام یا قتم در کوچ شهر انا راه السلام شو معین در تیر وحدت سازاگاه السلام هست اسف غرق آشیاه ای السلام با تضرع هستم استادہ بدرگاه السلام بخشش و راع و علم و شمرت منجاہ السلام
السلام ای آلمه یحیی را کدلی بر دت سیدی بخشید تنهایی دلخواه السلام	
فرزند سید الشہدابر تو صد سلام یا ابو العلاء ولی خدا نور مصطفی در بارگاه شاه شہیدان مرارسان در شکر این کہ پورم داده شفا این نذر من قبول بجاہ حسین کن این شب نهم ز ماہ ستم بود شہا	ابن امام کرب و بلا بر تو صد سلام نور و ظهور شیر خدا بر تو صد سلام بہر شفیع روز جزا بر تو صد سلام خوانیم ہر صبح و دسابر تو صد سلام ای سید حسین نما بر تو صد سلام از کار من گرہ بکشا بر تو صد سلام
یحیی آری ستانہ تو تشنہ آمدت	

یک قطره وز جام نابرتو صد سلام

السلام می شایب از بوج تفرید السلام بنده تو عجباب و پردنا دید السلام عاشقان را خوشتر است از شاد دید السلام هر که از لعل لب یکچون بشیند السلام در و مارا کن دوامولار تجرید السلام کن بضر بنغی غیر خویش تهدید السلام هست بار آیت تجید و تجید السلام همچو پاکان ارمان از بند تعلیل السلام عاشقان را ده صلا یک نظر دید السلام ای که انوار تو از هر گوشه تابید السلام	السلام می آفتاب چرخ توحید السلام السلام می آنکه در حُسن جمال حیدری السلام می آنکه دیدار جالت یا امیر گشت ست از باوه اتی آنایا بوالعلا ساکجا نالیم از فطر تعلق روز و شب کرد مارا نفس سرکش بن بون یا سیری ذکر تو صبح و مسایا و تو مولار و زو شب اجتهاد اندر طریق عشق کن مارا عطا هست اشب لیل غرق نیازم کن قبو بی حجابانه بیا بنما جمال و لریا

کین نفس سحیامی تو در باغ گلستان

صد گل توحید از گلزار توحید السلام

دیوانه حسن مریضایم

پیدا نه شاه کربلا ایم

ما عاشق روی مصطفایم

شد شمع آنا بینه رو سخن

از دولت ساقی می عشق خواصی جسم عشق فرما ماروح مجرب دیم الحق پیو نذرین کنم فلک را بر باد و منیم گنج دنیا سر بر در پوئالعلانگده	سست زباده انا یم بنگر که چه در پی بهایم نه جسم نه جان نه من پائیم گر بر سر او عا برائیم در ظاہر اگر چه بے نوائیم افراشته بر فلک لوائیم
از فیض ابوتراب یحییٰ لحاک در سیر ابوالعلا یم	
چو بی پرده خواهم خدا را به بینم ز توحید احمد چو ستانہ کردم چو از چشم ساقی شوم ست و یکش طریق نجات ابد گر به پرسم چو در ابتداء خود اندیشه نمایم عیان انچه بینم نہانت الحق	عیان و نہان مصطفی را به بینم بذات صفت مرضی را به بینم بہر شے شہ کر بلا را به بینم تو لای آل عبا را به بینم نہایات لا اہتہا را به بینم نہان دیدم و آشکارا به بینم
چو در خود تماشا نمایم یحییٰ	

ز سر تا قدم ابوالعلا را به بینم

از ره دور بصد بحر نیاز آمده ام	پیش تو دست طلب کرده فراز آمده ام
ز آتش عشق تو چون شمع ز ستر با قدم	اشکریزان همه تن سوز و گداز آمده ام
کفر در شرب من یاس بود از محبت	بر امید گریخت ببنده نو از آمده ام
دار مان انغم دنیا طلبی ای شمعین	با هوسناک دل و طبع پر از آمده ام
هوسم بین که ز تو عشق حقیقی خواهم	گر چه آشفته بسودا کس مجاز آمده ام
با اشتاق همان جلوه به بیداری خواهم	با دل خفته و بادیده باز آمده ام
این نگویم که در خود قبول است نیاز	تسکینه بر فضل تو دارم همه ناز آمده ام
سوز و سازم بپذیر از سر لطف احسان	با دشاد همه سوز و همه ساز آمده ام
من غلام تو ام ای بادشهر بنده نواز	این نگویم که همیشه چو ایاز آمده ام
نظر لطف ضرورت بسویم مولا	که بدرگاه تو با دلوله باز آمده ام

بشنوم از لب تا سخن چون بچمی

نغمه سنج آمده ام تکه طر از آدم

برورت یا ابوالعلا اشتاق دیدار آدم	آرزو مند نگاه رحمت آثار آدم
تا شود از آتش عشق تو جام من سوخته	همچو موسی از آما الله دست و شتر آدم

ای شقایق در لاجب خوش تو باشد نهان
تا شوم از سر سلمان سجده آم پیش تو
روئی تو بینم و از لعل تو حریفی بشنوم
آسمان در کار نامم صد گره افکنده است

استند و در وند و زار و بهیار آدم
سجده بر کف زیر دلق افکنده زار آدم
بجز انوار آدم در یکا سر آدم
بر در پاک تو بهر چاره کار آدم

مدتی گم گشته یحیی بوده ام در لاله
گفته الا الله بالتصدیق و اقوال آدم

این یگویی که مهان تو ام
بر ورت امید و از یک نظر
هر چه فرمائی بجان آرم حبا
این یگویی که لولوئے ترم
در دل من می زنده عشق تو بج
بے حجابانه جمال خود منا
ای ز تو ساز منی سامان من
بر امید بوی زلفت چون حبا
سوخت از ستر تا قدم مانند شمع

چون گس پرورده خوان تو ام
ایستاده با گدایان تو ام
تابع و منقاد فرمان تو ام
خشت و سنگم لیکن از کان تو ام
قطره از بحر عسان تو ام
صورت آئینه بحیران تو ام
در پریشانم پریشان تو ام
محسیر سبکستان تو ام
آتش سودا کے پنهان تو ام

کر چون حضور است از جام شوق	یک سخن از لعل خندان توام
چون کلیم الله بخود ساخته	جلوه خسارتا بان توام
نیت ما را منزلت همچون یار	من غلامی از غلامان توام
بر گلِ روت چه چمکیا خرم	
عندلیب آساغر لخوان توام	
رویف النون	
خیال بوالعلاء دارد دل من	ولایش هست در آب گل من
بناشد جز بذکر سید پاک	حدیثی دیگر اندر محفل من
چه خوش باشد که باشد اکبر آباد	مقام مستقر و منزل من
کند کامل بعشق خویش ما را	اسیر بی نظیر کامل من
چو دارم میل طلبه جانب او	دل دیوانه گشته مایل من
جمال بوالعلاء هر سویا نیست	حجابی هست لیکن حایل من
بجز عشق و ولاست بوالعلاء نیست	
اگر پرسند سچی حاصل من	

یا سیدنا برین بخیر و نظری کن
 از غیر پیراخته ام هر تو دل را
 درود ما را از کیم سازد وائی
 تا چند کتم غم روز تا شیرین
 تخلیست دلم رختی برگ بر شاخ زغم
 ما را به گل آدم مسجود خدا یا

هستم ز خود بخبری با خبری کن
 از لطف درین خانه مسکین کن
 یعنی تو برین دودل فزون قدر کن
 آه دل انسرده ما پیراثری کن
 ای ابر کرم غل دلم پر غری کن
 خاک در آن سید عالی گهری کن

میجی هنری جز بولا تو ندارد
 شاهان نظر مهربان به هنری کن

ای میر ابو العلامد کن
 افتاد گره بکار ما یم
 مسکین و غریب و بینوایم
 من بنده باد فایم ایشاه
 از دست حوادث زمانه
 مایم و عنایه شایه
 مجز در گره تو دره ندارم

وی سید حق نامد کن
 ابن مشکک شامد کن
 بگر سوئے این گدایمد کن
 از بهر ابو الوفا مدد کن
 تا چند کشم جفا مدد کن
 یک نقطه بروغزا مدد کن
 شعله بهر خدا مدد کن

تا چند سیر رنج با شرم	اے شاہ گره کشا مدد کن
از دست جفائی چرخ تھیجا	افتاد زہر دو یا مدد کن
بوالعلاء ہم جان ہم جانانِ مین دارم از اسلام تحقیقی خبر ہجر و جدش در دودرمانست عشق آن شمع شبستانِ قدم خویش را بناس تا بناسیش چون شدم قربانِ نام بوالعلاء در جوارِ بوالعلاء دفن کنند جز شامی بوالعلاء عشق و شوق	بوالعلاء ہم دین و ہم ایانِ مین مصحفِ رویش بود قرآنِ مین بوالعلاء ہم درد و ہم درمانِ مین اتغی افروخت دارمکانِ مین این بود تحقیقِ مین عرفانِ مین شد زمین و آسمان قربانِ مین چون برآید از تنِ مین جانِ مین نیست امحیی درین دیوانِ مین
آسمانِ حسین و دمعِ مین کنند	بوالعلاء گوید اگرستانِ مین
آستانِ حضرت سید بود مکیا مین	قبلہ مین کعبہ مین جنتِ الا و ا مین
گر بیامی بوالعلاء آنگندہ مین	عاجزانہ آنگندہ مین آسمانِ برپا مین

دل غمی ہستم ز فیضِ منعم خود بوالعلا عاشقِ دیوانہ در کُشنِ جام بوالعلا گر روم از جا چہ غم ای عاشقانِ بوالعلا من اگر در عشقِ سید جان ہم نہ بود عجب نیست رایم از بر آغود چہ سانم اختیار من مرید بوالعلام دوستانم کا سیا	کی بال و زرگر آید بہتِ اعلا من در کتابِ عشق باشد این ہمہ اسما من بعد مردن گرم دار و عشقِ سید جان جان شیرین در راہِ ادا و اندام من شد فدا در رایِ والا تو شاہِ ارامن از ازل مقہور و مخدول مدندہ اعدا من

در شبی کا یہ نظر مارا جمالِ بوالعلا
فی الحقیقت بہت سچی لیلۃ الاسرار

ہست مولائی من آقائے من آستانِ بوالعلا ملجائے من آسمانِ سرافکندہ برپائے من عالی درنچہ برگیرائے من ہست آتشِ لیلۃ الاسرار من بوالعلائی بودہ اندامائے من	بوالعلالمجا من ماوائے من کی فردا آرم سر خود بردی سربائے بوالعلا افکندہ ام ہست از فیضِ جنابِ بوالعلا حسنِ وجہا شد بنیم آرشبی از ازل من بوالعلائی بودہ ام

از علومِ ربّیمہ سچے سپرس

	من غلام و بوالعلاء مولائی من	
آن آن شاه ثنوا میرے کن دست من گیر دستگیری کن زودم آزاد ازین اسیر کن ابن شیر آلہ شیریں کن	بر در بوالعلاء فقیہ کن اوقتا دم زپائے واعوثا در غم نو بنو گرفتار م میکند رو بهی فلک با من	
	گرچه عهد شباب شد یحیی عشق بازی بوقت پیری کن	
نگہ بہر مصطفیٰ بر من آسمان میکند جفا بر من نظر لطف ساز و ابر من فرض واجب بود شہا بر من آمدہ فیض انتہا بر من غلبہ مستی آنا بر من	نگہی یا بوالعلاء بر من جلوہ حیدرے نماشا بر درت آمد معجز و نیاز جان فدائے رضائی تو کرد از تو هست ابتدا چو کار مرا شدہ از چشم مست سیدنا	
بسم اللہ الرحمن الرحیم الحمد لله رب العالمین والصلاة والسلام علی سیدنا محمد وآلہٖ الطیبین	سیر یحیی نام یحیی است جلوہ نام من منشا بر من	

یاسیند سوئی من زارنگه کن ۛ
تا چند ز جور فلک آزرده دلیها
شاه تو کریم ابن کریم ابن کریم
شاه نظر لطف ضرورت بسویم
در دم نشود به ز طلیان زمانه
از دیدن تو سیر شود کی دل شتافته

گشتم بنم در سنج گرفتارنگه کن ۛ
احمال برین خوار و تبه کارنگه کن
از رحم برین زار و گنهگارنگه کن
تا چند شود بنده تو خوارنگه کن
ای عیسی من بر من بیارنگه کن
بسیار ز بسیار زیارنگه کن

یحیی شد پامال جفا فلک دن
ای ابن علی حیدر گزارنگه کن

ای دل بیاد سیتنا آه آه کن
ای دل رکاب شاه نیاید گریست
گشتم بدوری تو چنین زار و بقیار
تا چند خوار و زار ز جور فلک شوم
بیراه نفس سرکش من بیکند خرام
تا چند ما و لا بود و نفی بے ثبات

گری پی به پی ز تو نشود گاه گاه کن
کحلی بچشم خویش ز گرد پناه کن
یاسید بیا و برویم نگاه کن
شاه نگاه بر من حالت تباه کن
ای شهسوار عرصه هور و براه کن
آگاه از حقیقت کلام کن

یحیی بر آستانه سید قداوات

از دل برون بگازروان جاه گن

عشق بازی با جنایتی العلماء ایمان من	دین ملایم من ایمان من عرفان من
من مرید بوالعلاء بوالعلاء پیر من است	من گدائی بوالعلاء بوالعلاء سلطان من
هستی من از وجود بوالعلاء دار و قیام	بوالعلاء روح من جان من جانان من
سوخیم و هستی خاک شذر بر باد رفت	آتش از فروخت عشقش رزق دهر من
جلوه نور قدم تا بید بر جان و دلم	زنگ واجب یکد از معنی اسکان من
تا بر بوم بهره خود را از خوان بوالعلاء	بهره خود می ریاید علی از خوان من
مور و احسان لطف بوالعلاء هم زایل	عالمی زین وجه دار چشم احسان من
کی شود در دودل من به زار و سوخ	در لب سل تو باشد سیک در مان من

جز ثنائی بوالعلاء و ذکر عشق و عاشقی

نیست آیهی از تنه پا در پند لون من

یا بوالعلاء به بند گیم سرفراز کن	وز اتباع غیر خود بی نیاز کن
ای دل ز گفتگوی خود غیبت بند	آهی بیاد آن صنم دلخواز کن
با بندگان سیدنا ساز ارتباط	وز غیر این گروه بجان حتر از کن
سر را بجای افکن و اکثر خموش باش	در حال خویش غور نا استیاز کن

کورانه بیدلیل مرود در ره فنا دشخ آرزوی دل بقرار خود بیخون دبی خطر برده عاشقی برو برشمع روی حضرت سید ابوالعلا	در راه عشق با خودی یار ساز کن کوته مکن حدیث بشوقی دراز کن در راه عشق ترک نشیب و فراز کن پروانه سان ز سر بگذر جان گمار کن
میجی شدی مهرنیشاهی بی نیاز هان ای مرید سیدانا زناز کن	
ساقیا از بنجم ست خویش مار است کن چون یار الله ست دپاک تو ادستگیر بسکه از جو فلک شد کار من بی انتظام سر بلند می بخش جاب برادر و جهان	هست مار نیست فرما نیست یار است کن دست یار گیر و از هر دست بالا دست کن یا امیر ابن امیر از لطف بند دست کن دشمنان را در دو عالم خوار ساز دست کن
خویش را بر آستان بوالعلا میجی نکلن زود ازین دام تعلقها بران نتوبت کن	
بوالعلا هر دم بنور خویش تن از شعور بوالعلا آگه شدم بی نیاز بهار فیض بوالعلا	میکنند بر من ظهور خویش تن چون گذشتم از شعور خویش تن دارد این طبع غیور خویش تن

بوالعلاست از می توحید کرد میکنم هر خطه با خود ذکر خود بی نیاز بیایم من ازین پیش	بنخودم اندر سرور خویشتن ورود خود دارم زبور خویشتن ست هتم از غرور خویشتن
خواند شیخه را جناب بوالعلا از کرم اندر حضور خویشتن	
این بار که سیدنا هست ادب کن خواهی اگر از عالم اطلاق بر فیض در مدینه عشق نه قال است قیل است پابسته ادهم و خیالات چه هستی در عشق دلاستی خود جلّه فاساز در عشق اگر نوش رسد نوش بدانی	با حسن ادب یا بنجم بدل هست طلب کن از قید خودی بگذر و ترک سب کن ای یار محوشی بگزین مهر لب کن در یاد خدا کوشش دلا فاعقب کن بگذر ز سر نام و نشان کن لب کن در عشق گوارا همه تحلیف و تعب کن
می بچمی همه دم تذکره سید خود ساز لب بند ز ذکرش بروز و نه شب کن	
تا از تو گزیدیم شهاب الفت باطن در ظاهر از خلق بود در ربط و محبت	هر خطه مرا با تو بود صحبت باطن لیکن بنود غیر تو در خلوت باطن

هر چند بظا هر نم از جمله مستر بر حال پریشان سن کشی چه خدی از بسکه زبون گشت شها ظا هر عالم یاسیدی از تفرقه ام بخش رهی	از فیض تو داریم شها نسبت باطن دارم زازل نسبت جمعیت باطن از رحمت خود سار کنون همت باطن تا چند شوم در بدر از دشت باطن
	میجی چه غم از شوسته ظا هر نبوبود از سید نیافته دشت باطن
آموخت درس وحدت چو پیر کامل من قطع نظر نمودم از حاصل دو عالم چون از خودی گذشتم دیدم ابوالعلا رهزاست بستم میثاق بر ولایت بحر کرم بسویم که موج زن نگر دید شکل کشائی عالم جبر تو بود مولا	جز بوالعلا نگنجید میجی درین دل من عشق ابوالعلا شد نگاه حاصل من این پرده خودی بود اندوصال من آموخت عشق تو حق در آب در گنج من لب تشنه ماند و ایم انوس حاصل من آسان بیک نگه کن این جمله شکل من
	دارند دو ستام بعد از وصال میجی دیوان نعت سید در گور شامل من
در خانه ام ای سید و چاه کرم کن	از مقدم خود خانه من شکل رَم کن

تهنامم افتاده درین وادی پُر مهول جا برد خود بساز عنایت ز زده لطف یکبار نقاب از رخ پر نور بر انداز با صاحبخانه تو تعلق بکن اَوّل در حرص و هوا نفس گرفتارم کرد	یاسیدی از لطف گذاری بسرم کن آزاد گشتگی در بدرم کن ای مه نظر مهر برین چشم ترم کن انگاه سُریر ناعزم حرم کن فارغ ز سر خواهش و نیاز و درم کن
میجی بطن چیت بحر قید مصیبت زین عرصه تو ای آهو گشت زنده کن	
بیا ای شاه من خانه من نباشد دیر کعبه قابل تو بود شهر دلم بیتو خرابه جناب بوالعلاء اندر تنم روح شبا ذکر تچه در ظاهر چه باطن شود بر هم نظام هر دو عالم نباشد جز شراب عشق سید کجا میگانه او را میگذازم	بیفته رونق کاشانه من بیا اندر دل دیوانه من بکن آباد این ویرانه من جناب بوالعلاء جانانه من حدیثیم باشد و امنانه من ز شور نعره مستانه من بجی سوگند در میخانه من شود گر کس بخود میگانه من

گدازد شمع شان زین سوز بکلی
نی گوئی چرا پروانه بسن

جمال حق بحسن بوالعلا بین	بشان بوالعلا حسن خدا بین
جمال بوالعلا ای دل بیا بین	خدا بین مصطفی بین مرتضی بین
مدان غیر خدا در هر دو عالم	تو در هر ذره نور کبریا بین
تماشای جمال شاه سازی	ولا گردا کنی چشم خدا بین
ولا اندر طریق بوالعلائی	همه فیضان شاه بل آئی بین
چو این بیگانه باشد زان بیگانه	تو هر بیگانه را نیز آشنا بین
مکن بر پیچ شے اید دست انکار	نمایان ذات حق در شانها بین
نباشد عشقا ز س کار هر مرد	عروس حسن سر گیر و کام بین

تو ای سخی بحسن سید پاک
جمال شادمانی آنا بین

ساقیا از جام عشقت ست کن	در نگاهم قدرستی پستی کن
دستگیر کن نظر بر خواریم	دست من بگیر ز بالا دست کن
کار نایم بسکه شد بے انتظام	سکندر از مهر بند و بست کن

از خود سَی خود نمیدارم خبر ساز اندر عالم اطلاق جا تامی از مخانه باقی خورے	مست کن ای هست خود خودت کن جهد کن زمین قید ایدل حبست کن فانی اندر هستی شمشست کن
برجالِ بوالعلاء یحییٰ امدا انچه اندر اختیار هست کن	
سیدی بر حال زارم رحم کن مرهم زخم بود دیدار تو ده ز طوفان بلا مار سجات در غم و سیخ و مصیبت عم غلش عزتم بخش اسی امیر مقتدر ملجا و مادائے خود یا بوالعلاء	دهر دارم بقیرارم رحم کن بسکه شاه و لشکارم رحم کن غرق بحر انتقامم رحم کن تا یکی شاه گزارم رحم کن در نگاه خلق خوارم رحم کن جز در پاکت ندارم رحم کن
عاشق دیوانه ات یا بوالعلاء بند و یحییٰ جان شام رحم کن	
ای شه خوبان بنرم خوشی کشید کن رنجیت از غم سیدی بان پرین چونم	خاطر غمیده مار ابو صلت شاد کن خاطر ویرانه ام از لوله مهر آبا و کن

مشکل قنات اندر کاریم با امیر اسما از باین بیچاره صد گونه خلاص تا مگر در گوش گل افتد صد کمالهات در ره عشق و محبت مهر ارشد و ثبات در فراق خسرو شیرین ادا خود دلا بان بسکه عشق گر ز می توانی گفت گو	بر سر مشکلائی بان بیا آمد کن اسی شربت با دو نصف داد این بید کن بلبل سا از سر شربت سحر فریاد کن راه بنار بهری فرما شهاب ارشاد کن پیشه بر سر زن چو مردان هست فریاد روح طالع از حدیث تازه خود شاد کن
بندیمچی اگشده ام در صد غم و محنت اسی امیر پاکل زین قید بلا آزاد کن	
الصَّلوة والسلام أبو العلا جانا من الصَّلوة والسلام أروى تو قرآن من الصَّلوة والسلام أعلم تو عرفان من الصَّلوة والسلام أعيسى دوران من الصَّلوة والسلام آفتاب ارج ذات السلام ابرنج کبرے اسکانِ خوب الصَّلوة والسلام آنکه پید او بنان	الصَّلوة والسلام آتید سلطان من الصَّلوة والسلام آدین تو ایمان من الصَّلوة والسلام آوجد تو ایمان من الصَّلوة والسلام آدر تو در مان من اسی تپان من کو تیر رخشان من اسی بیار واجب او رونق اسکان من انکار او خفی هستی تو در شان من

اسلام ای مصطفیٰ قرضی را بانشین اسلام ای نایب نوابه بعینِ سحر اسلام ای آنکه از تو نیست مخفی حال اسلام ای آنکه چرخِ ذکر و ثنا و یح تو میگیرم عرض سلام و کشفِ حالِ بندِ غزل	منظر ذاتِ الهی جلوه یزدانِ من خواجہ کلکشاد هم بلاگردانِ من واقفی یا سیدی از سیر و از اعلا من نیست ای مولانکه سنج در دیوانِ من گوش کن یا مولانا از لطفِ اینِ ستان
اسلام ای آنکه یحیی را از لطفِ خود عاشق دیوانه من تابعِ فرمانِ من	
بیا ای دلبره پاره من کبوه و دشت میگردد برایت طوافِ کوئی تو ساز و شبِ روز منم وقفِ ندائے جانفزایت علاجِ دردِ دل عیسی چه داند بیا دروئے تو صد پاره گردید نظر فرما ز چشمِ لطفِ سویم شود کی مطمئن نفسِ سرکش	بیا ای غمده و غمخوار من دل دیوانه آواره من فلکِ سادلِ دواره من چه حکم تو شود در باره من بودند رلبِ تو چاره من دلم شد مصحفِ سپاهِ من که بهر تست این نظاره من نشد لوامه هم آواره من

نشدموم و نگشته نرم میخ
دل هسنگ سنگ خاره من

السلام ای بوالعلماء محبوب البالمین
السلام ای جلوه گاه تو بود عرش برین
السلام ای اول و آخر بچون چند
السلام ای سید سادات شیخ انس و جن
عالم علم لدن تفسیر ان کات و نون
دنوا ز قایل الی انما یجرت صوت
ای انا الحق از لب لعل تو دار کستی
آدم بر در گم پاک تو شاه ستیث
بر در تو صف بصفم تا داند عشاق تو
از پی خواجہ معین الدین چشتی سخی
این پسر کن فضل خود فرموده ما اعطا
هم زلف خود عنایت کن با و عمر دراز
خاطر غمیده ما را ز طول عمر او

جانشین مصطفی و ترضی سلطانین
خادم درگاه جد پاک روح الامین
السلام ای افتخار اولین و آخرین
قاضی هر چار ملت مفتی شرح متین
واقف داند اسرار قران بسین
عارف اسرار درم فطاد و آدین
شکر و حد از تو باشد در قلوب عارفین
بر کش از روئی خود نقاب غمیزین
تا آری مهر ارای ریح و روح عاشقین
کن اعانت و امورم یا معین العاجزین
از وجودش شاد گردی خاطر این کترین
تا بساید بر در پاک تو ای مولای حسین
شاد فرمایا امیر ابن امیر المؤمنین

قطر

آمدہ بھیمائی تو در حضرت والاؒ تو   بادرون سوگوارو خاطر اندو بگین

از نیاز و آسازنی بی نیازش یا اہم
نہم فرما لطف کن امی چارو سار قاضی .

ای ز فیض تو انتظامِ جهان گر نہ لطف شود مربی او بیشک وریب صبح و شام رسد گر نبی شد وجود با جودت ہست در اختیار تو مولا پیر تو روئے انور و مویت	از وجود تو شِ نظامِ جهان کی برینسان بود قیامِ جهان بادہِ جود تو بحسامِ جهان می فنادی بنائے خامِ جهان بخدائیِ جهان زمامِ جهان کرد اظہار صبح و شامِ جهان

ہست از اقتدائے تو بھیمی
مقتدائی زمانِ امامِ جهان

السلام ای مالکِ نو و کہن السلام ای سیدِ گلِ پیرین ای دھی حیدرِ خیرِ شکن	السلام ای واقعِ سر و علن السلام ای دلیرِ نازکِ بدن جانشینِ حضرتِ ختمِ رسل

بر در تو آدم یا سیدی نیستم خالے زیادت یا امیر بوئے تو آید شبا از سینه ام از برائے نور عینین بنی از برائے خواجہ ہندالولی ہست امشب عرس تو یا بلوعلما نذر تو سوز و گداز آورده ام یک علیک اندرجو اصید سلام مظلم حرف قبول تو بود	دارم غم زین غم و درد و محن گر شوم اندر سفر یا در وطن طینت من بہت از خاکِ بدین یک نظر بر من فگن بر من فگن رحم کن اسی شاہ من اماہ من بی حجابانہ بیا در انجمن استجب بہر حسین و الحسن خوام از لعل تو ای شیرین بہن زین غر لخوانی وزین طول سخت
باتن رنجیدہ میخکے آمدہ السلام ای جانشینِ بچتن	
السلام ای گلزارِ رسولِ ثقلین ای وجود تو بود واجب غیت باطل بر تو از سر خود اقرار نمایم ہر دم بر دل افتادہ حجابے کہ مخیز دارم	سر و نوخاستہ باغِ علیِ حسین زانکہ غیر تو وجود آمدہ بین العین زانکہ درستی تو ریب نداریم و نہ بین ای بعینیت خود رفع کن از قلبین غم

اشکارا و نهان جلوه ذات باشد چشم رحمت بکشار من سکین نظری در حریم حرم حضرت خود جایم ده این شب عرس تو در ماه صیّام تنها روزه داران جمال تو امایا هیا بر درت آمده مهدی بکنار والد	ای ز نور تو بود نور و ضیا قرین به بنی و به علی به حسن بهر حسین ای شمع عرش نشین بهر تنی آفرین جلوه فواکه سرخویش نهم بر قدین چیت صوم من جان سوخته قطع از کوبین نور و عرفان و یقین بخشش با نوری نور العین
بر درت آمده با عجز و نیاز روزاری هنده یحیا جگر سوخته پر شور و شین	
بیا ای دل صفایت و اخلاصیت این میا ساکن نفس و راعشق و عاشقی این بیا در جهان هر سحر از وید اشک افشا اگر صد لن ترانی در جواب آید شو نوید همه جا جلوه حسن است بکشا و دیده باطن هوای سجد و سجاده تا که درست باشد نمیدار می اگر با عالم اولوج ربط ایدل	پس آنکه عشق معشوق حقیقی را تمیکن بشوق دوست شو چالاک گام از فرق بران بشوق زلف مشکین آه و پیایچ شها کن سوال رویت جهانان جانان پیوستی کن ز هر ذره جلال کمال او تماشا کن بیا در بزم مستان سرخوشی بلجام زینا تو چندی اختیار صحبت کامل از احیا کن

بخود اکنون مخاطب می‌شوم ایا من بشنو
 بشوق اکبر آباد از عظیم آباد شو بیرون
 تو اول بر مرز ارش بوشن من نه چین
 پس با صد تن آیین و سه شعر مرز چون
 الا ای بوالعلا دارم تن افروخته دل
 ز بس و رکاب من گره انداخته گردون
 اگر شاه ای بود اندر گدائی خواش حاجت

تو فکر خویش ساز و پند بزمین گفتگو کن
 بیا در بارگاه بوالعلا عرض تنگ کن
 طوف من قدیر نور آن سلطان الکون
 ولی دل را موافق باز بان عرض کن
 ز لبها سبزه دلفشان زنده اعجاز سیما
 شها از پنجه مشکشان این عقد ها و کن
 حسین بی بیاب سید الای اعلان کن

مینکیم کلین کن کن کن از کن کن بگذر
 بعشق بوالعلا قربانی جان بجز بجز کن

گدائی سید باش بادشاهی کن
 بحکم سیدنا سرزود آرا نگاه
 اگر ز کثرت عصیان سیه درو گشتی
 بدان گنه سبب بعد و دوری از درو
 بیا بحضرت مولا ابوالعلا ای دل
 منم غریب و فقیر و گداز و حاجت

بر آستانه اشل فدا ده هر چه خواهی کن
 نفاذ حکم خود از ماه تا ماه کن
 بنور سیدنا دور این سیاهی کن
 هوای قریب تو در حال پر گناهی کن
 بیان حال زبون خود و تبااهی کن
 بحض فضل روا حاجتم اسب کن

بر آستانہ سید ابوالعلائی
بیا وزاری و احجاج و عزوهای کن

سلام امی سید و سلطان کنین	سلام امی حامی و ملجائے دین
سلام امی نوکل گلزار حیدر	سلام امی آب و زنگبارِ حنین
سلام امی شان تو شانِ پیر	بلا شک و بلاریب و بلا مین
و جوت برینِ اسکان و لب	ز تو یابو العلا شد جمع بحرین
حجاب اکبر آمد علم غیرت	شہا از عین خود بردارین عین
خارجبر و قدم داد آزاد	بدہ یک جام امربین امرین
شب عرس تو باشد جلوه فرما	بفیضانہ ام رازینت وزین
نیاز و نذرہ مقبول فرما	ازین ناکارہ پُر شور و چین
بامید نگاہے هست حاضر	شہا این مہدی من قرۃ العین
بر گاہ تو کو درالامان ست	غلامت آمدہ بالراس والعین

کرم فرما بحال زارِ تیجے
خدا را از پرائے جدِ بطین

السلام امی گلشاد اگلستانِ حسین
قرۃ العین بنی روح علی جانِ حسین

اسی عیان از رخ پر نور تو یاسیدنا بردلم محسراً انا اللہ تعالیٰ فرما بی حجابانه نا جلوه طورم اسی ماه خیمه در عالم لاهوت نمایند بیا خار غار غم اندوه برآر از دل من تشنه و گرسنه بر در گه تو آماه ام نظر لطف ضرورت بسوی مهدی	جلوه حیدری و نور بنی شان حسین ستان بنیم بجز نور در شان حسین در تجلای جمال رخ تابان حسین اللہ اللہ چه بود جاہ غلامان حسین از پی عابد و باقر گل ریحان حسین لقمه ده بمن از خوان پر الوان حسین هست مخصوص غلامان حسین

دستگیری کن و بگیرد دوستی بچی
 سازا و بخت در گوشه دمان حسین

اسی خوشتر ازیشان من شب نظر بر من فلکن با تو سرکارم بود جز تو که غمخوارم بود بخود بیمارم شہا پزمرده و زارم شہا اسی بوالعلاء اسی بوالعلاء سویم یا سویم بیا امی بفرودار من بی من و غمخوار من اسی تایلین نے انا از لعل پاک مصطفیٰ	اسی بوالعلاء سلطان من شب نظر بر من فلکن رحمی کن جان من شب نظر بر من فلکن از لطف کن در مان من شب نظر بر من فلکن نگوش بر افغان من شب نظر بر من فلکن وی جان ای جانان من شب نظر بر من فلکن سر السرو قرآن من شب نظر بر من فلکن

نذر و نیاز آورده ام شوقِ دراز آورده ام مهدی که باشد پور ما دایم شود یا بوالعلاء	مولا بشو بهان من ایشب نظر برین نگن پر نور از چشمان من ایشب نظر برین نگن
	یسیحی است از دینِ خبر کن با خبر ای یار ای مایه ایمان من ایشب نظر برین نگن
یا بوالعلاء بجز تو نباشد معین من باشم از بند گیت رونق قبول جز آستانه تو نباشد پناه و ما تلمبور تو ناصیه سالی نمودام کزیم سیه خوش نگهان زمانه را مهر و فائے تو بدم ثبت گرداند بنام جمالِ خویش و بر افکن نقاب از گردش زمانه تنگ آمد منها نذر و نیاز من بپذیر از سر کرم استاد است بادل پر آرزو منها	کوسے تو هست کعبه ایمان من از سجده در تو منور چین من صد دیو هست دشمن جانِ دیکین من از آسمان بلند تر آمد زمین من تیر نگاه باز تو شد دلشین من نام تو نقش آمده اندر نگین من کن شاد و شاد جان بادلِ خزین من رحمی بجان خسته اندو گین من منگر ز لطف کوتهی استین من مهدی بر آستانه پاک قرین من
	یسیحی تو شهابه تن چشم زدو

بنامِ جمالِ خود زیسار و عینِ من

میکشد رسوئی بُو العُلا دلِ من	دلِ بیتاب نیم بسملِ من
داو حُبِّ اِلَهِ العُلا ما را	بدید پیر شیخِ کاملِ من
یافت از خاک آستانه او	بو العجب حسنِ صورتِ گلِ من
صورتِ بُو العُلا چو آئینه	همه دم آمده مستابلِ من
ز اقدائے بُو العُلا گردید	پاک و پاکیزه تر شایِلِ من
نیست جز ذکرِ پاکِ سیدنا	داستانی دگر بجزلِ من
گشت از ذکر و فکر و مشقِ فنا	علمِ توحید و دستِ حاصلِ من
و حقِ عرسِ امیرِ پاکِ سید	نیست پیوسته و شستِ دلِ من

هست در باطنِ من آتشی

سیدِ پشمالِ متایلِ من

و ابسته تخنایتِ تو هست کارِ من	ای مونسِ شفیقِ من و غمگسارِ من
خود را سپرده ایم تو بیا بُو العُلا	بنوعِ پیکارِ من خودم اختیارِ من
و الله که بگذر و سهم از فرقِ خرد	گرد اگر کبوترِ تو شاهِ گذارِ من
و احسنِ کارِ من بگو تو یا امیر	بیای زنگِ شنبه به بلخ و بهارِ من

بزمِ مرده ساخت تند هوا بلامرأ نخجور بسکه گشته ام از جور آسمان شاه اگر پیائے تو ساید سر غلام	از نطف خورشید تازه بکن بگن باین یا بوالعلاء بیا بنگر حال از این اقبال و بخت هر دو شود یا بچار این
قطع	
میخی براس بنده هاجت تا اگر	گرد بگرد روضه حضرت مزین
بخشندم ارجو از مرزا بوالعلاء رحمت کند نزول بقرین جوارین	
بوالعلاء دست نهادی ز گرم بر سر من چه کریمها که نه بر حال تباهم کردی تا بنادیم سر عجز بدرگاه اسیر دل من بهر ثار قدم شاه آورد جوهری گر نبود نیست مرا بیچ افسوس جرعه از باد تو حید و ولای آن شاه دلبری این بود و ذره نوازی نیست آن میاد و جلالت نظر از سر مهر	بگذراندی ز سر عرش برین افسر من من بقربان تو ای شاه و گدای و دین شد زین بنده فرمان و فلک چاکر من علو گوهر که چکیدند ز چشم تیر من بس بود عشق و ولای تو شهاب چهر من داد وجه الله من مهدی من مظهر من یک نفس هم نرود از بر من دلبر من در گذر از مد و بخت بود و اختر من

بزم مرده ساخت تند هوا بلامرأ

در گذر از مد و بخت بود و اختر من

چشم گریان بنیم عشق تو یاسینا چشمه آب حیات آمد و هم کوثر من

وقت رخصت بمن آتشا تهیج گفتم
مرجاذا کر من شاعر مدح نگذر من

رویف الواو

ای دل ز جام بوالعلاء مستانم شو
بیا بوالعلاء بگزینم لاجاز بکوش کن فدا
بخروش ایدل روز و شب دور آن بوالعلاء
در شهر پاکش ساز جا با ذکر او شواشنا
کیدم بنام بوالعلاء دیوانه شو دیوانه شو
از ماسوا بوالعلاء بیگانه شو بیگانه شو
مینال چون جسم خطب خانه شو خانه شو
در ظاهر و باطن لاهجانه شو هجانه شو

خواهی اگر سحیحی بقا بنالم و کن جان فدا
برشمع روی بوالعلاء روانه شو پیرانه شو

اسم اعظم هست شاه نام تو
یا امیر آزاد اژ کونین شد
هست تعظیم نبی و مرتضی
بخفته تو من محرم چون کند
مستی اتی آنا در جام تو
هر که شد سر بسته اندر دام تو
در حقیقت یا امیر اکرام تو
پنجگان رانخته ساز و خام تو

چیت خاص در گیت یا بوالعلا جن و انس و اسود و احمر همه الله نور رویت یا امیر چیت پیشیم دولت دینا و دین	خاصگان رافض نجشده عام تو تابع حکم و مطیع و رام تو جلوه ذات ست حسن نام تو دل غنی داریم از انعام تو
ای لب لعلت دوا می در دل کام یحیی هست اندر کام تو	
در ذات ابوالعلا فنا شد بر روی ابوالعلا نگه کن شو عاشق حسن سید پاک از نسبت خاص بوالعلائی کن ترک محبت دو عالم خاک در پاک بوالعلا باش	برستی محض خود فدا شو محو رخ پاک مصطفی شو ست می حبت مرتضی شو تو جرعه کشی انا شو قربان رخ ابوالعلا شو ای یار عزیز کیمیا شو
میچی گذر از خیال شاه بر درگیر بوالعلا گدا شد	
بر تر زعرش آمده شاه مکان تو	محبت رواست خلق بود آستان تو

شاهان روزگار بصد عجز و افتقار
استاده اند بر تو یا لبو انکسلا
افتاده است این سگ درگاه برد
در آرزوی این همه تن گوش گشته ام
هنگامها بعالم علو سے منودہ اند
دارند از شرابِ اناطرفہ مستی
من تو شدم تو من شدی ایمان عشقان
آنگس کہ بی نشان بود و لا مکان شود
یا لبو العلابو سے من زار کن نظر

افتاده اند بر درو بستگان تو
مشتاق یک نظار تو عاشقان تو
یک لقمہ تاکند غایت زخوان تو
تا نکتہ بشنوم شہا از دہان تو
دارند قوتے عجبی بندگان تو
ایست جامِ نیرلی میکشان تو
لا فرق در میان من و در میان تو
یا بدرہ مکان و نشان نشان تو
بر آستان آمدہ این خستہ جان تو

یہی بوصفِ سیتنا شوغرا لسلر

باشد حلاوتی عجبی در میان تو

ای صد ہزار جانِ گرامی فدائی تو
ایمان دین و عقل و خرد مالِ جانِ ہمہ
دایم آرزو کہ شو صندریا امیر
غافل کجا شود دل از یاد تو شہا

با و انصیب عاشقِ شہید اتھائی تو
آمادہ کردہ ایم شہا از برائے تو
این عمر چند روزہ بگردِ سرائی تو
دل آشتنائی من شدہ مکن شنائی تو

آید چو وقتِ عرضِ کمالاتِ عاشقان موجِ اناحق از دل من جوشِ میزند	شاه کنیم پیش کشِ حق و لائے تو تا گوش کرده ایم صدائے انائی تو
	بر حال زار و نظر التفات کن میجی ابو العلامی سکین گدالی تو
یا ابو العلام تو ام خاکسار تو در اشتیاق یک نگهت یا ابو العلام لا یقلمم انچه بدل آید آن کنیم خود را سپردیم بتو یا ابو العلام هر خدیج حساب و کتابست جرم من ما را جواری رحمتِ رب سبب یقین منع و کم طایر عرش آشیانه است در آرزوئی مقدم تو جالب سید خرم بود حدیقه ما ابو العلام یان در عشق تو هر انچه رود بر سرم رود	دیوانه تو عاشق تو بقیرار تو میداشتم هر انچه نمودم شمار تو لیکن بر اعتماد تو و اعتبار تو در کار این ضعیف بود اختیار تو امید دارم از کرم بے شمار تو جایم اگر دهنده قرب و جوار تو بالا پرید و گشت شمار شمار تو باشد و وید و فرش ره انتظار تو ای تو نهالِ باغِ نبی از بهار تو شاه منم غلام عقیدت شمار تو
	میجی ابد نیاز و نیاز عشق تو

دار کون اراده طوف فراتو

باشد نشا ط جان خریم باید تو
لیکن بر اعتبار تو و اعتماد تو
منغیم بصورت و معنی زداو تو
باشد مراد و خواهش بنده مراد تو
باشد قرین صدق و صوابت
باشد کفیل تو شمع والا ترا دو

یاسیدی غلام تو ام خانه زاد تو
شاه هر آنچه در دلم آید می گفتم
گشتم به نیاز شها از نیاز خلق
من تابع رضائے تو ام یا ابو العلام
در راه فقر امام طریقت تو بشکی
ایدل بکار خویش میدیش و غم خور

مسکین تو فقیر تو یحیی هر آنچه دانا
شاه نمود صرف ره اتحاد تو

عارف اسرار تو دانا لی کنه راز تو
نازه دایم ای محبوب حق نیاز تو
ماورائے عالم قدس مرده بود تو
ساکجا نزد خدا شاه رسید اغراض تو
نیست کس یاسیدی همتائے توانا تو
بود شاه در زمان خوشین و سنان

خلق میدانم را دیوانه جان باز تو
هر چه آید در دلم اندیشه نبود میکنم
الله الله شاه با زوج لاهوتی شها
بر تر از عرش سلاطین است یا امیر
در گروه اولیا الله دار شیخ خاص
شاه وجه الله پیر سنگی و الدنم

	کی بقاصد جان دہند حضور تو پر خود سبھی کشتاق تو بر آواز تو	
مطلع نور الوہیت بود سیامی تو جلوہ شانِ خدائی هست ستر پایی تو ہر دو عالم است اندر پنجہ گہری تو باہمہ عجز و تنہا بر درِ والائے تو کر سر شوریدہ خود را ز من بر پائے تو النس و جن پروا من و از من پروا تو من برا خود چہ سازم فکر ایم را می تو مشکل من میشود آسان بیک ایما تو	ای فروغِ ماہ و خور از طلعتِ زیبا تو در رخِ پُر نور تو سپیر خدائی میکنم پنجہ تو پنجہ مشککاشا لاریب فیہ انسن و حج رو پریمی ملک و ملک اندر پانہم بر آسمانِ در عرشِ فرقم گذرد بی نیاز می از جهان داریم آبدہ نواز ہستی خود ساختہ یا سستید در تو فنا بسکہ رنجور از جفائی چرخ گشتہ یا سیر	
	چیت غم بخشی ترا در شکن نیاد بوالعلا آقائی تو لمجائے تو مولا تو	
مطلع نور خدا سیامے تو نور باشد نور ستر پایے تو بر تر از عیش منلی جای تو	ای شمعِ عکسِ رخِ زیبائی تو ہست از شانِ تو پیل شانِ حق ہست شاہِ لامکانِ نہریت گہست	

عالمی رازیر و بالامی کند	شعور آه عاشق شیدائی تو
این چنینم غم خوار و زار اندر جان	کنی گذارد هستی والا سئ تو
جان برآید از تن من آن زمان	چون سر خود را بنهم بر پای تو

دستگیر و دستگیری کن ز لطف
پیر در تو آمده پیمای تو

بوالعلم هر شکلم آسان ز تو	درد مایم را بود در مان ز تو
ما و از ما هر چه باشد آن تست	جان ز تو ایمان ز تو غم فان ز تو
واجب و امکان هر که تو عیان	ای بهار واجب امکان ز تو
پر تو حسنت ید بیضا بود	یافت بحسرت موسی عمر آن تو
از لب لعل تو عیسی کلم یافت	تم باذن الله بود گویان ز تو
تا به حسن تو مر از خود در بود	حسرت این دیده حیران ز تو
وصل تو شادم کند هجرت خزین	روحی خندان دیگر یان ز تو
آتش عشق تو ما را پاک سوخت	سوز و ساز سینه بر یان تو

میکنند پرواز مافوق الخیال
ذهن بچی اینقدر جولان ز تو

شدم از جان دل دیوانه تو بیا پر نور کن از مستم خود شدم زباده توحید سرست انا الحق گفت چون منصور نشید کند شمع از جالت کسب انوار شرابان عالم هست شاها	چو دیدم ناز معشوقانه تو که باشد خانه من خانه تو بیا دغره ستانه تو می توحید از پیمان تو فدا پر دانه بر پر دانه تو فدا کس شوکت شاهانه تو
همه تن گوش یکجا تو کرد رود در خانه کافانه تو	
رونق باغ جهانم تنها مایا هو بیا نیم بهان و نه نیم عیان ز یقین و ز گمانت را نبر از ما بجاییم که در و نبود فوق و نه در ره سیدنا خاک شدم خاک شدم باده عشق مرا کرد عطا سیدنا نسبت سیدنا هست قوی مدد من	زینت کون رسا تمنا مایا هو آشکارا و نه نام تنها مایا هو نه یقین نه گمان تنها مایا هو من نه آنیم نه من آنم تنها مایا هو بی نشانیست نشا تمنا مایا هو بنده پیر مغنا تمنا مایا هو نیستم پیر جواغم تنها مایا هو

تنها مایا
 غرض از این است که
 در این دنیا
 و در آن دنیا
 و در آن دنیا
 و در آن دنیا

شهنشوارم نظر لطف بسویم فرما ابو العلاء است بیا و تو ز شب تا سحر نتوانیم که از بستر غم بر خیزیم	در رکاب تو دو عالم تنگایا هو این همه شور و فغان تنگایا هو دور از آناه چنانم تنگایا هو
کیستم بی سدا گوی تو قوتی شاعر عشق بی نام تنگایا هو	
ای آفتاب ذره بیش جلال تو عکس فروغ ذات بود و انوار تو از نشت خاک نیز بود جام هم قهر ادراک پاشکسته بود یا ابو العلاء از آفتاب حشر نداریم هیچ غم گردیدی نیاز و بری شد جز آن شاه علی الدوام بقا حاصل شود ایمان جان مال خود و آنچه از خود است	در کایات نیست نظیر و مثال تو کثرت ظهور ساخته از خط و خال تو در پیش قدر و عزت جام خال تو باشد محال محض که دایم حال تو گسترده اند بر سر عاشق ظلال تو هر کس که دخت دید بنوان توالتو باشد اگر وصال من اندر وصال تو کردم فدای نام تو قربان تو
خاموش نیست یکدم و یک لحظه یا میر میخیا می بیند می توانی قیل و قال تو	

باشند جمال ذات جمال کمال تو در بیت ست جلوه حسن جمال تو آن دل که از خیال تبان بویکده بیرون رود ز خاطر من تحت و بنا در کار من درنگ چرا یا ابو العلا	شنایت از شیون خدا و جد عالم تو دفعی بود تجلی شان جلال تو اکنون در وماند و را نمی خانی جایم اگر دهند بصف نعل تو دادست اختیار ترا ذی الجلال
قطعه	
ای دل بکار خویش منندیش و غم نخور باشد کرم حضرت سید ابو العلا کی احتیاج عرض بود در حضور شاه	باشد بسوی حضرت سید مال تو سازد کجا ز راه کرم رد سوال تو خود اشکار هست بر وجه جمال تو
یحیای تو عکلام تو ای ابن صطفی مشهور گشته است بعالم ملال تو	
سیدنا امانا محو خودت خدای تو ردی تو ردی مصطفی شای شان میر حسن تو در گرفته است از سر عشقش شراب عیسو هاشم بکار این گدا	جلوه ذات دیدام در رخ حق نمائی تو حسب امر تو قضا خواهش حق رنای تو مهر و مه است نور یاب سحر از ضیاء تو هست ده آرد و نادرب جانفرائی تو

اینکه در این کتاب
در بیان احوال و
سیرت و مناقب
و غیره از آن
نویسد

ای گنج باغ آرزوست شدم زبوتو و حدت تو بجای تن آمد ساخته وطن سیدنا ابو العلاء دهر من بیا بیا	این سر را دو بمو هست پراز هوا تو نیست کنون چشم من غیر تو و سوا تو جان من و هوا تو در دل دیده جا تو
	آمده با همه نیاز بنده ابو العلاء است در دل او گرفته جا از زو لقای تو
در جمال ابو العلاء کریم سیر حسن هو یافته اند وراثت سید ما ابو العلاء جام وحدت از شراب عشق سید خورده ام حیث جام جم به پیش جرعه نوشان است سجده عشق حقیقی آفرمان کردم او بو العلاء روز و شب سال من صبح و	الله الله ابو العلاء الله الله حسن از علی مرتضیٰ خو از رسول الله بو هست وجه الله چون کردم نظر در چهره باوه بکیف مینوشیم پیام و سب اول از ترک خود می خود نمودم چون کو کبود در بدر بهر تو ام در جستجو
	گفت ایزد گل شئی هالت لاجحه غیر وجه الله ای سخی چه باشه خودگو
محبوب حق سلام خدا بر روان تو شان خدا جمال نبی محبوه علی	با داهم از زبان تو و از دهان تو یا ابو العلاء چکد ز سر پا شان تو

بی پرده کن تجلی و در چشم من در آ این مرتضی ز کرم سو من نگر کونین از وجود تو موجود گشته است هر ذره ذره هست ز فیض تو کامیاب	استاده اند بر در تو عاشقان تو هفتم کمینه بنده از بندگان تو بر هر دو عالم است شهاب امتنان تو عالم تمام زلّه را باید ز خوان تو
آمد بی سلام تو یحییای بی نقوا تا بشنود جواب سلام از زبان تو	
ای منی ای می یا بوالعلاء هجانه شو هجانه شو در گریه سوز و فنا کن هستی خود را فدا در شمع آن شیرین دلی و شمعش با نشانی جان کنش بوالعلاء کن هستی خود را فدا بیگانه شواز غفلت دین بر کونجی ندان از راه سلامت ترک کن از لومته لایم ترس	دز یا سوا بوالعلاء بیگانه شو بیگانه شو بر شمع رو بوالعلاء پروانه شو پروانه شو چون کن کن اندر جهانی فسانه شو فسانه شو از قید تن بیرون بیجا جانانه شو جانانه شو دیوانه شو دیوانه شو فرزانه شو فرزانه شو عشق محبت پیشه شو دیوانه شو دیوانه شو
یحییای ز فیض بوالعلاء شوقا ملّی آما مانند مصور ای گدازستانه شو متاثر	
بر آستان آید یا بوالعلاء سکین تو	مسکینه یحییای تو ناواقف از امین تو

انقادہ ام در صد خلل در نور قدم ز ملکوا اسی پر تو نور قدم آئی گمراہ راہ کرم مست می آئی نامد ہوش عشق تر تفسیر انگین و سکین تو ام شتاق تکین تو ام در مدح تو در سفتہ ام را ز خفی نہ ہفتہ ام	ملوین سب از بدل جمعیت تکین تو روشن شود بام و درم از جلوہ رنگین تو در یک نظر کردہ مرا چشم حقیقت بین تو عمریت بر دین تو ام امن خدا دین تو اشعار رنگین گفتہ ام در شوق یکتہ بین تو

جانی دگر اندر سحر در قالب یکجی
 در گوشش از مولار صد خوش ملکین تو

نہ لا ونہ الّا ست در راہ تو کجا بخت تا وصل دائم شود کنی جلوہ در حشر با مصطفیٰ ملک سجدہ او کند صبح و شام رضا جوئے تو خالق تو بود ندارد دیدار تو بے نصیب	اما اللہ و رخسار چون ماہ تو غنیمت بود و دیکہ گاہ تو تعالیٰ اللہ این قدر و این جا تو بود بر تر از عرش در گاہ تو کند کار ما کے تو دلخواہ تو بود از رویم ز اللہ تو

تو تکیے اکبر باز بر بخت خوش

بود بوالعلا سید و شاہ تو

رویف الطار

بنامِ بُو العَلّا کُنْ جانِ فداسیِ مردِ فرزانه چه خوش باشی که آید بُو العَلّا با غر و شاهانه خوشم بُو العَلّا در عالمِ تنزیهِ دینیِ کیفی بنامِ بُو العَلّا یکجوره ام پیرِ مغانِ بخشید اگر اسی بُو العَلّا یَمِست از فیضِ جهانِ باشد اگر آید بزمِ بُو العَلّا روشنی و مجلس بحمدِ الله رویِ بُو العَلّا دیدم بچشمِ سر تو اسی واعظِ مسجد باشی غلامِ نصیحت	نه غیرِ تَن باشی بیگانه بشعش باشی یوننه پیشش من شوم حاضرِ غلامانه گدایانه منم از ماسواکے بُو العَلّا ازاد و بیگانه شدم از باد و آتی اَنامِ میوش و ستانه ز چشمِ مستِ ساقیِ ساقم لبرِ زیرِ پمانه نثارِ شمعِ رویِ او کنم جانِ کلِ پروانه جلالِ پاکِ وجهِ الله دیدم بی حجابانه بنامِ بُو العَلّا ذکرِ کسِ درِ خان

رو از سینه من جگرِ دیرینا میجلی

اگر بر آستانِ بُو العَلّا باشم فقیرانه

ببشق بُو العَلّا دیو اسنگه به خوشم بُو العَلّا در عالمِ هو دلا بر گفته نامِ معیندیش	بجزم بُو العَلّا پروانگه به ز کارِ دو جهانِ بیگانگه به جنونِ تو ازین فرزانگه به

فقیه بر در آن شاه کونین دلا بر در کیش انگده مر باش فدا کردی بنام بوالعلاجان	ز جاهد و خمش شاه گلی به که در در کاوش و هنج گلی به دلا صد آفرین مردانگی به
شراب عشق سید نوش تخی که از هشیاریت ستا گلی به	
یا بوالعلا بسوی من بسته کن نگاه من علیر و غریب و فقیر و گدای تو جز آستان پاک تو اخی بوالعلا از آب لطف خویش بگردان بید تو از ازل منیه نوح آمدی شها بر در گهت که کعبه مقصود آمده چون نیتم جمال که بوسم کابش افتادگی بست مرا لیک بردت فرزند مصطفائی و محبوب تفس شاه با بات آئینه حق من بود	گر نیست پی به پی ز کرم سازگاه توسید و غریب نواز و امیر و شاه بنود برائی ماهمه چکارگان پنا تا چند نامه عمل ما خود سیاه من بوالعلا یم نشود و شستم تباه بنهاده اند شاه و گدا انش و چا باری کشیم سر مهر ز گد و سپاه بنود بر هوا زرو مال مغر و جا مشتوق بی نیازی و هم اشت و چه اند است روی تو میر و شتا

کارت هدایت و دلالت بر حق هر روز در مشرق تو شوی و در مغرب من	بیره ز راه راست شدیم آریم بر راه هر شب ز درد و هجر تو سازیم آه آه
ایمان جان چه بود که سیاحتی نشاء میخی نمودستی بکیف خود فاء	
جمال بوالعلاء الله بشان بوالعلاء است آنکارا اسیر ابن امیر و ستکیم جناب بوالعلاء هتکانهما کرد خدا فخر اب و جد و اد فرزند جمال بوالعلاء و الله دارد بود نام جناب سید ما کسی کو مبتلائی بوالعلاء گشت بود هر قطره اشکم بیاوش ز لطف بوالعلاء حاجت من	بود شان خدا الله کمال مصطفی الله الله بود مشککات الله الله ز عشق مرتضی الله الله بسید بوالوفا الله الله عجب نور و صفی الله الله سیر پر نامها الله الله بحق شد آشنا الله الله چو در بیجا الله الله روا گردد روا الله الله
بنام بوالعلاء تسبیح نموده	

دل جان رافت الله الله

بسوسے من خستہ فرما نگاہ	خدا را خدا را خدا را نگاہ
بدہ چشم خود بین مرا از کرم	کمتر تا بروئے تو شاہا نگاہ
بکن باز باز از نگاہِ کرم	ہمان عمر با عیش و فراہ نگاہ
نگاہے کن از لطف یا بوالعلا	کہ بر باید از خویش مارا نگاہ
من این چشم دارم ز الطافِ تو	کہ سازی دگر جانبِ نگاہ
جال تو آمد نظر یا اسیر	چو در خود نمودیم حقتا نگاہ

تما شاہی وجہ الله آمد نظر
چو بر رویت افکندہ پیچی نگاہ

بادہ عشق چو فرومود عطا وجہ الله	عاشق سیدنا کروم را وجہ الله
یا فتم لذتِ توحیدِ جنابِ سید	مست کردہ دلم از کرا تا وجہ الله
ہرچ دیدم ہما ز دیدہ وجہ الله است	اندرین سلسلہ شد را ہما وجہ الله
تا مالم البتہ این سلسلہ عالیہ کرد	ساختہ از ہمہ تقیید رہا وجہ الله
مہر و مہر چیت کہ پیشکش زندان نورش	ہست آئینہ انوار خدا وجہ الله
بدو سیدنا زود رسانی مارا	حاجت بندہ کن از لطف و اوجہ الله

بر در پاک تو جارد کبشی میازم آخرین دلو که شوق هم از تو باشد	کن مرا خاک ره سیدنا وجه الله جلوه سید پاکم بنا وجه الله
بوالعلاء منم و فخر کنم اسی سحیحی که بود سیدنا و الدی واجه الله	
بر حال من التفات ای شاه تا چند من و صفت پرستی در عشق خودم ده استقامت در یاد تو بگذر و اگر غم بی یاد تو زیستن نخواهم انوار جمال پاک تو هست	ده از همه غم خجاست ای شاه ده عشق و دله بذات ای شاه گشتم بس بی نیات ای شاه باشد لطف حیات ای شاه زین زیست خوشم مات ای شاه تا بان در شش جهات ای شاه
نام تو رقم کننده بر دل سحیحی چه کند وفات ای شاه	
حسن خود از ذره ذره شکار کرده سیدی باشد تجلیها تو بی انتها گر چه اندر هیچ چاشماه نیستی	ذره ذره را بحسن خویش شکار کرده جلوه تازه برنگ تازه هر جا کرده در دلم جا ساختی طرفه تماشا کرده

سینه بکینه من طویر سینا کرده صدقیات در دلم زان جاو بر پا کرده در جهان دست من از هر دست بالا کرده	آتش عشق خود اند جان من فروخته جلو قامت نمودی یا امیر بی نظیر تا بدست خود نمودی دستگیر پیاپی
دانشای ابو العلاء شعر تو یکی جمله جز این غزل لیکن بطر تازہ انشا کرده	
احوال بقیاری من چون شنیده والله توئی که در خودی خورشید دیده تا باده حقیقت و عدت چشیده باین همه عیوب و خرابی گزیده	یا ابو العلاء توئی که بدلم رسیده حسن خدا جمال نبی شان مرقی علم تمام زیر و زبر کرده شها قربان ذره به و رسی تو که بنده
قطعه	
از فرق رم نموده بجمع آرمیده از دل تعلقات و د عالم بریده	ای دل ز فیض نیت سواد جهان شباباش مر جا که چو مردان قدم زنی
میجی مگر برست تو دامن رسید دامن ز خار زارد و عالم که چیده	
از یا خود ستر و فرحت فروده	یا ابو العلاء توئی که غم من ربوده

نگذاشتی مطلق تنهام را گه وجه الله است آینه حسن پاک تو از نسبت صحیح خود انور مصطفی تا بر در تو ناصیه سائی نمود ام ناصح خموش عشق کجا از دلم رود	با من بهر زمانه و هر حال بوده در روی خود جلال الهی نموده ز نگار شرک از دل تمام زدوده بروی بنده صدر عرفان شود بسیار گفته و مرا آرزو شده
پیچی اچکیزنا صلیت نور کبریا آیا بیاب سیدنا جبهه سوده	
السلام ای امیر عالی جاه السلام ای پیر خِ وحدت ما بوالسلام کلمه احمد نه فلک مرد بان بام تو هست از ازل آمدی سفینه نوح قبله کعبه ام درت باشد برد درت چن دانس ملک و ملک استان مبارکت مولا	السلام ای منج تو وجه الله السلام ای ملک هستی شاه معنی لا اله الا الله چیت عرش مجید یک درگاه کشتی من شود چگونه تباه بنده رانیت جز بسوی تورا به نیاز و ادب نهاد جباه از همه آفت ست و پنج پناه

از حال عالم پیغمبر و ز قید گل آزاده
نقش آناهیتا حق ثبت کن بر لوح دل باطن
از باو توحید تو تاست خود مولاندم
در بارگاه بوالعلا این خسته دل سکین گدا
ای دل زین دیر و عمر کی راه حق پیدا
تا کی بقید آب گل باشی پیران باغ گل

چند در دوری تو ناله کنم	چند سازیم در فراق آه
چشم رحمت بسوی من انداز	آدم بر در تو مشرق گناه
ساز از آب لطف خویش سفید	نامه من ز بسکه گشت سیاه
این شب عرس تست سینه	کن قدم رنج اے حبیب اله
خانه ام کفش خانه تو بود	ای ز خاک رهت مرست کلاه
نذر سوز و گداز آوردم	کن قبول اے ولی حق آگاه

از برائے شهر ابو البرکات
سوی چمک خورشید ساز نگاه

از حال عالم پیغمبر و ز قید گل آزاده	بر آستان بوالعلا میحیی بواقفاؤ
نقش آناهیتا حق ثبت کن بر لوح دل باطن	مطلوبت بان توام وین لوح دارم ساده
از باو توحید تو تاست خود مولاندم	شده من گریه و دیویدی سیداشتم سجا
در بارگاه بوالعلا این خسته دل سکین گدا	باشد بر اسید عطا با صد ادب تاده
ای دل زین دیر و عمر کی راه حق پیدا	در کوچه توحید آکین راست باشد حاد
تا کی بقید آب گل باشی پیران باغ گل	بهر فرزند ملک دل هر ساعت آماده

ویدیم میحیی را دلا در اشتیاق بوالعلا

دیوانہ مستانہ خود فرستہ دلدادہ

از ازل مستِ ناز آمده	بے نیاز از ناز آمده
با همه دلبر سے و محبوبی	چہ قدر دلتواز آمده
تو کہ معشوقی از چہ روحانان	عاشق و عقیب از آمده
چارہ کار بندہ کن مولا	کز ازل چارہ ساز آمده
نیست پوشیدہ بر تو احوالم	واقفِ جسدِ راز آمده
در حضورِ ابوالعلا سے دل	با همه امتیاز آمده

بر فرارِ ابوالعلا میحی

خوش نصیبی کہ باز آمده

ای ز زخمِ تیغِ ہجر تو جگر خون آمده	در فراقت چشم پر خون رنگ چگون آمده
قطرہ اشکی کہ در یاد تو از چشم چکد	ای شہ و الا کہ چون در سکون آمده
عاشقانِ حضرت آبا بندہ بو داند	عشقبازی با تو ما را فعل سنون آمده
جن انس و خلق و امر و علوی و فلی ہم	ای بدایم لطف و احسان تو مر آن آمده
رتبہ ات را کس چہ دانند نیست تقدیر	کز قیاس و از گمان و عقل بیرون آمده
در دستانِ محبتِ عقل را بنود گذرد	طفلِ اسجد خوان این کتبِ فلاطون آمده

گفتن در دل خود هستی ای عزیز
خاطرش فارغ ز فکر لفظ و مضمون

بوالعلاء از زند شاه کربلاروی فدا آب رنگی یافته دین متین از نبش ست از خانه توحید باشد بوالعلاء میچکد از به نور انیش نویسی این ولایت حاصل ز شاه ولایت اصطفا و اجتناب در ارتبخش خدا	بوالعلاء است می اتی اناروی فدا نوگل باغ جناب مصطفی روحی فدا صاحب علی شکلا شاری فدا مطلع انوار فخر انبار و س فدا منظر انار شاه اولیاء و س فدا از جناب مصطفی محبتی روحی فدا

بیده سحلی آمده بر آستان بوالعلاء
میکند جان را بشوق او فدا روحی فدا

اشب جناب سید زجاء آمده اشب جناب سید زجاء زکر شاهان سر نیاز نمودند خم بجز آنون حسیای از اول دین یا بوالعلاء بحال بر حسته کن گم	سرت از شراب انما الله آمده ناگاه آمده و چه دلخواه آمده در انجن چوخت شهنشاه آمده در دل خیال جلوه انما آمده این ناتوان ز دور بدرگاه آمده

خو رسندگن دلم که غلام کنینات	با جوش رخ و صدمه جانگاه آمد
میجی ز بارگاه جناب ابوالعلا سوی وطن عجب رو با کراه آمده	
در ارض و سما کون سکا هواند گویم یقینت که بهر شان هاست یکسان بواند ز بگم نفع مضرت و کعبه بتزیه عیانت نگه کن مستانه هواند کم ذکر مجرد ای زاید بدین چکنم که تو نبینی دیدم رخ وجه الله و در خویش نازم هر شرح و بیانت پرازدن کز او	پیداست هواند نهانت هواند هر چند که بیشان و گمانت هواند چون خالق هر سو و زیانت هواند در ویرت شبیه بیانت هواند این تربیت پیر مغانت هواند و الله که در عین عیانت هواند هر لحظه را در زبانست هواند هر چند که بی شرح و بیانت هواند
میجی منم و ستیغ هوانا هست این سترن و او بیانت هواند	
یا ابوالعلا در بزم خود یک لحظه مال بارده ای مست تو حیدر انا اندر خار کثرت	بهیوشی و محویم از لذت دیدار ده ذوقی بمن بهر خدا زان سستی سرشار ده

از راه پیرشته ام از منسلان کن مرا این طایق کن مکان نبودنک دلم از نسبت یا بوالعلا تو حیدر دلایفت محو خیال خویش کن در یاد خود فانی نا ای بادشاه موج جان و دل تو زیکیست بهر سلامت آدم بشنو سلام از کرم اشب شب عرسست بوزن و کلام بر مهدی خود کن نظرای بادشاه و بزم	وارستگی ما از قید جسم و زنا رده اندک مرا یادی از فیض شبت چنان این لذت آتی اما بسیارده بسیارده از غیر خود انکار ده بر خوشتن اواره از آستان خود در آن در مجلس خود بارده بیکره جوام اسی صنم از غل شکر بارده پذیر و افزون هست این کار و این عمر و بقا علم و مهر از لطف خود بسیارده
سجای تو از نیت تو یکدم ساز و بند آن پیربان را از کرم تو فیت این گنج	
السلامی صورت معانی آمد یک نظر فرما بسو این گدای بقدر هرگز از نسبت پاک رسیدنضا هرگز جابجاستان پاک تو شاه گز هرگز افیض انانیت رخسار تو رسید	محمود در نور جلال صد تحلی آمد ای شگفت مایه صبر و تسل آمد نقد وقت او علی بر علی آمد خاطر شفاعت ز سیر عشق آمد بی تکلف حاصل و علم هستی آمد

از میانی آنایک جز نم دیا سپر هست استب لیلۃ العرس آماشاگاه بی حجابا تجلی کن بیا در چشم ما از ره ذره نوازی کن پذیر اندرین بر درت امیدوارین نگاه التفات	ای نگاهت فیض بخش عشق مستی آمد جلو تو مظهر شان الهی آمد دیده مجنون بر لب دیدلی آمد اسی مقام نور اعلانیز عالی آمد ابن یحیی بنده درگاه مهدی آمد
شادی یحیی که در تقدیر از روز نعمت و فیضان خاص بوالعلی آمد	
جلوه فرما بے بی حجابانه جانب این گداز راه کرم پی سوداے عشق می آرم دل ویرانه من شیدا دین و ایمان من شکار نمود بوالعلا هست دین و ایمانم	کن منور تمام کاشانه جلوه فرما بشان شانانه دل و جان هر دو را به بیعانه شد زیادتان پر خیاانه ان دو چشم سیاه تر کانه بوالعلا هست جان و جانانم
کن بسیر عمر خوشی یحیی بر در بوالعلا گدایانم	

ای ز جودت نوح رکشتی بحدی آمده	موسیٰ عمر ان بصحرای تلی آمده
در دماغ پیر کفان از نسیم فصل تو	بومی یوسف مایه صبر و تسلی آمده
در شب معراج از دست حبیب داجلا	در کف تو جام توحید وجودی آمده
ای فیض غامس آل عبا بر قامتت	راست همچون خلعت روز عروسی آمده
بو العلانام تو وحدت علی مرقضی	زین سبب شاه ترا بر کل قلی آمده
دورئی تو موجب رخ و غم بیتابیت	عاشقان و صلق صد عشق شادی آمده

کن نگاه لطف شاه واران از رخ غم
بر دریاکت بهم بخیلی و ساقی آمده

روایت لام الف

نیست در لوح دلم نقشی سوا بو العلانام	میکنم جان عزیز خود فدای بو العلانام
آرزو داریم بخیلی از خدای بو العلانام	تا شبی بپیمم روس پر خضای بو العلانام
کی کند از گوشه چشمی نگاه نیم باز	سوی شاهان جهان کمتر گدای بو العلانام
دل که خوش شهباز و لامکان عشق است	می پردازد شوق مستی در هوا بو العلانام
کن تماشا چشم وحدت بین خود را باز	کیست در کون و مکان پدید سوا بو العلانام

رویت حق اندرین عالم یقین گردید منتهای آرزویم هست از رب و دود هم رضای مصطفایم رضا ترنفت	شد نصیب بن تناقائے ابو العلاء سینه عشاق بیدل ساز جای ابو العلاء اگر کف آری ولا نقد رضا ابو العلاء
نیست ای سحیحی در نیاید خلش غیر بو العلاء هر منست و من بر ابو العلاء	
مایم و اشتیاق امیر ابو العلاء بی مثل و بی مثال بود ذات پاک بنو دم از سریر سلیمان تقدیر وجه الله آنکه پیر من و الدین	دارم خیال روئے منیر ابو العلاء بنو دیکانیا ناطق ابو العلاء شان کهن حصیر فقیر ابو العلاء بالاتفاق بود وزیر ابو العلاء
ی سحیحی ز ناز حکم بر افلاک میکنم سیکودیم چو خلق نعت ابو العلاء	
ما و خیال حضرت سید ابو العلاء یاران بر درخشان نمود یایم و دل که باشد و راز و خلق عظیم عفو گنه رحمت عیم	اسید و ار نعمت سید ابو العلاء جبه و جلال و شوکت سید ابو العلاء از دولت زیارت سید ابو العلاء این هر مستم عادت سید ابو العلاء

بیریب هست پر تو اعجازِ مصطفیٰ مانا بود بیتِ پاکِ محمدی این قم فاند راست کدِ مصحفِ مجید حق در کلامِ خویش نمودست فاقم ساری بود بلبلها فیضِ پاکِ او یار بجا ه آلِ محمد شود دلم	هان بگری کر امتِ سید ابوالعلا لاریب فیه سیرتِ سید ابوالعلا باشد حدیثِ قامتِ سید ابوالعلا توضیح استقامتِ سید ابوالعلا بینید زور نبشتِ سید ابوالعلا معمور از محبتِ سید ابوالعلا
ییحیی ایچشمِ باطن خود سرمد می کنیم از خاکِ پاکِ تربتِ سید ابوالعلا	
ییحیی من و گدائی درگاهِ ابوالعلا باشد چه حدِ مرقم در بطونِ ذات فردا بر وز حشر خجلِ منکران شوند تا تیره آه و شور شن و جدش من پیر	جاروب می کشیم سر راهِ ابوالعلا آمدورائے فهم من الشد ابوالعلا چون بگردند منزلت و جا ه ابوالعلا در اسم ذات هست نهان آه ابوالعلا
ییحیی ایجا خویش مرا بیجِ دخلت باشد هر آنچه مرضی و دلخواه ابوالعلا	
باز ما رمی کشد در وفاتِ ابوالعلا	باز میدارم سر طوفِ رواقِ ابوالعلا

قبله اهل جمال و کسبه اصحاب طلال لذت کونین را بر خود مهید اند حرام یا الهی زود از خود آگاه آبادم زبان	جدا جاده و جلال و مطراق ابو العلاء هر که ارشد ذوق حاصل ز مذاق ابو العلاء بسکه سیر دول من اشتیاق ابو العلاء
در حقیقت نیست ای یحیی ان طاق کعبه پیش از باب صفای طاق ابو العلاء	
دایم با عزیم دیار ابو العلاء در بوستان من ز سده صد نه خزان باز دلم که داشت نشیمن باج قدس اهل نظر کنند شب و روز سجده سازند قدسیان گهر رحمت درو	سازیم تا طوفان مزار ابو العلاء دارد نصارتی زیبار ابو العلاء بالا پرید گشت شکار ابو العلاء بر هر زمین که گشت گذار ابو العلاء از امر کردگار شمار ابو العلاء
قطعه	
یار ب بحق ذریت آنجناب پاک یار ب بحق جلالش که ز توت یار ب بحق راز و نیازش که توت آندم که دیو نفس من حمله آورد	یار ب بحق غیش و تبار ابو العلاء یار ب بحق حر و قار ابو العلاء وان با تو عهد با تو قرار ابو العلاء مضبوط وایم ب صبار ابو العلاء

کن طلت دلم بدل از نور معرفت	یار ب برائے لیل و نهار ابوالعلا
	میخی بر دوزخ شر بر آیم سز خاک باختگان قرب و جوار ابوالعلا
دارد دل اشتیاق جمال ابوالعلا ذات مقدس شلمت بی نظیر در عالم اندکامل و کُلّ هزارها فرد از آفتاب قیامت مرا چه بیم بر فرق آسمان نهم یاز فوط ناز فکر خفّ و ذکر مجر و چر اکسند آمزش و شفاعت بابو العلاء یان	جان من آرزوی وصال ابوالعلا بنو دهر دو کون مثال ابوالعلا امید وار فیض کمال ابوالعلا باشد بفرق من چو ظلال ابوالعلا جایا فم بصفّ نعال ابوالعلا دلا بدل هر آنکه خیال ابوالعلا از حق بود کلام و سوال ابوالعلا
قطعه	
یار ب بحق عشرت آن شاه حق نما یار ب بحق منزلت و اقتدار او یار ب بحق میر مبارک حسین شاه	یار ب طفیل حرمت ال ابوالعلا یار ب بحق جاه و جلال ابوالعلا ده نعمتم ز خوان نوال ابوالعلا
	میخی بشق شهر آفاق گشته ام

این جزوه از کتاب
فصل در بیان سبک و کوی
نظم و تنسیخ است

گوید تمام حلق بدل ابو العلاء

من خورده ام شیر نجام ابو العلاء	دایم سکر ذکر دایم ابو العلاء
منصور دار بست انا الحق حدیث من	تا گوش کرده ایم کلام ابو العلاء
دل را بدل بست رسد نفس را	بیواسطه سلام و پیام ابو العلاء
برپا نموده اند عالم قیامتی	خاصان بذوق نعت علم ابو العلاء
مارا چه غم ز کشمکش روز رجیم	خیمه زدوم بدور خیام ابو العلاء
فکر بود خیال جمال مبارکش	ذکر بود وظیفه نام ابو العلاء

ییحیی بس است غرت جام که در جهان
مشهور گشته ایم غلام ابو العلاء

ییحیی ستم مرید جناب ابو العلاء	تا جرعه کش ز جام شراب ابو العلاء
عالم عالم کن فیکون چون خضر شدم	تا خوانده ام سبق ز کتاب ابو العلاء
اگر کند ز معنی استی انا مرا	توحید صاف و خالص ناب ابو العلاء
نذر و نیاز سازد برگاه دنیا را	حب جناب فیض باب ابو العلاء
زیر و زبر بنظم جهان افتد کند	مستانه نغمه مستغفر ابو العلاء
رفته عنان صبر بر روز اختیار من	در شوق بوسه بر کای ابو العلاء

افادگی نتیجه و هر سر بلندیت
یهی قلمی قاده باش باب اولی

دعوا لا غیر می کند خوش فضا یابو العلام
خواندم تا حرف انا اندر کتاب یابو العلام
بیکیف و ابکیفتم از انتساب یابو العلام
آندم که ستانه کند غره خراب یابو العلام
مشتوق حق محبوب حق با خطاب یابو العلام
باشد دان یابو انام اندر جناب یابو العلام

شود آنا حق نیز ندست شراب یابو العلام
دیدیم هر سو خویش را دیگر نباشد جز
پر زور باشد نسبتم عالی و اعلا حاتم
کار جهان بر هم شود عالم ز نظم خود فتن
منظور حق مرغوب حق مقصود حق مطلوب حق
شیخ مست جایش در رحم ماند بر همین با صبر

در کسبه تجاها شیخ و برین در دعا
دارد نیاز و التماس یابی باب اولی

آه من کن پراثر یابو العلام
بستم از تو خیمبر یابو العلام
سوئے من یکدم گذریا یابو العلام
نخل من کن پرت میا یابو العلام
از تو خیم یک پسر یابو العلام

سوئے من نظریا یابو العلام
با خبر از خویش فرمایا امیر
آه با حال به افتاده ام
سرو ازادیم در این جهان
با بصفت یاد کار من بود

این کتاب از کتب قدسی است که در آن
بسیار از اسرار و معانی الهیه
و کلماتی که در آنست
بسیار از اسرار و معانی الهیه
و کلماتی که در آنست
بسیار از اسرار و معانی الهیه
و کلماتی که در آنست

کارین و البته لطف شست
 وادی عشق تو میسازیم لعل
 بر در خود از کرم جا میم ده
 دارم اندر دوری بهوریت
 جز خیال تو ندارم هیچ کار
 چیت این دیوانه عاشق مزاج
 کار من جز ناله و فریاد نیست
 می ندارد این فقیر بهر
 بسکه بی بال و پرم اندر جهان
 بر در پاک تو حاضر چون شوم
 اندرین مجموعه اشعارین
 کارین پس گفتن و در سخن است

نیت کارم با دگر یا بوالعلا
 هست راه بخاطر یا بوالعلا
 چند یا شدم در بدر یا بوالعلا
 آه سرد و چشم تر یا بوالعلا
 جز هوای تو بر یا بوالعلا
 عاشق شوریده سر یا بوالعلا
 از سر شب تا سحر یا بوالعلا
 جز بعشق تو هنر یا بوالعلا
 کن غنایت بال و پر یا بوالعلا
 من باین دامن تر یا بوالعلا
 هست ذکر ت سر بر یا بوالعلا
 شعر تر یا چشم تر یا بوالعلا

قطعه

از عظیم آبادی بخیا می حسین

سوئی تو سازد سفر یا بوالعلا

عمر او با عشق و شوق تو شود

بر دریا کت بسره یا بو العلاء

سوئی من فرما نگهید یا بو العلاء ر بهیر و خضر طریق ما توئی ز ابی لطف خویش گردانی سفید شادم از نظاره رخساره ات در عظیم آباد باشم جاگزین نیت اشعارم بطرز شاعران	هست یحیی پیر گنه یا بو العلاء نیست جز سوئی توره یا بو العلاء شد و قه ایم سیه یا بو العلاء من چه بینم مهر و میده یا بو العلاء چند با حال تبه یا بو العلاء هست از عشق و وله یا بو العلاء

هست شقایق تو چیا حزن
روی خود بنمای که یا بو العلاء

موتم ابو العلاء و حیاتم ابو العلاء ز افزونی گناه ندارم بدل هر اندر کلام من اثر ایم عظیم است شد عالم حیات با چون علی بود مارچه غم ز کشمش روزیست تخیر بودم زبکه مضطرب بحال بقدر	ز اتم ابو العلاء و صفاتم ابو العلاء حاجی چو هست در عصا تم ابو العلاء چون گوش میکند کلام ابو العلاء از لعل خویش آب حیاتم ابو العلاء کافی بود برای نجاتم ابو العلاء بخشید در سلوک ثباتم ابو العلاء

یحیی میان طایفه بوالعلمایان افزود غرت و در جام بوالعلماء	
میکشد مار افساق بوالعلماء پاسبان در گش کرد بیان طاق کعبه سجد گاه ز راه است هست مشغول طواف کعبه شنج	بسکه دارم اشتیاق بوالعلماء الله الله طمطراق بوالعلماء مسجد م طاق اُتاق بوالعلماء من کنم طوف رواق بوالعلماء
لذت توحید و لطف زندگی یافت یحیی از مذاق بوالعلماء	
وصل تو باشد وای در من یا بوالعلماء بانود خود تشنگن بر خودم فرامدا از رویم اینکه باشم بر در پاکت مقیم تحکامم از رو دارم که بر درگاه تو بی گل روی تو میسازد دل رخسارم بسکه دارم حال زار از لطف فرماینگار مشکلم را سازان ششم مقهور کن	از عنایت کینظر بر من فکن یا بوالعلماء چند باشم خجیر از خویشتن یا بوالعلماء می نمایم حالیا ترک وطن یا بوالعلماء جان شیرینم بر آید از بدن یا بوالعلماء ناله های زار چون مرغ چمن یا بوالعلماء تا کی این سختی در رخ و محن یا بوالعلماء جد تو مشکلت خجیر شکن یا بوالعلماء

عرض احوال و غیبتی خود و نظم و نشر	مطلب بن باشد از شعر سخن یا بوالعلا
نیست و هجرت حواس خمیجی بجا کن نظر بروی برای چغتن یا بوالعلا	
من می پرست پر پیغام ابو العلاء آئینه ایم عکس نمای جمال او هر چند شاه ملک یقین بگیان منم بیتاب و بی توان نشوم از جفا چرخ در خیل عاشقان و جمال و کمال خویش بی روح و بی روان بود این جسم خاکیم	من بنیستان و نام و نشانم ابو العلاء پیداست در بهمان عیانم ابو العلاء اعلاست از یقین و گمانم ابو العلاء تا بم ابو العلاء و توانم ابو العلاء افزود قدر و عزت و شانم ابو العلاء روحم ابو العلاء و روانم ابو العلاء
یجیحی از شاعری غرضم ذکر و یاد است صبح و مسامت و روز بانم ابو العلاء	
چند باشم و فراتمت مبتلا یا بوالعلاء تا یکی دین یقین من بود تعلیه محض وورد و روان فلک باشد خلاف خواهم جد تو مشکلاست حاجت رو اگر بنش	از کرم ما را جمال خود نمایا بوالعلاء رحم فرما از برای مصطفی یا بوالعلاء لطف کن بهر علی مرتضی یا بوالعلاء زود کن حاجت روا بشکلاست یا بوالعلاء

کن نشاء جلوه یکیف جان مال من من غلام باوقایم بنده درگاه تو جادو آبا یم مہد بودندار باب کمال ہست وجہ اندر پیر دستگیر والدہ تا کی ما و غنا و سحتی و جور فلک مال و جان روح و روانی و دنیا ہم عرض حاجت بر تو حاجت نیست میگفتی تو کریم این کریمی ساز و برگ من ست در عظیم آباد ہشوق و دلہ افتادہ ام شعر یم در شای تو بود از درد دل	از برای خامس آل عبا یا بوالعلا تو امیر این امیر بوالوفا یا بوالعلا رونق سجادہ ایشان فرمایا بوالعلا لطف و برین فرما بہر خدا یا بوالعلا وہ فراغ خاطر و سیر و فنا یا بوالعلا برادائی و در بای تو خدا یا بوالعلا حال ما پوشیدہ نبود از شما یا بوالعلا بر درت آمد فقیر بنوایا یا بوالعلا مینمایم نعت تو صبح و مسایا بوالعلا گوش فرما از کرم یا بوالعلا یا بوالعلا
	نیست غم از جا اگر کیمیای دیوانہ رود گرم دارد عشق تو جای درایا بوالعلا
بنفس داریم ای کیمیای خیال بوالعلا آرزوی تخت شاهی از دل گرد و برون از زمین تا آسمان زماہ تا مابی ہمہ	دیدہ باید کی نظر آید جمال بوالعلا جا اگر یابیم در صف نعال بوالعلا ز کہ بردارند از خوان نوال بوالعلا

چون توئی فرزند لبند حبیب کبریا	خلق میگویی مرا شا تا بلال ابو العلاء
حاصل ذکر مجرد بشنوائی نمی میکنم در روی خود سیر مثال نبوت	
منکر ذات کبریا سیدنا ابو العلاء صورت مصطفی توئی معنی تقوی توئی اصل اصول مدی ستر رسول مدی نشا احمدی توئی شکر محمدی توئی عز و وقار حشمتیان و نق کلا حشمتیان عزت نقشبندان فخر زمین آسمان هدایت صادقان توئی سرور شرفان توئی شیر کمالان توئی رهبر واصلان توئی جان بوالعلاء یان احب روح شرفان نام تو حرز جان من در دامن با من نگارین رونق و زکاتین عاجز تو سیر تو خسته تو فقیر تو	آئینه خدا ناما سیدنا ابو العلاء جلوه شاه کبریا سیدنا ابو العلاء گوهر درج لافقی سیدنا ابو العلاء ست حقیقت اناسیدنا ابو العلاء ناصرین مصطفی سیدنا ابو العلاء ابن امیر ابو الوفا سیدنا ابو العلاء ای تو در راه هر دو سیدنا ابو العلاء روح در روان لیا سیدنا ابو العلاء جلوه خود بمن نما سیدنا ابو العلاء سیدنا ابو العلاء سیدنا ابو العلاء در بر من بیایا سیدنا ابو العلاء بردت آمده شهباسیدنا ابو العلاء

نام من اندرین غزل گشته ز نام تو بد
ای سر نام ماها سیدنا ابو العلام

مومن بن
کتابش قدس سره
در این کتاب
و این کتاب

عشق و رزیدم بنام تو العلام
در ازل پیرمغان ما را چنانند
اقتدای او نماید مقتدا
تا شوم آزاد از قید خودی
اسم اعظم از کلام هیچیک
نزد بان او بود نه آسمان
برتر از او در اک عقل کل بود
جلوه حق آشکارا میکند
عاشقان را میرسد هر صبح و شام
در لب بعلش شفای بیدلان
ذکر و تذکورت ذاکر هر یک
جن و انس اسود و احمر همه

هست نام من غلام تو العلام
باوۀ وحدت بجایم تو العلام
الله احتشام تو العلام
بسته ام خود را بدام تو العلام
گشته ام تا مبهکلام تو العلام
عیش اعلاست بام تو العلام
راست گیر پی مقام تو العلام
قامت محشر خرم تو العلام
بهره از انعام عام تو العلام
کام ما منعی بکام تو العلام
سیکتم ذکر مدام تو العلام
تابع حکم اند و رام تو العلام

هر نفس بپو اسطیچی رسد

درودن من پیام بوالعلا

منظرشان رسالت بوالعلا	مطلع نور امامت بوالعلا
یوسف مصر طریقت بوالعلا	حاکم ملک شریعت بوالعلا
ماهی ظلمات پدعت بوالعلا	حامی ارکان سنت بوالعلا
جام نجش با دۀ اِنی اَنَا	ساقی صہبای وحدت بوالعلا
قائل اِنی اَنَا الفرد الصمد	واقف ستر هویت بوالعلا
لوئی شہوار دریائی قدم	گوہر بحر حقیقت بوالعلا
ہست سرور اگردہ ملولیا	نایب شاہ ولایت بوالعلا
باطن او با حق ظاہر بخلق	خازن ستر نبوت بوالعلا
روی و خوی مصطفی و تفسی	یافتہ اندر وراثت بوالعلا
ہست فرزند شہ مشککشا	دفع رنج و مصیبت بوالعلا
آفتاب آسمان سروری	اختر برج کرمیت بوالعلا
سید القوم و شریف ابن شریف	وژد دریائی سیادت بوالعلا
عارف اسرار لاریبی بود	عالم غیب شہادت بوالعلا
ماگنہ کاران نمیدارند میر	ہست ماذون اشتفا بوالعلا

عقدۀ کارم شود مغل اگر میکنم در حضرت تو التماس آدم بر در گیت از راه دو	ببند از عین عنایت بوالعلاء با همه عجز و ضاعت بوالعلاء کنن بسوی خود هدایت بوالعلاء
سوی یحیی از کرم سر نگاه ای سر پاشان حمت بوالعلاء	
داده دل دیوانه تمنای تو مولا روح ملک الموت کجا قبض توان کرد زان روز که آمد به نظر جلوه پاکت در یاشوم و شور آنا البحر نسیم چون شیر غذائی متصرف بدو عالم یع چون و چگونه جلوه ذات انمایان	خواهد سرشوریده من پای تو مولا از تن بدر آید بیک ایمای تو مولا گشتم بجان عاشق و شیدای تو مولا نوشیم چو یک قطره ز دریای تو مولا باش همه در پنجه گسب رای تو مولا و است که در چهره زیبای تو مولا
مشتاق جمال تو بصد شوق و تمنّا بر در گیت تو آمده یحیی تو مولا	
در ازل من بزو لای بوالعلاء بو العلاء هست آشکار و هم نهان	گفته ام در عالم وحدت بلای گویم این ستر هم خفی هم بر ملا

هیچ شی از بوالعلا نبود تهی حسن الا الله که وید اشکار ورتو سازد حضرت سید مقام اَنْتَ مَوْلَانِیْ کَرِیْمِ اَبْنِ کَرِیْمِ کی رود کس بی نصیب از در گهت بسکه هستم در غم و محنت اسیر نیت اکنون وقت تاخیر و درنگ هر که هست را تماشا کرده است	بوالعلا هم در ملام هم در خلا برو و عالم چون کشیدم خطا خانه را از غیر خالی کن دلا لَا تُخَرِّمُ مُسْتَفِیْثًا شَائِلًا داده بر خوانِ جود خود صلا میرسد از شش جهت بر من بلا گوشه چشمتی بسویم کن بلا قَالَ صَلِّ عَلَیَّ صَلِّ عَلَیَّ
از ازل سحیامی دیوانه شد که بر جمال بوالعلائی مبتلا	
راحت روح و روانم بوالعلا نیست از نام و نشانم مطیع من نیم و الله یاران من نیم بوالعلا هم ظاهر و هم باطن است چون نباشم از شراب عشق مست	طاقت و تاب و توانم بوالعلا بس بود نام و نشانم بوالعلا رنگ و روی و جسم جانم بوالعلا در نهان و در عیانم بوالعلا هست چون پیر مغفانم بوالعلا

بَوَالْعَلَّاسُلْطَانِ عَالِیْجَاوَمِن هر چه این گویم بود این بَوَالْعَلَّاس هستی من گر چه باشد چون حجاب نال و آه من همه از بوالعلاست هر چه گویم هر چه اندیشم همان است	خسرو با غر و شتم بوالعلا انچه می اندیشم آنم بوالعلا موجّه بحسروا نم بوالعلا شورش قلب طپانم بوالعلا در درو نم برز با نم بوالعلا
	از خود ای سحیی نمیکویم هیچ اینهمه ذکر و بیانم بوالعلا
دلبر جانان من سیدنا بوالعلا مرشد بر نادیر سید روشن ضمیر خسرو و الا که بر باد شده بجز بر نسبت تو عید ناب اصل وی از بوتراب نور ظهور اتم سیر حدوث و قدم جلوه طورم توئی شعله نورم توئی	شمع شبستان من سیدنا بوالعلا بادی ایمان من سیدنا بوالعلا حاکم و سلطان من سیدنا بوالعلا یافت ز توجان من سیدنا بوالعلا واجب و امکان من سیدنا بوالعلا موسی عمران من سیدنا بوالعلا
	با همه شوق لقا آمده یحیی لکرا ای همه تابان من سیدنا بوالعلا

دارد عنبرم حضور مولا وریار و دازد و دیده من از جلوه خود پدیده و دل باشد ز تجلیات ذات از نسبت این طریقه تو دارد بربل آنا سلیمان غمیه تو اگر گنم نظاره اندیشه نبایدم ز عصیان	این بنده پیر قصور مولا هستم ز در تو دور مولا افروزانور و سرور مولا دل رشک فزائی طور مولا دارم ناز و غم ز مولا در سلسله تو میور مولا چشمش ما خم با و کور مولا شان تو بود غفور مولا
میخسای دیوان مدحت تو باخود بسبزه دیگر مولا	
ای نور چشم سید و سالار کربلا ز دم شفای از مرض قلب کن عطا تا بان جالانات و مشور رخ صفات آن کو پدیده سر مه آتی آنگشید و الله بگذرد سرم از فرق فرقین	در روی تست جلوه دلدار کربلا مولا بحق عابد بیمار کربلا نگریم از دور و دیوار کربلا البسته دیدلمعه انوار کربلا پا بر سرم نهن چو زوای کربلا

بهر سلام آمده ام یا ابوالعلا جنم یا و لطف تو که رساند به علم خواهم ز تو عدم که نباشد و را وجود بستان خویش مرا بجای کن عطا شب بیا بخانه من بت عرس تو مزد و نیاز بنده پذیرا کن از کرم بهر علی و سیده و شبیر و شبیر مهدی که خاصیت بدر کاهت آمد	کن باز چشم لطف کرم یا ابوالعلا افتاده ام بورطه غم یا ابوالعلا باستی بری ز عدم یا ابوالعلا تا کی خیال دیر و حسم یا ابوالعلا از جلوه ساز رشک ارم یا ابوالعلا بهر امیر عرب و عجم یا ابوالعلا کن دور جلوه درد و الم یا ابوالعلا سویش نگر ز لطف اتم یا ابوالعلا
سپیدی خویش انجودی ارتباطش تا کی سرحدوث و قدم یا ابوالعلا	
آورده ایم رو بسلام ابوالعلا سرشارست از می اتی آنا الاله کی باز گرد این که شود چشم شوق من خاصان نموده اند چه هنگامها پیا از منشی و دام حضور اینقدر بدن	در آرزوی لطف کلام ابوالعلا یک قطره ام نمود ز جاک ابوالعلا پرنور از فرار و مقام ابوالعلا از لذت توجه هم ابوالعلا حاصل نما حضور و دام ابوالعلا

خود را اسیر سازید ام یا ابو العلاء	آزاد بخت و لذتِ اطلاق محض دان
بچینی مثال از غم و آزرده دل مباحث باشند و ای درد تو نام یا ابو العلاء	
اشفته خیال تو ام یا ابو العلاء من تنبیر و بلال تو ام یا ابو العلاء علل شک و مقال تو ام یا ابو العلاء از خوان پر نوال تو ام یا ابو العلاء قمری آن نهال تو ام یا ابو العلاء بحرف و صفو قال تو ام یا ابو العلاء	و لداده جمال تو ام یا ابو العلاء تو ابنِ مصطفائی و فرزندِ مرتضی مستِ شرابِ انی اما الله ساخته هر صبح و شام میرسد م فیض لایزال ای قاسمِ تو سر و گلستانِ وحدت ذاتیم که خیالِ دو عالم غنی تریم
	میچینی نیم گدائی در عالمی تو ام وز جان فدای آل تو ام یا ابو العلاء
سر به چشم بود خاکِ جنابِ تو ابو العلاء در درونِ سن رسد دم خطا بو العلاء هر که خواند حرفِ لفظی از کتابِ تو ابو العلاء سایه گستر بر سرم باشد سحابِ تو ابو العلاء	عشق دارم با جنابِ ستیابِ تو ابو العلاء لا اله الا انا انی انا الفسر و المصد عالمِ اسرارِ توحید و فنا شد بالیقین بو العلاء بیستم از خورشیدِ محشریت پاک

فیقل و جاری شود برین و انس و خلق ام	هر که گردید از دل جان فیضیاب نواله
شاه و جهان شیر دستگیر و الدم	حقیق و افر یافت از توحید ناب نواله

چیت یحیی عاشق یوانه دشتی مزاج
نیت لایق از خود زده خراب نواله

ایست جام ساتی کوثر ابوالعلا	تا رابده ازان می اطهر ابوالعلا
جامی بن ده از می اقی آما می حق	بهر جناب حیدر صفدر ابوالعلا
توحید ناب دل بن جوش تا زنده	ده جام عشق بسطیمیر ابوالعلا
دارم دلی که چرخ و یخور تیر است	فرمان بود خویش منور ابوالعلا
بی پرده کن تجلی و بنا جمال خود	بر کش نقاب از رخ انور ابوالعلا
امر روز و زعرس تو هست اندکی بن	ده پاد و ظهور و مظهر ابوالعلا

یحیائی تو گدای تو امیدار هست
ای یا شاه با چشم و فرا ابوالعلا

رویف الیاء التحابیه

ای مظهر شان مصطفائی	بنای کرشمه خدائی

در شکل محمدی نسائی محبوب علی مرتضائی میجی خوشتر ز بادشاهی دلها بهری بیک کرشمه ادراک بذات تو نگخرد زبید بتو ای امیر پیش در یک نگهت شدم خداین محمدی که بود یگانه عصر در سلسله علی تو از دولت بو العلاء میرم از جاه و جلال ما پیر سید	تو جلوه خاص کبریائی خسرو زنده شهید کربلائی بر درگاه بو العلاء گدائی الله الله چه دلیر بای ای شاه و راه هر درائی دعوی آنا و ما سوائی لاریب امیر ابوالعلائی بر درگاه تو گشت گدائی هرگز نبود توئی و مائی و اریم اگر چه بینوائی یاران ما یم ابو العلائی
میجی آهنگ اکبر آباد دارد با این شکسته پائی	
یاسینا سوئی من انداز گاه در حجر تو هر روز کنم ناله و زاری	فرمانده شاد دل غمزه گاه در دوری تو کار شبنم ناله آه

خز عشق تو ای سید نابنده ندارد ای نادوی مطلق که نماید رو تو حید بر در که تو بندگی و عجز و نیازم بر دار سر از خاک شهاب لکی و تاجند	سر مایه اگر طاعت اگر بهت گناهی خز تو بمن گم شدۀ دوز را ای شاه شهبان بهت زهی عز و جاه باشیم باین خستگی و مال تباه
میگویی بدرت آمده ای سید ساد با حال تباهی و باین روی سیاه	
الا ای بوالعلاء فروز زمانی تو غوث عالم و قطب جهانی نمیگویی توانم در فهم و ادراک مرید خاص تو بهتیم ای شاه همه در قبضه تو هست شاه تویی در مان در در پندار گدائی آستان پاکت ایشاه اگر خواهی بقای سالک راه	نمیداری تو در کونین شانی تو بیشک باد شاه انس و جانی که بیرون از یقین از گمانی مر از لطف ده خط امانی من و کار من و باقی تو دانی تو پیتابه تو امارا توانی چه ساز و تحت جم تمج کیانی بشع شاه خود را ساز فانی
قطع	

بشوقِ بوالعاشق محمود منسی چه خوش فرمود شیخ جام جامی	ز لوحِ سینه ام عالمِ معانی چو عشق آید الف با تا آمدانی
ز یحیی ای صبا در بزم سید به لحن دلکش این اشعار خوانی	
که ای محبوب بختِ دو جهانی بتو ما رست عیش و کامرانی مر لای خسر و کوفینِ حاصل کهنِ حسرت رود از سینه من خدا را عقد کن از کارِ من حل نظر فرما که جان تازه یابم ببختِ آنقدر گشتیم لاغر گران چون کوه بودم گاه شتم نه بینم گر جمالِ پاکتِ ای پیر بتو آورده ام رویِ ارادت شهابِ بیدارِ نالیهای من رحم	شهنشاهِ زمین و آسمانی شهابِ بیخ است بی تو زندگانی ز ذکرِ تو شکره شیرین بانی اگر روزی به بزمِ خویش خوانی مرا از رنج و اید اواریانی مذار از رحم کن بر نیمِ جانی که جان هم میکند بر تن گرانی قرین گردید از حدنا توانی چه کار آید مرا عهدِ جوانی ز صدقِ قلبِ اقرارِ زبانی بکن از راهِ لطف و مهربانی

بشوق بوالعلاجان داد و بیکسلی
شدش حاصل حیات جاوانی

بوالعلاجیت ناسید زینان مدد	دستگیر من سرشته و حیران مدد
گشت مجروح دل جان من از شتر غم	مرهم خسته و لالان عیسی و ران مدد
خسته جانم نظر رحم بجالم فرما	جان جهانان مدد جلوه رحمن مدد
من روح و دل جان جمله از آب شدند	خواجده روح و دل یادش جان مدد
جان و ایمان همه در راه تو گردیدم	قبله جان مدد کعبه ایمان مدد
شب تاریک بود روشن تیره درون	ماه تابان مدد مهر درخشان مدد
در دین هر ز علاج دیگران نتوانم	ای شفا بخش و جان پایان مدد
گشته ام چون گل پژمرده ز هیچ جان	ای بهار چمن عالم امکان مدد
چند دور از تو باین بیسوسلانیها	ساز و سامان من بسوسلانیان مدد
این گداز تو حیدر چند همیشه بگما	حالیا آمده با حال پریشان مدد

بر درت آمده بیکسلی بامید کرم
شاه شایان مدد در محبت نیردان مدد

مدی یا ابوالعلاج مدد	مدد ابن مرفعی مدد

ده ز کرب و بلا نجات مرا دیو گردن من کند پیکار بنده با و فسائی تو هستم در و مندم علیل و رنجورم سیدی تنگ شد زمین بر من	از پیے شاو کر بلا مدد دو کن این بلا هلا مدد از برائے ابو الوفا مدد بفرست از کرم و دلا مدد و ده فداخی بکار آمدد
بر در آمد فقیر تو یحیی صاحب الجود و العطا مدد	
رحم کن بر حال زارم سیدی چند باشم در نگاه خلق خوار در غم و رنج و بلا گشتم سیر بسکه مجبورم ز جور آسمان تا کجا باشم ذلیل و بی وقار الشفاعت تو بود شاه ضرور	خوار و زار و بیقرارم سیدی از کرم ده اعتبارم سیدی نیست جز تو کمکم سیدی نیست بر خود اختیارم سیدی بخش عز و اقتدارم سیدی چون غلام جان نثارم سیدی
همچو یحیی دور از شمع رخت شب همه شب اشکبارم سیدی	

ای مونس غمگین یی آسان ز تو مشکل دو عالم بی روی مبارک تو باشد در دیده عارفان ز عشقت یاسیدنا ابو العلاء هست یابد تسکین بیک نگاهت در کار خود استعانت ای شاه در دوری تو چو شمع گردید	کنن رحم ببال زاری یی افتاد گره بکاری یی مانند خزان بهاری یی ده چند شد اعتبار یی در دست تو اختیار یی این وحشت و انتشار یی با غیر تو هست عاری یی این دیده اشکبار یی
می یی شده بر رخ تو قربان گشت ارض و سمانتاری یی	
یا امیر ابن امیر آدر گئی او فتادیم ز پا و اغوشاه نصرت و عون من از تو باشد باز گشتم نبود جز سویت چند در پستی و خواری پاشم	شد بغم بنده اسیر آدر گئی سیدی دست بگیر آدر گئی تو معینی و نصیر آدر گئی جز درت نیست مصیر آدر گئی ای شه عرش سیر آدر گئی

غیر تم بخش و وقار من نهذا	گشته ام خوار و حقیر آذر گیتی
	خسته جان بیدل غمگین بچمی بر در تست فقیر آذر گیتی
بوالعلا هست کمین بنده حضرت بچمی کی بغیر تو کند حاجت خود را اظهار مال و جان ساخته قربان بهوشا ما اندرین شهر بود کلفت و وحشت ما هست امید که حاضر حضور تو نشود از لب لعل تو ناکام دل خویش بود	یافت از بند گیت عزت و شوکت بچمی تو غیوری و بود صاحب غیرت بچمی ورره عشق بود صاحب بهمت بچمی اکبر آبا و بود جای سرت بچمی یابد از حضرت واکا تو دولت بچمی یافت در نظم بیان طرفه ملاوت بچمی
	سیدی کی شود از ذکر تو بچمی خاموش از شاه خوانی تو یافته شهرت بچمی
مسیحا کن علاج درو بچمی برنج پیر نور خود ای مه برافروز ز خاک در گشت شد غازه پیر ز سر و گرم دهر از رده دل هست	تماشا ساز روی زرد بچمی برای دفع آه سر و بچمی نگار این چهره پیر گرد بچمی بکن تدبیر حرو بر در بچمی

بدوح قوال غم و غم

کلام آید و آور و میخی

بوالعلا محبوب حق شان نبی علی
هر که عرفان جناب بوالعلا پیا
بوالعلا چون هست فرزندان جناب تفضی
هست او یسی علی مرتضی مولای من
و یم اندر روی و چه شد حسن بوالعلا
هر که شد اندر طریق سید و الامریه
با مریدان جناب بوالعلا باشد نام
شد باد حادثه ساز و کما شانا هلاک

گوهر کیمای تو حیات ارکان علی
بی مشقت حاصل و گشت عرفان علی
آشکارا از جمال بوالعلا شان علی
موجزن اندر طریش هست فیضان علی
در جمال بوالعلا انوار تابان علی
حصه او را میرسد روز و از خون علی
لطف و انعام و عطا و جود و احسان علی
چون چراغ نم کرده در زیر دامن علی

مستحق رحمت خاص جناب سیدم

هستم ای بچی غلامی از علایان علی

در عمر خوش بچ نکر و یم طاعت
انجا که جمع صلوا باشد و کند
کاری نمانم که شود توشه سفر

در حشر باد حشر و اشک نداشت
اعمال عرض ما و هزاران خجالت
باشد مرا ز نجات بد خود شکایت

نشستم آه سر بگریبان پادشاهی نبود امید غیر از نیم که بوالعلا عفو گناه من کند ایندو بعرض او آری جناب سیر و الا ابو الهی در جمع اولیاست ذوی القرب و العدا بار اکیلم عقل و مهمل گزارد او در دو جهان عنایت آن شاه دوسرا سازد عنایت و کرم و لطف خاص او کارم شنائی آن شهر هر دوسرا بود یا بوالعلا کنون من و شغل شنائی تو مانجه یافتیم ز نعمت تو یافتیم	عمرم تمام گشت بحرف و کلمات سازد به پیش خالق اکبر شناخته سازد عنایتی و نه بیند شناخته ز آیات خاص مغفرت حقیت آیت باشد درین گروه مرا و اگر اتم بر مال زندگان خوش بهمنایت سازد ز جمله درد و مشقت کفایت از جمله درد و رنج و مصیبت حمایت سازم سپاس شاه و نایم طلاقت در شغل بهشت خوشترم از هر عبادت علم و کمال عزت و جاه و جلال

بیخی ز شغل لغت تو در نظم و نثر یافت
 طرفه طلاقتی و عجایب فصاحتی

راحت جان و دل عاشق ز کام توئی طاهر باطن و پنهان عیان ز لبت توست	خود تو بردی ز خود یار و لارام توئی اول و آخر و آغاز و سرانجام توئی

چون زهر دادم تو مرغ دل من صید شود اینهمه هستیم از یاده توحید تو هست در دمار از کرم سازد و ای عیسی آب در ننگ چمن شرع بود فانی	که خود ای شاه کار افکن و خود ام توئی بوالعلاء آنکه نهد بر کف من جام توئی کاشف رنج توئی دافع آلام توئی روشن توئی و عزت اسلام توئی
هست مداح تو محیی بزبان تقصیر و آنکه بر هر غزلم میدهد انعام توئی	
بوالعلاء ای خلف ساقی کوثر مدد مستغنی آمده ام بر دوت ای تیزنا صد قیامت با سرم رفت و قیامت بایت میگزیزد و لم از شته و فساد عالم مشکل من بهمان شود از یک ننگ است سیدی حیدر شریف تو بود شاه شهید بیل تاسع بود از ماه محرم امشب از پی سیده پاک و جناب حسین بوالعلاء ابن حسین ابن علی سبط نبی	قره با صره احمد و حیدر مدد گشته ام خوار و زبون عاجز و مضطر مدد مالک و نوجز ایشان محشر مدد ای شیر حق و لبش سید سرور مدد جلوه شیر خدا حیدر و صفدر مدد من غلام و بیم ای سید اطهر مدد به عباس علی اکبر و اصغر مدد مدوی ای گل گلزار پیبر مدد قاسم ناز و جنان ساقی کوثر مدد

کمترین بنده درگاه تو ام ای مولای	از همه بهتری ای بهترین بهتر مدد
آمده بر در پاک تو شناخون بچی ای شناخون تو خود خالق اکبر مدد	
مست ابوالعلماء شوازی فیض مرتضائی روی ابوالعلماء بن تصویر مصطفی بن بی نغی و با شما تم بیرون نشش بهانم در صورت محمد نگر ابوالعلماء را عالی بود مقام اتی انا کلام ما و ابوالعلماء هم مست از می انا نیم	انگاه ساز بچی دعوی کبر یانی ابن حسن مرتضی بن باجلوه خدائی یکیف هست ذاتم سبتم ابوالعلماء در حسن ابوالعلماء بن انوار مصطفی هر نام هست نامم والله ما سوائی دیگر کجا بگنجد ای مرد فی ردائی
می بچی حقیقت با خبر ما دیگر نداند جز ابوالعلماء نباشد والله فی قبائی	
مشکل من ساز انسان سیدی نفس من گبر است از دین پیغمبر میکنم هر شب ز درو به بحر تو از پی درو و دل زارم بود	گشته ام زار و پشیمان سیدی از کرم فرما مسلمان سیدی نالده و فریاد و افغان سیدی در لب لعل تو دوران سیدی

حسن وجهه الله دیدم درخت	زان چنین سستیم حیران میدی
قطعه	
تا قبول تو نصیب من شود دولت دنیا و زانو آخرت	در رهت کردیم قدیان سیدی دین و ایمان عشق و عرفان سیدی
قطعه	
بند و یحیی برگزیده رویت بود	عند لیب آسا غزل خوان سیری
سال و ماه و روز و شب شام و بگاه مهرت دل و شناخوان سیدی	
مداوند ایشان بوالعلمائی جمال همیشه الی مصطفائی ولا کن بر و رسیدگی الی ولا بگزین طریق بیسیریانی شود عالم چنین سا بر ورتو ز فیض بوالعلماء پر نور گروی تعالی شان تو مولا	که چیداشد زشان مرتضائی بحسن خاص وجهه الله نمائی که الی خوشتر است از پائانی که اینست اصل راه پارسائی اگر برهتانش جبهه سائی بستر استر چو سازی شنائی چکه از شان تو شان مرغی

چون بنوعی ماسوی الله هیچ موجود بود از راز تو آگاه مندی مرا من است اندر کثیر ندان	ترا زید کلام ماسوائی غلام خاص شاه کر بلانی گذشتم از طریق پارسائی
تعالی الله یحیی شان پاکم که هستم صاحب شان بوالعافی	
بوالعالمات دل حیدر کرارتوئی در جمال تو عیان جلوه ستر است در خرابات ازل ز می ناب توحید هستی محض تو بسستی مطلق باش توسیع تو کلیبی علی الاطلاق شهما منم آن بنده نگاره و میر عیب تمام	پسر اکبر دوش شه ابرارتوئی گنج اسرار توئی مطلع انوار توئی ست و خجود توئی و با خود و سر توئی وانکه بر تویش کند هر نفس اقرار توئی قوت سامعه و طاقت گفتارتوئی مگر مایلگی عیب خسریدارتوئی
هست مداح تو یحیی بزبان تقصیر وانکه بنشد صلبایش برین شاعر توئی	
ای از رخت هویدا آثار کبریائی فیض نبی و حیدر از تو رسد بایلم	وز جبهه تور روشن انوار مصطفائی در شکل مصطفائی در حسن مرتضائی

برتر ز هر ولی هست شاه مقام پاکت ستر عبودیت را هر کس کجا بفهمد از آب دیده خود کردیم شست و بشویش ای دل بهشتان عالم حسین بایه	والله ابوالعالمی والله ابوالعلمای عبدیت تو شاه امین است با خدای در خانه ام کرم کن در چشم من در آئی گر بر در جناب سید حسین بای
پچیکا تو ز فیض سلطان بر و بخت دارد و چشم ظاهر هر چند بینوای	
زهی جاو جلال بو العنا محبوب بر و آن امدی علی مرتضی حلال شکمها پیران زن دلیل حجت توحید ای نادان پیمبر خوست اجر خویش حبت البیت خویش شود بر شکم آسان زوکران ولی حق دل جان مرا روشن نمودت پاکش	امید و ستیگر دو جهان سلطان و نیتان علی گوی علی خوانی علی دانی علی شکان که عشق بو العنا اندر در و غم هست بران محبت هست با اولاد حیدر اصل آیدان پی در و دل من نام پاکش هست دران بود این نسبت ماه تابان مهر رخشان
تو بیایان بره ز حشر ای کجی چرا بیا که آید بو العنا در عرصه بسیار آید	
زهی عزه جلال بو العنا	گنبد در بندگی کار خدای

چکد از جبهه نورانی او بود سر و گلستانِ اہمت با ولا و عبید اللہ احرار پی حلِ مہماتِ دو عالم تقائی شانہ اللہ اللہ کسی کو اقتدائش می نماید جبینِ سابر درین عالمی شد	تجلائے جمالِ مرتضائی گلِ رنگینِ باغِ مصطفائی شہِ من میناید حق نماذ نماید جلوہ مشککشائی ز شانِ او ہوید اکبر یابی کتہ برہر دو عالم مستدائی نمودم بر درش تا چہ پائی
بیاییمچی ز خود بیگانگی گیر بان حق آشنا کن آشنائی	
ای ولایت بود مرا کافی طمع از دیگران ننیدارم	نام تو بہر درد دل شانی لطفِ تو بہت کافی و دانی
قطعہ	
واعظانِ بعشق دارم کار طعنہ بر عاشقان روا نمود سرہ از ناسرہ شناسم من	پیش ما این ہمہ چہ سیلابی چکتم چون نہ ز اہل انصافی میکنم در سوکِ مرقافی

بر دو عالم کشد خطِ نانی	عاشقِ ذاتِ والکے توحید
بگوں خاطرِ غمزہ شاد اِطہی کن از وصلِ اشدادِ آباد اِطہی کنم در جنابِ توفیرِ یاد اِطہی ز قیدِ غم ساز آزاد اِطہی مکن اندرین شہرِ بر یاد اِطہی غینہ لعلِ ابریم انشاد اِطہی	بُو اللہ لارہنہائی اہلِ صفا بندہ بچی ست صدوفی و صافی
شود جائے من اکبر آباد اِطہی ولم بہت دیر اندازِ ہجرِ آن شہر درین شہرِ پشتم شد مِ خوار و غمگین بصد رنج و غم قید گشتم درین شہر رسان زود در اکبر آبادِ خاکم من و اکبر آباد در مدحِ سید	بگوں خاطرِ غمزہ شاد اِطہی کن از وصلِ اشدادِ آباد اِطہی کنم در جنابِ توفیرِ یاد اِطہی ز قیدِ غم ساز آزاد اِطہی مکن اندرین شہرِ بر یاد اِطہی غینہ لعلِ ابریم انشاد اِطہی
شود جاوہ پیا آن شہرِ محی کن امداد اِطہی کن امداد اِطہی	شود جاوہ پیا آن شہرِ محی کن امداد اِطہی کن امداد اِطہی
اکابر آباد مروای دلِ مضطرب جائے رہت گو بنصفِ دانا بنیائی اکبر اندر آن شہر اگر گوشہ بختِ مرا نورِ حق بہت درخشان در دیوار	کاین چنین عیش و طربیت میسر جائے کز پئے نویش چه خوش ساختہ اکبر جائے باز ہرگز نزد دستِ حق حقر جائے اکبر آباد بود چون مہِ انور جائے

بگوں خاطرِ غمزہ شاد اِطہی
کن از وصلِ اشدادِ آباد اِطہی
کنم در جنابِ توفیرِ یاد اِطہی
ز قیدِ غم ساز آزاد اِطہی
مکن اندرین شہرِ بر یاد اِطہی
غینہ لعلِ ابریم انشاد اِطہی

خاکساران جهان عزت و حشمت یابند بُو العلام کرد دران شهر مصلی آرام	اکبر آباد بود با حشمت و فرج جا اگر همت زهی بر ترو عالی جا
رست گورت تو یحیی که بجای ییدی ز اکبر آباد مقام خوش و بهتر جا	
بُو العلام محبوب حق آرام جان مصطفی السلام ای آنکه در بازار بهستی نامده از لب تو میشود اتی انا الله کاسیا کیت تابا تو نماید او عای هسری بنده راجز نبگی نبود مجالی یا امیر بر فغانم گوش نه کن چاره در دلم	جلوه شیر خدا و شان شان مصطفی گوهر نایاب مانندت ز کان مصطفی چون زبان تو میکده آن مصطفی تقوت تو هست از تاج تو آن مصطفی فرض بر من شد ولایت از بیان مصطفی زار نالی میکنم برستان مصطفی
السلام ای آنکه یحیی است تراخ شما هیچوستان بود کواند ز زبان مصطفی	
بُو العلام شکلائی من تولی چون نالام از غم دل پیش تو در دهرت بکه رنجورم نمود	غم را حاجت روائی من تولی زانکه مولا غم را بای من تولی ای مسیح من دوائی من تولی

هر کسی را ربط باشد با کس زاوّل و آخر نصیب دارم خیر بست حسنت آشکارا و نهان در جمالت ویده ام حق شکار سیدی در خلوتِ اِنّی اَنَا	ای کس بیکس بر ای من تولی استد او انتهای من تولی هم ظهور و هم خفای من تولی الله الحق غمائی من تولی رهت گویم آشنا من تولی
بهمچو سبکی چون نباشم مست حق بموا انکلا شورش فزائی من تولی	
کجائی و نواز من کجائی نظر کن بر نیاز و عجز بنده ازین پستی مراده سر بلندی ز حد شد بقیداری ای جانم نمود عاشق بخود مستوق هستی از منم که کو بهجرت قمری است	کجائی چاره ساز من کجائی کجائی بے نیاز من کجائی کجائی سرفراز من کجائی بین سوز و گداز من کجائی کجائی عشق باز من کجائی کجائی سر و نیاز من کجائی
بود یکپای تو بیکس درین ملک شد بیکس نواز من کجائی	

بیا ای عشق کن مشکلتانی بره یکجرا عم از باوه وصل شود بر شکم ای عشق آسان جبین من شود چون ماه روشن رمانیدی مرا الحمد لله مهرس از من فقیر عشق هستم	دمی از خویش نه مارارمانی نمیدارم کنون تاب جدایی دمی گر بر سر الطاف آئی کنم بر در گهت از جبهه سانی ازین قید توئی دوام مانی همیداریم شان میزانی
بیاب بوالعلاء بچی لگد اباش لگدانی خوشتر است از باوشالی	
یاسیت نافداک روحی جز یکد نفس نماند در من تا پرده غیبت نماند تا جان بکشم نثار رویت در لعل لبش شقای ماهیت پیر کن من بخودی و درده	ای شان خدایا ک روحی مان زود بیافداک روحی بی پرده و رافداک روحی یک جلوه نمایداک روحی درود تو و دافداک روحی در جام آنافداک روحی
پیمای تو از تو عشق خواهم	

عشق بفرافراک وحی

نگه بر من گداخته	نگه یا ابوالعلاء
منظر شاه کربلا	نور عینین مرتضی
یا جوایم بخش یا	سلام آدم سلام علیک
ست شکر من انا	از پی عشق پیرو مشد من
ای امیر خدا نما	سوی من ساز پیر وجه الله
سوی من ساز از اوان	ای امیر ای فدای تو جانم
پست در و مراد و	در و مندم خسته احوالیم
سوی من پیر مصطفی	شب عرس تو اشتبست شها
بکنی تا بوسه ما	نذر سوز و گداز میازم

بر درت آمدت پکیا پیت
 اے تجلای کبریا

دست از کونین شتم یللی	بر در سید شتم یللی
دل بزل فیا ربتم یللی	گشتم از ادا ز کمنه کفر و دین
ست شتم ست شتم یللی	از لگا و سپید ست انا

در کمال عشق و محبت
 در کمال وفا و ایمنی
 در کمال کرم و سخاوت
 در کمال جود و بخشش
 در کمال شرف و بزرگواری
 در کمال کرامت و عظمت
 در کمال کبریا و جلالت

کی حریفان آگداند از مستیم من نمدارم خبر از غیر یار هستی او کرد جان در دلم کس چه داند شوکت شان مرا دین و اسلام من آمد بوالعلاء	بنده یکم پرستم یللی ست از جام استم یللی هست هستم هستم یللی من غلام شاه هستم یللی دل ز کفر و دین گستم یللی
اشب اسی بچی ز فرط اشتیاق به بندرش دل بدستم یللی	
اسی بدر ماندگی از تست پناهی گر شبی سیدنا جلوه کند اند دل جز تو یا سیدنا مرشدنا مولانا بخدا چهره زیبای تو وجه اله است گر کند جلوه گری رحمت تو ای مولا خاکساری بدر سیدنا مولانا	خاک درگاه شریف تو کلاه بچی صبح امید شود شام سینه بچی که کند رحم برین حال تباہ بچی نور وجه تو بود شمع براه بچی رنگ طاعت چکد از جرم و گناه بچی هست لاریب عجب عزت و جاه بچی
بوالعلاء سیدنا ابن علی شنیله سید و خواجہ بچی مر شاه بچی	

الله الله چه دلبری داری از ازل و لبره بتو دادند اولیا اند و ستان خدا الله الله جمال حق تمثال	جلوه و شان خیدری داری نور حسن پیمبری داری اندین جمع سروری داری ریشک خورشید انوری داری
بطفیل ابو القلا یحیی در طریقت قلندر می داری	
السلام امی گل گلزار رسول عربی پدرت حیدر و جد تو بود پیغمبر چه لقبها که ندادست ترا نیز دپاک مانودی رخ و دیوانه خویشتم کردی منصب عقد که کشائی بتو ایشاه رسید در دمنیدیم علیهم حکم سوخته ایم جگر سوخته از آتش غم و اسفاه دل چون سنگ من از درد زلفت بنده عشقم و دارم ز تو آفتاب	انت مولائی و مجائی با منی و ابی چه مبارک شبی و چه علی نسبی ایکه بر نام خوشت ناز کن خوش لقبی ایشه حسن چکویم ازین بوالعجبی در وراثت زعلی و سیادت ز بنی آدم بر در تو از پی درمان طلبی رشحات کرمت چاره این تشنه لبی مگر این شیو یا موخت ز جسم خطبی در ره عشق بارفته ز من بی ادبی

کرد در سلسله پاک تو از طفلی قید هست اشب شب عرس تو و من در سفر مطلب این خم بر تو عیانست و جان	حسنت الله ابد الله هر علی روح ابی بپذیر آنچه بیارم ز ره بے ادبی وار بان ایشه دین از غم دنیا طلبی
بنده یحیای تو هرب بغضت ناله گوش کن ایمنی ز من نه نیم شبی	
از قید دین و دنیا ازاده است یحیی تا بوالعلاء بنید از چشم لطف شویش از دست قدرت خود قتل نابدل زن بر یک نداجانان با جان شود روان در کوی عشق نبود تقیر تیغ ندریب در بزم میکشان آجاسی بنوشن نشو است	بر آستان پاکت افتاده است یحیی بر آستان پاکش استاده است یحیی ماند لوح طفلان بس ده است یحیی هر آن هر زمان بس آمده است یحیی بیرون ز کفر و اسلام این جاده است یحیی ز نار ره کلام سجاده است یحیی
یاران بجال یحیی اشکار نیست جابر دیوانه است یحیی دل داده است یحیی	
ای آنکه تویی شمع شبستان تجلی جز شمع جمال تو ندیدیم منور	سایبان ز رخسار نیر تابان تجلی ای نور سه بطور در ایوان تجلی

سزا قدرت نور الهیت که دیدم تا غیر مکرر بخت کرد نظاره هر کس که تجلاتی جمال تو دید دیدیم تجلات تو از علم مجرد در زلف و رخ همچو گل و سنبلت ای گل یا سیدنا میر سدا ز فیض تو هر دم	گو یک سر ایاات بود کان تجلی افزود بس اسرارش شان تجلی چون آینه شد شد و حیران تجلی آنجائی که خود نامه اسکان تجلی دیدیم بهار چنستان تجلی صد لقمه نور انیم از خوان تجلی
یحمیائی تو در وصف جمال تو نظر کرد صد مطلع پر نور بدیوان تجلی	
السلام ای نور چشم سبط پیغمبر توئی السلام ای تو گل گلزار پیغمبر توئی آیه تطهیر نازل شد پی آبا ئے تو السلام در گروه اولیا ئے با صفا از وجود یافته دین تین تازه حیات کیست تابا تو نماید اوعائے همی السلام ای در کف تو انتظام کائنات	قره العین نبی وحید صندرتوئی در ریاض شاه مردان تجلی با آور توئی در حجاب علالتوئی و در نسب طهر توئی اکرم و اعظم توئی و افضل اکبر توئی محمی دین مصطفی او شاه دین پرور توئی از همه بهتر توئی و از همه برتر توئی بوالعلاء ملک شاکل خلق چون حیدر توئی

جلوه معشوقی از سرتاپایا بوالعلا این شب عرس تو باشد پوده از رخ برکشا بر در تو آدم با بقیرا بیهائے دل نذر تو آورده ام هر آنچه در صدر است ازین من داران یا بوالعلا هرانا	دلربا و لولوز و دلده و دلبر تویی اسی نظر فرما بحال عاشق ششدر تویی اسی تسلی بخش این آشفته مضطرب تویی اسی مجیب دعوت این فقرا حقیر تویی از خود و خود آشنا کن پیخودم اندر تویی
السلام انکیمیحی را چو باشد پس حامی روز قیامت شافع معشوق تویی	
السلام ای نوعین ساقی کوثر تویی کعبه شکر مصطفی طاهر شوی یا بوالعلا دیدم از علم مجرور تو بکیف و کم اسی شه ملک خودی سلطان اقلیم در کتاب او کیا اولین و آخرین اسی ولایت فرض از حکم خدا موصفا	راحت جان نبی حیدر صدف تویی آشکارا گاه در شان خیر تویی شاه باز روح را یا بوالعلا شهیر تویی بر سپهر علم سراسر نور تویی اسی ولی مجتبی سخیل و سر دفتر تویی واجب التحیل اندر مصحف اکبر تویی
چون نیاید بر درت یحیی فقیر بنوا زانکه ای سلطان دین کله پرور	

شاه اگر بخانه یی کرم کنی از فرق فرق دین سرم بگذر دها من طرز دکشت بشناسم تو جلو در دورتی خانه چشم شده خراب ای دل تو آرسیده بذر خدا گشته دل کعبه است عرش خداوند کبریا	ویرانه اش ز مقدم رنگین ارم کنی پای بزرگ خویش اگر بر سرم کنی خواهی بدیر خواه به بیت الحرم کنی از مهر پاک اشک چشمم ترم کنی آه منط بودا دے دنیا چه رم کنی یا خدا درین حرم محترم کنی

یحمی ز بسکه در غم دنیا بود کرم
خانم دشش ز خواہش سیم دوم

بزم پوا العلماء سجا تھی در پاک جناب سید پاک تماشاے جمال پوا العلماء است جناب پوا العلماء الشدا لله بود از دستگیر پوائے سید اگر پا بر سر او افکند شاه یکی بین یکی دان و یکی گوی	نہی این قمت والا تھی ہمین بس جنت الما و اکیحی عرض انولیلہ اسرا تھی ملا دو ملجا کو ماوائے تھی جہان در غیب گیرائے تھی فلک سر افکند بر پائے تھی ہمین رمزست از ستر تھی

چراغان شد چراغان چرخ اغان	ز دای عشق سرتاپای بختی
چرا بخیامی تو گرد دهر اسان تو چون هستی کر مغفای بختی	
نظری یا ابوالعلا نظری جلوه تو ز ذرات عیان با وجود تو هستیم لاف است آن قدر گم شد بستی تو جز در تو که مانم باشد دارم از دیده و دل وحشی	گر نه بسیار اندکی قدری گونه بیند که ام بے بصری از وجودم نمانده است اثر ینست از هستیم کنون اثری نه مرا آستانه نه درستی در نعل آرمیده بجزو بری
وقت آنست که جهان گذرد سوئی بخیامی خویش کن گذر	
ای ز هر ذره آشکار تویی و حدت هست در همه ساری از تو هست انظام کون مکان هست تو حید اصل نسبت تو	جلوه ذات کردگار تویی یک تویی ده تویی هزار تویی حاصل همه اعتبار توئی صاحب بخت و چار تویی

اسی زیاد تو زندگانی من نرسد صدہ خزان اینجا نیست از کثرت غم و ہم ہم چیت در کارهای من تاخیر	دل بیتاب را قرار توئی ای بگلزار من بهار توئی زانکہ غمخوار و غمگسار توئی صاحب حکم و اختیار توئی
دامن شاه گیری میخیز نیست بیم اگر گناہگار توئی	
یا امام ہمام ادرکنے ست فرما ز بادہ توحید از کرم دہ مقام برد خویش در رہ عشق پیچہ کارم کن از پی قتل دشمنان کش از برائے حسین ابن علی بہر عباس و اکبر و صفہ نفرہ ماست یا امام حسین گوش فریاد من کن از رن لطف	شاه عرش احترام ادرکنی ای آنا الحق کلام ادرکنی میر و الامت نام ادرکنی من و سودائے خام ادرکنی ذوالفقار از نیام ادرکنی این تالٹ امام ادرکنے رحم کن بر سلام ادرکنے سید شہنہ کام ادرکنے دین صلوة و سلام ادرکنی

نعتِ تو یا ابو العلاء باشد بعلیک السلام عزت بخش شبِ عرسِ تو امشب است بیا این همه تند من پذیرا کن با سید عظمیٰ تو آمد	کار من صبح و شام ادر کنی من و عرض سلام لور کنی سوئی من خوش خرام ادر کنی از ره لطف عام ادر کنی عاجز مستهام ادر کنی
بر در آید فقیہ توحید شاہ ذی الاحشام ادر کنی	
الصَّلوة والسلام کحی دینِ مصطفیٰ بو العلاء راح عطا فرمود است علم حسن وجه الله دیدم در جلالِ بو العلاء آنچنان توحید جاری ساخته مولا رحم کن بر جلالِ زام یا امیر بن امیر تا کجا باشیم در شرکِ طریقت مبتلا تا کی باشد ظلم تاریک از یگارِ شرک مرز و بوم بند ما را بسکندر یا ابو العلاء	وارثِ شیر الہی جانشینِ مصطفیٰ صاحبِ سرار بابِ عالم امینِ مصطفیٰ بو العلاء فرزند فرزند حسینِ مصطفیٰ کز زبانِ حق شنیده آفرینِ مصطفیٰ از برائے اہلبیتِ طاہرینِ مصطفیٰ بو العلاء تلفیق بنده ساز دینِ مصطفیٰ کن دل ما روشن از نورِ یقینِ مصطفیٰ قاتلِ ظلم رسان دوزخ زمینِ مصطفیٰ

باهمه شوق و تمنّا بر دروالاتو

آید چینی غلام کترین مصطفیٰ

استلام ای آفتاب آسمان سوری

استلام ای ز جمال حق شالت آشکار

آفتاب بی تو عکس فروغ ذات

میکنی در قلزم اینے آما می خود شنا

میکنی صید ز نظر اسی نور چشم پر تاب

داسن آل عباشد سایه افکن بر سر

چرخ کج رفتار با من میکنم جور و جفا

چشم بر ابراهیم و در شوق لقاء افتادیم

بر درت آورده ام فرزند دلبند خودم

نذر تو سوز و گداز قلب خود آورده ام

هر کسی گیر غلام صاحب جوهر شهاب

کی توان گفتن میج لالقت یا بوالعلا

دی بلبک سرور با تاج و تخت و افسر

طلعت پیغمبری عز و جلال حیدری

مشتی نور بخت را مهر و ماد و مشی

استدانه اسی در حجت چه والا کهری

دل بری از دلبان ختمت تو دلبی

فی الحقیقت ذات حق کیکن یر چادر

اسی شد ارض سواد کار من گردانی

تا بیانی مهر وار از راه ذره پردی

سایه لطف و عنایت بر سر او گتری

بو که فرمائی قبول از راه عاشق پر

آن توئی مارا اگر فتی با همه مجوهری

در نهایت هر چه اندیشم از ان بالاتری

قطعه

چیت سلطان من پیش گویان این گروه از فیض تو مستغنی الاحوال	شکست دار او جاه و شمت اسکندری ذات ایشان اعتبارات حد و آمیزی
	آمده یحیائی مسکین بر در با صندیا از کرم یا تو العالی بر حال ارش نگر
ای رونق و آرایش کلخانه یحیی شاهی که بود سندا و عرش معلی آن مست که جز قصه توحید نداند بی دیدن رویش نرو و شورش سود یاسینا کن نگهی از نظر لطف ای مست می حسن یا پرده برانداز	پر نور شد از مقدم تو خانه یحیی آمد زره مهر بویانه یحیی خوش آمده ما بشنود افسانه یحیی ای اهل خرد از دل دیوانه یحیی بر جوشش اخلاص مرید یحیی بشنو ز کرم نغمه مستانه یحیی
	یاسینا آمده یحیی بد تو نگر ز کرم حال فقیرانه یحیی
سلام ای مالک مختار یحیی سلام ای سرور یار یحیی مشور در رحمت انی انا الله	سلام ای انبهای کل یحیی سلام ای سید و سر یحیی بود انی انا و لدای یحیی

شنید از لعل تو منی بدهست
 بتو اقرارش از قلب زبان
 نباشد غافل از یاد تو یکدم
 بدل ذکر و لب یا د تو باشد
 شها از پنجه مشک کشتائی
 همه از نام والائے تو باشد
 مسلمان کن مسلمان کن مسلمان
 ز بس در مانده ورنجور گردید
 سیماد لب لعل تو باشد
 شها باشد کثیرم پیش تو کم
 بیاساید دم از یادت ایامه
 شب عرس تو باشد جلوه فرما
 منم صوموا بوجه الله دامنم
 پذیرا کن نیازم از سر مهر
 بود از باده ای فانی اما الله

از آن شد مع زینا سر سخی
 ز غیر تو بود انکار تیغی
 دل دیوانه بهشیا ریختی
 همین است و همین بس کار سخی
 بکن و اعقده دشوار سخی
 شها این رونق بازار سخی
 شکر این سبزه و زنا ریختی
 بیا نگر بحال زار سخی
 مداد امانی دل بیا ریختی
 رو اکن حاجت بسیار سخی
 خیال تو بود غمخوار سخی
 منور کن در و دیوار سخی
 بود دیدار تو افطار سخی
 بحق ناها امانی زار سخی
 بدورت مستی شر سخی

سپر دم مهدی خود را تو چون ز تو خواهم مراد دین و دینا	بذات هست استظهار بجایی سوال از غیر باشد عار بجایی
بیامد بر درت یحیی مداح بیاد گوش کن گفتار پیغمبر	
یحیی بابت آمد با چهره سیاهی در ذکر اسم اعظم شد رفع از عطایت و الله که من ندیدم و الله که من ندیدم چشم عطا و حرمت سومن از عنایت از رد و هجر یار سستیم بقیاری امشب بود شب غم من مقبول کن نذریم	یا بوالعلاء کاه یا بوالعلاء کاه میداشتیم مولا هر انچه اشتباه چون تو بکاستی شاهی بغر و جاهی گر پی به پی نباشد شاه گاه کاه مایم و سوز مجید دل هست در واهی بی پرده ام خدا را بنار رخ چو ماه
یحیی اگدا کی مسکین با حال ارغین آمد بر آستان والا چون تو شام	
بوالعلاء سید و مولائے در لب لعل بوالعلاء باشد چون تو یک کس نهان شد ای محبوب	بوالعلاء تبتلتی و لمبائی اثر معجزه سیاحتی با چنین دلبری و غنائے

راست از دست خویش حق فرو گز نه بنیم جالبے مانند تا شود نور در دلم پیدا حاضر آستانه انگشتم همچو سعدی ستاد بر در تو	بر قدر تو مبتائے یکتائی چه بود حاصل ز بنیائی سیکنم بر درت جبین بانی باتن زار و آبله پائے هست یحیی گدائی شیدائی
	همه گویشیم تا چه فزائی همه چشمیم تا برون آئی
بر حال زار یحیی یا بوالعلا نکاهی گوهر نشان ز لعل در بار خویش مولا بنی برگ و مینوایم در پنج متیلا ایم شتاق یک نگاہت بند پیشیت آمد امشب بود شب غرس نذر و نیاز بند آمد بر آستانت مهدی نور عینم	بهر خدا نکاهی بهر خدا نکاهی چشمان بزرگین را بکشا شہانگاہی از لطف کن جمالین مینو نکاهی اسی مست از شرابی آنی آنکاهی اسی رحمت و عالم المصطفیٰ نکاهی بروی ز چشم رحمت آشا و مانگاہی
	مشتاق رویت تو یحیی مفرور اسی شاه روزه داران بهر خدا نکاهی

بقعر رنج و غم افتاده ام لبو العلاستی ز پافتا و ام از بانم مشکل که برخیزم ز کوه قسیتها خودم بس درویدم کنی حاجت رو را بخشی مراد عاشاره چو شد اثبات توحید تو جان من در دم یا شاها یا افتادگان را دستگیری کن	خدا را این شاه بِل تے دست اوستی ز فضل خود در آن دستگیری و سر د که آویزد بدامان وسیع تو مراستی بر آردگر بدرگاه کرمیت بنیواستی کشیدم خطا و انکه ز دم براسودستی بنده بر فرق ما از لطف بهر مطلق دستی
غان انجم و افلاک در کف آید بحی ز دم دست پاک لبو العلا از شوق آوستی	
لبو العلا بر فلک علم خودی ماه توئی در صف اهل لایت ز عطای حیدر حسن رو تو بود نور نبی و حیدر ای حدوث تو قدم کفایت تو یکفایت حل همه مشکل از گوشه چشم تو شود کار من صبح و سایا دگر رو گوشت طی نمودیم ره عشق با ساینها	ساتی سیکده عشق انا الله توئی صاحب عزت و مجب شرف جاه توئی اختر مجد توئی مهر توئی ماه توئی سر الله توئی معنی بیواه توئی من قبربان تو نشان اسد الله توئی نال نیم شب و آه سحرگاه توئی بودی و راهبر و خضر درین راه توئی

منم آن بنده که از یاد تو غافل همدم
وز من در کار من و حال من اگاه توئی

بنده خاص در پاک تو سجده بشد
سید و مالک و سلطان و شهنشاه توئی

سَمِّیْلِیْ مُسْتَنْدِیْ مُحَمَّدٌ خُدَّ بَیْدِیْ
بِحْتِیْ خُضْرَتِکُمُ خُدَّ بَیْدِیْ خُدَّ بَیْدِیْ
پیچودانه برسان تا بکنار مقصود
چند ما نیم گمرد ای خودی خُدَّ بَیْدِیْ
ظلم نفس خود از سهو هزاران کردم
بس گنہ ساخته ام من اجد خُدَّ بَیْدِیْ
وقت آنست که ایمان نبود جز رسمی
آمد دوبرده و چار صدی خُدَّ بَیْدِیْ
بشفاعت بکشایب بحضور و اور
گنہم آمده فوق العَدَدِ خُدَّ بَیْدِیْ
مظلم حرف قبول تو بیامد فحسب
ما که شستم زینگی و بدی خُدَّ بَیْدِیْ

پاشکسته بدرت آمد مسکین بجهلی
یا ملاذی بحضور الصمد خُدَّ بَیْدِیْ

بنا

محمسات مخمس غزل حضرت مولانا نور الدین عبدالرحمن جامی قدس الله سره السامی

ما بیل باغ بو العلام	باطا سیدوہ ہنوا یم
بر در گہ اوہین سرا یم	ہر خند تو شاہ و ما گدایم
دامن نقشان کہ مبتلا یم	
بر سندی عشق شہسیر یم	مشہور و غریب روزگار یم
چون یوسف صاحب اقتدا یم	تا داغ غلامی تو داریم
ہر جا کہ رویم بادشاہ یم	
در عشق نیکانہ ایم و فر دیم	خونین جگر یم و رو زرد یم
با این ہمہ سوز و درد دیم	ہر حب الم تو مرد دیم
ہر جا قدم تو خاک پای یم	
ما ساکن گنج لامکان یم	بیرون زمین و آسمان یم
خانہ ز تلقی جہان یم	در بستہ برو کینہ یم
بنشستہ بگوشتہ بلا یم	

باخلوتیان انس انیمیم	در مجلس عاشقان حلیمیم
هر چند که ساده و سلیمیم	که نکته عشق می نویسیم
که غمزه در دے سرا لیم	
از هند و عراق و ترک تاجیک	شفاق تو عالمی بدونیک
عشق تو روان داشت تشریک	بود نظار گے بسی لیک
انکس که ترا شناخت	
از عورے طالیم منوم	دادند مرا هر آنچه معلوم
در دست تو هست امر مقسوم	از طوق سگان بد امر محروم
اگر خلعت خاص را نشانیم	
در راه نسیم نو بهاری	باناله و آه و اشکباری
استاده بصد امیدواری	بیما گفتی که در چه کارے
کس بتو مباد در دعا لیم	
ییحی بنو دباله تاشیر	در عشق گذر ز فکر و تدبیر
چون کار آمد حکم تقدیر	جامی بجفا و جور و غیر
وانی که نه در خور و فایم	

مخمس غزل حضرت منصور ثانی مخدوم حکیم شاه
محمد مهد مسعود بالله ابوالعلاء قدس سره وافا صلی الله علیه و آله

بر تر بود ز عرش برین جانی تو شها	باشد مقام و منزلت از عقل و در
خوش گفت حیل تو منصور وقت ما	شبی از اشیا نه وحدت ابوالعلاء

تسکیرم و قامت سلطان انبیا

باشد جناب سیدنا نور خجستن	از نور اوست نور چه در سر چه در عین
منصور است او شد خوش گفت این سخن	سیرت عشق حضرت خلاق ذو المنن

از دست تو ترا حبشیده می آنا

ارفع نمود است خدا شان ذکر او	میداشتی بنی علی ذکر و فکر او
بر هر دو عالم آمده احسان و ترا	مدهوش شد ز جام آنا الله سر او

تا دید حسن عارض سلطان کربلا

یا سیدی علیک صلوة مع السلام	بر در که تو آورده مشتاق تشنه کام
از گردش نگاه عطا سازیکه جام	در ساغر تو یاده وحدت بود و درام

سکر آنا همیشه بود بندۀ ترا

ای مہر و ماہ پر تو نور تو آمدہ یچھای تو بابِ سرور تو آمدہ	قایم بہ سان ز لطفِ نور تو آمدہ مہدی بدین امید حضور تو آمدہ
از لطفِ خویش عالمِ انا سخن گوی عطا	
مخمس محل حضرت مولوی شاہِ الٰہ حسن ابو العلامی خلف اوسط حضرت مخدوم حلیم شاہ محمد مہدی مسعود باب اللہ ابو العلامی قدس لکھنؤ اسرار بہا	
یا سیکھ توئی کہ کنی از کرم عطا بشنو کلامِ الٰہ حسن بہر مرتضیٰ	ہر انچہ هست مطلب و مقصود و مدعا ای شاہبازِ اچ سیادت ابو العلامی
عقائی قات و حدت عرفانِ کبرا	
از فرش تا بعرش بہر شے نمودشت در کاینات نور وجود و شہودشت	موجود انچہ هست ہمہ فیض وجودت شمعِ جہیم عشقِ الٰہی وجودت
پر نور از فروغ تو قندیلِ اولیا	
ای آنکہ ذرہ ذرہ ز فیض تو کامیاب امیدوار آدمی این بوترا ب	داریم در طریقہ پاک تو انساب از نور نسبت تو شود ذرہ آفتاب
سنگی شو بیک نگہت لعلِ بہا	

یا بوالعلاء خلیفه خاص خدا شدی	ظاہر شکل حیدر متکلفا شدی
گفتن نمی توان که چه ای بوالعلاء شدی	یاسیدی تو قلزم انے انا شدی
تا بخت رشحه در دهنش لعل صفا	
ای از حبیبیت عیان نور بوترا ب	و میقتبس ز نور تو مهتاب آفتاب
وجه الهست وجه کریم تو بیحباب	محبوب طور کرد تجلی بے نقاب
تا بر سر تو دست نهادند مفضا	
ای ذره را کند نگه مهرت آفتاب	دین شین ز نسبت تو یافته شباب
تهنانه از تو اهل حجاز اند فیضیاب	تا آمدی به بند تو ای ابن بوترا ب
این خاک بند از قدت گشت کیما	
در کارهای خوشی نداریم انتشار	دامان پاک تو بگیم استوار
ای شان حیدری ز حبیب تو استکار	نام تو در سر دکن کار ذو الفضا
عقدہ کشائی ظاہر و باطن تولی شما	
ای ذات تو بکشور تو حیدرست شاه	جن و شر فکند بدرگاه تو صبا
اندر طریق پاک تو هر کس که یافت	و اصل حق گنی و بخشی بیک نگاه
عرقان و عشق و ولولہ بستی اما	

بر در گه تو آمده یاسیدی ز بهی در کشت زار قلب چو تخم آنا نهی ^{۱۳۴}	سترم ابا ساز ز قید خودی تپی حق یقین علم آنا الحق بید هی
از غیرت طهارت کامل کنی عطا	
بر خستگان بیسرو سامان نگاه کن بر بندگان خسته و حیران نگاه کن	بر عاشقان حال پریشان نگاه کن از بهر جد بسوی غلامان نگاه کن
تا چند خواب ناز و مشکوی دریا	
آمد بر آستانه والای تو بری یا بو العلاء بر آستانه محمد ^ص	یا بو العلاء بحق معین همه و لے یا بو العلاء بجزت شیر خدا علی
بهر حسین یک نگهی کن بسو ما	
بهر نبی و بهر علی و پی ^ص حسن کن حاجتم روا و روان از غم و محن	بهر امام تشنه و مهن شاه گلبدن گفتی که بی نصیب نیاید حضور من
من بامداد از کرم خود گفتم و را	
شاه جمال آل حسن از ره کرم یحیای مستمند کن عرض و مبهم	کن یک نگاه تار به از جلد و روغم ظل های آستانه الله ستر و لم
افتد بطف تو که سلیمان شود گدا	

مخمس عنزل خبامو مو لو غلام شهید الله رحمته و سبعة

هست همیشه در سرم آرزوی لقا تو	شام و بچاه میکنم ناله شهاب برای تو
ای سیرین بچا تو در سیرین هو اتو	سیدنا ابو العلاء جان و دلم فدای تو
دیدم مهر و ماه را سرشته خاکبای تو	
طرفه نمودنی نمونگر دشت چشهای تو	قوت روح من فزودار جانفرای تو
معجز عیسو عطا کرد خدای تو	در تن مرده جان و دگر کس رسد تو
آب توان جان بردن حلقه زانوی تو	
حسن محمدی توئی جلو حیدری توئی	منظر انزیدی توئی محو خود خودی توئی
مهدی مهدی توئی سمن سمنی توئی	عکس رخ نبی توئی آینه علی توئی
والی هر ولی توئی مرضی حق ضا تو	
هست همه امورا سیدنا بدست تو	یافت نظام کار با جمله زبند و بست تو
هستی من هست توستیم از است تو	اگر کس چهرست تو بخونگاه است تو
ساغر مل بدست تو جام جهان نمایی تو	
داد ترا خدای پاک معجزه پیران	حسن و جمال مصلحتی هست ز رحمت عیان

نکته رقم باذنی است و هفت شهابان	از تو نصیب مردگان گشت حیا جام
معجز عیسوی عیان از دل جان نوازی	
شهر بشهر کوکب ساخته ایم جستجو سوئی تو کرده ایم رو با تو کنیم گفتگو	شور و فغان و ما و مهو کرد دلم بیا تو باغ و بهار آرزو از تو گرفت رنگ بو
موج نسیم آید شسته هوا سئو	
بهر خدا و صطفی بهر علی مرتضی سیدنا حبیبنا بر درت آمد این گدا	حاجت بنده کن رواعقه مشکم کشا در دشهید خوش را از سر مهر کن دا
از در تو رود کجا خسته تو گدای تو	
محسن منزل خودم	
یار بختی خواجه هر دو سر مرا یار بذات خاص ال عیام را	یار بستان حیدر خیر کشا مرا یار جمال سید و الانام را
مست ساز می اتی نام را	
این خواهش بزرگ مرا گونی ستود روح ابو تراب ولیکن کند مدد	زیرا که در کدام حسابیم و در چه مد تا کمل چشم اهل صفا خاک من شود
کن خاک راه سیدنا بوالعلاء را	

هستم غریب و عاجز و سگین و بیون	کن رحم بر فقیر و بر عاجزی من
دست نیاز باست بدامن خست	محشور و زحشر کن ای رفیع المنن
در اولیائے امت خیر الوامرا	
پره از خیال خام بود هر گ و پیغم	شایان برای مجلس خاصان تو کیم
نالان اندین خراش گلو سوز چون نیم	من لایق تقرب اهل صفائیم
پاکم کن از کدورت و حرص هوامرا	
در عمر خود صواب نکردیم جز خطا	هر چند نیست فایده زو و اندل امتا
لیکن امید فضل تو داریم ای خدا	یار چنان رسم بحضور ابوالعلا
می آیدم ز بک حجاب و حیا مرا	
یارب تمام زندگیم گشت در تصور	داریم آه و آه و آه و آه و آه و آه
در قلب من ز نور ولایت بخش نور	یارب منم که انقیاد از حضور دور
ده در بساط انجمن شاه جامرا	
دیگر هر آنچه بر سر من گورد و درود	لیکن مرا و بنده عاجز همین بود
در شکر التماس غایم یا احد	میجی کینه بنده تو عرض میکند
یارب بمن سستی ناکن فدای مرا	

ایضا مخمس غزل خودم

کسی که زنا توحید همچو مادر دارد	کسی که حُب و تولا می مصطفی دارد
کسی که رابطه و عشق مرتضی دارد	کسی که لذت یارِ ابوالعلا دارد

بجان علاقه و پیوند با خدا دارد

ز راز وحدت و اسرار عشق آگه شد	بر آسمان تجلای کبریا نه شد
ملک روح اولی الامر گشته و نه شد	کسی که جبهه کش با ده انا الله شد

بدل محبت اولاد مرتضی دارد

ولایتی آل نبی کافیت بهر نجات	بکار آمدن ایدل ست و در عصا
ولایتی آل نبی خوشتر از مطاعا	کسی که در دل او نیست ملامت و آت

کجا علاقه توحید مصطفی دارد

هی مجلس من رنجه کن قدم نشین	بود نصیحت و اندرز من بقل تو زین
شنو اگر بدل تو بود علالت دین	بیا و سلسله یک بو العلا بگزین

که این طریق عجب نازکی دل دارد

بسا کار که آید بکار بعد وفات	نه بعد موت فقط بلکه هم بعد حیات

گذارستی و کن فکر ز رفت در جات	فروتنی بدر پاک سید السادات
بلند تبه ولا هر کجا ترا دارد	
ز ذره ذره جمال خدا هویدا است بهین اگر نظرت یار بین چو محلی است	بهر طرف که نگه ساختیم پیدا است جمال ذات زهر ذره انکار است
بیند آنکه بدل نزهت صفادار	
چه چیز هست و لا مال و نصب نیا اگر مراد تو باشد علی الدوام بقا	که چون حباب شود در روشن بقا و فنا گدایی ستیاد شو که عاقبت سحیال
غلامی در اوشار آنا دارد	
ایضا مخمس غزل خودم	
بوالعلاء سرخرامان گلستان علی ماه تابان علی و صبح خندان علی	زیب و امان علی و نوز چنان علی بوالعلاء محبوب حق شان بی جان علی
گم هر کیمای تو حیدت از کان علی	
برزخ من حب تید صدور عرفان شود راست میگویم یاران این سخن با تیشود	لذت تو حید ذوق و عشق در جام فرو هر که عرفان جناب بوالعلاء پیدا نمود
بیشقت حاصل او گشت عرفان علی	

بُوَ الْعَلَّامُ نَوَاحِيَهُ خَيْرُ الْوَرَا از وجود مرتضیٰ باشد ظهور بُوَ الْعَلَّامُ	جانشین و وارث با علوم مصطفیٰ بُوَ الْعَلَّامُ چون هست فرزندان جناب مرتضیٰ
اشکوار از جمال بُوَ الْعَلَّامُ شَانِ عَلِی	
آستان او بود و آسمن بجا آسمن هست فرزندان خیر کثافت آسمن	بیکان یا بُوَ الْعَلَّامُ در غلبد باشد جاسمن هست استی علی مرتضیٰ مولا آسمن
موجزن اندر طیشش توفیقان علم	
شاه و وجه الله باشد و الی پیر ما ساختم تا بر رخ او شوق یحییٰ ساها	مست عشق بُوَ الْعَلَّامُ و تفضلی کرده مرا دیدم اندر روجه الله حسن بُوَ الْعَلَّامُ
در جمال بُوَ الْعَلَّامُ انوار تابان علی	
بُوَ الْعَلَّامُ بُوَ الْعَلَّامُ بانشای مردید لذت حب علی باشد درین سلک فرید	هست از خاصان حق این سلسله انکوید هر که باشد در طریق سید و الی فرید
حصه او را میرسد و زینب خان علی	
بُوَ الْعَلَّامُ هر که شد از باده گوشت است ده بدست حق پیرت بُوَ الْعَلَّامُ اید و است	این خوش آنکس که خود را در طریق شاه است با فریدان جناب بُوَ الْعَلَّامُ مخصوص است
لطف انعام عطا وجود و احسان علی	

بنده از روز ازل باو پرستم شام	
خانه پیر من از فضل خدا باد آباد	که مرا ساخته در سلسله توارشاد
نسبت مطلق او بر دل من چون افتاد	خویش را از همه تقید نموده آزاد
اندرین سلسله پاک تو بستم شام	
من شورید چاه غصه نخوردم از غم	هر طن در طلب دوست بنادیم قدم
وانگه دید سجائے گره مقصودم	عمر بر باد نمودم بسر دیر و حرم
بر در پاک تو اکنون بنشستم شام	
با تو آسینم و طرفه بشاشت دارم	با تو آسینم و نشاء وحدت دارم
با تو آسینم و طرفه مسترت دارم	با تو آسینم و بسکه حلاوت دارم
سیدی از همه پیوندم بستم شام	
صدور اندر طلب دوست کشویم کجی	بر در دیر و حرم ناصیه سودم کجی
خبری بودی از بود و نبودم کجی	خرقه هستی خود پاره نمودم کجی
کامده دامن آن شاه بدستم شام	
ایضا محسن خنزل خودم	
ای مقامت ز عقل هر وقت	در سپاس تو خامه و از رونق

حسن تو هر که دید مجنون است	ای خست عکس حسن بیچون است
بر تو خود خالق تو مفتون است	
بوالعلا شاه بی نظیر توئی	ما مرید تو ایم پیر توئی دست من گیر و سنگیر توئی بقامی که یا اسیر توئی
از گمان و قیاس بیرون است	
سجد بوالعجب بود شانت	من و انچه از من است قربانت میرد قوت بنده از خوانت دل و جام بجهل احسانت
از ازل یا امیر مہون است	
در طریقت مرید فرمودند	آبکند تو قید نبمودند دردم عشق و شوق افزونند والدم نیز عاشقت بوزند
عشق من با تو فعل سنون است	
بنار و سَ خوشیتن مارا	نظر رحم سوسے من سر مارا بسکه بنجو گشته ام شاہ دل و جام ز دوریت مولا
آن یکی آب و دیگری خون است	
ای مقام توا زہم بالا	فرض حب تو آمدہ بر ما

نعتِ تو نیست ممکن از بچیی	حدّین نیست وصفِ تو شاه
در شنائی تو خامه و از نویت	
ماند اینم قدر شعرا اصلا	عشق شورے فکند در دل هست دیوان من پراز سودا وارداتِ دل ست این سحیی
نه درین شاعری نه مضمون	
ایضا مخمس غزل خوم	
مددی شاهِ حق نامدوی	مددی شان کبریا مددی مددی اسے امیر ممدوی
مددی ابن مرتضیٰ مددی	
من و از هر طرف هجوم بلا	چند سازیم آه و او یلا سازمار ازین شکوید
از پی شاه کربلا مددی	
بوالعلا ابن حیدر کرار	نیست پیش تو حاجتِ انہا فلک دادہ است بس آزار دیو گردون بمن کند پیکار
دور کن این بلا ہلا مددی	

از شہر اہمیت مستم	خویش را در کند تو بستم
آمدہ برد تو نبشستم	بندہ با وفائے تو ہستم
از برائے ابو الوفا مددی	
بی جہالت چسراغ بینورم	ای سیما ز درگہت دورم
از دورت بسکہ دور و باجورم	در دمنم علیل و بجزورم
بفرست از کرم دوا مددی	
از غریبی زبون ترست وطن	چون بود در وطن بلا و محن
میدہ تازہ پنج چرخ کھن	سیکرتنگ شد زمین بر من
دہ فراخنے بکار ما مددی	
گوش کن گوش التماس مرا	نظر لطفت سوئے من فرما
مبتلا در ہزار پنج و بلا	برد آمدفتیر تو یحیی
صاحب الجود و العطا مددی	
ایضاً محسن منزل خودم	
کہی بصورت زیبائی مصطفیٰ ندیم	کہی بشان غلی شاہیل الی ندیم
ز ذرہ ذرہ جمال تو بوالعلا دیدم	بہر طرن کہ نگہ ساختم ترا دیدم

زودین تو چگونیم من چا دیدم	
خیال و ذکر تو ذکر و خیال مصطفویست	شود که شل تو شل شال مصطفویست
کمال شان تو شان کمال مصطفویست	بروئی تو که شبیه جمال مصطفویست
جمال شاه را قی اما آنا دیدم	
بود جمال تو آینه خداے کریم	بهر و ماه کنی نو حسن خود تقسیم
چپا که ے غمائی شها ز زیر گلیم	تجلی کنی که سر طور دید بود کلیم
بیک ادائی تو ای میر تو العلا دیدم	
ترانه گریم مهربان افات بود	شوند تیره و تلارین همه جات بود
جمال پاک تو عکس فروغ ذات بود	جمال ذات که در پرده صفات بود
محسن پاک تو و اندر دیدم	
منم ز روز ازل عشق باز سر است	چپا که مانک شدیم ناز سر است
کنون ز فیض تو ای دلنواز سر است	چرا نه من شوم که ز راز سر است
درین طریق به فیض مر تفتن دیدم	
ز غیب غیب در اندرین طریق مدد	ز بی نصیب کسی گوهر پیر شاه شود
حلاوتی که درین یافتم دلم داند	ابو العلاء ے یاران عجب طریق بود

که اندرونضا لایق بقا دیدم	
شہاز خان نوالی تو خلق زلہ را	کریم ابن کریمی قسم بذاتِ خدا
کرم نواز قیدِ غم باز رہا	بر آستان تو سجی ابو العلاء را
فتیر و عاجز و آگندہ گدا دیدم	
ایضا محسنِ غزل خودم	
ہمہ جا نورِ کبریا دیدم	آتشکارا و بر ملا دیدم
بو العجب طرفہ ماجرا دیدم	ہر طرف جلوہ خدا دیدم
ہر چہ دیدم ابو العلاء دیدم	
نسبتِ بو العلاء رسد بخدا	نسبتِ بہت عشقِ آلِ عبا
اسی دل گم شدہ بیاویا	بندگانِ جناب سیدنا
ستی عشق مرتضیٰ دیدم	
بو العلاء ستایہ عرش میر	بو العلاء ست بیٹانِ نظیر
صحبش بہت در اثرِ اکسیر	در نگاہِ اسیر ابنِ امیر
قوتِ شاہ ہل اتنے دیدم	
بو العلاء ست عکسِ رو بہی	بو العلاء ست بانشینِ علی

حق بحسن ابوالعلاست جلے	بورار الوراست انچه خفی
در رخِ شاه بر ملا دیدم	
عشق او کافیت بهر نجات	عشق او خوشتر از مہ طاعت گزران بر درشن در روز حیات خاک در گاہ سید اسادات
از پی در دودل دوا دیدم	
مدتے ماو خاک دیر و حرم	گم کعبہ گے بہ بیتِ ضم تاز منیض ابوالعلا در دم یا فتم در خود انچه می خستم
خوشتن را خدا ندادیدم	
ابوالعلاست ماہِ اوجِ علا	نور باشد ز فرق ستار یا ہست آئینہ جمالِ خدا در جمال ابوالعلاست سجا
جلوہ شاید انا دیدم	
ایضاً محسنِ عزلِ خودم	
ز لہر باست خلق ز خوان تو یا امیر	قدست لعل شہد نشان تو یا امیر پیر از طلا دست ز بان تو یا امیر شہد و شکر چکزد دہان تو یا امیر
شاکلِ شکست بیان تو یا امیر	

قاصر بود بوصف تو یاسین زبان	یا بدشانت آنکه کند کم همت نشان
بر آستانه توجیهین شاهنشهران	ای نزد بان طایر م قدرت آسمان
بر تر بود ز عیش و سرور کان تو یا امیر	
مهر و مهرت ناصیه فرسا بحضرت	حسن محمدیت در شان زطلعت
انوار ذات نجت خدا نور بست	آئینه جلال الهیت صورت
شان خداست صورت و شان تو یا امیر	
منصور تا شنید ز لعل لب آنا	شور انا حق از دل و جوش زو شها
قرآن کلام تست تحقیق بهر با	دائم حدیث قدسی و الهام کبریا
هر آنچه بشنوم ز زبان تو یا امیر	
در طاق ابرو تو نماز و دعا کنند	در روی تو نظاره حسن خدا کنند
در حضرت تو عرض تماشا شها کنند	اهل نظر همیشه بر و سجدا کنند
جا بیکه بنگرند شان تو یا امیر	
در دست حق پرست خورشید ایم است	از باده محبت تو گشته ایم مست
یحییائی تو زبستی خود صا و پاک است	ایمان جان مال من و آنچه از من است
والله مهت جمله ازان تو یا امیر	

نامت گرفته حل بهات میکند	از قوت تو شمع کرامات میکند
این کار اوکل از نه طاعات میکند	میجی همیشه عرض تحیات میکند

از جان دل بروغ روان تو یا امیر

ایضا مخمس عزل مخوم

بر دریا کتی میجی آمدست	با همه شوق و تنای آمدست
جبهه فرسانا میسای آمدست	بنده ات یحیای شیدا آمد

عاشق روی تو مولای آمدست

کن نغاه رحم از بهر خدا	در بدر تا چند ماند این گدا
داربان از محنت در بنج و بلا	مفسس و عاجز فقیر و پینوا

در حضور اسی شاه والا آمدست

برجال بوالعکاس وانه	از شراب عشق توستانه
دل توبسته ز خود بیگانه	عاشق خود رفته دیوانه

با چنین القاب و اسماء آمدست

آسمان سنگدل چرخ نزنند	صد گره در کارها من نهند
ای امیر فی الکرم محبت چند	رحم فرما کین گدای دروند

با چنین اشتگیها آمدت	
ای امیر بے نیاز دلنواز	ای مرابا نیاز تو باشد نیاز
دستان چرتو باشد دراز	طلوه فرما کین گدائی عشق باز
آرزو مند تو شاها آمدت	
عاشق دیوانه دل داده	باتو بسته وز همه آزاده
بر درت با صد ادب ستاده	از شوق این زیبا افتاده
کرده سر را در ریت پای آمدت	
ای شقایق دل بست باشد نهان	قم باز نه گوی ای صحرایان
زار و بیا ز زار و ناتوان	بنده یحیی در دمنده زجان
بر در تو ای سیجا آمدت	
مسدس	
چون گنی در اکبر آباد ای صبار و گنی	کن طواف روضه و آلاک شاه سجود بر
نو العلاء نرنجا حضرت خیر البشر	در ریاض حیدر گزار بار آور شر
وز من چو ریادائی کن عرض سلام	
ساز با عجز و تنان التماس سلیم	

کامی شد ملک خودی سلطان اقلیم انا نور چشم خواجه احرار ابن بو الوفا	جانشین مصطفی و نایب شیر خدا حاکم روز جزا و زینت ارض سما
دعظیم آباد حیا ی تو زاری میکند دور از درگاه پاکت بقهر اری میکند	
خبرش یذرا نشستن چرخ دهم از برای مخصی ماه عرب غیر بسم	از سرش بگذشت سیلاب غم و غم رحم کن بر حال زارش از ره لطف فکر
دستگیر استگی می ساز پا او نکست کن رها از قید غم ای سید بالا دست	
آن تویی کاندزین آسمان انوار است آن تویی کز دور و دستان یاد کردن است	آن تویی چرخ برین فرمانبر کار است آن تویی بر حال سکینان کرم کردار است
آن تویی کاندزین فقر شای می کنی آن تویی ظاهر خودشان ای می کنی	
آن تویی کز نور تو شمس و قمر بر پوشید آن تویی ذی قدرت از فیض جبین پوشید	آن تویی کز مستی تو مست حق منصور شد آن تویی آفرام و مهر تو مامور شد
آن تویی کز توبه و دلا و سلطان رسد	

	آن تویی که ز دولت شد انتظام جزو کُل	
آن تویی که ز تست شاه انتظام کائنات	آن تویی که ز هستی تو هستی با ثبات	آن تویی که ز فیض تو پیداشد و راه جنت
	آن تویی که ز گردش چرخ فراعظم بقا در جمال تو مرانظاره حسن جد است	
سالکان این طریقه را بود در طیر سیر	هر چه می بینم محیط آن تویی که نشخویر	آن تویی که ز طریق عالی تو هست طیر اشتی ناخوانج شیخ کعبه در بهان دیر
	آن تویی پاک از بیمه آفت نمودی سلمه پیشرو از جمله باشد هر و این قافله	
چون نباشد کیت بدت شاه و پادشاه	کین همه شوری نگنده اندرین دُخراب	آن تویی که ز خوان جهان عالم فیض یافت یافته حلاج از سنجانه عشقت شراب
	اللّٰهُ اَکْبَرُ کِیْتی و اللّٰهُ اَکْبَرُ کِیْتی اللّٰهُ اَکْبَرُ کِیْتی و اللّٰهُ اَکْبَرُ کِیْتی	
آن تویی که ز تور یاض و بهر از رنگ طغی	آن تویی که ز حق لقب یافتی از عجب کور	آن تویی که ز پرتو لطف تو گرد و نار نور آن تویی که ز حضرت و صد ترا دایم حضور

آن تویی باشد شهابِ آسمانِ تو بر دو جهان آن تویی نورِ تو باشد از زمین تا آسمان		وان منم که ز عهدِ طفلی ست انجامِ توام وان منم که ز پوده احسان و انعامِ توام	
آن منم کام بود ماستیِ تور و زو شب یکشتم از صدمه هجرانِ تو صد تاب و تب		وان منم دامنِ پاکِ تو گرفتیم استوا چون کشیدم از شرابِ غیرتِ بیخِ خفا خرقه بهستی خود کردم بهشتِ تلوار وحدتِ تو آمده در روح من کرده قرا	
وان منم که ز نشاءِ تو میدیست این ستم باشد اندر بهستی ذاتِ تو فانی هستم		شاهِ وجهِ الله دستِ من بدانِ تو بست بیخِ نبیرِ مود ما را از سرِ بلا دست	
آن منم دیوانه تو خلقِ میگوید مرا خلقِ میگوید مرا دیوانه ات یا ابو العلاء		چشمِ حرمِ کبریا میمِ نظر کن امی کریم رحمِ فرمایا کریمِ یا لطیفِ یا رحیم	

لطف تو باشد قدیم جو تو آمد عیم	کیستم من خانه زادت از غلامان قدیم
بنده خود را مکن خوار آغینور این غیور از عظیم آباد ما را کن طلب اندر حضو	
آمدم بر در گیت آتید و ارای بوالعلا سینه ام از دشنه غم شد و نگار ای بوالعلا	باتن بخور و جان سوگواری بوالعلا حاجت ما را ز لطف خود بر آ بوالعلا
مستندم در دندم بنیوایم سید در غم و پنج و مصیبت مبتلایم سید	
سیدی ز دوریت بجا گشتم الغیث در نگاه اهل عالم خوا گشتم الغیث	بسکه از در وقت زار گشتم الغیث بر دل ارباب دنیا بار گشتم الغیث
حالیاد حضرت خود کن مرا شاها طلب تا بشوم آزاد ازین قید غم و پنج تعب	
ای خوش آن وقتی که با از فرق سر ده تها حاضران روضه دلکش منم دایما	ایم اندر بارگاه تو بشوق و العبا در تنای تو غزل خوانی کنم صبح و س
ای خوش آن وقتی که بر درگاه تو حاضر شوم روضه پاک ترا از جان و دل نظر شوم	

حاصلم یابو العلامر دوشاط زندگی تابع خود بجا آریم شرط بندگی	اگر کتم بر خضه پاک تو سلفندگی وار هرجان دلم از قید چون و چندی
زیستن هم در حضور مردم هم در حضور هر چه باشد در حضور تو شود انور نور	
می نمایم بندت منم شا هر دعا از بر آغاسر آل عبا گلگون قبا	یا الهی از بر اسع مصطفی و مرتضی هم بجا یو العلامر بارگاه یو العلامر
جان بیجائی خزینت چون آید نیش در پاشنه کن اسی خدا دوا	
رباعیت	
یاسیدنا ابو العلامر عمریت که در سلسله تو قدیم	ای واقف اسرار خدا المرد ای سلسله دار این که المرد
وله	
قربان جال ابو العلامر شویم خواهی که شود خاک تو کحل حشمان	خواهان وصال ابو العلامر شویم خاک ره آل ابو العلامر شویم

وله

ویند هوای نفس بستم اسیر	عذر م بذیر یا امیر ابن اسیر
برد گیت افاده ام همچو فقیر	یا سیدنا ابوالعلا دستم گیر

وله

از بسکه گرفتار هوا و هوسم	نالان از خبث نفس همچون چرم
از من توجه تو یا سیدنا	من نیز بقصد حقیقی برسم

وله

هر چند که ناکاره دنیا چیز ترم	از دایره صلاح و تقوی بدرم
لیکن تو کریم ابن کریمی شاه	از تست مرا اسید هر گونه کرم

وله

دارم من نخست سر و کار بتو	وابسته همه کار من زار بتو
ذات تو که هست مظهر اسم غفور	خود را بسپرد این گنهگار بتو

وله

یایب بانویش آشاکن مارا	راهی بنما در پناهن مارا
آسوده کشند اهل نظر خاکم	خاک در پاک بوالعلا کن مارا

وله

از باده عشقِ اَبُو العَلاستی است	وز هستی اوستی این هستی است
من کیستم اندر چه شمارم بکمی	از نسبت عالیشان بردستی است

وله

از عشقِ اَبُو العَلا دلم چاک خوش	بودن بر شهنشاده چون غلغشت
هر لحظه نظاره رخ او میبکشد	از بهر علاج جان غمناک غمناخت

وله

ای طالبِ سالکِ عشقِ خدا	مطوب تو هست اگر بقا بعد فنا
بی پریش و بیاب همچون بیکمی	در سلسله اَبُو العَلا یه بیابا

وله

جز نمید اَبُو العَلا دگر یار نمیت	با غیر سه و کار دل زار میت
چون جلوه گراست در دم بهر رخسار	بیکمی اندیشه از شتاب میت

وله

از خود درستم اَبُو العَلائی هستم	در خود بستم اَبُو العَلائی هستم
با خود هستم اَبُو العَلائی هستم	ببخود بستم اَبُو العَلائی هستم

وله

ای راحت آغوش چو میتر مدی	وی روشنی دوشیم مضطر مدی
از بهر حبیب خاص خود و جانش	بر بنده بقیرار و مضطر مدی

وله

دیدیم زبیده تربت سیدنا	گشتیم قرین حضرت سیدنا
حاصل شده نعمت و عالم در دم	میجی امین از زیارت سیدنا

وله

آن کسیت که از غایت لطافت کرم	در حضرت بو العلاء رساند خبرم
یک لحظه کند حدیث حال من را	گویند ز دل خوش شده و چشم ترم

وله

فرعیم و ابو العلاء بود اصل	بانتد با اصل فرع را وصل
میجی چون یار و صله	در ما و ابو العلاء کجافصل

وله

از بسکه خیال بو العلاء میدرم	در دیده مثال بو العلاء میدرم
قرین دل خود نشوم چو میجی	گویم عو جمال بو العلاء میدرم

در این شعر که در این کتاب است
در این کتاب است که در این کتاب است
در این کتاب است که در این کتاب است
در این کتاب است که در این کتاب است

وله

یک قطره شراب بوالعلاء کردم	فانخ از قید نیست دهم کردم
تا دست زدم بهت پاکش بچمی	بیعت جمعی کثیر بردستم کردم

وله

در رو بوالعلاء خدا را دیدم	در وجه الله مصطفی را دیدم
از نصب العین بر رخ وجه الله	بے پرده جمال بوالعلاء دیدم

وله

از عشق بوالعلاء بوزند دلم	ایزد بولا اوسته آب گلم
دوریم بظاهر از جنابش بچمی	لیکن از قرب معنوی متسلم

وله

اندر دل من بوالعلاء باش	در منزل من بوالعلاء باش
ترکیب غایبم از وی بچمی هست	آب گل من بوالعلاء باشد و بس

وله

خاک من کوئی بوالعلاء باش	چشم من کوئی بوالعلاء باشد و بس
هر قوم ببلد گراید بچمی	روئی من سو بوالعلاء باشد و بس

وله

یحمییٰ ز طریق عشق آگاه شویم	آفتاده اگر در در آن شاه شویم
و محفل بوالعلاء اگر یابم بار	آگاه ز رازی مع الله شویم

وله

مایم و ابوالعلاء سر ماو درش	چون خاک قتاده ایم در رگدش
در کوئی ابوالعلاء صبا گر گذری	از حال من زارغالی خبرش

وله

آنکس که در شرف از عشق است آگاه	در کوچه توحید بود او را راه
طی منزل خویش مینمایم چون	نور رخ بوالعلاء بود وجه الله

وله

بیچون و چگون ابوالعلاء را دیدم	بے شعبه و نمون ابوالعلاء دیدم
در عین ظهور ابوالعلاء هست عیان	در کتب بطون ابوالعلاء را دیدم

وله

از دوری بوالعلاء دل خونت	چشمی که یک قلزم و مجنونست
در یاب علی میر ابوالعلاء یحییٰ	یحمییٰ بفرق تو ز پس مجنونست

وله

در وصف ابو العلام واثرون	ز اندازد حسن شامی او افزونست
این چون چرا گذار و شودمان	یچیی زانرو که شاه ماجوینست

وله

در حجر ابو العلام گارست دلم	جانی پُر در و سبکو ارست دلم
امی میر ابو العلام خدا را دیاب	دور از قدم تو بقیر ارست دلم

وله

فوز ندیست مریضه را دیدم	نورسته باغ مصطفی را دیدم
وانته جمال کبریا را دیدم	یچیی در دل ابو العلام را دیدم

وله

یچیی هر چند بادشاهی خوبست	بودن در شان کبریائی خوبست
گویم سخنی چو بیروانی خوبست	بر درگاه ابو العلام گدائی خوبست

وله

دل عاشق زار و مبتلا خوبست	بر میر ابو العلام خدا خوبست
اخلاص نیاید و بندگی اینکیمی	بر درگاه پاک ابو العلام خوبست

وله

در ذات ابوالعلا فایا باشد	از هستی خویش رها باشد
مقصود ازین فایا باشد یحیی	یعنی عین ابوالعلا باشد

وله

من مظهر شان کبریائی هتم	ستمج اوصاف خدائی هتم
یحیی از حقیقتم سازتفسا	الله الله ابوالعلائی هتم

وله

در کوه ابوالعلا فادخجست	در روضه ابوالعلا تادخجست
زین هر دو اگر یک میسر نشود	سیر و پیک هم نهادخجست

وله

سیت بزرگ کبریائی کردن	بر عالم امر بادشائی کردن
یحیی امری این حوصله ام از همه خوب	خوش بر در بوالعلا گدائی کردن

وله

در سلسله ابوالعلائی بستیم	از قید تعلقات عالم رستیم
از جاه و جلال ماچه پرسی	ما حاصل نخلص ابوالعلائی بستیم

وله

از هر چه که هست بی نیازی هست	در عشق امیر جانگدازی خوب است
گویم تو پرستی از زمین باز من	با سید یک عشق بازی خوب است

وله

خوش سلسله ابو العلاء بی باشد	در بند کیش چه کبریا بی باشد
کس تر نبود ز بادشانی یحیی	گر بر در ابو العلاء گدائی باشد

وله

ای سید الممدوی الممد	ای شان خدا الممد الممد
جز سویی تو و سویی که آویخته	ای قبله ما الممد و الممد

وله

در دیده خلق اقتدارم گردید	در چشم ملائک اعتبارم گردید
این جمله من از چه سبب یحیی	در محفل ابو العلاء گدارم گردید

وله

هر چه که ما و را در اک بود	بید غدغه حاصل پی خاک بود
این جزئی و کلی اختیار است	احسان جناب سید پاک بود

وله

میجی نالذریخ دوری تاک	دوری تو کند حضور تاک
در محفل خود بارگراست فرما	دوری تا چند حضور تاک

وله

میجی اخن از حقائق دراز کنم	ابواب علوم و معرفت باز کنم
بنود بدلم هر اس از برق ان مقال	بر سینه ابو العلاما دار کنم

وله

در کوچه عاشقان گذر نیست ترا	از عشق اثر نیست خبر نیست ترا
یاسینا سوی من انداز نظر	جز ذات مقدس در گفیت مرا

وله

میجی از چه غمگین پریشان باشم	از سر کشی نفس گریزان باشم
چون هست معین یا دم ستی	از جور فلک چرا هر اسان باشم

وله

در عشق ابو العلاما گرفتاری خوب	در دوری میجی از آزار خوب
آهی و فغانه بجایال روش	میجی ز اندیشه بیکاری خوب

وله

خواهی اگر از پنج وقت بآسودن	جام می عیش و خرمی پیون
خوبست دلا ابو العالی بودن	بر در گره بوالعلاجین فرسون

وله

یا محمد یا علی یا ابو العلاء	گوشه چشمی بسوی این گدا
هست بخیای شما اندر بلا	وارمانید از بلا هر چند ا

وله

نوشیدن باؤ مثبت خوبست	پیودن جام می و حلا خوبست
گویم با تو سخن نصیحت خوبست	با سیر ابو العلاء عقیدت خوبست

وله

هر چند دلا گوشه گزیری خوبست	از خلق جهان کناره گیری خوبست
گویم سخن آرنید پذیر خوبست	بر در گره بوالعلاء نقیصه خوبست

وله

حالی دگر از حالت سید دارم	بکیفیتی کیفیت سید دارم
بخیای ما یم نور شمع لا هوت	نودی بدل از نسبت سید دارم

وله

یاران با چیزی از شما میخوانیم	آنرا از شما با تجا میخوانیم
گویم که چیت و رami خوانیم	خاکِ رِ پاکِ بوالعلا میخوانیم

وله

بر دستِ بوالعلا چه کردم بیت	هشتم مجبور از شرابِ حدت
المنه لله که اکنون یحیی	حالی داریم بزرگ منصور صفت

وله

آنکس که دلا بوالعلائی گردید	آگاه ز اسرارِ خدائی گردید
بر درگاهِ بوالعلا فقیه را	یحیی بهتر ز بادشائی گردید

وله

رو از هوسِ حرصِ هولناقم	بسیار بر آتشِ بتناقم
تا عاقبت از عنایت و جانش	ستیر که از بوالعلا یافتیم

وله

بحریت بوالعلا و بنِ قطره آن	مهریت بوالعلا و بنِ زده آن
چون نسبت بوالعلا بود دل من	یحیی داریم نازِ برغره آن

وله

یاسیدنا ابو العلاء شغفت	ما از مریش هزاران شرف است
عشقم به ابو العلاء باشد بیوچه	من سیدم این نبت شاه خفت است

وله

یاسید پاکم گشت شغفت	دل هست که تیر نبش اهد است
آتش که محمدی بود فهم گشت	کین دلوله ام عشق شاه خفت است

وله

هر چند منم ضعیف و بی تابان	در مانده ام از جفا چرخ گردان
با این همه یم قوی دل بجای	داریم ابو العلاء معین در دو جهان

وله

در دل هوس کعبه دیر نبود	در خاطر ما هوای سیر نبود
خوش میگذرد روز و شب بجای	مایم و ابو العلاء و خیر نبود

وله

خوبست عشق ابو العلاء ندگیم	بر درگاه او عبادت و بندگیم
بجای سحرین بلند سازد دهر	بر عتبه عالیشان سرنگند گیم

وله

هر چیز که در ذات بنان بود بنان	در جلوه ابو العلاء عیان گشت
این سلسله ابو العلاء کی بجای	بی شبه لاریب جوانست جوا

وله

خوبست دلا ابو العلاء بودن	از نسخه عشق سر و صد خواندن
دامن ز کدورت دوی افشانند	در وادی توحید فرسار اندن

وله

بر حال خراب خواری بنگر	بر ناله و آه وزاری من بنگر
از بهر مبارک ای میر این امیر	بر زاری و بقراری من بنگر

وله

قریان تو ای سید لجانم	باشد ذکر تو در دل و بر دهنم
اینست وصیتیم چه میرم ز احباب	نام تو نمایند رستم بر کفتم

وله

ما یم ابو العلاء کی بانست	داریم ز رفیع ابو العلاء کیفیت
کیفیت این سلسله که مطلق	چندی کن اختیار ما صحبت

وله

عرفان فکالم همه جا مشهورست	آفاق بذر خیر من هموست
و جبر این زور و شور گویم یحیی	از نور ابو العلام بر نورست

وله

محمود ابو العلام یحیی است	محمود ابو العلام یحیی است
چون هست ظهور ابو العلام یحیی	مقصود ابو العلام یحیی است

وله

یحیی غم نان مخور چو دوان زمان	تا چند کنی شور و فغان همچو زمان
دل دار قوی و باش مرد میدان	کافی بودت ابو العلام در دجیان

وله

یحیی هر خیز ز دیار ان خوارست	در دیده نادیده ایشان غارت
گوید یاران ز زبان یحیی	من هیچ نیم ابو العلام بسیارست

وله

یاستید ناسفا شمر را کن	علاو الدین بر ما کن
کز نمشخص تو کند بهر درم	مگوئی که نگاهی بسوی یحیی کن

وله

یا سید قبول شهادت کن	مقبولِ جناحِ شیش گلزار کن
خواهم صله بزرگ از حضرت تو	کز لطف عطا دولت دیدم

وله

در شعر و سخن کیست نظیر من بخی	بالا رود از عرش صفیر من بخی
یا جم صله با در عوض این ابیات	من شاعر و مداح امیر من بخی

وله

بر اهل سخن مسترض کرامت	مشهور جهان کلام از جامت
داریم مساوات بجان بخی	مداح امیر ابو العلامت

وله

در شاعری و سخنوری کیا یم	در کشور نظم و مصرعی رایم
همیشه ماکه بود و اکنون که بود	مداح امیر ابو العلامت

وله

ما یم حقیقت صفات و اسما	در هر نام ست نام من جلوه بنا
شایم باین که خلق خواند ما را	دیوانه ابو العلامت

وله

هستم تبر دوات بسیار	از فکر کثیر گشته ام زار و حقیر
از پا افتاده ایم لا قوه لی	یا سیدنا خذ بی دستم

وله

پایسته ایدم و خیالم مدد	در فکر و تصور محالم مدد
از بهر ابوالعلا میان خالص	یا سیدنا شکسته محالم مدد

وله

یا سیدنا علام خاص تو منم	مست می جنبام خاص تو منم
دار و اثری چو اسم اعظم نامم	تا و اگر ذکر نام خاص تو منم

وله

یحیی بخدا آنچه ترا مقصودست	در سلسله ابوالعلا موجودست
کن جهد که با سلسله اش گیر	پس بعد از ان عاقبت محمودست

وله

دردی دارم که ناتوان جانست	درمان بپرو خدا مکانست
از لطف و کرم شربت یار چنانست	یا سیدنا وصل تو در همانست

وله

از فیض ابو العلام بر نور	وز لطف حضور جان تن سسور
در حضرت او حضور باطن دایم	هر چند بظاهرتن خاکی دوت

وله

خود را بکند عشق سیدستم	از شکر شراب عشق سیدستم
یحیی بر ذات خویش نازست مرا	کز روز ازل ابو العلامی سیدستم

وله

یک قطره ز باره اشچ چشیدن نتوان	زین دید جمال ک دیدن نتوان
یحیی در عشق ابو العلامی تا بم	بی دیدن او صبر گزیدن توان

وله

من بنده و میر ابو العلاموایم	من خدام و آن شاه بدای قایم
داریم بدل همین تن که جبین	بر خاک در مزار پاکش سایم

وله

قربان ابو العلام دل جان بزم	جان چیست فدای شاه ایمانم
جان دل ایان چه بخواهی	من هستی محض خویش قربانم

وله

ای سید پاک آل شاهِ لولاک	بیردنت مقام تو ز فہم وادرا
با حال تباہ آمدہ یحییٰ بدت	از رحمت خود نو از بزار زفا

وله

یارب بہ محمد بنی الحسین	یارب عہد علی فاتح بدو جنین
از عشق ابو العلاء دم کن پر تو	بہر خاتون پاک جہر حسین

وله

ای سید پاک نور چشم حید	وی غنہ اولاد رسولِ طہر
بر حال من از عین عنایت نگر	دارم نظر آنکہ نیفتم نظرہ

وله

یارب بہ ابو العلاء جامِ بخشا	بر حال بد پر آخلامِ بخشا
تصحیح خیال اصل فقیری باشا	تصحیح خیالات و کلامِ بخشا

وله

باشد بہ ابو العلاء تعلق مارا	بطبع محبت و عشق مارا
یحییٰ شدہ در زمرہ پاکانِ حاصل	از نسبت بہ العلاء تفوق مارا

وله

از سستی حاصل بود القلا منم	آزادز قید نیست و هست منم
در زمره بود العالیان ایچیی	از نسبت غالصش زبرد منم

وله

یاسینا دغم و برنجم مجبوس	بر حال تباہ خویش سازم افسوس
بردار سربده خود را از خاک	از غیر رها ساز و بخود گن مانوس

وله

یاسینا نظر بجام منرما	با عیش و طرب بدل ظالم فرما
بر درگیر تو آمده ام سائل تو	از لطف و کرم روا سوالم فرما

وله

کس ناز بغر و مال دنیا سازد	کس فقر بزا در راه حقیبی سازد
یچیی بغلامی جناب سید	نازش پیش خدا تعالی سازد

وله

امی آئنه بهر رنگ نمودار توئی	گنج خفی و ستر بهر اسرار توئی
در ناطقه ام قوت گفتار توئی	بیشی دکی اندک بسیار توئی

ولہ

شاہنشاہ بنی مختار توئے	در شانِ علی حیدر کرار توئی
مقصود و مراد توئی غیر توئی	در جلوہ مختلف نمودار توئے

ولہ

در کوچہ توحید سبک سیر نم	گاہی در کعبہ گاہ در دیر نم
دارم از نورِ بوالعلا و حدیجت	و اللہ کہ بے نظیر و لا غیر نم

ولہ

ای آنکہ ترا در ہمہ جا بے بنیم	در حسنِ تو انوارِ خدا بے بنیم
در خویش چو میکنم با سنانِ نظری	و اللہ یا سیدِ ترا می بے بنیم

ولہ

در دلِ تپش و بلبانِ آمد ام	عاجز از جوہرِ آسمانِ آمد ام
یاستینا بر آستانِ آمد ام	بر درگاہِ توجہ کُنانِ آمد ام

ولہ

اینجاست شبیبہ بوالعلائی سحیحی	اینجاست جمالِ کبریائی سحیحی
اینجا بصداد بتدائی تیجی	در پیشِ حضورِ جہبہ سائی تیجی

وله

ایجاست تماشا جمالِ رحمن	ایجاست تماشا حبیبِ نردان
ایجاست نشانِ نیشانیِ بجلی	ایجاست شبیهِ پاکِ شاهِ جهان

وله

ایجاست دلاعلِ خیر و برکت	ایجاست پیشیِ شلر بنایِ وحدت
ایجاست ابو العلاءِ تجلیِ فرما	کاهیِ بحقیقت و گه در صورت

وله

ایجاست که کو شکِ عبادتِ با	ایجاست مقامِ ذکر و طاعتِ با
پیشیِ ایجا عجب خلوت باشد	کایجا درد و رجاءِ وحدتِ با

وله

ایجاست که لذتِ نماز است ایجا	ایجاست که ناز است نیازِ ایجا
ایجاست که سوزِ عشق و ساز است ایجا	ایجاست که محمودِ یاز است ایجا

وله

ایجاست که ذکرِ خاصِ حقِ سازم	ایجاست که یادِ حقِ تعالیِ سازم
ایجاست که با ابو العلامیِ نامم	ایجاست که شاد و خوشینِ سازم

وله

اینهاست که آینه حسن نبوت	اینهاست که صابری و صوفی است
شکل نبوی تجلی مرتضویت	اینهاست شبیه بوالکلام تشبیه

وله

اینهاست سر و قلب حاصل	اینهاست جن و قلب حاصل
اینهاست نور قلب حاصل	اینهاست فروغ طور و انوار خدا

وله

اینهاست کز و خانه من پرور	اینهاست که از نور خدا مسرور
اینهاست که خاطر من از ان پرور	اینهاست که با ابو العلام سحر

وله

این کوشک من معدن سر خدا	این کوشک من مطلع انوار خدا
لا ریب و لا منظر انظار خدا	این کوشک من فیض جناب سید

وله

این خلوت من از ذکر خدا آباد است	این خلوت من مقام ذکر و یاد است
جانی فیض است و منزل شاد	این خلوت من از ذکر جناب سید

وله

این جام مخصوص است به طاعت	اینهاست مجرد پئے ذکر و حدت
اینهاست که از آینه روی کسی	بچشمی دارم نه لطف حیرت

وله

اینهاست که از لطف دارم تیغی	اینهاست انبساط دارم سحی
اینهاست که است از لطف و فضل	بیش از بیش احتیاط دارم محی

وله

اینهاست که آثار لطف هست در	اینهاست که سود خف هست در
اینهاست پی ابوالفضل مخصوص	انوار رخ شاه خف هست در

وله

جار و کشتن خادم اینجا هستم	من بنده سید معلی هستم
دارم نهان بجان شبیه شاهی	قربان شبیه پیر پیم هستم

وله

قربان نثار این مقام انجان	از جان بر این مقام هستم قربان
یاسدینا توئی مقیم اینجا	در اصل نثار تو نهانیم و عیان

وله

فرزند نبی اُمّیّت را توئی	دل بند علی حیدر کرار توئی
قوم اند که فاش و حدیث کردی	یا سیدنا بر مہر اتر توئی

وله

ہر کس از سکر عشق و مرگفت	در سلک بنیان گوہر و حدیث گفت
یحمای تو نیز جز بنائین شست	تا خاک درت ز نو کفر گان گفت

وله

آہنا کہ غلامی در تو دارند	گنج تو حیدر و مخزن اسرارند
دیوانہ حسن اُمّیّت دارند	است از مے عشق حیدر کرارند

وله

شاہان بلائی تو ممتاز شدیم	از شہرت عشق تو سرفراز شدیم
رازِ دل خویش سبکہ گفتیم با تو	تا صاحب سُر و واقفِ راز شدیم

وله

در عشقِ عجبستی و حالِ سترا	پیچیدہ بسہ طرفہ خیالِ سترا
در عشقِ ابو العلامہ ہم ہشتم	یحمی ز بردارِ ان سوالِ سترا

وله

در سیر لیت عاشقی پیموده	در زمره عاشقان خود جایم ده
یاسینا عاشق تو هست خود	معتشوق توئی عشق خود آریم ده

وله

شاه حسن جهان چه الهست	پیدا از تو کمال وجه الهست
تشبیه مشبه و مشبه بر گم	و الله ثلث مثال چه الهست

وله

جانان لیم از ذکر تو خاموش میا	یا د تو ز خاطر من فراموش مباد
هر جا که رود ذکر تو یاسینا	به حیای فقیر تو بجز گوش مباد

وله

شاه نعمت تو کار بر درو شب ما	وصف تو بود از دل هم لب ما
لفظی حرفی گن قبول از ده لطف	از شعر و سخن همین بود طلب ما

وله

کی هر کس ازین طریقه آگاه بود	نه شغل و نه کسب اندرین راه بود
گویم غنی مختصر است اینجا	در سلسله ام مجر و الله بود

وله

در سلسله ام نسبت تو حید بود	این سلسله پیک از تمهید بود
اینها نه ریاضت و نه کسب فضل	الله بود مفت نظر مید بود

وله

از نزد خدا خبر آمده ام	در عشق نموده فرق پا آمده ام
بچی خواهم یافت مقصود مرا	در بارگاه ابوالفضل آمده ام

وله

بچی بود این حجره رسن بركات	باشد دو طرقت در دود از نیرنگات
از لاله زب غلوت الا الله	یک ساعت ساز ذکر نفی و انبات

وله

ای نور محمد و ظهور احسنه	ذات تو بود منظر آیات صمد
بر دعوی بنده قل هو الله گواه	یا سید نکلیس لک الکفو

وله

آنی که قرایتی پیران از تست	تکین دل امیدواران از تست
از قیر جگر خراش گردون چه نم	چون مرهم پیش و افکاران از تست

در سلسله ام نسبت تو حید بود
اینها نه ریاضت و نه کسب فضل
الله بود مفت نظر مید بود
از نزد خدا خبر آمده ام
در عشق نموده فرق پا آمده ام
در بارگاه ابوالفضل آمده ام
بچی خواهم یافت مقصود مرا
باشد دو طرقت در دود از نیرنگات
یک ساعت ساز ذکر نفی و انبات
بچی بود این حجره رسن بركات
از لاله زب غلوت الا الله
ای نور محمد و ظهور احسنه
ذات تو بود منظر آیات صمد
بر دعوی بنده قل هو الله گواه
آنی که قرایتی پیران از تست
از قیر جگر خراش گردون چه نم

وله

قومی شاہانم پرستم گوید	جمعی از خود ریدہستم گوید
آزردہ ز اقوال عزیزان شوم	خلق انچه بعالم هستم گوید

وله

یاسیدنا ابو العلاء آمد	بردگر تو بجزر گدائی آمد
یچک ترا نامہ کارے لیکن	بر گلرخ تو غنہ لبرائی آمد

وله

گر در سفرم یاد تو کام سفر	در در حضرم یاد تو کام حضر
اند طلب تو کو بگو میگردم	جز تو نبودم اد و مقصود دگر

وله

با حال تباہ برد آمدہ ام	بارو کس یاہ برد آمد ام
بر بار گناہ من خیشامولا	بابار گناہ بردت آمد ام

وله

ای ابن رسول عربی المدد	فرزند حسین بن علی المدد
ای امیر ابو العلاء خدار لوریاب	ای شیعوالی دولی المدد

وله

در سلسله ام نسبت توحید بود	این سلسله پیک از ته تقدیر بود
اینجا نه ریاضت و نه کسب شغل	الله بود وقت نظر میر بود

وله

از نزد خدا خبر آمده ام	در عشق ننوده فرق پا آمده ام
بچی خواهم یافت مقصود مرا	در بارگاه ابوالقلا آمده ام

وله

بچی ای بود این حجره رسن بركات	باشد و طرنت در و در از بهر بخت
از لاکه ز غلوت اِلا الله	کی ساعت ساز ذکر کنی و انبات

وله

ای نور محمد و ظهور احمد	ذات تو بود منظر آیات حمد
بر دعوی بنده قل هو الله گواه	یا سیدنا کلبی لک الکفو

وله

آنی که قرار یقیر ازان زشت	تکین دل امیدواران از بهشت
از قیر جگر خراش گردون چرخم	چون هر چه پیش و افکاران از

در سلسله ام نسبت توحید بود
این سلسله پیک از ته تقدیر بود
اینجا نه ریاضت و نه کسب شغل
الله بود وقت نظر میر بود

وله

قومی شاہانم پرستم گوید	جمعی از خود رسیدہستم گوید
آزردہ ز اقوال عزیزانِ شوم	خلق اینچہ بعلم خلق ہستم گوید

وله

یاسیدنا ابو العلاء نے آمد	بردگر کہ تو بھگر کہ الی آمد
یجیگے ترانہ کار کے لیکن	بر گلرخ تو غنہ لہرائی آمد

وله

گر در سفرم یاد تو کام سفر	در در حضرم یاد تو کام حضر
اند طلب تو کو کہو میگردم	جز تو نبودم را و مقصود دگر

وله

با حال تباہ برد آمدہ ام	بارو کے سیاہ بردت آمد ام
بر بارگناہ من غیش مولا	بابا رنگناہ بردت آمد ام

وله

ای ابن رسول عربی المدد	فرزند حسین ابن علی المدد
ای امیر ابو العلاء خدا را دریاب	ای شیہ ولی و ولی المدد

وله

فرزندِ امامِ کربلا المددے	دلِ بندِ جنابِ مرتضیٰ المددے
جامیِ مہن از لطفِ کرامتِ فرما	ای مستِ اتنی انا المددے

وله

ای حضرت میر ابو العلاء توسلام	زائده و بنی و علی و حبلہ امام
انہر سلام آدہ ام بردر تو	امیدِ علیکست مگر دان نام کام

وله

یاسینا ابو العلاء برتوسلام	از اینر پاک کبریا برتوسلام
از حضرت شاہ انبیا برتوسلام	وز بندہ یحیا گدا برتوسلام

وله

اند بسلامتِ امیر ابن امیر	یحیا حقیر و درد مند و لگیر
گر از لبِ لعلِ خود جو لبِ بہی	با بلبلِ فردوس شود گرمِ صغیر

وله

یاسینا گناہگار آدہ است	برد رگہ تو امیدوار آدہ است
کن شاد دلِ حزینِ غم آلود	یحیا کئے فقیر سو گوار آدہ است

ولہ

یاسیدنا بندہ مسکین آمہ	با جانِ حزمین و قلبِ عکین آمہ
کن شاد دلِ حزنیش از رحمتِ نیر	یچیا علیلِ حسرتِ آگین آمہ

ولہ

یاسیدنا بر آستانِ آمہ ایم	با جملہ اہلِ علیانِ آمہ ایم
از لطفِ نکلے بسو ما ہمہ کن	با عجز و نیاز از دلِ جانِ آمہ ایم

ولہ

یاسیدنا گناہگارم کرے	از بسکہ ذلیل و خوارم کرے
از طعنِ لسانِ اہلِ صوتِ اکوٹ	اگر وید دل و سینہ فگارم کرے

ولہ

اسی یادِ تور ذرہ و نمازم باشد	باتو ہر لحظہ صد نیازم باشد
در وصلِ تو طرفہ لذتِ خط دارم	در حیرتِ تو این سوز و گدازم باشد

ولہ

دبجِ گناہ غرقِ تیجے آمہ	نالان از غمِ چو بقیِ سحیحی آمہ
جمعیتِ حمتِ تو بخشد تسکین	کز در دگنہ بفرقِ سحیحی آمہ

وله

امشب بر عرسِ تَشِ یاسینا	بی پرده نایخ و عروسانه بیا
مشتاق بر آستان تو آمدم	سوم بگر از نگهبان مهر و عطا

وله

ای ماه که خورشید یاسینا ز تو	دی شاه که سلطنت گدایان ز تو
بچیا گرفتار به پندار خودی	ای سید حق نا خدا یافت ز تو

وله

بیمار دو ایافت شفا یافت ز تو	شاهی محتاج و بینوایان ز تو
بچیا که ز قید دو جهان آزاد	اندر خودی خویش خدا یافت ز تو

وله

یک جرعه ز میخانه اسرار بده	نور بن از مطلع انوار بده
یاسینا یوسف مصر و حدت	در کوچه تو حیدم ابار بده

وله

ای قاتل صبیح و اسم اعظم مدد	نور امتی و ستر آدم مدد
بهر جعفر و مصحف و علم تو حید	سوم نظر بکمال زارم مدد

وله

یاسیدنا بحال نرا نظم سک	ای جلوه خاص کرد نظم سک
آمد بدرت بنده بگریختن ات	ای خواجہ بیاض نظم سک

وله

نحت جگر م علیل دزارست شہا	پچی از پنج سو گوارست شہا
ای در لب لعل تو شفا داد خدا	صحت طلب از تو این نزارست شہا

وله

یاسیدنا بنور چشم صحت	از لطف ده و مراد جمیت
جز حضرت تو رو بکہ آرد کجی	زان رو کہ ز تو روا شود هر حاجت

وله

فرزندم اشفا کرامت کردی	راحت من از لطف عنایت کردی
قربان چنین فضل عطایت بولا	کز صحت او نشا طبعیت کردی

وله

آمد بدرت عاجز و سکن بجی	بصبر و بقیرا و تمکین بجی
هر چند بود لائق نفرن بجی	از شت امیدوار تحسین بجی

وله

ده جامه وصال یاسینا
یکجا باشد بلال یاسینا

بی پرده ناهال یاسینا
فرزند رسول کیرانی لاریب

وله

گنجیت که کس می شنود
یکجی سحر میان پیرومید

اینست رباعیات منقایی
در فهم اگر نیاید آزرده شو

ممت الرابعا مقطعات

زین لقب باشد مرد قوم غر و افتخار
زانکه شیدائی تو مقبول ستایش کردگار
تا بچشم خلق باشم مردم داکتر
کیستم من مرد درد عاشق دیوانه وار
سیکنم شاه باب در عاشقی لیل و نهار

منکه وادم سیدی دیوانه ات خود بآفت
گرچه فی الواقع نیم دیوانه ات یا نباشا
من سیه رویم ندارم مایه علم و عمل
وضع من از وضع آبنازمانه دیگرست
نه خبر دارم نه وضع دهنم طرز آگاهی

بعضی از ارباب طبع هر طعنه بر من زنند
 خویش را دیوانه سید که سیدانی دروغ
 این سخن زان قوم ظاهرین چو گویم
 این سخن اندر حقیقت سوخته مار اتمام
 عرض من از این بکفران عیب بین با چنین
 که ز سخنها شنا بود مرا هرگز ملال
 هست نصحا آئینه ام از صیقل اهل صفا
 از بر مصطفی و هم بحق مرتضی
 از سر من دست بردارید و دیگر از کرم
 ما و کار ما سپردم منتهی زردان کنید
 بعد ازین بهر خدا سر در گریبان انگیند
 این نماز روزها ز مکر میسازند و بس
 نیست کس گاه از احوال کس غیر خدا
 از خدا ترسیدی حق ناپسند است حق
 چیست این تشنج طعن و عیب میانین و ملا

کای تو مرد و هو شیاری با خون ارجی
 این دروغ بی فروغ تو نسازم اعتبار
 اشک خونین خنیم از دیده خود زار زار
 نشتر اندوه کرده در گرجانم گزار
 با هم عجز و تناد دنیا زد انکسار
 نایم بر قلب صافات از جانب کس هیچ
 کی نشیند زین سخنها بر دلم گرد و غبار
 هم بحق چار یار و از بر آهشت چار
 پند و اندرز من نفرماید اکنون زینیا
 سازد آنچه هست بهتر هر من پروردگار
 روز و شب باشد بر احوال خودم انکار
 هست فضل خویا ناخوب گوید آنگار
 طعنه نازیبا تشنج است امر ناگوار
 از خدا ترسیدی ای نامنصفان بوقار
 کور باشد چشمهای کوچک نیاید در شمار

جنبه دل تو شما باشد سزاوار شما
 صیقل و زنگار عشق آمد ملاقات و ستا
 وقت آن آمد که چشم حق پسندی گشت
 وقت آن آمد که گوش حق شنو گشتند
 ان نعم کاندرد عشق و ولا بوالعساک
 با خیال بوالعساک از کس نیدام عرض
 از جناب بوالعساک کرد و احاجات ما
 دارم استعراق تمام اندر شهود بوالعساک
 سیدی بر در گیت دیوانه تو آمده
 کی رود از گفته لاین قوم از جام جنون
 هر که از خود بخیر دارد خبر از جزو کل
 عشق تو توشوری بکنند از جانشام
 عشق تو از او کرد از قید کسرتا مرا
 بر درت هستم گداشاهان گدا گم
 بر دیتی کو دعا باشد بر خوشیتن

منکته یار آن خرقه خود را نمودم تا تار
 مشرب بر بند بصد غنبت نمودم اختیار
 جز بعبود خورده بینی نیست اندر نظر
 آنکه هستند از ادلی الالبصار اهل اعتبار
 مال جان خویش را قربان نمودیم و نثار
 گر مبلغ دهر خوش آید خزان بانوهای
 هم بدینا هم مقبلی بحیاب و بشمار
 این همه کسرت نمانی اندازم اعتبار
 با همه عجز و تنگنا دنیا را سیدوار
 عروۃ الوثقیای عشق تو گرفتیم استوار
 هست مجنون تو نزد اهل عرفان و شایان
 عشق بر آورد از جان دل یحیی دما
 ساخته روح مجرب دماغ ازده مدد ترا
 هستم امر و از غلامت علایم نامدار
 بس کن آنچه کنی خاموشی بویگو شمار

رحم کن بر من خداوند بحق بخشن	هم بر آچار یار و هم بجا بهشت و جہا
بوالعلماء در مجمع خاصان تو باشد عزیز	حاجت بھی اسجاہ بوالعلماء یارب برار

قطعه دیگر

آمد از شہر روح پرور تو	آن ولے اللہ خدا گاہ
آن دلی الہی کہ حاضر مہت	بر درت یا امیر سال ماہ
آن ولی الہی کہ مے دارد	از حضورت بکوی وحدت راہ
آن دلی الہی کہ می باشد	بصد اخلاص حاضر در گاہ
ما و او از فقیہی در تو	سیدی یافتیم عزت و جاہ
گشتہ ایم از گداسے در تو	در جهان شاہ بلکہ شان شاہ
از غبار مزار تو داریم	بر سر خویشین شہانہ کلاہ
از ملاقات راحت آیتش	قلب من یافت لذت و خواہ
یافتم از تقائے جان بخشش	انچہ میخواستم خداست گواہ
یاد کیفیت حضور آمد	من بحضور حال بجاہ
سیکم دور از حضورے تو	روز شب نالہ و فغان و آہ
گشت دور از حضور پر نور تو	جان من تیرہ قصبان سیاہ

دور از آستانه دارم
 هستم ای شاه در عظیم آباد
 چکنم ریخت بال و پر از غم
 صدمه دوری تو چون کوه
 بخت او یآوری نمود که هست
 با همه بجزو گریه و زاری
 نام پاک شفیع میارم
 بر در پاکت آسمی کبیر
 الغیاث ای منیث آمده ام
 استان مبارک ترا
 کای یحیی ابوالعلائی تو
 صله مع خوانیت میشد
 گرنه این دید دایمی باشد
 دارم بی زکر بربلا مارا
 منصب کن بصبغ سپهر مکی

بر لب خویش شور واد پناه
 دور از شهر تو بصد اکراه
 ماورنج و مصیبت جانگاه
 من جزو ضعیفان مسرکاه
 روز و شب در حضور تو ای پناه
 میکنم عرض در جناب اله
 گرچه هستیم غرق بحر گناه
 برساند بنزدیم رباه
 بر درت ستیث و اغوثاه
 از همه ریخ و در دجائ پناه
 گفتن نعت تست شام و چاه
 در حال تو حسن وجه الله
 هست مولا غنیتم که گاه
 برسان در حصار الا الله
 تا کی ماو این سپید و سیاه

بوالعلاء بن مرتضیٰ اسجد

سوی یحیای خویش سا بنگاه

قطعه دیگر

رسید این خبر دوش در کشتی کج
علی ابد ادا دادم شریفش
زا نوار مهدی هادی سود
جمعی که باشند از باب معنی
صفاتی که دارند انسان کامل
زا اسرار فیضان شاه ولایت
اگر چه نم ببلبل مع خوانی
پی طوف درگاه شاهی نموده
چه شاهی که شاه عالم به پیشتر
شیر بوالعلاء شاه اقلیم هستی
ولایت فوت امامت ریش
کرامات اوست هنر نگار عجاز
جلیب و محبوب خاص الیه

که شاه مکرّم اخینا المنظم
محمّد مکرّم منظم مفتح
تجلی کند بر دوش حق و مدام
در ان جمیع باشد ز جمله مُقدم
بود در وجه دشت یفیش سلم
دش بحر تاج باشد دمام
بوصف میباش زیانت اکرم
دریناه ذیقعد عنرم مصمم
که میکند از نیاز و ادب غم
شیر بوالعلاء خواجه هر دو عالم
بمیراث از سید ولد آدم
ولیتی چو او افزیده خدا کم
بود شق و عشق مشوق غم

مکرم همه اولیا اند لا ریب
 بود در پناه کنه کنت کفرا
 اما الحق ز لعل لبش یافتی
 بود ذات آن لعل کان سیادت
 منم والد و جان نثارش ز طفله
 بود و در ازان بارگاه مقدس
 سخن مخصر میکنم کان برادر
 مرا نیز با خوشتن میر باید
 چه سان زین نوید مبارک گردد
 برین خروده گرجانفتانم روات
 ز فطر بشاشت نداریم یارا
 کنون بوالعلا میکنم عرض باتو
 چو در بارگاه تو آیم از سب
 بخوانیم این شعر و لپس جامی
 جگر تشنگانیم از ره رسیده

به پیش خدا بوالعلا هست اکرم
 ز اسرار اجبت آن شاه محرم
 میا کند مرده را زنده از دم
 بذات نبی و علی عین و با هم
 ولایش بجایم نشست حکم
 دو چشم من حسرت آوده پُر نم
 چه دارد سر طوطی تبر مکرم
 شدم با سترا زین خروده توام
 دل کفایت آگین منم دخرم
 ازین خروده بالید بر خویش جانم
 که طول سخن اندرین بحر سازم
 که بهر عسکری و نبی مکرم
 تفضل علینا علینا ترحم
 که گفت ست و نعت بر عالم
 ترحم علینا بماء ترحم

مناجات

خدا یا بحق رسول کریم
 به عبادت و آمنه یا خدا
 بحق علی حیدر نامدار
 خدا یا پسر مادر اولیا
 بحق حسن و حسین رسول
 بحق حسین شه کر بلا
 بحق امام چهارم علی
 بحق محمد که با تیر بود
 بجعفر که صادق خطاب بود
 بموسی کاظم امام همام
 بشاه خراسان علی رضا
 بحق محمد تقی نقی +
 خدا یا بحق حسن عسکری
 بحق مهدی ائمه الهیبت رسول

نبی الورا نشاف روز بیم
 بجو و آدم آب و امّ ما
 امیر عرب صاحب الفقار
 که او آمده بضمه مصطفی
 جگر بند حیدر سرور بتول
 که او آمده ختم آل عبا
 که هست آدم الهیبت نبی
 بهرام مختار و قادر بود
 جگر گوشه بو تراب آمده
 بروش ز یحیی صلّو و سلام
 شه اولیا سر در اوصیا
 بحق علی نقی نقی
 بهدی که باشد ز چشم نفی
 باولاد و احفاد زوج بتول

بشیخین عثمان علی نامدار
 بازواج حضرت رسالت مآب
 بدیگربنات رسول خدا
 خدایا بحق همه انبیاء
 بکبر و بیان تقدس مآب
 خصوصاً بجبرئیل روح الامین
 خدایا با عز از بیت الحرام
 خدایا بشهر مدینه متسام
 ببغداد پاک و نجف کر بلا
 بشهری که نام اکبر آباد است
 خدایا بر شش برین جا تو
 با فلاح و انوار خوشیند ماه
 بتوریت و انجیل و وعظ ربوب
 بحق صدائیک که نازل شدند
 بآن دایه مصطفی شاه دین

که زین چار یارستانین اقوام
 که باشد نشان بآم الکتاب
 که فرض است تعظیم ایشان با
 همه اولیا و همه اصفیا
 که نبود از ایشان حساب
 که آورد از حق کلام مسبین
 به بیت المقدس بدر السلام
 مقام محمد علیه السلام
 با جمیع و دلکش نجاران
 و لاجرم از یاد او شاد است
 بکرسی که باشد بر و پا تو
 که دارند هر یک بسوی تو راه
 بقران کلام خدا جمله نور
 بی ناقصان و جبه کامل شدند
 که نامش حلیمه بود و لقیین

بعباس و حمزه باب علی
 باصحاب انصار شاه رسل
 بحق کسانی که وقت و غنا
 زقوم مخالف غزاساختند
 بحق شهیدان راه خدا
 بعباس این علی ولی
 به اکبر به اصغر به قاسم حسن
 خدایا بحق بلال بنه
 بحق اویس بنه رامید
 خدایا بشاق جانداگان
 خدایا بنفش زمان و زمین
 خدایا بحق شهید نبی السلام
 خدایا بحق شهید نقشبند
 بشاه شرف آفتاب
 خدایا به انوار جیلانیان

ابیطالب جان ثار بنه
 که من غمزد ایشان چو گل
 گرفتند و امان شیر خدا
 بحق علی رایت افراختند
 که بودند با سید کر ملا
 علدار فرج حسین علی
 به جراح عاشق خامس پنجمن
 به قنبر غلام علی ولی
 که گردید در جنگ صفین شهید
 که در راه عشق تو دادند جان
 که اوزنده فرمود دین شین
 که یحیی بروست از جان فدا
 بحق معین خواج و پسند
 بشیخ مظفر شه نامدار
 بهر فان و اسرار جیلانیان

الهی بآنان که در نقشند
 خدایا بسوز دل چشتیان
 بشیخ شهابی به اشباع شان
 بمنصورت شراب آنا
 به عبدالله قطب ارض سما
 تاج العلما ج اهل صفا
 بشه عید با جد به فولاد ما
 بحق امیر معتمد تمام
 بجعفر به افضل بصوفی علما
 بملیک مریدان مولانا
 بفرهاد و برهان بن متین
 به عشق حسن باعلی شاه ما
 ببرکات دهم پورا و پوهمین
 بهیحیی علی شاه منظر ولی
 بجدم که نام احمد الله هست

بکلی قناعش راساختند
 بوحیث خاص فردوسیان
 بشاه مار و به اتباع شان
 که می یابد از و دلم فیضها
 بنور الله و به فیض العلماء
 بنور الله نور ارض و سما
 بمیر اکرم الدین شیه با خدا
 پس از دست کاوید محمد بنام
 بسید محمد بنحو اجداد
 که دارند بابو العلماء رازها
 به اسد الله و نعم پاک دین
 بشاه رضا سید پارسا
 بشاه قمر سید النشأتین
 با شرف علی حسین علی
 بعد الصدا از می عشق مست

به عبد الله و جد مژدم شتر
 بهیحی و مظهر شه با صفا
 به بیانی اول خواجه حسین
 بوجه الله و الد و پیر ما
 بشمس الضحی و بدر الدجی
 به ام و بجات و عات ما
 بدگر بزرگان ما و ر پدر
 بنذر محمد که در کا پور ۲
 اویسی خاص علی ولی
 به استاد هئی من خاکسار
 خصوصاً جناب محمد سید
 بهمدی و هادی شاه علیم
 بال حسن هم بفرحت حسن
 بسجاد و قاسم شه اهل راز
 بشیخ زمانه غلام حسین

با خدا و من آل شاه نجف
 به اظهر و انبائے آن با خدا
 کز و یافتن این همه زین زین
 بسید مبارک شه حق نما
 به لطف الله و قدرت الله ما
 که باشند بالفضل مصطفی
 کز ایشان شدم انجدا بهر دور
 مزارش و دجلوه نور طوره
 مرا هست با وی عقیدت دلی
 که در علم از ایشان شدم استوار
 که احسان او هست بر من عزیز
 بسید تاج حسین کریم ۲
 بنجدوم ما بنده پشیمتن
 که این هر دو را بود با توینا
 که از او یا بود و میریب و من

بحق امین احمد پاک ذات
 بباقی غلام شہ کربلا
 بشاہی کہ ناشش میا بجان بود
 بہ اقران و اخوان احباب من
 بہمدی کہ فرزند بلند است
 بیاری کہ ناشش الف خان بود
 بہ بیحیائے دیوانہ بوالعلا
 بہ بیحیائی از خوشن بخت
 بہ بیحیائی غلام شہ بوالعلا
 مرا عشق وہ باشد بوالعلا
 ز سنگ حوادث دلم پارہ گشت
 خدایا بجا تم وہ از قید غم
 مرا ساز از فرقہ ناجبہ
 نیامد اگرچہ زمین جز خطا
 گناہم ز حد گریہ بیرون ترست

کہ در شہر دار و تخلص نبات
 کہ با بوالعلا دلد از جان و ملا
 مرا بہتر از جان و جانان بود
 بچکہ مریدان و اصحاب من
 بود بر قدش خلعت عشق برست
 تسلی دہ این پریشان بود
 بہ بیحیائی پیر و اندہ بوالعلا
 بہ بیحیائے دیوانہ ملی نہر
 بہ بیحیائے مست شرابا
 مرا خاک کن در ریش ایندا
 دل از کثرت ریخ و غم خارہ گشت
 مرا وارہان از ہمہ غم و ہم
 امان بخش از طبقہ ہادیہ
 تو عفو گستاہم کین از عطا
 مگر رحمت از تہر افزون ترست

مرا لذت دین احمد بخش
 شد بوالعلا رکن دین بنی
 جمال پرنواز ایمان نسا
 مرا هر هری کن زهر گرسه
 دلم از هوا حسد پاک کن
 شد از ظلمت کفر تیره جهان
 ز بس گشت از دید با حق خفی
 ترجم حلینا بفضل عظیم
 کسانی که ریزند از دیده آب
 الهی خنک و ارشمان شان
 ترقی به جمع صوفیه را
 همه عاشقان تو انداودود
 شود هر طریقه حلقه از ذکر تو
 بعشقت شود وجه ذوق سما
 الهی عطا ساز این قوم را

حلاوت ز شمع محمد بخش
 ز نفیضش دلم ساز پریا علی
 برویم در معرفت کشا
 زهر گرسه کن مرا هر هری
 مراد ره عشق خود خاک کن
 ازین ظلمت زد و یارب ره
 ز چشم کن نور حق محقق
 بفضل علینا با لطف جیم
 بغهای آل رسالت مآب
 درود و ثنا باد بر جان شان
 که این قوم هستند پاک از یا
 ترقی این طائفه ساز زود
 نمایند ذکر پر از ستر تو
 بنام تو سازند قربان ستاع
 تسلی و جعیت از ما سوا

نگه دار از چشم اهل حسد
تَفَضَّلْ عَلَى عِرَّةِ الْمُؤْمِنِينَ
خدا یا به سلام شد صغها
کجا هست مهدی امام زمان
خدا یا بجا محمد بن
کتاب بدل من در معرفت
مراست کن از می عاشقی
نعم و دستد اعلیٰ ولی
مرا لذت عشق سید بخش
مرا در ره بوالعلا خاک ساز
ز توحید پر شور فرما دلم
مرا بخش آگاه زان مقام
نه بجایش صوت باشد دران
نه بنیم غیب تو در دو جهان
بخود آشنا کن مرا انقدر

و ما دم به ایشان رسانی مدد
فراغت عطا کن به اهل یقین
بده قوت و شوکت اسلام
که از شکر کفر مخش امان
بشان علی شاه مردان ولی
بده جائے در کشور معرفت
که گردیم از خود خدا یاتبه
بجان عاشق زار آل نبی
خدا یا به آل محمد بخش
هین عرض داریم با صد نیاز
کند وحدت جا باب و گم
که بحرف سازیم با تو کلام
نقطه هستی محض باشد دران
به بینم ترا یا الهی عیان
که از خود نیابیم اصلا اثر

زندجوش در معنی جان ما	معی ناب توحید ائی انا
بینیم در حسن ائی انا	عیان جلوه ذاتی بوالعلا
مرا از منی بوالعلاست کن	بری از غم نیست و هست کن
مرا کار با بوالعلا هست و بس	نجام ده از هر هوا و هوس
کنم اختتام این مناجات را	بنام شہ نامور بوالعلا
علی سیدی الف الف السلام	کنم بر سلام اختتام کلام

شجره

شجره لسنی

الہ محبوب تو مصطفیٰ	محبوب محبوب تو مرتضیٰ
محبوب محبوب محبوب تو	حسین علی خاص مطلوب تو
بان آدم اہلبیت رسول	کہ او هست ہنام زوج قول
چہ عبد اللہ باہر با خدا	سید محمد شہ حق ثنا
ہنام ابن خلیل حسین	بعد اللہ شاہ بازیغین
سید علی امیر کبیر	سید محمد شہ بے نظیر
ہ عبد اللہ نیر شرقین	سید محمد سید حسین

بسیّد حسن نور خاص الہ	بسیّد کہ ناش بود باو شاہ
بگیلانے وسیّد محبت	بسیّد شرف مرد در اہ خدا
بسیّد آفر تو بہداشتن امیر	بسیّد نظام و علی کبیر
بسیّد عبادا شرف الحاج ما	بمجمود سہ دایرہ تاج ما
بسیّد تقی شاہ کرمان مقام	بہ باسط بید الملک نیک نام
بہ و اردین میر عبد السلام	بان بوالوفا باد برو سد نام
بنور بنی و علی بوالعلا	بتجلی خاص شہ کر بلا
بسیّد محمد ملقب بہ دوست	بفرہاد کو مست توحید ہوت
بہرہان دین کو بود حق نا	برکن جہان عشق عشق آشنا
ببرکات دو جہ اللہ پیر ما	مرا خاک کن در رہ بوالعلا
بنہ نیم مجر بوالعلا پیچ نشے	ملوک مرا کن برین دید طے
نذارم سوال از تو جز بوالعلا	بحق جان بوالعلا کن عطا
خدا یا ز تو مست مطلوب ما	کہ محبوب خود ساز محبوبا
سنا جات یحییٰ تو فرما قبول	بجاہ بنے و علی و بتول

خدا یا بحق بنی رحیم	که خود خلق اورا تو خواندی عظمی
بحق علی شاه دلدل سوار	امیر عرب صاحب و الفقار
بحق حسین علی دلی	بحق علی حسین علی
بحق محمد چارم امام	که دین بنی یانت از وی نظام

نسبت صدیقیه

بحق ابوبکر یا ربی	امام بحق یا رب غار بنی
بسمان که در املیتش حساب	منوده جناب رسالت آب
بقاسم که ابن محمد بود	بدین محمد محبت بود

معج البجرین یلتقیان

بجضر شہ صدق الصائین	کز یافته رونق اسلام دین
ز صدیق حمیدر بود بستش	بود خاص نزد خدا ترش
بست شراب خودی با زیر	نه پیرست چون او نه چون او
بان بنده خاص حق بود کن	که حق گفت با او نه تو گونه من
به پواقاسم خواجہ گرگان وطن	که خلوت همداشت در انجمن

بغوثِ زمانِ بوعلی دے
 بشاہی کہ درغجدان داشت
 بعارفِ محمودِ خاصانِ حق
 بخواجه محمد شہ بے نظیر
 بسخیلِ این سلسلہ نقشبند
 بیعقوب چرخِ شہ ادلیا
 بعبد الحق و خواجہ عیاضے ما
 بمولادِ ملجائے من بو العلاء
 بستید کہ نامش محمد بدست
 ببرہانِ دین و برکنِ جان
 ببرکاتِ آن خواجہ پارسا
 بمعصوم ذاتی مبارک حسین
 عطا کن مرا عشق با بو العلاء
 بود بو العلاء شمعِ بزمِ رسول
 ز نورِ علی و حسین و حسن

یوسف ادیسی خاصِ بنی
 درین سلسلہ سید و مقتدا
 کہ پزند ز اہلِ ولایتِ سبق
 بخواجه کلالِ آن امیرِ کبیر
 کہ حق را پسندید حقش پسند
 بخواجه عبید اللہ احرارِ ما
 بعبد اللہ قطبِ والائے ما
 کہ نازد بر ایجا و او خود قضا
 بفرما و کو طوبہ خاصِ ہوت
 کہ عشقش بود نام و عاشقان
 بوجہ اللہ والدِ و پیرِ ما
 بہر سچی کہ داو بدلِ شور و زور
 حبیبِ تو و ہشتِ اولیا
 سر و سر در جمعِ اہلِ قبول
 شدہ نور افشانِ درین سخن

بنوا جہ معین نسبتی خاص داشت
 بود ذات او در و راز الورا
 خدا یا مرا عشق آن شاه ده
 کنم زندگے در تمنائے او
 منم بر درت طالب بوالعلا
 نداریم دیگر خدا یا ہوس
 خدا یا بقتل و باحسان تو
 نمائی مرا طلعت بوالعلا
 بوجہ اللہ سید پاکباز
 مرا قرب بابو العلاء کن نصیب
 نباشد بنجر بوالعلاء دیگرش
 بود بوالعلاء جانِ ایمان او
 اسید از تو داریم اسی ربّ ما
 کم بعد ازین اختتام کلام

علم بر سرِ عمرش و کرسی فرا^{ست}
 منترہ زاد را کہ ما و شما
 بدل نورے از فیض آنما ده
 و ہم جانِ شیرین بسود او
 مرا کن عطا بوالعلاء خدا
 کہ بابو العلاء کارِ من بہت دوس
 کہ جان و دلم باد قربان تو
 کہ ما یم بر بوالعلاء سبب
 کہ دارد تو خاص راز و نیاز
 کہ بحیائے تو بہت سکین غیب
 بود بوالعلاء ناصر و یاورش
 دل و جان سحیحی ست قربان او
 کہ کن مستجاب التماس مرا
 کہ بابو العلاء کارِ من والسلام

توسل و استشفاع بہ پیران عظام

سلسلہ عالیہ ابوالعلمائے نفعنا اللہ بركاتہم

بنور العلماء سید مقتدا	بولائے من بوالعلماء اخدا
تاج العلماء سید اسلامین	بفیض العلماء سید مرسلین
باجدشہ ملک عرفان راز	بنور اللہ سید پاکباز
بمیر اکرم الدین قطب زمان	بنفولادان خواجہ خاجگان
بنعم امام زمان وزمین	بہ اسد اللہ اہل حق یقین
کرامات او آشکار و حلیم	بہ قطبی کہ نامش حسن بخت
بان شمس دین ماہ اوج علا	بسید رضا شاہ ملک رضا
بمنظر حسین ولی خدا	بحق حسن دوست حق نما
بود حجة اللہ سبہ خلف	بسید قمر ماہ اوج شرف
بسید مبارک حسین ولی	بوجہ اللہ نور ذات بنے
بود ہر دور انبیت و فیضها	بہمدی و ہادی کہ از بوالعلماء
بہمدی جگر بند فرزند ما	بیحیال دیوانہ بوالعلماء
مراست فرما زانے انما	کہ از نبی عالی بوالعلماء

طلب حاجت توسل بزرگانِ نبوی حجت الایات الام

ای خدا از برائے وجه الله	والدین فقیہ نامہ سیاه
از پے مادر من و عمت	وز پے عصمتِ ہمہ جدات
از برائے جنابِ لطف الله	عم مرحوم بندہ درگاہ
وز پے قدرتِ الله شیدا	بود کانِ شاہِ عم اوسطا
از پے احمد الله حق بین	جدّ این خاکِ رے تکمین
از برائے ہدایتِ الله شاہ	کہ ز دل میکشید دایم آہ
بہر شمس الضحیٰ و بدرِ جہ	کین دو بودند آفتابِ ہر
از پے جد من عبد الله	ہم بہ آلِ حسینِ حق آگاہ
بطیفیل جنابِ عبد الله	عم مرحوم جدّ این گمراہ
بہر عبد الصمد شہِ حق بین	ہم پے شاہِ خواجہ شرف الین
بطیفیل و وسیلہ مقصود	کہ بنزدش در آتو شہود
ہم پے شاہِ خواجہ عبد رشید	کہ شد اندر رضا و سوت شہید
از پی آفتابِ دین نیچے	جدو الا والدینِ مس

بطفیل جنابِ نطسِ حق	بود در کسبِ ذاتِ مستغرق
بهرِ ظاهِرِ مظاہرِ واطلس	بهرِ سیدِ مناظرِ و منظر
بهرِ تیغِ امامِ و غوثِ زمان	بهرِ خواجهِ حسینِ قطبِ جهان
وز پُرِ خواجهِ یوسفِ و مهدی	کین دو بودند اویسی بنوی
وز پُرِ خواجهِ بهیک و ابراهیم	که با کرده راهِ حقِ تسلیم
از پُرِ بندِ گِ خواجهِ نظام	که و رانارِ نول بود مقام
پی اُستادِ دایِ ذی علم	که از ایشان شد مِلِّمِ علم
بطفیلِ اقاربِ سیحی	پی مہدے نورِ دیدہ ما
کین ہمہ بندگانِ خاصِ توان	بندگانِ پُرِ اختصاصِ توان
گن عطا عشقِ بوالعلا بدلم	عشق او گن خمیرِ آبِ دگلم
من باشم اَبوالعلا باشد	دل و جانم ہر و خدا باشد
غیر ازین نیست مطلبِ کجی	ایخدا حاجتم روا فرما

مثنوی

در عرض سلام

سلام علیک ای حبیبِ خدا

سلام علیک ای شبِ بوالعلا

سلام عليك اى امام هدى	سلام عليك اى آفتاب انا
سلام عليك اسر و رسول	سرور رسول ابتهاج تو
جنان كمال شده لافته	تجلى خاص شده كر بلا
سلام عليك اى وصى على	سلام عليك اى ايدى نى
سلام عليك اى جمال حسن	حق وارث و نايب پنجتن
سلام عليك اى امير حسين	نه تنها عجم خرم نينهم
سلام عليك اى شهنشاه هند	سلام خدا بر تو اى ماه هند
سلام عليك اى شه خوش صفا	بود ذات تو رونق كائنات
سلام عليك اى خبير و عليم	سميع و بصير و كريم و رحيم
خبير و عليمى با سر حق	سميع و بصير با نظر حق
كريم و رحيم با احوال ما	تو كى منظر كل مل مصطفاه
سلام عليك اى امير كبير	در پاك تو هست جنت نظير
خدا را بگويم نظير يا امير	منم در غم و رنج و محنت اسير
اگر نيكم و گر بدم يا امير	بسلك سگان تو هستم اسير
روم از در تو كجا سير	چو نبود در گرام اسير

پی عاشقان خوشتر از جنت است	پی عاشقان خفت و راحت است
منم کمترین از غلامان تو	مرید مرید و شناسان تو
چنین خوار تا چند باشم شها	چنین زار تا چند باشم شها
بهرس تو در اکبر آباد آه	بگشتم حاضر من سیاه
ازین غم دل جان من شد خزین	بصدیخ و افسوس گشتم قرین
بود استان غم من دراز	که میدانی ای سرور اهل راز
چو در حضرت تو رسیدن نشد	ز وصلت می حبشیدن نشد
بغمانه خود ز ذکر ت شها	کنم شاد و خرم دل خویش را
حقی بنی علی و بتول	بجاه همه البیت رسول
بحق معین خواجه دو جهان	به وجه الله پیر این ناتوان
بحال من خسته یحیی نظر	نظر از کرم ای شهباز و ب
سلامت کنم سیدی صبح و شام	بغیر نیاز و تمنائے تام
سلامی علیکم علیکم سلام	بره یک جوابم ز لطف تام

ایضاً مثنوی دیگر در عرض سلام

السلام ای امیر ابن امیر	سید ب نظیر عرش سیر

السلام ای ولی عشق پسند
 السلام ای صبی شاه نجف
 ای جگر گوشه رسول مین
 ای تویی نور عین ماه عرب
 ای بحق جانشین شاه شهید
 سیدی خلق تست خلق حسن
 پر تو طلعت رسول الله
 نوگل باغ احمد مختار
 ای جگر بند خواجہ احسان
 بو العلاء ابن بو الوفا مددی
 بردرت آدم معجز و نیاز
 آدم بردرتو گریه کسان
 کمترین سگان تو هستم
 روز و شب ماؤ ذکر تو شاه
 ستم ای شاه ابن وجه الله

مستیت شود بر جهان افکنند
 مرتضی را تویی وصی خلف
 نایب مصطفی و مع الدین
 عین عین تو هست باقی رب
 مثل تو کس ندید کس نشنید
 نیست کس را ورین مجال سخن
 سید و شاه نور مهر و ماه
 سروستان حیدر کرار
 منظر عشق حامل سرار
 مدی سر مصطفی مددی
 رحم کن رحم اے غریبی از
 ده ز تیر جفا کس چرخ امان
 ز لہ بردار خوان تو هستم
 ذکر تو هست و فکر تو شاه
 خاص و مقبول بنده درگاه

مستحق عطائے تو ہستم
 آرزو مند دیدنِ رویت
 کعبہ و قبلہ ام بود کویت
 از پی مصطفیٰ و شیر خدا
 از برائے دو گوشوارہ عرش
 از پے رضامن عبدا و اللہ
 از پے خواجہ معین الدین
 چہ معین آفتاب ہندستان
 از پی والدین رنجور
 تا کجا عرض حال خود سازم
 این شب غرض نہ تانت
 این شب عرس تانت ستینا
 لیلة القدر این شبم خجاست
 طرفہ سوز و گداز می دارم
 محراب محرابا تقال تقال

در جہان از برائے تو ہستم
 از ازل تر دماغم از یویت
 ہست محراب طاعت ابرویت
 جسم کن بر من فقیر گدا
 سر مار ارسان بعرش فروش
 مددی سازاے جیب الہ
 رحم کن رحم بر من مسکین
 ذات آداب و تائب ہندستان
 سیکس از طلب من پُر نور
 کہ تو خود واقفی زہر رازم
 لطف فرما کہ خانہ خانہ ملت
 کہ بہر ماہ مے کم آن را
 چون گذر گاہ تو بخانہ مات
 طرفہ ناز و نیاز میدارم
 خانہ بندہ ساز عرش مثال

جلوہ فرمائی حجابانہ	کن منورستام کا شانہ
مان چشم بیا و خود را بین	خود تماشائے خویش شاہ بین
کن قبول این نیاز من مولا	شعر و سوز و گداز من مولا
سیکیم ختم بر صلوٰۃ و سلام	این کلام ای امام ابن امام
بر تو باد اسلام خاص خدا	از زبان محمد یحییٰ
سیدی منی السلام علیک	اِنَّ قَلْبِي لَدَيْكَ ثُمَّ لَدَيْكَ

ایضاً مشنوی و عرض سلام

الصلوة والسلام ای بوالعلاء	ای در دریا سے شاہ ہل قی
السلام ای جلو گاہ حسن ذات	نور عین نور شمع شش جہات
دلبر شاہ نجف شیر خدا	جانشین مصطفیٰ و مرصفا
کنز مخفی سر و حد از حق	ہستی یکین و بیچون از حق
دلنواز قایل آنے انا	نشاء توحید مکر کبریا
راحت جان حسین ابن علی	ای ولے ابن ولی بن ولی
بر در تو آمدہ یحیائے تو	چیت یحیٰ محو سراپائی تو
چیت یحیٰ بندہ در گاہ تو	چیت یحیٰ خاک خاک راہ تو

چیت یحییٰ ابل شوریسر
 رحم کن بر حال زارم یا امیر
 عاشقم دیوانه ام ستانه ام
 عرست اشبلی جمال من
 مان بیا در چشم من خود را بین
 کن منور خانه ما را تمام
 هست وجه الله اشب بیدا
 هست وجه الله بهان سپر
 تا کجا طول حق سازم کنون
 می فرستم بر تو ای مولا سلام
 الصلوة والسلام والثناء

چیت یحییٰ عاشق بی بال
 یا امیر افتادم از پا دست گیر
 بر حال پاک تو پروانه ام
 بردت استاده ام بهیون
 خویش را بین که مرا مولا بین
 ای امام ابن امام ابن امام
 آشکارا از درود یوارها
 کن بسوی او گهی سویم نظر
 گر چه میدارم ز بس چو چو
 ده جواب این غلام خسته کام
 از زبان مصطفی اوم تضا

ایضاً مثنوی در عرض سلام

السلام ای منی اتی انا
 السلام ای موج دریائی قدم
 السلام ای سستی قال صحیح

السلام ای ستر قول مصطفی
 السلام ای مالک ملک کرام
 کامیا بلزلعل تو آمد مسیح

اِسْلَامِ اِی دِلنوازِ مَرْتَضَا
 اِی دُرِ دِیائے وَحْدَتِ السَّکَا
 اِی مَحَبِّ اِہْلِ تَوْحِیدِ السَّلَام
 شَاہِزَادِیِ مَحَبَّتِی السَّلَام
 اِسْلَامِ اِی رَاہِ رِزِی اللہ لَحْلَح
 وَاقِفِ اسرارِ قرآنِ السَّلَام
 بُو العَلَا شَاہِنشَہْ مُلُکِ خُودِی
 اِسْمِ اعْظَمِ مَہْتِ نَامِ بُو العَلَا
 بُو العَلَا اِی بَادِشَاہِ خُودِی
 اِی کَہ دِیہِ اللہ دِیَمِ بَکِیَان
 بَرِ دَرِ تُو آدَمِ یَا بُو العَلَا
 کِی سَتَمِ نِ دَر دَمِ سَتَمِ نِ
 رَحْمِ فَرَمَا اِی پَنَاہِ خَشْتِگَان
 کِی سَتِ جَزِ تُو تَا کُنْدِ غُخُو اِیَم
 حَاجَتِ مَاسْتَمَنْدَانِ کُن رَوَا

آفْکَا رَا اَز تُو نَا زِ مَرْتَضَا
 وِی ہَا رِ بَاغِ کَثْرَتِ السَّلَام
 شَہْرِ یَا رِ مَلِکِ تَفْرِیدِ السَّلَام
 سَکَرِ اِہْلِ عِشْقِ مَوْسِی السَّلَام
 اِسْلَامِ اے سِرِّ اللہِ الصَّلَام
 سِرِّ عِرْفَانِ نُوْرِ اِیْمَانِ السَّلَام
 بُو العَلَا اَیْمِنَہُ حَسَنِ نَبِی
 مَسْتِ وَحْدَتِ سَجْدِ اَمِ بُو العَلَا
 مَسْتِ تُو دَر جِہَانِ شُوْرِی کُنْدِ
 دَر جَالَتِ آفْکَا رَا دِ عِیَان
 رَحْمِ کُن بَر حَالِ زَارِ اِیْمِنِ کُدَا
 جَوْرِ چَرِخِ دُوْنِ زِ پَا مارِ اُکُنْدِ
 بَر سَرِ کِیْنِ سَتِ بَا مِ نِ آسْمَان
 کِی سَتِ جَزِ تُو تَا کُنْدِ دِلِ اِیَم
 اِی اِیْمِ رِ بَا دِ فَا سَے نِیِ الْعَطَا

هست امشب عرس قمر در خانه ام
 نذر تو سوز و گداز آورده ام
 در حضور تو نیا آورده ام
 کن قبول و جلوه فرمای نقاب
 در جمال خویش وجه الله نما
 میرسم در بارگاهت عنقریب
 آیم اندر حضرتت یا بو العلاء
 گاه کریم گاه خندم در حضور
 بقرار هیائے خود سازم بیان
 هر چه دارم آرزو و دعا
 تا نگاه لطف تو کارم کند
 بعد از آن ما و فقیه بر دت
 این پس که فضل خود کردی عطا
 لطف فرمایم با و عسر دراز
 چون شود حاصل با و سستی تمیز

روشن از نورت بو کاشانه ام
 با همه شوق دراز آورده ام
 پیش تو ای دلنواز آورده ام
 بندگان خویش اگر کجایاب
 محو کن اندر رقائے خود مرا
 گر سائی میکنی در شاه نصیب
 جان دل پراز تمنائے قفا
 گریه من نیز باشد از سرور
 و لغو کار هیائے خود سازم عیا
 یک بیک سازم بیان یا بو العلاء
 دارم از رنج و کلفت تا ابد
 همچو سحبی گوشت گیری بردت
 شاد و فرمودی دل غمیده را
 همچو من دیوانه بخشیش ساز
 گردد اندر چشم حق بنیان عزیز

د حضورِ توست از فرقِ سر	با همه شوق و تمنا چون پدر
یک برادرِ ارم آشاهِ شهبان	از لطیف و از علی نامش عیان
بر درِ پاکتِ گداسے میکند	الله الله بادشائی میکند
از می عشق تو مستانه بود	همچو بخیل بر تو دیوانه بود
میکند جاری طریقِ پاک را	پاک سیار دوز فیضِ خاک را
ای سیما هست بخور و زار	ده شفایش حاجتِ بخیلِ آبر
ناطقه را بندیسازم کنون	گر چه دل پر آرزو با از خون
میکنم ختم این سخن را بر سلام	السلام ای ثوابِ علامتِ انکلام

ایضا مثنوی در عرض سلام

ایسلام ای امیر نام آور	نور ذاتِ علی تنبیه
ای تجلیِ حسناتِ رسول	ای بکمل انا سئ حق کحول
السلام ای دلا تو فرض است	وی ولایت بذمه ام فرض است
السلام ای محبت و محبوبے	طالبِ خویش گشته مظلومی
مایه نازِ هستی مطلق	سخن اینست حق که ذاتِ تحقق
السلام ای جمالِ تو مرآت	که کند اندر و تجلای ذات

در حضور توست از فرق سر
یک برادر ارم آشاه شهبان
بر در پاکت گداسے میکند
از می عشق تو مستانه بود
میکند جاری طریق پاک را
ای سیما هست بخور و زار
ناطقه را بندیسازم کنون
میکنم ختم این سخن را بر سلام

السلام ای حسینِ حسین

ای معینِ شکسته احوالان

رحم کن رحم بر من سکین

منم اندر هواد حرص اسیر

من غلام تو ام ترحم کن

ای قضا امرت امری ساز

شبِ عرس تو هست ای مولا

نذر تو مان جان وایا نم

بی نیازا نیاز من بپذیر

جلوه فرما بکفش خانه خاص

بگنجه بیستداری تیجه

بگنجه حال زار تیجه را

از پی بوالعسلیان مدی

او فادام ز پائے دستم گیر

بسکه دارم ورین زمان کلفت

ای سنور بنور تو تسمرین

بر در پاکت آدم نالان

ای مجیب دعائے مضطربین

ینت اندر دعائے تاشیر

بلبل لعل خود تکلم کن

خاطر مرا بلطف خود بنواز

ببقرارست دل بسینه ما

هر چه باشد میان این کمانم

بوالعلا سوز ساز من بپذیر

که بود ز اید تو دل رفاص

بشنو آه وزاری یحیی

بگنجه اضطه اریحیی را

مدی شاه انس جان و

درست گیر ای امیر غرض میر

بسکه دارم مصیبت و محنت

داربان زین همه بلا شای	ده مرا زین عنا غنا شای
جز تو شای دیگر نیدارم	جز تو لبه دیگر نیدارم
رحم کن رحم سیدِ بجا	از پئے جد خود رسول الله
از پئے جد خود شمر دان	رحم کن اس امیر عالیشان
پئی اجداد خویش کن مدم	پئی اولاد خویش کن مدم
از پئے بادشاهِ هندستان	پئی وجه الله علی الشان
المدد المدد زبس زارم	الغناث الغناث بیمارم
گشته ام بکه در عظیم آباد	خوار و جمعیت شده برباد
المدد المدد د و گارم	من بجز تو دیگر نیدارم
عسیر پور و ظهور مار بخش	از میا تشریس و مار بخش
میکنم ختم این سلام و کلام	السلام ای امیر شرفا

ایضاً مثنوی در عرض سلام

سلام ای بواندلا محبوب احمد	تحلی احد شان محمد
سلام ای ناز محبوبانه حق	سلام ای دلنواز فارغ طلق
سلام ای قائل اتی انا الله	زر ازلی مع الله تو آگاه

سلام ای بادشاهِ جنت اوستان
 سلام ای بقیرانِ راقاری
 سلام ای چاره سازِ ماعلیان
 سلام ای گلرخِ غنچه دانه
 بود در دستِ پاکتِ اختیارم
 بمطعنِ خویشِ آسانِ مشکلم کن
 غریبیم عاجزم در مانده هستم
 ندارم جز درت و را لایمانی
 ز هر سود و غم و دردم گرفتار
 اگر در حضرتت کردم خطائی
 گنهگارم گنهگارم گنهگار
 شفیعِ المذنبینا تو به پندیر
 بود این شب شبِ عرسِ تو مولا
 میبیلادشاهِ انبیا هست
 بحقِ جدِ خود بر من جیشا

سلام ای ماچمور و توسلیان
 بکلبِ روح صاحبِ اختیاری
 سلام ای عیسی در دوان جان
 بنامِ خویش گویا کن ز بانم
 بتوب سپردا یزد جمله کارم
 شهنایغ ازین سودا دل کم کن
 هم از دنیا هم از دین رانده ام
 من و یک جان و آشتو چنانی
 فلک با ما بود سرگرم بکار
 شهابا کردم بر امیدِ عطائی
 تو مولا شانِ خاصِ غفار
 مران از در گهر خود زار و دلگیر
 کرم کن جلوه آرا رحم منما
 شهابا سرورِ اولیا هست
 نظر فرما بحالِ زارِ محیی

پنازِ من پذیرا ز کرم کن
 شہاگر در عظیم آباد ہستم
 دل از دستِ انبائے زمانہ
 ازین آشوب و ہمارا رہائی
 برائے شاہ و جہاں پیہر
 منم دیوانہ ات مشہورِ عالم
 بکن دیوانہ خود فی الحقیقت
 با سراجِ حقیقت آشنا ساز
 براہِ شمع و دینِ شمشاد
 میاں جان آنکہ جانِ نیتِ مولا
 ز فضلِ خویش فرزندم کہ داد
 و داسم آن سرورِ نورِ عین
 ترقیِ حیات و علم و عرفان
 کند تا بردتِ پاکتِ فقیری
 شہا تا چند سازم عرضِ احوال

بیا و خانہ ام شکِ ارم کن
 بذکرِ یاد تو دشاد ہستم
 منم تیر ملاست را نشانہ
 کہم تا بر درِ پاکتِ گدائے
 زیبا افتادہ ہستم دستِ گیرم
 منم ستانہ ات مشہورِ عالم
 مرا کن مست صہبائے محبت
 برانوارِ طریقت دیدہ و سار
 بردہ در عشقِ خود طولِ حیاتم
 شفا یس و بکن خرم دلِ ما
 برویِ من در شاوی کشادی
 مجھ ہی وہم فضلِ سنین
 وہ اور اسے امیرِ تفسیرِ نشان
 ز فضلِ خویش فرما دے گی
 کہ باشندیش تو ظاہرِ محال

علاج درد دایم کن سیما	رہ گن از همه رنج و بلا
سلام الله اعداد الرمال	على روح النبي وكل آل
حضوراً تا قیامت تا قیامت	بروح بوالعلاء رب سلاست
زیحیامی ضعیف در دمنده	باب بوالعلاء لانا زخیر
سلام از سلام بر سلام	برین مصحح کنم ختم کلام

ایضاً مثنوی در عرض سلام

السلام ای امیر ابن امیر	سید و بادشاه عرش سیر
السلام ای گل ریاض نبی	سر و نوخیز باغ مرصوف
السلام ای بهار باغ حین	افضل الخلق سید الکونین
السلام ای گل حدیقه عشق	عاشقان را تو سلیقه عشق
السلام ای در تو کمب ما	آستان تو قبله العرفا
السلام از لب تو قال صحیح	شد عیان همچو معجزات مسج
السلام ای آن حدیث لب	هست توحید مایه طرب
الله الله ابوالعلاء الله	نیت کس را کنه ذات الله
تا بگفت بسل تو آمد	و حدت ذات جوش هستی زو

برتر سایه گستره شبها
 ای عشق تو عاشقان سرو
 در دمنده علیل و رنجورم
 بر در خویش کن طلب مارا
 خوار گشتم در زمانه خویش
 عسر مارا بپس ساز بدل
 می تو حید خود چشان مارا
 مذهب من بود محبت تو
 خاک درگاه تو شدن خوشتر
 سرمه ام خاک آستانه تو
 شب غرس تو هست ای مولا
 چیت یحیی غلام و بنده تو
 چیت یحیی علیل و رنجوری
 بی حجابانه کن تجلیه ساء
 کن پذیرا نیا ز من مولا

دامن مصطفی و شیر خدا
 دل عاشق زیاده تو پر نور
 ز استان تو دور و مجورم
 وار مان از غم و بلا و عنا
 کن سرمه سنگ آستانه خویش
 ساز هر عقده که دارم حل
 چنبر کن زد دنیا و عقبی
 کمیش من عاشقی بود حلت تو
 کز بلند کس بعش سایم سر
 دل من ز خم نشانه تو
 جلوه سر ما بخانه یحیی
 بنده خاص سر فکنده تو
 از حضور تو دور و مجور
 بخش عشاق را تکیه ها
 عشق سوز و گداز من مولا

انچه در بارگاه تو آرم
 بر در آورده ایم مهدی ما
 هست چشم و چراغ من مهدی
 هست روح و روان من مهدی
 نام ما را بلند کن از دس
 عشق خود کن با و عطا شاه
 ده به وارث حسین ^{این اوست} امولا
 نقش کن لبوئے احوالا
 بسکه از گردش فلک گردد
 یک نگاه تو کانے و دافیت
 هست الفت سگ دت شاه
 تا کجا عرض حال خود سازم
 تو که خود واقفی ز سوزِ درون
 عرض بچیا می خود پذیر ساز
 ختم این متنوے کنی بچیا

کن پذیر از راه طفت و کرم
 عمر و اقبال ده با و مولا
 گلِ نوحیز باغ من مهدی
 هست نام و نشان من مهدی
 بخت من از جند کن از دس
 بر در خویش کن گدا شاه
 انچه دارد بدل متشا
 هست وارث غلام تو مولا
 مبتلائے غم که گاه ندید
 یک نگاه تو و آنے و کافیت
 رحم بر حال زار او مندا
 شرح پنج و لال خود سازم
 شاد کن شاد خاطر مخرون
 بنده خویش را بطفت نواز
 بر صلوٰة و سلام است مولا

این شعر در کتاب
 گلستان دوازده
 در وصف حضرت
 مهدی علیه السلام
 آمده است

و در این کتاب که در دسترس
است از کتب معتبره است
و در این کتاب که در دسترس
است از کتب معتبره است
و در این کتاب که در دسترس
است از کتب معتبره است

السلام ای حبیب خاص خدا	مست از جام عشق و سکر آنا
السلام ای امیر سازنگاه	از پی مصطفی رسول الله

ایضا مشنوی عرض سلام می بنام تاینچی شورش عاشق کعبه
تقاضای وقت حال قتا فوقا دران زیادت هم کرده شد

بسم الله الرحمن الرحيم

السلام ای بوالعلا ای بوالعلا	السلام ای حق غای حق نما
السلام ای نور چشم مصطفی	السلام ای جان جان مرتضی
السلام ای قبله قدوسیان	السلام ای تکیه گاهت لاسکانه
السلام ای نور حیدر السلام	السلام از جمله بهر اسلام
السلام ای آفتاب اولیا	السلام ای قدوه اهل صفا
السلام ای فخر آل خواجهگان	السلام ای فیضیا بنی قوجان
السلام ای پیشوای مآتوئی	السلام ای مقتدای مآتوئی
السلام ای قبله دنیا و دین	السلام ای کعبه اهل یقین
السلام ای حاکم امر قصنا	السلام ای مالک هر دو سر
السلام ای ذکر تو تسکین من	السلام ای اقتدایت دین من

السلام ای عذرخواه ماتوئی
 ای محیط رحمت حق السلام
 ای شه دنیا و دینم السلام
 السلام ای مقتدا ای سلسله
 السلام ای روح جبریلے توئی
 السلام ای خوی تقویٰ نبی
 السلام ای رسو تو روح حسین
 رونق دین محمد السلام
 السلام ای راحت بان رسول
 السلام ای شیع اکبر السلام
 پیرو شرع محمد السلام
 السلام ای نعم دوران توئی
 السلام ای مکنجین مصطفیٰ
 السلام ای قطب زمان السلام
 سردار باب برهان السلام

السلام آباد شاہ ماتوئی
 ای حبیب حق مطلق السلام
 رہبر ملک یقینم السلام
 السلام ای پیشوا سلسله
 السلام ای سر تنزیلے توئی
 السلام ای بوئی تو بوکر نبی
 السلام ای سوئی تو موئی حسین
 مطرح انظار سید السلام
 جلوہ حسن علی زوج بتول
 السلام ای نور انور السلام
 واقف اسرار احمد السلام
 السلام ای شیخ انس جان توئی
 السلام ای نایب خیر الورا
 زیب بخش بزم پاگان السلام
 ختم جمع حق شناسان السلام

السلام ای نورِ حسن السلام
 السلام ای رهنمائے خاص و عام
 السلام ای منظرِ انوارِ حق
 السلام ای نورِ ایمان السلام
 السلام ای خود شناسن خود نما
 ای کلامِ حق کلامت السلام
 آفتابِ اتمابر تو سلام
 السلام ای خضرِ عالی مقام
 السلام ای مرتضیٰ را نورِ عین
 السلام ای عیسیٰ چا پرده گان
 السلام ای موسیٰ عمران من
 السلام ای دین من ایمان من
 ای طمس گنجِ لاهوت السلام
 لُحانِ لاهوتی بنا سوت السلام
 السلام ای ستر آدم السلام

السلام ای خاصِ نیردان السلام
 السلام ای سیدِ عالمی مقام
 السلام ای واقفِ اسرارِ حق
 زبدهٔ اربابِ ایقان السلام
 السلام ای روستے توروی خدا
 وحیِ جبریلے پیامت السلام
 نورِ شاوہل اتے بر تو سلام
 السلام ای شافعِ یومِ القیام
 نابِ خاصِ نبیِ المشرقین
 السلام ای خضرِ آوارگان
 السلام ای ذکرِ من قرآنِ من
 السلام ای دردِ من درمانِ من
 شاہبازِ اوجِ ناسوت السلام
 حسنِ ناسوتی بلا حق السلام
 السلام ای جانِ عالم السلام

السلام ای روحِ حسیم السلام
 السلام ای سیدِ تادواتِ بن
 السلام ای جانِ من و حمی فداک
 السلام ای فرحتِ جانِ حنین
 السلام ای مهدیِ یحییٰ تویی
 السلام ای مهدیِ مهدیِ تویی
 السلام ای قلیلهٔ ما عاقتان
 السلام ای در دلِ من جلوه گر
 السلام ای رونما در ذاتِ من
 السلام ای رازِ داکِ سبِریا
 بی نشان یا بد نشانِ السلام
 السلام ای مایهٔ این به نوا
 السلام ای قلیلهٔ من سوئی تو
 السلام ای از تو خدا محترم
 السلام ای نقشبندی السلام

السلام ای سیدِ اسم السلام
 السلام ای از تو خدا اثباتِ من
 السلام ای نیست در چشمِ سواک
 السلام ای عزتِ اسلام و دین
 السلام ای سترِ خاصِ ما تویی
 السلام ای هادی و مهدی تویی
 السلام ای آدمِ سویت دوان
 السلام ای صورتِ خیر البشر
 السلام از توجیه آیاتِ من
 السلام ای ذکرِ تو ذکرِ خدا
 کس چه دریا بدر کانت السلام
 السلام ای بادشاهِ این گدرا
 السلام ای کعبهٔ من کوسهٔ تو
 نقشبندی و چشمهٔ حسیم
 السلام از تو سلوکِ من تمام

السلام ای خواجه احراریم
 السلام ای اقتدارچشمتیان
 السلام ای چشمتیان را از تو ناز
 السلام ای ثنجه آل علی
 السلام ای سید عالمی نسب
 السلام ای منظر نور احد
 السلام ای نور ذات کسبیا
 السلام ای حجة الله المتین
 السلام ای از دو عالم برتری
 السلام ای نور وجه الله تویی
 السلام ای نور عین بود تراب
 السلام ای قایل استی آما
 ای طبیب علت روح السلام
 ای مبارک از تو پر نور السلام
 السلام ای فخر دین آخر دین

السلام ای منظر فیض اتم
 السلام ای افتخار چشمتیان
 بر در توحفه زن اهل نیاز
 ای حبیب خواجه هند اولی
 السلام ای خواجه والاحب
 ای محمد دوست محبوب القصد
 وز تو فریاد دست معشوق خدا
 ای معین ملت و برهانین
 در نیتان احد شیر نرس
 السلام از اسل من آگه تویی
 ای آما الحق از لب تو گایا
 سجده در ابرو تو باشد بجا
 ای شنه قدوس متوح السلام
 قلبش از فیض تو معمور السلام
 یک نظر سوی من مسکین بین

ای قم از تو منیرست السلام
 السلام ای ماهتاب فرزندان
 ای تویی انسان کامل السلام
 السلام ای قاسم از تو فیضیاب
 ای علیم تریزدان السلام
 السلام ای مرشد و آیین
 السلام ای است جبراپناه
 السلام ای رو تو بدین سیر
 السلام ای جاه و اقبال تویی
 السلام ای ماه کامل السلام
 السلام ای مهربان نور السلام
 السلام ای روستی تو آینه ام
 السلام ای بنده پرور السلام
 السلام ای ورد تو آرام من
 السلام ای غمزه تو دلربا

از تو عالم مستحسبست السلام
 السلام ای آفتاب و عرشیان
 بادشاه کشور دل السلام
 یافت از تو نور فیض بو تراب
 ای امام حق و انسان السلام
 السلام مالک تقدیر من
 ای دو عالم را بسوی حق ترا
 شاهدی دهم بشیر و هم نذیر
 السلام ای دولت و مالم تویی
 السلام ای عرش منزل السلام
 السلام ای نور اکبر السلام
 السلام ای فیض تو درخشان
 السلام ای لطف گستر السلام
 السلام ای باده ات در جام من
 السلام ای عادت تو خوشنما

السلام ای صبح از تو شام من
 ابتداء بنده از تو السلام
 السلام ای هستی یحیی تویی
 مالک کونین یحیی السلام
 شاه یحیی ماه یحیی السلام
 ورد یحیی ذکر یحیی السلام
 حال یحیی اتال یحیی السلام
 السلام ای مهربان بر حال من
 ای طبیب و عیسی روحانیان
 ای حسن را با علی آیدختی
 وی رضا از فیض توفیاض گشت
 وی ابوالبرکات شیخ الشیخ ما
 شمس من شد شمس من یحیی
 الله الله من ندانم چیستی
 پیشانی من یحیی یا امیر

السلام ای کاکل تو دامن من
 انتهای بنده از تو السلام
 السلام ای زندگی ما تویی
 عزت دارین یحیی السلام
 جاده یحیی راه یحیی السلام
 عشق یحیی فکر یحیی السلام
 ماه یحیی سال یحیی السلام
 یک نظر بر زشتی اعمال من
 از تو خواهم چاره درد نهان
 شور از دوزخ دجانی گشتی
 در زمین و آسمان و کوه و دشت
 دید در حنت جمال مصطفی
 دید در وجه منیرت حسن هو
 چیستی ای جان جانم چیستی
 عاصیان او سنگیری یا امیر

من غلام خاص درگاه تو ام
 چشم حمت برکشای سیدی
 کیستم من بنده ات یا بوالعلا
 راست کردم قبله شاه سوئی تو
 سر مکر دم خاک کوت یا اسیر
 آدمم بر در گهت زیاد رس
 سیدیم بر قیبر پاکت بوسها
 از برائے مصطفیٰ و مرتضیٰ
 از برائے سبط اکبر محبتی
 ذره در دو محبت کن عطا
 از پے خواجہ بہار الدین ما
 از برائے بادشاہ چشتیان
 از پے نور العلاء فیض العلاء
 از برائے عبد ماجد یا اسیر
 از برائے خواجہ فولاد ما

بندہ افتادہ در پادشاه تو ام
 روئے خود ما را نمایستی
 چیتیم من بنده ات یا بوالعلا
 آدمم از دور اندر کوئے تو
 سیدیم جان را بہ بیت یا اسیر
 دور کن از سنیہ ام رنگ ہوس
 اعطنی از خز من خود خوشها
 وزیر برائے حضرت خیر النسا
 وزیر پے شاہ شہید کر بلا
 جان خود را تا گنم بر تو فدا
 در طریق غولیش کن تلقین ما
 کن بسویم و انکاد امتنان
 یا آہیلہ از رحم لانا از رحم لانا
 در دو عالم باش ما را دستگیر
 روز یغی و شکر کن ما را

از پرتاج العلایا بوالعلا
 بهر نور الله نور ذی الجلال
 از برائے اکرم الدین دلی
 بهر وجه الله اے عالی جناب
 رحمت تو عام فیضان تو عام
 شرمشام شرمسار شرمسار
 مستغیم مستغیم مستغیم
 اَنْتَ رَوْحِی اَنْتَ قَلْبِی یا امیر
 گوشه چشمی بسو این گدا
 الغیاث ای بوالعلا محبوب
 غرق دریائے عنایم الغیاث
 موج بر من میزند طوفان غم
 یا ایستخیر نصیر دستگیر
 ده نجات از فکر کونیم شهاب
 از روتوحید دوریم اهدنا

ده رعتها عصیانم شفا
 کن نظر بر این فقیخته حال
 رحم کن امی ابن مولانا علی
 با ده ام در ده زجام بوترا ب
 لطفت تو عامت و احسان تو عام
 زشت کارم زشت کارم زشت کارم
 الغیاث ای مستغیثان اغیث
 المدد افتادگان را دستگیر
 الغیاث ای خواجہ ہر دوسرا
 ای توئی مطلوبیام غروب ما
 من گرفتار بلایم الغیاث
 تاکجا باشم گرفتار الم
 رحم کن بر حال زار این فقیر
 الغیاث ای خواجہ ما میر ما
 ما ز ستر پا با قصوریم اهدنا

فره دردم عطا کن یا اسیر	چهره زردم عطا کن یا اسیر
دارم اندر سرخیات یا اسیر	یکشهم بنما جالت یا اسیر
برز باغم نام پاک تو بود	حرز جانم نام پاک تو بود
کن عطا شاه دل دیوانه	کان دل از غیرت بود یگانه
هستی یحیی مرز دل جان بخش	حب خود شاه فرادانش بخش
کن عطا ما را کمال نیز وال	شادی بمنیز اندوه و ملال
یافتی یاستی اندر شام	خرقه و عمامه را با سکر ارام
یافته دین نبی از تو نظام	یک نگاه تو کند کارم تمام
کن دلم پر از دلخواه شدن	از برای بوالحسن بوالحسن
جز جمال تو نه بنید چشم من	جز حدیث تو نباشد درین
عنید تو ما را نیاید در نظر	حسن تو بینم همه جا جلوه گر
منزل خاص تو با جان من	عیشگاهت کلبه احزان من

قطعه

برگناه در شقی اعمال من	برزیان کار و دیر احوال من
منگرو از لطف خود کن مهربان	تا شوم من نیاز و پاک از آنرا

بودم اوسط این خاکسار
بر تو لطف الله جان قربان نمود
بودم و مهربان بر حال من
کرد با من کشف راز و ستر تو
عشق من با تو بود احسان او
روح او از رحمت تو مستند باد
شاد و باشنده اقربا با تمام
تا که باشم اندرین عالم شبا
با دوزخند عزیزم و جهان
نام او بنهاد و مهدی شبا
فیض تو جاری شود از سینم
بر امید آمدن از راه دور
تو صیب کبریا یاسید
سوئی این پابند کشت یکنظر
چیزم من بنده خاص تو ام

یافتم عشق تو از دوی یادگار
گوی فخر و عزت از یاران برد
داد ما را اطلاع از هر سخن
گوش من پُر ساخته از ذکر تو
هست این ایام از ایام او
قدر و جاهش نزد خود فرمایا
در دو عالم کارشان با نیظام
آبر و عسرتم مانند بیا
از حوادث و زوایای رمان
کن چو مهدی بنده آل عبا
یا امیر از سینه بکینه اش
گوشه چشمی من فراموش
تو ولی حق تمایا سیدی
و حدت خود دور دلم کن جلوه گر
بنده دیگر نیم ای محشم

مفتی شاه
لطیف اندام و الطاف کرم
این سرای فخر از جودان ابن
سلطان علی و دیوان
منع من سبب
افضل باقی من انوار
عظیم بود عند جانان
دشمن را علی شمشیر
لاکین دور و نزدیک
دلاوت و فخر تو
از اعلیٰ شمشیر
نورانیست در دوازده خط
و دنیا و دنیا دار و خیر
و منزهه عالمی
مست و سراسر
شکوه ملک
کبریا و زلال
دین کل کرده دگاه

توجیبِ مصطفائی یا اکبر
 با تو دارم از ازل عشق و شغف
 گر چه حالا دورم از بزم حضور
 لیکن ای محبوبِ رب العالمین
 هر نفس دارم خیالِ رومی تو
 ستم از چشمِ مست تو بود
 آبرو و عزتم در دستِ تست
 هر چه خواهی کن تو غنای منی
 ساز حاجاتم روانا خیریت
 نیست کام با جیم و بانیم
 ساختم فانی رضائی خویش را
 نام تو تسبیح و تمجید خاص است
 هر چه اندیشی بر لب این گدا
 کار خود بر تو مفوض ساختم
 یک غزل خوانیم ای شاهِ غیور

نور حسنِ مرتضائی یا امیر
 رحم کن بر من بی شاهِ نجف
 مهتمم از دستِ پانچم و دو
 با تو ام هر لحظه در باطن قرین
 منم غم یا هوئے تو یا هوئی تو
 ستم از همتِ هست تو بود
 خواری دهم ذلتِ دردست
 سید سر دار و سالار منی
 خود تو میدانی که ما را خبر تو
 هر چه باشد خواهش تو ای کیم
 در رضائی پاک تو امی مقتدا
 ذکر تو آرام جانِ این گداست
 بهتر از اندیشه ام باشد شهاب
 نقدِ خود اندر ره تو باختم
 در حضورِ پاک هم دور از حضور

عزل

در ولم بنود و راکے بوالعلا	نیت چشم سوامی بوالعلا
ہر کہ شد از جان گدائی بوالعلا	کی خرد او باد شاہی راجو
زانکہ دارم اقدائے بوالعلا	اقتدایم مقتدایان میکنند
از نم فیض و عطائے بوالعلا	کشت زار قلب من سیر یاب
چشم از نور تقائے بوالعلا	دیدہ باید کہ منور میشود
دور از دولت سر بوالعلا	نالہا سر سیکنم از در و دل
چون سبر دارم ہوا بوالعلا	از ہوا و حرص دنیا ایمنم
این گداریا از برائے بوالعلا	از عدم اندر وجود آ در حق
ہست فوق العرش جا بوالعلا	عرشیان یا بند کے ما و ااد
من شوم زیر لوائے بوالعلا	یا الہ العالمین یوم القیام
گرد ہم بوسہ بیاب بوالعلا	پائی من تاج شان شود
کس چہ یا بدانتہائے بوالعلا	ابتدایش انہائے جملہ هست
غمزہ و ناز و ادائے بوالعلا	می برد دل از کف عا شقان
ہست راییم انچہ راکے بوالعلا	من چہ رائے خود بجا خود نرم

هر دو ای را که جوئی جمع هست	جمله در دار الشفائی بوالعلاء
پیش حق هر کس بر حسن عمل	من به پیش حق دلا بوالعلاء
یا اله العالمین این بنده را	ساز فانی در ضیائے بوالعلاء
یافت وجه الله را تابان دلم	در جمال پر ضیائے بوالعلاء
چون نگه و اگر در حسن خشن	خود شده شیدا خدا بوالعلاء
مانیگویم از دل بر زبان	خود بخود آید ثنائے بوالعلاء

هست از روز ازل میخاکه ولم
جان شمار و مبتلائے بوالعلاء

گه رباعی خوانم از تکلیف دل   در خیال روی خوبت متصل

رباعی

یاسیدنا بوالعلاء المدد	ای واقف اسرار خدا المدد
عمریت که در سلسله توقیم	ای سلسله دار این گدالمدد

مثنوی

العرض عذوق تو ای بوالعلاء	بنده معذورست در بیانی مرا
بر تو شاها میفرستم صد سلام	بر امید یک جوابت صبح و شام

صدر سلام از ما بشوق یک جواب
 این سلام و این کلام خانه زاد
 گوش نه بر عرض این سگین فقیر
 گر چه نبود این سزاوار قبول
 شاه ما بشو سلام این غلام
 بوالاعلای میکند بر تو سلام
 صدر سلام از ما از تو یک جواب
 از طفیل بندگان خوشین
 کان سخن ست از ولا تو کند
 باز تو میکنم شاه سلام
 یک سلام گر کنی شاه قبول
 هم علی دم حسین و هم حسن
 السلام والسلام والسلام
 آن قیامت کش نباشد انتها
 از خدا و از بنی داز علی

بر تو باد ای سید عالیشان
 و حضور عالیت مقبول باد
 و اوقات دل نوشتن ما سیر
 کن قبولش حیرت جان قبول
 ده جواب از لب یا قوت غلام
 از تو امید قبول این کلام
 یک جواب تو نماید کامیاب
 ساز با من از لب خود یک سخن
 فایم اندر رضائے تو کند
 جز سلام نیست کار این غلام
 شاد از بنده شود روح قبول
 هم نبی و هم خداست ذوالمنن
 بر تو از من با و تار و زقیام
 ابتدایش هم و را فهمها
 بر تو رحمت هم خفی و هم جلی

عرض میسازد بحق این غلام	بر توجّه الله میگوید سلام
از من سکن غلام ای سیدی	الصلوة والسلام ای سیدی

تمام شد مثنوی شورش عاشق

چون این سلام کلام نیاز انضمام را بمقام اکبر باد بر مرز انوار حضرت شیخ کامل حنا البکر
 شیا محمد قاسم ابوالعلائی و عارف اصل منظر لایا سید شاه علیم الدین بنی فردوسی منجمی
 ابوالعلا قدر لبت سترها و فاضلینا ترها شنیدند باین عبارت سرشار شجاعت حقیرانوار
 این سلام بر کاف انضمام و کلام بلاغت انجام که از تامل طبع مولوی شاه محمد حمیدی
 ابوالعلائی دم عرفانه است لاریب فیه که در بارگاه حضرت محبوب جل و علا امیر
 ابوالعلاضی الله عنه بدرجه اجابت رسیده تا مقبول دلها ابوالعلا بیان کردند
 حق سبحانه و تعالی سلامی را از نعمائی فیوض آن حضرت مالا مال گرداناد انوار

و الصادق ارقم آخر محمد قاسم ابوالعلا

هو المنعم بالسلم بسم الله الرحمن الرحيم

من توسل بهذا السلم فادخل في دار السلام فلا بد لله ابو العلاء ان
 وردا بطرف الذکر و الشغل و الوسيلة لعرفان التوحيد الاحدية و الحقيقة
 المحيية اللهم ارزقنا و كل من يتوسل بالسلم علیم الدین بنی فردوسی منجمی ابوالعلائی

مثنوی در حست غم حضور پاک پادشرف در عرس حضرت ایشان
سلام الله علیه و علی آباء الطاهرين

بوالعلا ای سید عالمین	هر نفس سحیحی ز ذات فیضی
بوالعلا ای سر برافراز	بوالعلا چشم چراغ مرتضی
بوالعلا فرزند بلند حسین	مرتضی را نور نوزد الحافقین
بوالعلا ای عز و فخر کائنات	بوالعلا ای آفتاب ج ذات
بوالعلا ای جلوه خاص خدا	جام بحش باده ای آنا
بوالعلا محبوب حق مطلوب	ای سرور سینه ماه عرب
بوالعلا ای در ازل هم از حق	ای نیاز تو بود باناز حق
بوالعلا ای ماه اوج اصطفای	بوالعلا ای مهر خورشید ابتدا
بوالعلا ای چاره ساز در دما	بوالعلا ای دگر رنگ در دما
بوالعلا شاخ عصیان من	بوالعلا ای در دمن در مان من
بوالعلا ای واقعه اسرار حق	ای جمیلت مطلع النوار حق
مهرت قرآن نکته لعل لب	کس چه داند جز تو شایسته

بُوَ الْعَلَمَای سَتَرِ کیمِ اَنَا
 از کَمَا وَاَنْتَ اَطْلَعْتُ جَدَا
 بُوَ الْعَلَمَای رَوْنَادِ حُسْنِ تَو
 حَادِ نُو دِی زَوَقَتِ جَامِ یَافِت
 بُوَ الْعَلَمَای سَیْنِتِ ذَوَاتِ تَجَا
 جَزِ تَحِیْرِ نِیْسِتِ عَارِنِ رَاصُوَل
 هَمِ تَحِیْرِ رَاصِیْسِتِ رَا بُوَد
 بُوَ الْعَلَمَای بُوَ الْعَلَمَای دُحِی فُذَل
 بُوَ الْعَلَمَای قَرَبَانِ تَو مِیجِی شُوَد
 ذُکْرِ کِیجِی وَرِدِ مِیجِی نَامِ تَو
 رُوحِ کِیجِی رَا زَنَامِ تَو سُرُو
 جَانِ کِیجِی رَا زَعِشَقَتِ زَنْدِگِی
 جَلُوَهَاتِ دِخْوَابِ دِربِیَارِیْمِ
 عِشَقِ تَو دِر جَانِ دُولِ نَزَلِ نُوَد
 سَاخْتَمِ اِی سَیْدِ سِرِ رَا قَدَمِ

بَا اَنَا دِر غُلُوْتِ هُوَا شَنَا بَ
 عَکْسِ حُجْنَتِ دِر وِرَا ثَمِ الْوَرَا
 جَلُوَهُ هُو حُسْنِ هُو هَمِ هُو هُو
 دِی اَنَا کَمِ اِز لِبِ تَو کَامِ یَافِت
 عَقْلِ رَا عِرْفَانِ اَهْلِ الشُّرَا
 حِیْرَمِ اِفْزَا اِی اِبْرِی سَوَل
 عَقْدَه اِیْنِ کَارِ مِخَلِ کِی شُوَد
 بُوَ الْعَلَمَای نِیْسِتِ حُشْمِ سَوَاک
 بُوَ الْعَلَمَای قَرَبَانِ اِیْنِ شِیْدَا شُوَد
 مِیجِی تَحِیجِی سَهْبَا اِنْجَامِ تَو
 سِیْنِه کِیجِی رَا زِیْفِضَتِ غَرَقِ تَو
 قَلْبِی کِیجِی رَا زِیْفِضَتِ تَا زِگِی
 سَاخْتِ بِنِیَالِی اَمِیْرِ الْاَکْرَامِ
 مِهْرِ تَو مِثْلِ بَابِ کَلِ مَنُوَد
 بَر مَزَا اِیْرِ پَاکِ تَو حَاضِرِ شَمِ

ماجر می و حرمان یا امیر	آه آه از دست هجران بیا میر
بی تو باشد تلخ شایه زندگی	باشم زین زندگی شرمندگی
خلق میداند که درین عشق تو	مینمزم هر روز و هر شب با تو بود
واقعی هر روز و هر شب ناله‌ها	در فراق می کنم یا بوالعلا
اینقدر لیکن بدل آید که گر	بر فغان من نفرمائی نظر
آه گردد و دوهویم جمله لاف	بقرار بیای من لاف گزاف
راست فرمالان من یا بوالعلا	جانب من چشم و اکن از عطا
شاه وجه الله پیر و الدم	والدم هم مرشدم هم سیم
جان دل عشق تو قربان نمود	انچه میبایست شایه آن نمود
وقت بیعت گفت که جان بد	زین وصیت با شغل دلم با خبر
از زبان و دل بگو یا بوالعلا	با جناب بوالعلا بکزین ولا
در دو عالم عشق او شاد است کند	نام آن محبوب امدادت کند
گفته اش یا بوالعلا یاد	هست از ذکر تری زبان قشاد
بر خیالت میکنم جان را خدا	گر حالت بگرم سازم چپا
خواستم در غم تو ایام حضور	کنه مزای تو شود دل را سرور

عشق کز روی کشنغ عاصیان
 عشق پیر پیر پیر من بود
 تا بگرس خانقا و ز کُنِین
 از تو دارم آرزوای بی نظیر
 جلوه ات بینم بچشم قلب و سر
 هر چه بنیم آن تو باشی یا آسیر
 بست مداح امیر بولعلها
 کار پیمایی گفتن مدح شما
 شد سرشته مهر تو در آب گل
 خوشه چین خرمش پیمایی بود
 چیت پیمایی عاشق شوریده
 چیت پیمایی مبتلای روی تو
 چیت پیمایی عاشق زار شما
 چیت پیمایی بردت شاه قهر
 چیت پیمایی بر جالت مبتلا

فیض تو گردید جاری در جهان
 عشق پیر و ستگیر من بود
 سینه پیمایی شود گنج نقین
 از گرم بنگر بسوی این حقیر
 غیبه تو هرگز نیاید در نظر
 بنزد تو نبود در دل من جاگیر
 نام پیمایی ای امیر الاولیا
 کار او در سفتن مدح شما
 عشق تو جا کرد اندر زبان دل
 چون گیاه گلشت پیمایی بود
 چیت پیمایی در تلاشت در بدر
 چیت پیمایی بسته گیسوی تو
 چیت پیمایی محو دیدار شما
 چیت پیمایی در خم زلفت آسیر
 چیت پیمایی بر رخ پاکت فدا

چیت یحیی شئی الله میزند
 چیت یحیی است از جام شما
 چیت یحیی مدح گوئی بولعلما
 همچوستان همت مدح شما
 بدوستان مودع خیرالورا
 توغیور ابن غیوری یا اسیر
 وارمان یاسیدی از هر بلا
 یا امیر ابن امیر ابن اسیر
 کن قدم رنج درین غمخانه ام
 دیده ام وقف جمال تو شود
 در خم زلفت دلم گردد اسیر
 چشم تو سازد نگه یاپولعلما
 کثرت و همی شود آردیده دو
 من نامم جای من جایت شود
 سره سازم خاک کویت یا اسیر

بر در تو دوز تو میخواند مدد
 چیت یحیی عاشق نام شما
 چیت یحیی است بوی بولعلما
 مدح خوانت ای امیر حق شما
 بنده ام مداح ابن مصطفی
 بنده خود را کن زینان حقیر
 ای توفی ابن شیشه شکلا
 رحم کن بر جان ابر این اسیر
 اندرین کاشانه دیرانه ام
 چشم من محو وصال تو شود
 غمزه ات سازد بدل جابجوتیر
 وارماند از خیالات و هوا
 دل شود سرور از لطف حضور
 این سر ما و کف پایت شود
 جان فدای حسن و دیت یا اسیر

اینچه خواهیم بر خود هم بپردازد
هست ای مولای شایسته پیش ما
و اذ فیض الدین ذی الجلال اقم
دید حال اشتیاق این گدا
با د از فیض تو نورانی دلش
آن شبیره بی مثال یا ابر
عرض حال خویش با تو میکنم
در فراق موجب تسکین بود
موجب صبر دل حیران بود
باعث تسکین این شیدا بود
بینم و گویم مصیبت های خود
خلق گوید تو مگر دیوانه
اینچه احوال چه اعمال هست
اینچه حال تو خلاف شرع هست
چیت این حال تو بکمی بهتر کن

یک بود لفظاً اَنَا و لفظاً هو
مرمی از بهر قلب ریش ما
از جنابش چون تناسختم
کرد از لطف و عنایت ما عطا
حُب تو همزوج ما آب گلش
هست تسکین بخش این قلب بمقیر
ما لهای زار چون نه میکنم
موجب تسکین این نگین بود
باعث آرام این مالان بود
وجه آرام و قرار ما بود
سیدی مال لب شید بخود
از ره عقل و خرد بیگانه
بخیبر از خویش هستی محو است
عقل و شرع و دین و حکمی از دست
پوش کن برگشته ما گوش کن

کارین با ت ای جانان من	دین من شرع من ایمان من
عاشق دیوانه پر درد و غم	هست عند الشرح مرفوع القلم
من بوشق تو شها دیوانه ام	روی تو شمع است و من پروانه ام
من نه ترسم از طاعت یا اسیر	هست در عشقت سلامت یا اسیر
و ان شبیه پاک ادا رم بجان	همچو جان در جسم ای مولانا
هر شب زدی را ز دل سازم بیان	میرسانم ناله ها بر آسمان
هر که بنید حال من حیران شود	وز نعمت بیخبر خندان شود
نیت کار از گریه و خنده مرا	ماد سهو و محو در ذکر شما
کار بچی ذکر تو یا سیدی	ذکر تو یا فکرتو یا سیدی
و نحوشی با خیالت گفتگو	و ان شبیه پاک دایم رو برو
من نیم شاه تویی و الله تویی	من نیم بچی تویی و الله تویی
گفته ام در شعر حال نوشتن	رحم کن بر من بحق خجستن
چنین کا واسطه امیر شاه	کیجے مجھ پر عنایت کی نگاہ
چنین کا واسطه یا بوالعلا	کیجے مجھ پر عطیہ پر خا
میکنم ختم سلام و عرض خویش	مرہی وہ از پی این بندیش

از مویی که بر دوشان ما
از حبیب بنده خیم الدین حسین
از وحید و ناز و بدرالدین ما
از الهی بخش داود و فقیه
از الف خان و عمر خان عزیز
هم ز این باخت مرغ ایشین
از عزیز جان و دل عابد علی
هم ز باقر آرزو و مسند لقا
از همه اصحاب احباب فقیر
از مریدان جناب و ادم
از سرید و اصغر مهر علی
از امیر الدین و خیر الله خان
از مجاور که بر درگاه تو
از خدا بخش آنکه بر درگاه پاک
از سرور سینه و آرام جان

از بلال و از نثار اصف
عاشق نام شه بدر و حسین
از علی بخش غلام تفضلی
از امین احمد ثبات بی نظیر
از محی واجب صاحب پند
صانه الله اکبر علی
گو بود در حضرت تو ملحق
بسته اند و ام تو یا بوالعلا
بندگان بندگان یا ابر
وز همه ستر شدان مرشم
ساکنان اکبر آباد علی
هم ز امداد علی بی زبان
روز و شب باشند خاک او تو
میکند مجرای بصوت و درناک
مهدی ابن ابن گدائی تا توان

از مویی که بر دوشان ما
از حبیب بنده خیم الدین حسین
از وحید و ناز و بدرالدین ما
از الهی بخش داود و فقیه
از الف خان و عمر خان عزیز
هم ز این باخت مرغ ایشین
از عزیز جان و دل عابد علی
هم ز باقر آرزو و مسند لقا
از همه اصحاب احباب فقیر
از مریدان جناب و ادم
از سرید و اصغر مهر علی
از امیر الدین و خیر الله خان
از مجاور که بر درگاه تو
از خدا بخش آنکه بر درگاه پاک
از سرور سینه و آرام جان

از مویی که بر دوشان ما
از حبیب بنده خیم الدین حسین
از وحید و ناز و بدرالدین ما
از الهی بخش داود و فقیه
از الف خان و عمر خان عزیز
هم ز این باخت مرغ ایشین
از عزیز جان و دل عابد علی
هم ز باقر آرزو و مسند لقا
از همه اصحاب احباب فقیر
از مریدان جناب و ادم
از سرید و اصغر مهر علی
از امیر الدین و خیر الله خان
از مجاور که بر درگاه تو
از خدا بخش آنکه بر درگاه پاک
از سرور سینه و آرام جان

عاشق دیوانه پیردانه ات
یا امیر الان قدّم الکلام

سپازین عاشق دیوانه ات
اتامم السلام السلام

تَمَّتْ الْمَثْنَوِيَا

التَّوَلِّج

قطعه شتبل بنالطهر پوزلا هوناستور سینه صد نو داز حیرت

گل گلزار رسولِ نعام
این مبارک لقب عالی نام
یافته زندگی نو اسلام
که ظهورش شد با فیض تمام
گشت از لعل لبش شیرین کام
سال و هفت مجلّی امام
۹۹ هـ

ابوالکلام ابن حسین ابن علی
باشد از نام علی الاصلی
چون بنا سو زلا هوت آمد
بود تعین علی تعما
لب نهاده بلب اوحیدر
روی جد و پدر دیده بگفت

تاریخهای وصال حضرت ایشان سلام الله علیه علی ابائه الطیبین
الطاهرین ائمه شهم شهر صفر روز شنبه هنگام صبح هزار و شصت یک از حج

چپهای بدرش ملک ملک

ابوالکلام کند صبح و صا

هست قربان فرار پاکش حکیم او هست روان بر علین جلوه عشوق نقیین و تحقیق کرد در نزهت بکیف مقام صوری و معنوی آمد تاریخ	مید خورشید نجوم ارض و فلک نافذ امرش سواتا بسک کنند از نسبت پاکش بیشک که در آنجا نبود و دونه یک بود با الف سنه شصت یک ۱۰۶۱ھ
دیگر بوالعلاء سیدنا قبلت نامولانا یافت با حیدر و نیزه ایجان قصیر رفیع وقت مروز و مہ تاریخ و فاش نیست	که بود عرش معلی پی سیرش یک جای در جمال نبوی یافته دیدار خدای نهم ماه صفر چشمت شنبه یوای ۱۰۶۱ھ
دیگر بوالعلاء نور خدا سیدنا بندہ تاریخ وصال آن شاه	هست با حیدر و زهرای بهشت بوالعلاء نور خدا و ناز و نشت ۱۰۶۱ھ
دیگر مولای من امام من و بوالعلاء من سال وصال شاه چو پرسند عارفان	شد در بهشت خاص سول خدا مقیم گوشه بوالعلاء پور اورا مقیم ۱۰۶۱ھ

دیگر

چون سیدنا ابوالعلا را	غالب شد شوق ملا علی
بگذاشته این سرگانی	خوش یافت بقا جاوانی
در ماه صفر وفات فرمود	آمود بوصول خاص معبود
شد هندی تمام پیره و تار	از رحلت آن امیر احرار
تا رنج چو مقتدر آیدست	سیر و فقر او کیا هندست

دیگر

پیشوای سابقین و لاحقین	سید السادات امیر ابوالعلا
سبطی از سباط ختم المرسلین	قره العینین شاه بلاتی
دو حه بلغ جناب سیه	نور چشم غاسر آل عبا
بود امام اشرف والدین الطریق	فی الحقیقت حق شناس حق نما
یافت خرقة از علی و از جین	در مقام صاqqه بے العجا
ملتی بر دگرش شد عالمی	کرد حاجات خلایق را روا
شد ز تاشیر نگاه پاک او	دیدہ دل راضیا و انجلا
بر جناب او امامت ختم شد	چون خلافت بر علی مرتضی

بہترین اولیائے باصفا عالی از خوان او ز لہ ربا انتہایش را بنیاد انتہا در نگاہ طالبان کشف غطا در طریق پو العلامیہ سیا سے تامل بردار و حیرہا گر گئی ترک جمیع مدعا از پی بیماریت خاک شفا کیمی و کیمی و کیمی در رخ او دید وجہ اللہ را کر و مطلق از قیود ماسوا نعرہ یا بوالعلا یا بوالعلا چون شود با خاک یکسا ای صبا سوی اصل مدعا اکنون گرا غالب مدیر نما جش از روا	کمترین خادم انجناب در سلاسل فیض و ساری شد ابتدایش انتہائے منتہی شد از ان شاہنشہ ملک یقین ایکے میخواست کمال بنزول بی مشقت فتح باب تو شود مدعا از حضرتش حاصل شود ناک رنگا ہش بود اگر دُل ای ہوتوس گردا ہش آیدہ بندہ کچی کمترین بندہا و حدت شد در دلش چون جانموا میکند ہر شب ز در و حجر او منت خاکش البتہ اورسان شد تجا و از حد خود قیل و قال چون گذشت از عمر شہ ہفتاد و یک

صبح سه شنبه نهم شهر صفر	زین جهان عازم ملک تقا
در مقام قریب او ادنی رسید	هستی او گشت هستی خدا
روح او آنجست باروح نبی	عین شد در عین فِات کبریا
خراستم سال وصال آن ایا	گفتل من خیل جمیع اولیا

ما ۵۵

ابو العلاء جانشین مصطفی علیه السلام

قطعه ششمین سال میلاد و نین عمر شریف و نه وصال

جانم ای یحیی فدای نام پاک تو ای علما	ابو العلاء قطب جهان نور ز میر آسان
خواتم تا سال میلاد وصال عمر شریف	نظم ساز این گدای عاشق شور و جان
بطریق بیست سال عمر بنفاد و یک	شاه پور شاه در نه پند و از لاسکان
در سیم سخی ند کرد شیخ بی نیاز	تخل عمر و صبح فیضت آشکارا و نهان
سال وصال او محبوب خدا بر حق امام	لفظ و ایشان هم ز ناخشن و بیارشان

تاریخیای حضور پیر نور مرزا سر اسرار که بیاوری طالع بارها
اتفاق شده آید و میشود خواهد

قطعه تاریخ حضوری در سنه هزار و دویست و هشتاد و هفت

از هجرت

اکبر آباد رسیدیم بحی از حضوری هزار سید خانه تاریخ حضور درگاه	سبب و از خاطر من گشت وطن گشت نورانی و روشن من ز درم چشمم دلم شد روشن ۱۲۴۴ هـ

قطعه تاریخ حضور بمعبیت حبیب ایشان پروانه شمع جمال شاه
شهیدان نواب نجم الدین حسن صاحب ابوالعلمائی و دیگر ابوالعلمائین

سربلادیم بدرگاه امیر که بود بوالعلمائین تا قبلت نامو که کا هست و از من بکبر چو زمین از سر عجز هست و رسلها نسبت پاکش ساری ذوالفقار اید الله بود نسبت او همه ساقی خود حاضر درگاه شدیم بشاه محمد هرات چیر که خاطر پنجه است	نامم اورونق و آرایش عرش اعظم دستگیر پر و جبر من از فضل و کرم آسمان بهر سلاش ز ازل آمده خم فیض آن قبله خلق است محیط عالم که نماید صف اعدای دولی را در هم یا فتم نور و ضیا مجد و شرف فیض اتم یافت احوال بتائید خدای اکرم

چون نظر آمده آن در گره والا مارا بود مشهور من آنجا همه سو و جانش بود جمیعت مطلق بمن آنجا حاصل سال تا پنج زیارت بسر لوحه جان	محدث رنگ دلی نور نشان حسن قدم جهره بود غذا جلوه گرا آنجا همه دم نه تعلق نه تردد نه تفکر نه الم مدعای دل خود یافتیم انشا کردیم ۱۳۰۰هـ

قطعه تاریخ سفر اکبر با تالیف تبصره عن حضرت ایشاد در سنه هزار و صد و یک از هجرت

رخت سو اکبر آباد از وطن خوش میکشیم مصرع تاریخ یحیی از درون آمد برون	بر مزار ابو العلاء الحال حاضر میشویم به طواف هتان ابو العلاء میرویم ۱۳۰۱هـ

دیگر

میروم سوی آگره امروز از طواف مزار سیدنا روز و تاریخ و ماه و سال	طبع پیر مرده تا شود خسترم دور گرد ز خاطر غم روز جمعه شش صفر گفتم ۱۳۰۱هـ

قطعه تاریخ حضور در سنه هزار و صد و یک از هجرت

سرمه دادیم بدرگاه و شهبی کشام	ابو العلاء سید السادات دلی و عظم

بِوَالْعَمَلِ سَيِّدًا قَبْلَتَنَا مَقْصِدًا نَحْبُهُ آلِ نَبِيِّ زَبَدُهُ اَوْلَادُهُ عَلِي سِرِّ پاكشَنِ سِرِّ عَرْشِ بَرِينِ كَر و بَلَنْدِ بِوَالْعَمَلِ اَنَكُمُ زَفِيفُ اسَدَاتِ كُنْدِ بِوَالْعَمَلِ اَنَكُمُ عَسَا مِهْ بِسَرِ اَوْبِنِهَادِ بِوَالْعَمَلِ اَنَكُمُ قَمِيشش زَكْرَمِ دَر بَرَكُودِ بِهِفْضِ دُجْمِهْ سَانِ بِهِفْضِ جُودِ و بِهِفْضِ چِهْ مَبَارَكِ لَقْبِ سِتِ و چِهْ مَبْلَكِ نَامِ اسْتِ شَدَبِهْ سَحِيكَ حَزِينِ دَوْلَتِ عَظْمَى مَاصِلِ كُلِّ مَقْصُودِ و مَرَادِ مَدَهْ دَر دِهْنِ مَنِ جَلُوهْ پَاكِ مَنُودَنْدِ بَهْ بِيْدَارِی و خُوابِ اَللّهُ اَسَدُ چِهْ مَزَارِ سَفْتِ سَرِ پَا اَنْوَارِ شَد زَنْطَارَهْ دَر گَاوِ شَرْفِ اَیْ كُحَى چِهْ مَبَارَكِ سَحْرِ سِتِ كِهْ اَیْدِ دَر جَانِ حَبْدِ اَطْلَعِ بِيَارِ زِهْیِ بَخْتِ بَلَنْدِ	بِهْ نَصِیبِ اَز دُرِ اَوْنِیْتِ كَسِی دَر عَالَمِ قَدَرِ تَشْ مِهْتِ جَلِی نَوِیازِ اَلْخُنِ قَدَمِ تَا بِنَادَهْ سَبْرش دَسْتِ رَسُولِ اَكْرَمِ نَسَبش حَرَمِ دَوْنِی اَز دَلِ جَانِ مَعْنَمِ شِیرِ حَقِّ شَاوِ خُفِ مَاهِ عَرَبِ مِیرِ عَجْمِ خَانَسَرِ آلِ عَبَّاسِ طِبْنِی فُخْرِ اَحْمِ بِهْ رَحْمَتِ مِهْمِ نُورِ سِتِ سِرِّ تَا بَقَدَمِ دَلِ جَانِ بَرِ دَوْنِ اَلْقَبِ نَامِ سِهْمِ اَنچِهْ اَز دَر گِهْ اَوِیَا فِتِ نِیَا یَدِ بَر قَمِ یَا فُتْمِ اَنچِهْ زِ دَر گَاوِ شَرْفِ اَو سِتْمِ لَمْعَهْ طُورِ نَظَرِ اَمْدَهْ بَسِ كِیْفِ و كَمِ شَعْلَهْ طُورِ دَر زَخْشَانِ بُوْدِ اَنجَا مِهْمِ دَمِ اَز دَلَمِ دُورِ مِهْمِ رَنجِ و قَلَقِ حَسْرَتِ و غَمِ اَز كُلِّ تَرَبَّتِ اَو بُوِی كُلِّ بِلَغِ اَرَمِ كِهْ شَدَهْ حَالَمِ اَز مَجْذِبِ دَلِ اِنْ مَغْنَمِ اَتَمِ

سرنهادیم بدرگاه شریفی تاریخ
حبه اطالع بیدار مبارک گفتم
۱۳۰۱ هـ

دیگر

میخی شرف حاضری در که سید	۱۳ سال و گریافته از خوبی قسمت
درگاه چه درگاه که هر صبح زان پاک	آیند ملایک پی تسلیم و تحیت
آن سید والا که رسد سلسله او	بیواسطه تاشیر خدا شاه ولایت
سودیم چو در که اونا صیه میخی	تاریخ شده بنده مشرف بنزید ۱۳۰۱ هـ

گفتم خمی قسمت دل اوده میخی
۱۳۰۱ هـ
تاریخ نواز و لوله و جوش محبت

دیگر

بازای میخی بعرض بوالعلا حاضر شدم	وادم از خاک مرارش دیده دل اضیا
جلوه پاکشن بیلدی گی گابی خوب	دیدم دیر وانه سان بر شمع گردیدم فدا
ینتم از فیض جبهه الله آن مقصود خا	کش ز درگاه خدایه خواتم صبح و سا

دل نجبه بنحو از شادی تاریخ آن
گفت خا شاپر مقصود مانند روخا
۱۳۰۱ هـ

قطعه تاریخ بر لوح مجلدی که انیمه کلام در آن با ترتیب مجموع است نوشته شود
نوشته شده و آن کتاب رسنه هزار و دصد و هشتاد و یک از رحمت مجلد شده

این کتابت پیر از ولوله وستی و ذوق	تجذیه از حالت دیوانگی مانیت
اندرین نیست بجز منقبت سیدنا	دوستان نسخه مدح شده و الا نیت

خاتمه تاریخ قسم ساخته بر لوح کتاب
واردات دیوانه یحیی منیت
۱۲۰۸۱

تمت التواریخ متعلق به هذا المرم

و غزل اردو که بر زبان قوالان چهاریت
مستزاد

لیجے میرا سلام ہی شہ خورشید لقا	بوالعلاء سیدنا
اے اویسی علی ولی شیر خدا	قایم رائے انا
سے انور ہے عامیہ ہے رسول حق کا	کلمہ شیر خدا
کی تمیصل ہی تہیں شاہ شہیدان نے عطا	کیون ساقی ہو خدا
ہی گل لالہ رخ سرود غنچہ دمان	رونی باغ جہان

ماہِ تابانِ وفا ہر درخشانِ علا	زینتِ ارض و سما
اسی سامان نے کیا مجھ کو تیرا پروانا	کر دیا دیوانا
آج حاضر ہے تیرے سائبندہ تیرا	آرزو مند لقا
جلوہ فرمائیے اس شانِ مبارکِ حضور	تاکہ ہودا کو شہر
کب تک نہ لاکرے آپکا شیدا بچی بوخبرِ جلدِ شہا	

دیکھو

مولا میرے امام کے رہنا میرے	تیرے امیر میرے بوالعلاء میرے
درمازہ ہوں غریب ہوں محتاج ہوں بہت	دیکھو گاہِ لطفِ حاجت روا میرے
گہیرا ہی شکاؤں نے مجھی چار سمت سے	مشکلات کی پوتی ہو شکلات میرے
کب تک ہوں بلا میں گرفتارِ الغیث	ای دفعِ مصیبت و رنج و بلا میرے
تمہی نہیں کہوں تو کہوں کس ہی یا اہ	ای ابتدائی کار میرے انتہا میرے
چند پیچھن ہی خلافِ ادب تمام	عاشقِ ترا جہان میں نہیں بے سوا میرے

بچی ادولی کی قیدیں کب تک رہیں
دکھلا دو حسنِ شاہدِ اقیانامیرے

مناجاتِ برائی و روا بوالعلا ایمان و بہندہ تم الیہ

الهى بحرمته الله أبو العلاء إني أباي أبو العلاء الهى بحرمته بسم الله أبو العلاء بقا
 أبو العلاء الهى بحرمته باكبازي أبو العلاء وبارسأى أبو العلاء الهى بحرمته
 تقرير أبو العلاء وتصوير أبو العلاء الهى بحرمته ثبات أبو العلاء وثنا
 أبو العلاء الهى بحرمته جمال أبو العلاء وجلال أبو العلاء الهى بحرمته حسن
 أبو العلاء ومحبة أبو العلاء الهى بحرمته خلق أبو العلاء وخلت أبو العلاء
 الهى بحرمته دين أبو العلاء ودور أبو العلاء الهى بحرمته ذكر أبو العلاء وذوق
 أبو العلاء الهى بحرمته راز أبو العلاء ورحمة أبو العلاء الهى بحرمته زهر
 أبو العلاء وزاري أبو العلاء الهى بحرمته سيرت أبو العلاء وسيات
 أبو العلاء الهى بحرمته شكر أبو العلاء وشفاعة أبو العلاء الهى بحرمته
 صورت أبو العلاء وصفوت أبو العلاء الهى بحرمته ضيائ أبو العلاء و
 ضمان أبو العلاء الهى بحرمته طينيت أبو العلاء وطريقيت أبو العلاء الهى
 بحرمته ظن أبو العلاء وظهور أبو العلاء الهى بحرمته عبديت أبو العلاء و
 عينيت أبو العلاء الهى بحرمته غيوري أبو العلاء وغوري أبو العلاء الهى
 بحرمته فموت أبو العلاء وفصل أبو العلاء الهى بحرمته قرب أبو العلاء
 وموتنا لله أبو العلاء الهى بحرمته كريم أبو العلاء وكلية أبو العلاء الهى

بحرمت گریه ابو العکا و گفتار ابو العکا الی بحرمت لذت ابو العکا و لا اله الا الله ابو العکا الی بحرمت محبوبیت ابو العکا و محمد رسول الله ابو العکا الی بحرمت نیاز ابو العکا و نیاز ابو العکا الی بحرمت وحدت ابو العکا و وصل ابو العکا الی بحرمت هدایت ابو العکا و هویت ابو العکا الی بحرمت یاد ابو العکا و یافت ابو العکا این دیوانه ابو العکا محمد محیی ابو العکا فی ابن وجه الله ابو العکا فی راضی و محبت ابو العکا عنایت کن اللهم بمجاهد سیدنا محمد و مولا علی حبیبی ابو العکا دنیا و اُمّتی ابو العکا دنیا و ابغضی ابو العکا دنیا و احشرنی زمره الا ابو العکا آمین آمین

قصه در دول باشد تمام	بر محمد و آل امجاد سلام

تمام شد فتوحات شوق

تاریخها و تقاریر ترتیب دیوان که بسال هزار و سه صد از تحریر نقد فرغ از تهذیب و ترتیبش کف آمد
از ناظم مسکین دیوانه حب دیوان

چون ترتیب دیوان شد الحال	بانداز مرغوب ترکیب محمود
بتایخ تبیین و تسوید و ترتیب	و لم یاکل الله ترتیب محمود

دیگر

چون در مرتبه مجموع نفس دیوانم سین جمع نمودم زیر عقل سول نوشت خاتم بن ای همین متعال	بنفت سیدنا گشت خاطر من شادان که تا با آخر دیوان شوم گهر افشان قبول رگه مخرج باو این دیوان
۶۹۷	۶۰۳
۱۳۰۱ هـ	

دیگر

دیوان فقیر شد مرتب تاریخ همین مراد محیی است	منظور نگاه سیدم باد نذر درگاه سیدم باد
	۱۳۰۱ هـ

دیگر

در نعت شاهی اولم ترتیب این دیوان شاهی که ناشن بود العلاء بر عرش نوشته خدا دهند قدیر سلطه شان شاه سلطه یاب بدگاهش و مقبول طب یاسم تاریخ ترتیبش اگر خواهند ارباب نظر	کز جمع او سرور شدیم روح من هم جان من سوا کمن بجا کمن سلطان من ایما من بین این دیوان من گر یک نظر افغان من مخرج گوید از زبان جنت من خوان من گویم نعت بود اعلی شد جمع این دیوان من

دیگر

سایه شش و روز شنبه مهر حج بود
 بسیار کشیدیم به ترتیب مصیبت
 بهرقت عروسانه شد این شاہد رُخسار
 منظوم کلام همه مجموع درین است
 اسرار طریقت نبوشتم در شعار
 بیند اگر حالت عشق دل شیدا
 در نقبت اوست که من بنده آنم
 محبوب خدا سیدنا آئینه حق
 باخاطر شاد آمده تارخ سوادش

فارغ شدم از نقل غزلها بپرا افسون
 یکپند شده زهره من آب جگر خون
 لیلی است که یحیی است برو عاشق و مجنون
 در قیمت و زینت به از گوهر مکنون
 در کوزه بسین قید بود قلزم و حیوان
 بر هر غزل ز دیده رود شک جگر خون
 ذاتش نبی و به علی آمده مقرون
 در صورت او جلوه نماشاید چون
 دیوان من بنده مرتب شده اکنون
 ۱۳۰۱ هـ

دیگر

مرتب کردم از احسان مستعم
 مه‌زی الحجه روز شاد نزد بود
 ره آورد من کم مایه نیت
 دید هر بیت چشم عاشقان را
 بدرگاه جناب ثواب العباد

به نعت ثواب العباد دیوان پر نور
 که از جمعی لم گردید سرور
 اگر نزد یک یار اندوز دور
 جلای با صرد چون سرمه طور
 کلام ای خدا مقبول منظور

غرض حرف قبول با نجات است مگر دانم که این خورشید و یان لحاظ شیوه آداب کردیم اگر حرف خلاف شرع باشد ولی دیوانه داریم در عشق منم چون در پس لیمه طوطی همین تاریخ جمعیست حیات	چه پروا اگر نذر معروف و مشهور کجا باشد و کی تخم و مستور باین دیوانگیها نامقدور مرا اخوان من دارند معذور سهم معذور و المعذور و مجبور نیم آمر مراد انید مامور که این سعیم شود مقبول و شکور
این مخزن سیر عشق دیوان نبود دیوان شاعرانه باشد سر مایه نجات حیات سال تریب	دعوت امیر خوش صفات است از سر تا پای جمع و ارادات بهر آمر ز شمشیر است دیوان بهر مایه نجات
مرتبه نداین ولادات حقیر به نعت ولی خدا ابو العلاء	درین جلد گفتگی گلشن است ز اشعار هر قسم یک مخزن است

نوشتیم تاریخ ترتیب آن	که گنجینه واردات است

دیگر

یافت ترتیب گفته دیوانی	که در و جمع نو بنو سخن است
همه در نعت بو العلاء باشد	به صفار شک لولوی عدن است
بو العلاء جلوه نبی و علی	بو العلاء نو حسن نجیب است
بو العلاء نجبه حسین حسن	ابن شیه خدای فی المنج است
تا که ربکبیل دل نالان	گل تازه بهار صد چمن است
سوز و ساز دل پرشته من	شمع تابنده در انجمن است
تحفه بو العلاء بیان یحیی	از من پاکشیده در کفن است
سال ترتیب ناظم سکین	گفت برهان پاک عشق من است

دیگر

چو شد جمع در مدح بو العلاء	درین ماه ذی الحجه ابیات شوق
چه دیوان شورش فرا جمع گشت	بود کافی از بهر انبات شوق
غزلها ز باب الف تا بیاب	پس عاشقان است آیات شوق
بغیر عشاق از لفظ لفظ	اشارات عشق و کنایات شوق

نوشتیم بر لوح دیوان خود	پانچ و نیش قوجات شوق
رباعی	
در نعت می پر جلال و اکرام	دیوان فقیر یافته حسن نظام
بمجموع شده آنچه گشت از غیب البام	انوار الغیب بهت سال بهم نام
وله	
دیوان فقیر یافته حسن نظام	در عشق گیرشته آغاز و تمام
ببیند اگر سنین ترتیب کلام	گویم اثر تعلق ای محبی نام
وله	
دیوان من است لاله باغ بهشت	بین گردل تو ز آتش عشق بهشت
اینست مناجات شب روز و دم	هم سرخیش شورش مناجات نهشت
از حضرت افضل علماء الانام جمال الملت والاسلام الولی الکمال والعارف الواصل سحر العلم والغرفان ارشاد علی النبی صلی اللہ علیہ اولی القوۃ القدسیۃ جامع کمالات المکوتیۃ والانسۃ الشیخ الحاج والسر اج الوباج مولانا ملاذکر کتبا و تهاذنا	

شاه محمد سعید حسرت انار شد بر تاج و افاض علی الخلق فیضانه

بشق لعل العلیا بحی رقم زد و طرفه دیوانه	کرامت گفته اورا اگر گفتم بجا گفتم
فرستادش برای انطبیل سال تیش	مرتب کرد دیوانی ابجد بوعلا گفتم

دیگر

شده اقلیم عرفان مولوی معنوی بچی	سخن گوی سخن فهمی سخن سنجی سخن دانی
ترسیخت دیوانی بر از هر گونه شعر نغز	بمدح بو العلاء پیر طریقت بحر عرفانی
اگر پسند حسرت از تو سال جمع و تیش	بکود او ده مدح بو العلاء ترتیب یوانی

قطعه تاریخ رنجینه کلک بلاغت سلک سر دفتر اهل عرفان آفتاب
فردوسیان نو بخش حلقه ابوالعلمایان حضرت مولوی شاه ابراهیم
جنتا تحاصن ثبات او امه الله بالفیوض البرکات فرزند و جانشین
حضرت مخدوم الملک الملکوت شاه شرف الدین بهاری قدس الله

روحه و افاض علینا فتوحه

حضرت شاه محمد سیحی	که بر و باب معارف بکشد
از بیمه اهل عظیم آباد است	صاحب معرفت و صاحب جود

سید پاک جهان رهبر را
 یک جهان گرچه ستایشگر است
 بکر امی صفت و مدح و ثنا
 در ستایش گری بنجیده
 هست دیوان نکویش گنجی
 جمله او صفا خوشش نزد خود
 غزل نقبت او پیشم
 بر در او زره و عجز و نیاز
 صیقل ذکر خوش سیدنا
 شد معنی کن جان عشاق
 کند از فرط حلاوت شیرین
 شنود گر ز لب گوینده
 از دل خویش فراموش کند
 یافت تزیین چو دیوانش شب
 سال آن فامه ز روی بهجت

که برودید ز ما باد درود
 از رو دوستی رت درود
 لیک او حق ستایش بستود
 او ز حسان عجم گوی ربود
 در وی از جوهر سراسر نقد
 به نجات همه تار آمد و بود
 هست وحی ز فلک گشته فرو
 هفت افلاک بود سر بسجود
 ز نگ ز آئینه دلها برود
 وصف او بر صفت غنچه عود
 دهن و کام چو حلوا بی دود
 کس چو باز مرمر رود و سرود
 سماع از لذت آن بود و وجود
 هم بدانگونه که بود آن مقصود
 و قمر نقبت پاک سرود

قطعه تاریخ از سیاح افکار فیض آفاق و ده ابوالعلایان
 زمان قاسم نساء العرفان الساجد علی باب الرحمن کمال
 الایقان جناب برادر عالیشان حاجی ولوی سید شاه
 محمد اکبر صاحب ابوالعلائی کرم الله تعالی بفرید العطا یا و المواب

وقت ملک پیش از جو کم
 روشن او صد هزار شمع قدیم
 کو بانوار شد چو مهر علم
 مستراکم برنگبار کرم
 فیض بر بهار کرد رقم
 ۱۳۰۱ هـ

شاه دیشان من شایمی
 وارد از عشق ابوالعادل
 جمع فرموده ده چه دیوانه
 هست چون فیض طبع رنگینش
 زان سنش ملک منی سکرم
 ۱۳۰۱ هـ

ماویا

نذر عرفا
 ۱۳۰۱ هـ

نذر عارف
 ۱۳۰۱ هـ

تقریر ریختۀ خامه مودت ختامه ابوالعلای عالیشان صاحب
 زهد و عرفان خواجه شاه احمد حسین صناع امیر میان

نخستین پور و اولین ظهور برادر مرحوم خواجه لطیف علی
عرف شاه میان جان نقشبندی ابو العلامی حمزه شاد

بسم الله الرحمن الرحيم

برده ساقی باده خوشگوار

برافروز از باده روی نگار

حمد آن ذات جلال ایزال که باعث حسن ذاتی خود بهر اشکال موجود و نمایان
و هر آن و هر زبان بکسوت های رنگارنگ خود بخود مقصودست و جلوه افشان

بهو الله موجود باشان خود	بهر جانی کند بید و
بپیش روی تشبیه و جلوه گر	احدا حرا آمد بچشم بصر

و صلوات نامیات بر رسول مودود که در یگانگی مرتب آنی تقدیراتی بحق رسک بیان
فراسفت گویم معنی انا احمد یلیم راز فرشتگان حقیقت نهفت مقصود همه است

همه جلوه حسن رب علما	بشکل محمد شده بر ملا
جهان سر بر پر تو نور است	ضیای همه آفرینش بدست

و بر آل عظام و اصحاب که ام او بادی پایان اما بعد بیگوید سرفرو برده
کوچه نادانی شمر شده از خودی احمد شین نقشبندی ابو العلامی کی

شاه حسن در کسوت مضامین و لغزین جلوه ظهور گرفته

سرت گردم ای ساقی مست ناز	می ده که گرد و درخشن باز
جمالش چو بے پرده آمد بر د	پیرست بانگ خلاقه تبصیر و
مضامین بر شعر لبس و نواز	حقیقت نماید بشکل محبان
چه الفاظ زان حسن معنی پدید	که عشاق یا بند جان جدید
تبت سر و قد ناز سر مایه	بو بصرش هم بدان پایه
همه شوقها از کلاش عیان	چو بلبیل نو آسبج و گلستان
همان شاه چرخ حسن معنی بناز	تجلی گشت بر دل پاکباز
ز صورت اگر چه معنی بر بند	چو طاقوس طناز سستی کنند
غزلهای دیوان پیراز سوز و ساز	فرزاید همه اهل دل و نیاز
چه دیوان که دلباست دیوانه اش	بدل بروگی کار جانانه اش
هر لفظ از طرز نو بوالعجب	گلستان گلستان سر و طرب
چه دیوان همیشه و انش دلیری	خوش اسلوب و بنفش بطری
سخن ناز و بار و بابل سخن	که ذکرش بود و زوهر انجمن
سخن کوته آن سخن مالیه تمام	تخلص و سنجی گشت در کلام

کلاش که از سوز دل می جید بکاک سخن میکند او شبی بدیع شسته بوالعلا گفته است کلاش بد لها اثر خوش نمود شنایش نکرد و بد قتر تمام شنا خوانیش اندارد مجال چنان فکر تاریخ او ساختم بس آشفته بودم چو در بند این که مان از سر درد تاریخ او	خبر از مقامات او سید بد مسلم چو خاقانی اورامی چه در مای معنی در آن شفته است همه شعر مقبول رتبه و دود زهی خوبی و حسنای کلام ازین احمد بنیو البس محال که تا صوری و معنوی آورم نذا کرد با تلف ز عرش برین هزار و سه صد یک شتایش بگو
چو سر گرم گشتم پے سال او نمودم رقم از سر انبساط	نذا داد با تلف بگو شتم تمام گلستان شین و طرب لاکلام
تمت بالخیر	
تقریظ عربی فارسی نیخته کلاک فصلاک جامع علم و عرفان	

حاوی کلمات نوع انسان عماد الالم نور الایمان الایام محبیب
 الدعوة الالهیه طوبی الکلمات النبویه مولوی سید شاہ محمد زبیر الحق
 صاحب فائز تخلص بر اور زاده خلیفہ حضرت مولانا شاہ امیر الحق
 قدس سرہ و افاض علی تبعیہ برہ
 تقریظ عربی

شكراً لك يا منعم الإحسان

حملاً لت يا الهنا مولانا

والمغفرة اوسع من عصيانا

ہا یہ اس لفظوں میں غفرانہ

سبحانك يا من هو فرد يدوي وان القدم وشهد له بالوحدانية
مصداق بنى آكام فبالت الذي تبى باعية العناصر وشهد اركان
وجودنا القاصر ونصل ونسلم على من هو موج اول من بحر الخلق
وعلى اله وحجبه الذين منهم من ولد بالبيت العتيق فهو كالرابعة
من الرباعي لا بل كالشمس على رابعة النهار لا مستنار حقيقة
منهم من تقدم بالتصديق فخطب بخط الصديق ومنهم من
هو طبع نعيم العدالة ومقطع نظر الى الاله ومنهم من كان ديناً

للحياء ثابتي في لباساء وانضراء رضى الله رب العالمين عنكم جميعين
 وبعد فان احسن ما يوشح به نظم الكلام مدائح الاولياء الكرام
 واخرى ما يقيم لها الوزن في ميزان الافكار مناقب الكلاء الابرار
 كيف لا وقد اعتنى به الملكة الاسداف وسنوسنة حسن تلمهذة
 من الاخلاف فلذلك اتى به خليلي وحبيبي الاخ الاعظم والعارف
 الافخم بالجميد العريف والشميدع الغرير الذي ظهر نفسه من
 الادب اس وذهب سمعه في الناس للمولوى المعنوى شاه محمد يحيى
 فسلك مسلكهم فجاز وتصدى لاهياء سنتهم فاحيا حيث صفا
 ديوانا في مديح امام الاقطاب فرد الاحباب بشيخ الزمان وحيد
 الاوان سلالة الدودة الحسينية ذوالمفاخر السنية امير
 ابوالعلمى الاحرارى الاكبرادى افاض علينا من بركات روحه
 ربنا ذوالطول والايدى ورضى عنه وارضاءه وجزاه عناو
 اتضاه فلا يقال انه ديوان من الدواوين لانه توقيع النجات في ديوان
 الخشروم الذين ليس فيه ابيات ولا نحو الاشعار بل جنات تعزى تحتها
 الانهار عاينه في جبل الاشعار ابكار تحت سرادقات الاستار ومباني

فی اركان لا بیات دوحات من ریاض الجنات فطوبی لمن نسخ هذه
العرائس من نتائج طبعه وبشرى لمن طبع هذا الديوان بتشدير
ذيله لطبعه تقبل الله مساعدهما الجملة وجعلها عنده
اقوى ذریعة وابهى وسیلة

قطعة تاریخیة

دیوان مدحی من فکر مرضی
قد خاض القاهر فی تأنیف المطبع
هل فیها اشعار لم ستر ملتوم
ناداه الیافق قل الی الی نظم

وله بالفارسیة مثنوی فی التقریظ والتساریح
بسم الله الرحمن الرحیم

شاه جهان و جهان آفرین را	نهان و هم نمایان آفرین را
شاه فیض بخش آب گل را	شاه نور بخش جان دل را
شاه آبر و بخش سخن را	شاه پر گهر ساز دهن را
سغنور را چو از توفیق نبوخت	بمجد و نعت و مدح و منقبت ساخت
ولی حدش بود از حصر افزون	تعالی و بنا آسمان یظنون
ازین پیش تو هم مدح و مناتب	که میثای علی قدر المراتب

م
قطعه تاریخیة
المدحی از دیوان
شاه فیض بخش
نور بخش جان
دل را
شاه آبر و
بخش سخن را
شاه پر گهر
ساز دهن را
شاه نور بخش
جان دل را
شاه فیض بخش
آب گل را
شاه جهان و
جهان آفرین را

بنی و آل صحبے اولیایا
 نذار عقل تا اینجا کشودی
 بیافا تر بیان مدعا کن
 که از تائید و توفیق الهی
 مجھے ملجائے مقتدا لے
 فدائے مصطفیٰ و آل پاکش
 امین فیض ابرار اجلہ
 بدمج بوالعلاء دیوان قم زد
 چہ دیوان دارو دیوانہ عشق
 چہ دیوان نالہ شبگیر عاشق
 چہ دیوان قصہ درد دل زار
 چہ دیوان موصل طالب مطلوب
 چہ محبوب آنکہ او محبوب بارست
 امیر کشور دل خواہ بدین
 امیر بوالعلماء آن سید پاک

کی آید از کس و کس را چہ یارا
 چہ سازد جز سجد جز درود
 زبان با حرف مطلب نہا کن
 چراغ دودہ عرفان پناہی
 جناب شاہ محیی بوالعلماء
 سرے اندر رہ اہل صفائش
 آدام اللہ فی الافاق ظلہ
 وزان پس بر خط عصیا قلم زد
 چہ دیوان بادہ پیمانہ عشق
 چہ دیوان آہ پرتائیر عاشق
 چہ دیوان نامہ شوق طلبکار
 چہ دیوان تحفہ مقبول محبوب
 محبتش از جزوی ستگارست
 امام خلق خضر اہل تلقین
 چراغ دومان شاہ لولاک

كلاب فاسر بطبع ويا فاش
تخضبه بالو العلات نوت

١٣٠٢

صوة ماكتبه الفاضل الاديب الكامل الطيب المحدث الفقيه الجليل
البنية فريد عصره ووحيد دهره مجمع البحرين ذو اللسانين حكيم
مولوى شاه محمد سليمان صنا ابن المرحوم حكيم محمد داود
رحمة الله تعالى مقرا على هذا الديوان بمورخا
تقرئ منشور عربى

يا من اليك ما انا قد جئت فقول حيا
اسفا سيقا لى ما حوزنا يا كيا
يا من اليك ارفع نفسك الى ما ليا
يا من اليك ارفع نفسك الى ما ليا

الحمد لمن ابدعنا من كتم العلم وشرقا بالبيان والصلوة على من
ادبنا بافصح البيان ولكل البيان وعلى له واصحابه الذين هم
الفصحاء العرب والبلغاء النجباء مشيعة الاسلام والايمان حى طالت
صيت كما تم البليغة فى القرى والبلدان وبعد فقد طالعت
مجموعة القصائد والابيات والرباعيات والدينيات والغزليات
والمثنويات التى الفت فى سديم عذبة الاولياء النجباء وزينة الفضا

الکلام واکمل اهل البيت في عصره سيدنا ابوالعلاء قدس نفسه
 وطيبه فوجدت ما منطوية على اصناف الصنائع ومحتوية
 على انواع البديع قصائد هاهنا العقود المعقدة وفهرلياتها الدبا
 النضيد ولا والله بل غرر الليالي ومضياح الدياجي والليالي
 رقيقة معانيها شقيقة مباينها الطيفة تليحاتها النقية
 محاوراتها بارعة استعاراتها رائعة اقتباساتها جنية تجنيساتها
 شبيهة ترصيعاتها اسود الطور كسواد طر الجيوب بياض الصفحات
 يسر القلوب كيف لا ومنشد هاسيد العاشقين سند الزمان
 مرجع الخواص العوام منبع الشغف والغرام الصوفي الاجل والاوتار
 الاكمل العارف بالعلوم الثقيلة والعقلية مهبط نواميس الالهية
 البارع العلام والاديب المتهكم اللبيب المنطبق والاديب الشفيق
 الشاه محمد يحي اطل الله ايامه باسمه الشعور وصانه حق كلمة
 الدهور بجمته سيدنا محمد الرسول واله وصحبه الحرم المقبل وقتل

شاه يحيى اديب بهمتا	صوفي باكمال غمزه كرام
وه چه تاليف كرو ديوانه	درويش امام ذكي الما كرام

اکمل الصوفین فی الاسلام گفت هر بیت در زبان غرام هست یوان بهار باغ کلام ۱۳۰۲	سید بو العلاء امیر زمان جله اشعار عشق آمیزست چون مولف گل ریاض بود
ایضا	
ادیب سخن سیخ و عالی مقام بحر و نظم عالی کلام ۱۳۰۲	شده طبع دیوان یکمائی ما رقم کرد حاقق بن فصیلش
ایضا	
هم بفرمان سلوکست موی از غیب ای بی خزن اشعار نوبت بی رب ۱۳۰۲	شاه یکمائی که سخن سیخ و ادیبی امانت کرد دیوان چو مرتب پی تا نسخ طبع
الْمَقْصِدُ الْعَرَبِيَّةُ كَلَامُ الْقَادِرِ الْذَهَبِيِّ	
بمقامی حرضاً و فقدا رقاد حق رشت فاصادنی بفوادی فازال عنی خشية الاضداد قد اقبست ایدی للشعادر قادی	بشری لکم یامعشر الحساد مازلت آخشی طرفه القیاد واطار لبتی لمع یا سم تفره فالان باصبری علیک سدا

نسخه

والله كادع الغرام وذكرهم
 ولا تحزن النصح والعذال
 وأحوم كل الليل حول ذراها ^{جمع عائل بنى نوح}
 يا من يرقق في فراقك مقلتي ^{يبارى ١٢}
 شوقى اليك في الهجوع وراحتي
 يا عاذلى كيف القرار وبيننا
 لا شئ يحق لوعتي وتوحشى ^{تورث عش ١٢}
 الأشجع البطل التقى الجهميد ^{ولبر ١٢}
 نور الاله تشعشع لوجوده
 اهل لواء الشهد والعرفان
 خير الزمان ابوالعلماء منا
 هو نبتة الآل الكرام نخبته
 فخر الانام محمد خير الوراء
 يا ربنا سلم عليه وصل ما
 قد لف الايات مداحا له

لوان نيفت جشني واجسادى ^{نيرة ريرة شدا ١٢}
 ولا معبدن لعبه الوخاد
 وابكى حزينا كالحمام المشادى ^{كبر ريرة ١٢}
 رفقا على مكنته الضياد
 فالليل فينا اوقت الاطواد ^{جمع عائل بنى نوح}
 وجد الغرام مفتك الأكباد
 الأملدج اماننا السجاد
 ليت الملاحم سيد الاسباد ^{جمع اسباد}
 من بعد ما فقدوه بالاحقاد ^{فوزن ١٢}
 فى زمة الاقطاب والاولاد
 مقبول هل الحق بالارشاد
 حب الرسول وسيد الانجاد
 الهاشمى لا يطغى الهادى
 يترحم الاجراس ثم المحادى ^{حدا كعبه ١٢}
 المشهور فى التظيم والاشاد

وهو الجليل الودعي الالمعي
 شمس الكمال تو قد اوضياوا
 خبر نقي فاضل متزهد
 السيد المعروف بحبي اسمه
 حي لظلم بنفخه في الهوى
 ومحى نقوش تفاخر عن طلبه
 قد صادف الارشاد منه عمدا
 والفقر غايته مجدا وبه امر
 من حامه متزودا املا قاً
 بزغت لكم شمس العلوم مكتملة ^{افلاس ١٢}
 ياربنا اخذ سيدي عن اعين
 وانا السليم الكسب ابن الحكيم
 والقادرى الوارثى طريقتنا
 والنعم برشدنا الجليل وشيخنا

نين الا فاضل لكل الزهاد
 نور الهدى متفرد الافراد
 والمصنوع العظيم في العباد ^{يبلغ ١٢}
 المبارك في الآل والاولاد ^{مبارك ١٢}
 فهو الاكل للناس الاوراد ^{رغبته كروى ١٢}
 ففقي من الازهاد والاحقاد ^{جمع حقه كذا ١٢}
 فنجو من الظلمات والاحقاد
 فلذا انك الدنيا له كجواد
 فازا الصفر يد به بالاضفاد ^{اعطاء ١٢}
 فتشكروا اهل العظيم آباد
 المحلا اهل الزين والافناد ^{جمع تشبهي كذا ١٢}
 المحادق دودي الامداد
 والهاشم المعروف من اجداد
 وامانا المحمود في الاسماء

صورة ما قرناه العالم الارب احسيد المنسب

شمس الكمال وبكا العلوم والعلوم والمنطق والمفهوم
مفسر القرآن ببيان فيج وترجمان الحديث ببيان
صحيح المولوي ابو عثمان على نعمت الفلوار
ابن الحاج الحرم مولودنا رسول عليه رحمة الله البكا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الفوا لاسى ومكائد الاخران
اذ ذاك قد كفوا على النيران
استبدلوا هذا بجل امانى
عهد الحى ومرايع الاخذان
فتنولها وبالمخ الغزلان
شوق ينارهم لكل آوان
فوجودهم عدم وفرض الفلانى
للتشقى فى عالم الامكان
المعظمى بعنايت الرحمان

يا حبتا من عصبة الاشياء
فقلوبهم كادت تغدو من الرى
ولعوا نجب الله وهو ملاهم
تركوا خيال الفانيات وقد نسوا
قد ودعوا نحو الجمال له فما
لم يبق منهم حبة شيا سوى
وصلو بذالك الحب رتبة الفنا
منهم حميد الوصف يتبع التقي
البلع للتورع المتزهد

استحسن الفصحاء في آوانه
 ما قلهم ما سحرهم بأزاه^{من}
 في العين ممتنع وجود مثيله
 كدوان الدهر لم يظفر به
 ان البيان اطاعه فمحوه
 الفضل ازمه ودام لزومه
 كهف للفخر والفضائل والحي
 المتقاسم للذكر نامى العلى
 من اسماء محيى لذي يحيى به
 اعني بسفر نافع ذكر الذي
 اعني به فخر الورى وهامه
 شيخ الانام ابا العلى الاحرارى
 امله نظم اقامتكم
 في طبه نور بلوح ويلمع
 في الله يرشدك المأرجحة

فاولاء في ناديه كالصبيان
 قد اخس البلغاء بالتبيان
 ارايت هل مثله يجتمعان
 من قاله قاله بالبرهان
 سلس القياد له بغير عنان
 وكانه بيد رهن ضمان
 فخر الاماثل فائق الاقران
 في قوة التوحيد والايمان
 ذكر الكرام عساكر العرفان
 يروى بكثرة صدق الشان
 حقا وكامل عصرة الشان
 حلاه سبى حلية الرضوان
 في ملح ذاك العارف الزاني
 فيه جلاء بصيرة العميان
 ان كنت تنظر فيه بلا معان

ونكاته هم تزل مستورة	في سائر كخائد الصمان
النفس تسقط فحوها بتولع	كتولع للمتعشق الولهان
اياته بيوت اسرارها الصفا	منظومة كقلبك القيان
اسرارها لو ان ظفرت بواحل	كشف عليك مقاصد الايقان
فيه انطوى كل رشيقي طيب	اربي على الياقوت والمرجان
فظم لفظ فصيح معجز	يزري بما يحكون عن سبحان
وطبئه سرفيعي لذّة	لكل صاح القلب في السكران
اياتان ترمي اليه بشنعة	هذا العرل مالاه من ثاني
والى هنالقه نظمى حامدا	لله ربى مبدع الانسان
فهو الذي خلق العباد بمنه	الرم به من خالق منان
وهو الاله الحق ليس مثله	شيئ مما تله من الاكوان
وله الوجود المطلق للتنزه	عن وسمه النقصا والحدان
شتان بين وجوده ووجودنا	ليساهما والله يتحدان
ثم الصلح على النبي الهاشي	المجتي المختار من عدنان
داعي العباد الى عبادة ربهم	ما حي الضلال وكاسر الاثان

الابطحی ابی البتول محمد صلی اللہ علیہ وسلم والہ الاظم من جنس الوفا وصحبہ الاخیار اعداء الہدای وانا العجین للستین الاثم عبد الاله علی الفلوی اللہ ارشدہ بحجاء نبیہ	خیر البرایا مہبط القرآن سفن الغیة وسادة الاعیان المتقین مدارج الاحسان المذنب الجانی ابو عثمان ذو خبیة ومذلة وھوان وھو الودود وعقلی وامانی

تمت القصيدة النونية

قطعة تاسخ از ابو العلامی باتمکین صاحب علم یقین مولوی
 محی الدین حسامتین کیل منصفی سہوان ام بالمجد الاحسان
 مرید سعید حضرت مخدوم حکیم شاہ محمد سعید سہوانی ابوالعلا فاضل شریعت

ہذا اجلے کہ باسوز ولا سید عالی نسب محبوب رب نیر مجید سپہر معرفت تافت برہر کس کہ مہر فیض او	میکنہ خود را فدائے بوالعلا قبلہ دین مقتدائے اولیا یافت از برق خورش نور ضیا شد راز قید و بند ماسوا

جلوه نور خداے ذوالجلال حضرت پیشاپیچی چون بدل ہست پروازش باوج لامکان اشکارا جملہ سرارِ خفہ از پی تاریخ حبش چون متین از سرِ الہام آمدیک بیک	نیت اندرجہایش غیر از خدا گشت شغوفِ جمالِ بوالعلا سالکان را ذات پاکش رہنا رخیت او در نظم مدح بوالعلا خورد در امواج فکر غوطہا در دل ہنشت عیان شد خدا
قطعی تاریخِ حکیم قلم مودت رقم شاہباز اوج نازک بیانی تکی ارکیہ سخنانی چراغ دودہ والا دودمانی الجیب المبراعن الستین سید حامدین صانعت اوام اللہ بالسروالرحمت	
جناب شاو پیچی مایع سلم بنظم و نثر دارد دستگاہے نکات نظم را دانا و بیسنا تجہ در فن تاریخ دارد قناعت بہر او ادنی کینے	حبیب ما و مدوح امامت تصفیش عیان حسن نظامت رموز نثر چون طائر بدست و گرا زعم این سودا خامت تو کل چیست ویرینہ غلامت

بجناب بوالعلاء پیر طریقت
فدائی نام او بر آن هر دم
زبان با جز بندش نیت کار
رگ جان افراق اوست نشتر
عجب یوان نوشته در تائیش
چگونه مصرع را زلف صوفی
نموده هر کجا ذکر رخ و زلف
کنون خود جمع و ترمیش نموده
بنیکت اینچنین پیر خرد گفت

که سر خیل عظام هم کرامت
ولایش می دل این شکایم
نفس صفت اطاعت صبح و شام
خیاش چون شهیم اندر شام
ستین و پنجه و شیرین تمام
خرد گوید سر اسرار تمام
بچشم عاقبت بین صبح و شام
برای انطباع این اتهام
ستاع معرفت تاریخ و نام

قطعه تاریخ از شفیق قدیم حنا قلب سلیم حاجی مولوی محمد عبدالحق صاحب
تخلص محب مرید با اخلاص حضرت پیر شاه غلام حسین ابوالعلائی
قمری قدس الله سوره العزیز

ترتیب کرد دیوانی لطیفی حضرت سیدی
بفکر سال تیشش بزم کز مائت غنایی

بدج بوالعلاء پیریدی دریا فیضانی
نزد آمد فراهم با فصاحت شد چه دیوانی

قطعه تاج ارجیب خندان قاری خوشخوان طاعب المجدیان صاحب
ساکن راسپورا دایم الله بالنور السمر

از فضل خدا بنیاد یحیی	دیوان لطیف جمیع فرمود
دخسته محمد سال جمعش	بنوشت گل یاغی مقصود
	۱۳۰۱ هـ

قطعه تاج از جامع بین العلم الیقین مولوی خواجہ عبدالکریم
متخلص بقبرین ساکن شهر گهاتی

کرد تصنیف چوزیاد دیوان	حضرت شاه محمد یحیی
سال تصنیف قرن مشاق	شمره همت عالی گفت
	۱۳۰۱ هـ

دیگر

شاه یحیی بوصف سید پاک	از ره جنبد دل چه گوهر سفت
سال تصنیف فی البدیه قرن	آیت دولت محبت گفت
	۱۳۰۱ هـ

دیگر

تصنیف نمود شاه یحیی	دیوان لطیف حسن و فرد
بنوشت قرن بسال تصنیف	دیوان نفیس و خوبی پرورد
	۱۳۰۱ هـ

قطعه تلخی از شقیق ذی الحی و الاحسان سخن شناس از دوان
الفغان حصاعرف غامیان رزقه الله حلاؤ التوحید العرفان

طرفه دیوان نبوت سید پاک	یافت از فیض عشق حسن نظام
کیت مدح سید السادات	بوالعلاء در طریق عشق امام
باد بروح آن امام اجل	از خدا و نبی صلوة و سلام
کیت مداح حضرت یحیی	عاشق آن امام عرش مقام
رضوی القسب جانب اب	گل شاداب بلغ خیر انام
افضل بوالعلایان زمان	اوحا العصر واجب الاکرام
ست صهبائی ناب سر السر	مئی توحید دازد اندر جام
جامع علم طاهر و باطن	رونق دین و شوکت سلام
حبذا آن مودع یکتا	بر کمالش کجاست جا کلام
از سخنهای عاشقانه او	ست اهل طریقت اندام
از غزلهای او و مجلس غریب	میشوند اهل حال گرم قیام
شعرهایش تمام است	میتوان گفتش دلا الهام
چون درین سال او تپیش	آن جلال لیا لے و آیام

سر بهر عاشقان آورد چون الفغان نیازمند قضا در دلش بر طریقه القا	تا دیده را بجلائے تمام خوش تارخ آن بجز تمام نور چشم بصیرت آمد نام
قطعه تاریخ از سعید کونین سید وارث حسین ابوالعلائی همیشه زاده مصطفی سلمه الله تعالی والقاہ وعن کل مکروه وقاہ	
پروانه جمال و کمال ابوالعلائی دیوان به لغت سیدنا مجتمع نمود دیوان دلپسند نبوت ابوالعلائی	فرزانه خال من که مجمع آمد و مجمع احسن گفت حضرت محمد و یجمع شد جمع سال جمع غیب آمده سبع
۸۸۴	
قطعه تاریخ از سعید ازلی عابد علیخان محی الدین نگری تلمیذ و مرید فقیر سلمه الله القدیر	
حبذا دیوان پرین نبوت ابوالعلائی	جمع گردید و زلبین سرور و خرم طبع شد

مصرع تاریخ ترتیبش نیز عابد نو	باب دیوان پروشتر جامع شد ۱۳۰۱ هـ
قطعه تاریخ ترتیب طبع از باقر علی ابوالعلائی مرید شیدم ارشاد الله تعالی	
بحسن بی ساقی جوان دیوان عشق فزا برآمد از درون باقر و نکته تارخش	ترب گشت و شد مطبوع چون لوح نیش الایا ایها الکاتب دیوان ترب شد ۱۳۰۱ هـ
قطعه تاریخ ارتعین اول و تجلی ثانی فقیر فرزند عزیز سید محمد مهدی ابوالعلائی طول الله حیا و حسن صفاته	
بفضل ذاتی اکبر فیض شافع محشره تعالی الله که از انوار کمال ابوالعلاء اوراق نهی دیوان حقیقت ترجمان غمزن عرفا بو پروانه شمع جمال ابوالعلاء ناظم نهی میری در هر دو عالم دستگیرین تجلیهای او قلب پاران پی پی باشد	چو جمیع این لکشا دیوان فکر صد گشتان بسال نهم تابان و خورشید درخشان زهره شعر او حسن رخ ایمان نمایان که در صین فنا باقی بذات رب سبحان ز ذات پاک او شکلا کثانی مریدان لکه اول شکل دشان بن در عین اعیان

تاریخ ترتیبش
نیز عابد نو
۱۳۰۱ هـ

قرن و کمال همدی مصرع تاریخ تیش	بنیت احکام شده ال جمع دیون
دیگر	
آرزوی این غلام آستان بوالعالم شانزده بود از میرج روز سه شنبه گشت الله الله ناظم او کیست پیرو و الدم عاشق و پیروانه شمع جمال بوالعالم نام و الایش بقبر آن ذکر فرموده خدا در رکوع اولین نامش تبصره آمده طالب عشق و محبت چون بن شورشیده آرزوی جمع و ترتیب از زمانی دواشتم خواستند احباب چون تاریخ تیش بن	بود کین دیوان بیاد زود محسن نظام از سود و جمع فارغ ناظم عالم مقام در کشیده از می عشق الی صاحبام عارف اسرار توحید خدا چون پیر جام بان نجوانی کاف ما ویا عین مصاد تام با ویا بسایه اش بر فرق فرزند نام هر سحر بر آستان عالیش ساز و سلام شد کنون از تماشای مجموع بحسن نظام گفت همدی سال ترتیب از ویا غلام
دیگر	
جناب والد ماجد مرتب باین حسن تیض سر مود بنعت سرور اهل طریقت	نمود این دلکش دیوان غرق که باشد هر ورق خورشید تابان بحد بوالعالم محبوب نزدان

بود شمع بر آه علم باطن
 غلامان جناب بوالعلم را
 الهی ذات پاکش سایه افکن
 اگر پرسند مهدی سال ترتیب

که یابند از ضیاءش نور ایقان
 فزاید عشق و شور اندرون جان
 همیشه با و بر فسر قمریدان
 تو با او ای تبصیر یون

۸
 ۱۲۹۳

۳۰۱ هجری

بایکجه - - - - - یز

خاتمه الطبع

بسم الله الرحمن الرحيم

ابحر بشیر و المته که غامه طبع از نقل این دیوان باغت عنوان بتاریخ هجری پنجم صفر روز
 دوشنبه شانزدهم چری آسود و جمال این شایه دل را که هنوز در نقاب غفا محتجب بود
 بهنصه ظهور جلوه نمود طرفه ارمنان بر آساکان طرقت عموماً و از بهر بهر و ان
 طریقه علیه ابوالکلامیه خصوصاً بهم رسیده و عجب بتاع گران بهار بانی وق و محتاج
 را دست یاب گردیده لیکن حسرت بسیار و افسوس بشمار نیست که جناب ناظم مصنف
 این کتاب بحکم قضا و قدر بتاریخ بیست و پنجم ذیقعد روز یکشنبه بعراضه اسب
 و با مبتلا گشته بیست و هشتم روز دوشنبه وقت نواخت هشت ساعت بنهار جان
 شیرین بجان آفرین سپرد و رخت ازین عالم فانی بجهت جاودانی پیرد مریدان
 و سترشدان و دوستان و رشتش بر درسیاه نشستند و ملائک اصحاب
 و احباب از غمش دل و جگر به تیغ تیز تیغ و الم خستند

۵

عشق چه آسان نمود آه چه دشوار بود	همچو چه دشوار بود و یار چه آسان گرفت
برفت آن گلشن خرم بیاد	درین ماند فراق و دایه

اِنَّا لِلّٰهِ وَاِنَّا اِلَيْهِ رَاجِعُونَ رُوْحُ اللّٰهِ رُوْحَهُ وَاَفْأَمْرُ عَلَيْنَا فُتُوْحُهُ

شعراى خلقت انتساب بخنوران منى ياب که تاريخ رحلت آن ناظم نامى و مودت گرامى
گفته اند و در سائى ابد بيشقاب افکار سفته اند و درين حسرت نامه ثبت ميکنم و آغاز
تاريخ پسر والاگير و صاحب سجاده آن مرحوم و مغفور که خدائش سلامت دارا و مينايم

شاه محمد مهدي صاحب علمه الشراواهب راعى

تا ريخت فلک خاک یتیمی بزم
تا ريخ و فاش من محزون گفتم
یعنی که گذشت و الدم زین عالم
از روی بکا و قلق و رنج و غم
۱۳۰۲ هـ

قطعه

مرکب آمده اسیم شریفان اکرم
غم جناب پدر سال رحلتش گفتم
جناب الدین کر محمد و سحیح
چو کرد نقل مکان زین جهان باغ جناب
۱۳۰۲ هـ

جناب ولانا محمد سعید صاحب حسرت مصنف قطاس البلاغه

أورد الله حياض الجنة
استكنه الله رياض الجنة
۱۳۰۲ هـ

يا أسلمات محمدی
قال لقلبی ملئت تارخیجاً

قطعه قدسیه

صاحب نبوت و جواد و کریم
داشت قدر عظیم و شان فخریم

آه رکن عظیم این بلده
شاه پچی که در عظیم آباد

سپه‌ش امروز آمد و فرود دامن از خار زار دنیا چید بود رکن عظیم بنشک ریب	کرد جان را بنده المنن تسلیم شد بحیثیت روان سبک جویم گشت تاریخ بود رکن عظیم
قطعه دیگر	
شاه یحیی یگانه آفاق بهتر تاریخ رحلتش مالتف	کرد رحلت از این جهان ایوان زد ندا بود دوستدار خدا
قطعه آخری	
در غم شاه محمد سیحی شهر و یوم و سنه رحلت او	گهر اشک بترکان سقتم ماه ذیقعه دو شنبه گفتم
قطعه آخری	
شاه محمد که به یحیی بلند سید عالی نسب پاکباز شاعر خوش فکر فصیح و بلیغ در فن تاریخ عظیم التظیر چهره بجلیاب کفن چون نهفت	اسم شریفش بنده چون مهر داه عارف حق واقف ستراله مرجع اهل بلد و دین پناه دشت درین صنع عجب و بیگاه خلق نشسته بر وزیر سیاه

سال وفاتش دل پرورد گفت

واقعہ کبست و ششم آه
۱۳۰۲ھ

قطعه آخری

یہی کہ در زمانہ بتاریخ این و آن
ناگاہ کرد رحلت و تاریخ فوت او
گلابی ز خامہ رنگین او شکفت
تاریخ گوی بی بدل آہ سر و شکفت
۱۳۰۲ھ

قطعه تاریخ طبع سید شاہ عزیز الدین حسین صاحب دام فیضہ خلف
الصدق میرزا ک حسین قدس سرہ مرشد خدا دیوان علیہ الرحمۃ
والرضوان

شاہ یہی بقدر زہد و ورع
تیرہ نمود عالم فانی
یکہ از موت آن خجستہ صفا
بطیفیل جناب رکن الدین
قمری و ابوالعلائی بود
از مبارک حسین قطب زمان
یا الہی بحق آلِ عب
بدعا کے عزیز کن یارب
شد چو زندہ بنور ذات قدم
ویدہ دل شد از غمش پر خم
دفتر نظم و نشر شد بر ہم
یافت نعمت ز منعم عالم
برکات و فیوض داشت اتم
نسبت فقر داشت او محکم
نظر کن باور لطف کرم
حشر با احمد شفیع امم

عاشق خاص بوالعلا گفتم ۱۳۰۲ھ	پئے تاریخ آن ولی خدا
مولوی حکیم محمد سلیمان صاحب خلیف حکیم محمد داود مرحوم پیلووی	
صوفی اہل صفا صاحب درد او حد عصر بزد آن نیکو مرد گوینا بود درین عالم فرو ناله و شور و بکا آه سرد شاه یحییٰ بخت آن رحلت کرد ۱۳۰۲ھ	کرد رحلت ز جهان و آسفا درفتن شعرو غرض و تاریخ هم بهتر سند مریدان بر خود در غمش بہت رفیق موز سال تاریخ نوشتہ حاو
ایضاً	
ادیب وز اہدوشید کرب بود تو کوئی بلبل بزم طرب بود مرا از ذات اولطفے عجب بود جولنے نیک خصلت با ادب بود ۱۲۹۲ھ	شفیق و مہربانم شاہ یحییٰ بتقریر کلام و خوش بیانی بار سال مکاتیب و غزلہا چو رحلت کرد از فصلی نوشتہ
ایضاً	
کرد در ذیقعدہ رحلت و اورینہ مستر بود حاج شاعران و ہر بختی فائے ما ۱۳۰۲ھ	شاہ یحییٰ اعازی غفرلہ فی شیخ خوش کلام بہر سال صل او و در زبان ہر گسست

ایضاً

شاہ یحییٰ صوفی فرزند خوشین مقال ہاتف غیبی برائی سالِ صلح حاوی	واورینا حشر چون شہم زین عالم نہفت شاہ یحییٰ بد موتیخ بالکمان زہد گفت ۱۳۰۲ھ

ایضاً

از وفات شاہ یحییٰ حاوی طبع من بارنج و غم زین و تہم ۱۳۰۲ھ	علمے راہت پیدا مائے واک گفت واویلا درینا مائے واک ۱۳۰۲ھ

ایضاً در اردو

شاہ یحییٰ ادیبِ لاثانی میرِ مشتق تھے مہربان تھے مر اونکا مداح ایک زمانہ تھا اونکی تاریخ گوئی ہنسی شہور آج چوتھے وہ مجھے اسفا سالِ رحلت میں انکے سبب ۱۳۰۲ھ	واقفِ علمہائے سر و علن دلکو بھاتے تھے اونکے راہِ وطن خوبی و خلق و لطف تھے ہمہ تن شہرہ شہر انکا شعر و سخن دیکھے دل کو داغِ رنج و سخن یہی کہتے ہیں مائے شعر و سخن ۱۳۰۲ھ

قطعاتِ تاریخ از شاعر خوش فکر جناب محمد شاہ شہرت

عالم و شاعر و مورخِ رفت	زین جہان و بکینِ مرقہ خفت

مرگ در پرده کوب با آمد و اے در سلکِ نظم آن همه دان سال فوتش فرشته از درِ خلد	بر داور از چشم خلق نهفت از مضامین نوچه در باسفت ایها الشیخ شاه یحیی گفت ۱۳۰۲ هـ
شاه یحیی صاحب علم و عمل و رفصاحت در بلاغت بنظم نابلد صائب بفکر صائبش هر قصیده هر غزل سحر طلال استعارات و کنایات و بدیع بود هندی لیک از نظم بلند در شریعت جامع تقوی و زهد حال پیشین گوئی او بشنود این وصیت هفت قبل از وفات یعنی از دار فنا حصر که کنم حضرت اوستاد مولانا سعید	ابن وجهه الله عالی خاندان شاعر عیسی نفس معجز بیان روح قدسی بر کلاش معجون هر سخن هر شعر تیغ اصفهان دشت و نطش عجب حسن بیان گوی سبقت برده از ایران در طریقت بمقدم باعارفان آشناسی رتبه اش با این نشان با سپر فرمود از رطب اللسان جانب ملک بقا نقل مکان زین خبر آید و انهم بیگمان

دیگر

ورنه باشد از تکالیف مرض
 بان پس از غسل و کفن تا بزمین
 یاد داری این سخن از گوش دل
 میرا میر جان پیش آن جناب
 این سخن بشنیده در حیرت شده
 دور از جات بود امراض مرگ
 گفتگوئے یاس فرمودن چرا
 حق بود الحق کلام ابل حق
 بود از تائید علام الغیوب
 و اے ناکامی که در بحر فنا
 اشک ریزان در غمش ابل کمال
 مصوعه مارنج آن شهرت تو

خد متشر اطاعت و تابع توان
 باید ای جان بر پیش پستان
 تا نماز من کند مخ زمان
 اتفاقاً بود حاضر آن زمان
 گفت نشانیست این هنگام آن
 ظل تو باد البرق دستان
 مانمیدانیم ستر عارفان
 کے پیدا آید تفاوت اندران
 در حقیقت کاشف ستر تہان
 غرق گشته کشتی عمر روان
 چاک دامان در فراقش نکته دان
 آفتاب برج وحدت علماں
 ۱۳۰۲ھ

دیگر

آن شاه دین که حضرت یحییٰ بن اہم بود
 شهرت سین رحلت آن قبلہ انام

عزم فرمود بیکدم سوئے عدم
 قطب زمانہ داخل جنت مجاشتم
 ۱۳۰۲ھ

دیگر

شاہ یحییٰ چوازی جہان جہان	سوئے دارالبقا کمر بستہ
یک جہان شد با تم ہجرتش	چشم تر غمزدہ جگر خستہ
گفت تاریخ رختش شہرت	آفتاب علوم و ارستہ ۱۳۰۶ھ

دیگر

شاہ یحییٰ یگانہ دوران	صوفی با صفا و صاحب دل
کے مورخ چنین شود پیدا	کے بود ناظم چنان قابل
گشت بیکس با تش مضمون	بندش شعر و غرضش بیدل
گشت از مرگ واد جہان تا یک	ہوش معدوم و ریخہا حاصل
شد بیکدم غریق رحمت حق	از جہان آن محیط بے حاصل
شہرت از رو کشائل کرد قسم	روز و دو شنبہ شاعر کامل ۱۳۰۶ھ

دیگر در اردو

شاہ یحییٰ قبلہ اصحاب دین	منظر اسرار انوار قدم
اوسکی تیغِ سلیم جو ہر دار کا	مانتے لوہا نصیحانِ عجم
ہتی فصاحت اوسکی ہر دم نشین	اور بلاغت بہر تیغی اول کا نشین

ہتی فدا روح نظامی مدیدم گل چراغِ انوری تھا اک قلم تھا قلیل ناشرِ رنگینِ قسم روحِ سعدی کی بھی کہاتی تھی قسم کت گیا نخلِ جوانی اک قلم ہو گیا گلزارِ گلزارِ ارام عینِ عالمِ شاعرِ معجز قسم ۱۳۰۲ھ	تھکے اوکلی نظم پرتاشیہ کو نور کے اشعار اوکے دیکھ کر برشِ تیغِ مضامین کا ذبیح آپ کی شیرینیِ گفتار کی ہائے کیسی چل گئی تیغِ قضا ایک دم میں اوس گل پر نور سے مصرعِ تاریخِ شہرت نے لکھا
دیگر	
گلستانِ جنان میں مثلِ خوشبو مورخِ شاعرِ صوفی نکورو ۱۸۸۵ء	گئے جب شاہِ یحییٰ اس چمن سے لکھا شہرت نے سالِ عیسوی یہ
حافظ عبد المجید صاحبِ خلف حافظ عبد القادر مرحوم معفو متوطنِ امر پور	
انتقال از جہان بیاعِ بہشت بود در ویش حق پرستِ نہشت ۱۳۰۲ھ	شاہِ یحییٰ ابوالکلامی کرد اکابرِ عبد المجید سالِصال
سید عبد اللہ صاحبِ پیر فضل حسین صاحبِ پہلوانی	

شاه یحیی سید عالمیناب بود الحق و در و چشم است او از و فور غم دلم شد داغ دار بود در تاسخ گوی بیتال گشت نمکین از و فاش علم فضل مخزن اخلاق ذاتش بوده است عالمی را گشت از چرخش فیت اکلک عبد الله تارخیش نوشت	فاضل پاکیزه خوشترین بیان نور وجهه الله پید او نهان رخت رحلت لب چون کوه خنان هم بغین شعرا و ستاد زبان هم بلاغت از و فاش نعم خوان چون ناله در غمش پیر و جوان ناله و آه و بکا شور و فغان آه رحلت کرد آن طیب اللسان
حضرت شاه محمد یحیی خانه شوق پے تارخیش	کرد رحلت چو سو باغ بهشت ماور ذیقعه دو شبیه بنوشت
شاه یحیی که بادل پرورد روز بست و ششم چو پایا وصال شوق تانچ رحلتش گفتم	بود بر شاه ازل و ابد غم جامه کشد پیر که دمه بدر زد و القعه آه دو شبیه

وله

دله

شاه یحیی پاک دین نیکو مهرشت	چون سو باغ جهان رحلت نمود
بود و پوشتنه ز دو القعه نوشت ۱۳۰۲ هـ	سال تاریخ و فاش کلک شوق
مولوی محمد عبدالحق صاحب عظیم آبادی تخلص محبوب خلفا الصدق مولوی محمد واعظ احق مرحوم هاجر مکة المعظمه	
از فراقش خاطر احباب شد اندوهگین	شاه یحیی رفت صد فزون برین ارفنا
جایگاه شاه یحیی شد بفر دوس برین ۱۳۰۲ هـ	مصرع سال صاشرن در قلم گلچین

بخت کس نیست

محمد شینوز خان پریسین

غلطنامہ دیوان فتوحات شوق لغاتیہ صفحہ ۳۷

و نیز از صفحہ ۳۷ تا ۵۵۲

غلط	صحیح	غلط	صحیح	غلط	صحیح
۹	۵	انشادات	انشادات	۶۰	۱۲
۱۵	۸	از	آز	۶۲	۱۲
۸	۱۹	کشتیم	کشتیم	۶۳	۶
۲	۲۱	جناب	بیاب	۶۶	۱۲
۱۳	۲۳	از سر	سکراز	۸۰	۲
۸	۲۵	حسن و کربلا	حسن و کربلا	۸۳	۶
۱۲	۳۰	در ہمہ	بہر دور	۸۸	۱۰
۸	۳۲	ام غلام	ام غلام	۸۸	۱۲
۷	۳۳	مطرح	مطرح	۹۰	۱
۱۰	۳۷	حضرت میر	حضرت قیصر	۹۱	۳
۷	۴۲	حامی بین	حامی بین	۹۳	۶
۱۲	۴۳	عاشقان	عاشق	۹۵	۹
۳	۴۶	شکر	سکر	۹۶	۱۵
۹	۵۱	لائق	لائق و	۹۷	۶
۱۰	۵۵	لطف	لطف	۱۱۲	۶

۱۲	۲	غلط	صحیح	۱۲	۲	غلط	صحیح
۱۱۲	۱۰	پانہین	بازبان	۱۵۹	۳	یچی	تن گدا
۱۱	۱۱	آبکاب	آب و تاب	۱۶۰	۴	گفت	گفت
۱۱۳	۱۳	جناب	جال	۱۶۱	۵	سالار	سالارو
۱۱۶	۱	بخدا و خدا	بخدا و خدا	۱۶۲	۶	ور پدر	ور پدرو
۱۱۷	۲	جناب	جال	۱۶۳	۷	شکر	سکر
۱۱۸	۳	شاه	شان	۱۶۴	۸	حلیم و	حلیم
۱۶۱	۴	کام	نام	۱۶۵	۹	اہل	زاہل
۱۶۲	۵	ملاذ ازینہ	ملاذ ازینہ	۱۶۶	۱۰	اندود	آزردہ
۱۶۳	۱۰	روز شب	روز و شب	۱۶۷	۱۱	دلدادہ	دلدادہ را
۱۶۴	۸	جفائے	خفائے	۱۶۸	۱۲	سہ	سیمین
۱۶۵	۱۳	ابوالعلا	ابوالعلا	۱۶۹	۱۳	خوش	خوش و
۱۶۶	۱	ویرانہ ام	ویرانہ	۱۷۰	۱۴	ازوہر	از گردش ہر
۱۶۷	۲	بکدہ	بلدہ	۱۷۱	۱۵	وجید	وجیدو
۱۶۸	۳	عرس	عرست	۱۷۲	۱۶	باوفا	باوفا
۱۶۹	۱۵	در	درین	۱۷۳	۱۷	نیاز	نیازو
۱۷۰	۱	کلام	کلام و	۱۷۴	۱۸	شکر	سکر
۱۷۱	۲	شہد شکر	شہد و شکر	۱۷۵	۱۹	اشک و	اشک
۱۷۲	۵	حیدرو	حیدر	۱۷۶	۲۰	محفوظ	محفوظ
۱۷۳	۶	مرادیت	مرادات	۱۷۷	۲۱	ایفا	ایفا

[illegible]

